7/4

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVI
A. MOLDOVA
VOL. II (1551—1570)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1951

Bibl. Universitara Sibiu
R557591160

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACŢIE
ION IONAŞCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA"
- SIBIU -
INVENTARIAT 1998

VEACUL
XVI
A. MOLDOVA
VOL. II (1551—1570)

BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE A CENTRULUI DE MARXISM
CLUJ

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1951

Bibl. Inst. de inv. superior Sibiu
INV. Nr. 11706 1977

8 MAI 1985

6874

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOLOGIE DIN IAȘI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREFAȚĂ

In acest volum sunt publicate 247 documente moldovenești din anii 1551 — 1570, în special fondul de documente al Academiei R.P.R. și al Arhivelor Statului. Dintre cele 247 documente, 149 sunt traduse în limba română din limba slavă după originalele slave, celelalte documente se împart în 25 traduceri după copii și fotocopii slave, 1 traducere după o fotocopie grecească și 72 traduceri vechi după originalele slave (dispărute între timp sau apărute în publicații greu accesibile). Separat se publică 2 documente de autenticitate îndoielnică. La sfârșitul volumului se introduc fotocopiile unor documente originale.

★

In anii de care se ocupă documentele prezentului volum, se constată intensificarea schimburilor comerciale. In această vreme, crește schimbul intern și, în lupta împotriva jugului turcesc, se cuceresc unele poziții pentru întărirea comerțului de import și export. Domnitorii fac parte dintre activatorii principali ai acestui comerț. In veacul al XVI-lea unii domni ca Petru Rareș, Mircea Ciobanul, Ion Vodă, etc. s'au ocupat activ cu negoțul.

Un astfel de domn care se ocupa cu schimbul de mărfuri a fost și Alexandru Lăpușneanu, emițător principal al documentelor din acest volum. Mare exportator de vite în Transilvania, Alexandru Lăpușneanu folosește domnia pentru negoț, între altele prin scutiri de vamă (doc. Nr. 167 din 30 Ianuarie 1565: «... Îți dăm de știre că domnia mea am iertat de vamă două sute de boi ai Birăului și ai întregului târg Brașov ...»). Practicarea pe scară întinsă a negoțului de către unii domnitori reiese deasemenea și din documentul Nr. 149 din 20 August 1560.

Eforturile domnitorilor de a-și întări pozițiile economice și politice nu se desfășoară lin.

Paralel cu lupta de clasă între cele două forțe sociale principale, marii proprietari feudali și masa țărănească iobagă, extinderea proprietății feudale are loc în condițiunile unei concurențe între grupările clasei stăpânitoare : domn, biserică, boieri.

Din cauza apăsării jugului turcesc, domnia devine tot mai instabilă. Imperiul Otoman nu vroia să permită întărirea domniei. Deaceea numeroși domni se perindă pe scaunul Moldovei. Din această situație, biserica și boierii caută să tragă foloase. Folosind influența ei morală, biserica, prin vârfurile ei conducătoare, caută să-și întărească și puterea economică prin acapararea de noui proprietăți.

In cadrul unei singure transacții, de pildă, (doc. Nr. 1 din 21 Martie 1551) Mitropolitul Grigore achiziționează pământuri, valorând însemnata sumă pentru acea vreme, de 1.500 zloți tătărești.

Boierimea la rândul ei, caută să-și mărească proprietatea proprie.

Aceste ciocniri din sânul clasei stăpânitoare se desfășoară uneori cu vărsare de sânge. De pildă, încercarea unor domnitori de a-și întări puterea prin organizarea și întărirea statului feudal se isbește de interesele înguste ale marilor boieri care se apără și se străduiesc să permanentizeze fărâmițarea feudală. De aci, una din cauzele care duce la « marile tăieri » de boieri moldoveni, mai ales în timpul domniilor lui Ștefăniță, Petru Rareș, Alexandru Lăpușneanu, Ion Vodă, etc., când în mai multe rânduri sunt executați zeci și zeci de boieri.

Ca răspuns, marea boierime complotează împotriva domnilor și organizează răsturnarea sau asasinarea lor. Documentele publicate în volumul de față ilustrează această latură a vieții social-politice a vremii (doc. Nr. 5 din 15 Iunie 1551: « . . . au fost ale lui Iurie spătar și el le-a pierdut în hiclenie când a ridicat pe un lotru asupra capului domniei mele », doc. Nr. 23 din 25 Aprilie 1552: « . . . când au ridicat pe un lotru asupra capului vărului domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr », doc. Nr. 127 din 28 Martie 1560: « . . . i-am întărit pe un sat . . . și a fost luat în seama domniei, pe fratele domniei mele Ștefan Vodă, pentru că a pus pe un lotru care s'a numit pe sine cu numele de Alexandru și s'a ridicat peste capul fratelui domniei mele . . . », etc.

De aci se desprinde necesitatea aprofundării documentelor și studierea frământărilor social-politice din fiecare epocă pe baza analizei tuturor factorilor care au acționat în fiecare epocă dată pentru a putea valorifica just forțele care frânau desvoltarea țării și cele care contribuiau la progresul ei.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

1551 (7059) Martie 21, Vaslui. — Iliaş voevod întăreşte m-rii Voroneţ ocine în satul Malini, mori în Topliţa, vie, un iaz, chilii, Ţigani şi 200 galbeni ungureşti, dăruite de mitropolitul Grigorie.

2

1551 (7059) Aprilie 28, Iaşi. — Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Marcu, Văsia şi Vlad ocina Scumpia, în Viezuri.

3

1551 (7059) <după 11 Iunie>. — Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Veveriţă pârcălab de Hotin ocină în satul Posadnici şi un loc de moară pe Jijia. **Cu facsimil în anexă.**

4

<1551> Iunie 13. — Ştefan Rareş voevod dăruieşte lui Mitrofan episcop de Rădăuţi satul Oniceni în ţinutul Suceava.

5

1551 (7059) Iunie 15, Hârlău. — Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Mitrofan episcop de Rădăuţi vie în Dealul Voevodului, pierdută de Iurie spătar pentru hiclenie. Cu facsimil în anexă.

6

1551 (7059) Iunie 23. — Ştefan Rareş voevod întăreşte Anei şi rudelor sale ocinele lor din Negoeşti şi Costeşti, pe care şi le împart între ele.

7

1551 (7059) August 9, Suceava. — Ştefan Rareş voevod hotărăşte ca m-rea Pobrata să-i facă pomenirea după moarte. Cu facsimil în anexă.

8

1552 (7060) Februarie 19, Iaşi. — Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Gheorghe mitropolit de Suceava satele Tâmpeşti pe Pârâul Alb « amândouă judeciile » şi Mânjeşti pe Pârâul Negru. Cu facsimil în anexă.

9

1552 (7060) Martie 25, Huşi. — Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Lupe ocină în Briţcani, « unde a fost casa lui Oană Larjanul ». Cu facsimil în anexă.

10

1552 (7060) Martie 28, Huşi.— Ştefan Vareş voevod întăreşte m-rii Râşca satul Bârjoveni în ţinutul Neamţ, dăruit de monahul Tiofilact, fost Toader Baloş logofăt. Cu facsimil în anexă.

11

1552 (7060) Martie 29, Huşi. — Ştefan Rareş voevod întăreşte schimbul de ocine dintre Ion, nepotul lui Coste posadnic şi Gheorghe diac: primul dă jumătate din Valea Neagră la Fântâne şi al doilea jumătate din Pitici pe Bârlad.

12

1552 (7060) Martie 31, Huşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Mihăilă şetrar seliştea Prisaca lui Ignat, mai sus de Readiul Lung, în Turia.

13

1552 (7060) Aprilie 2, Huşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte împărţirea făcută între Neacşa, fiica Furdinei şi mătuşa ei Neacşa, fiica lui Fădor, asupra ocinelor lor din Negrileşti pe Teleajina, Glodeni şi Muncel.

14

1552 (7060) Aprilie 5, Huşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Lupe Berheciu ocină în Piticeni.

15

1552 (7060) Aprilie 6.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Gheorghe pisar satul Bunjani la Tutova, cu 2 curţi, moară şi vie.

16

1552 (7060) Aprilie 9, Iaşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte nepoţilor Balinţei Mândrişca ocinele lor din Glodeni, Bulgari pe Pârâul Crasnei şi Muncelul, pe care şi le împar între ei.

17

1552 (7060) Aprilie 10, Huşi.— Ştefan Rareş voevod vinde m-rii Putna satul Cuciurul în ţinutul Cernăuţi. Cu facsimil în anexă.

18

1552 (7060) Aprilie 11, Huşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Petrea Hâra satele Spireni şi Drăgmăneşti şi surorii sale Stanca satele Lăzeşti şi Săracineşti.

19

1552 (7060) Aprilie 11, <Huşi>.— Ştefan Rareş voevod întăreşte m-rii Tazlău ocină în Tuluceşti. Cu facsimil în anexă.

20

1552 (7060) Aprilie 13.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Ignat un loc de prisacă pe Băcov la hotarul Petreştilor.

21

1552 (7060) Aprilie 14.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Nicoară Burlovici cămăraş de ocne ocine în Mădârjăşti şi Ciumuleşti.

22

1552 (7060) Aprilie 25.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Petre ocine în Săuleşti, iar lui Dragoş Scântei şi nepotului său Grozav ocină în Ipoteşti.

23

1552 (7060) Aprilie 25, Iaşi.— Ştefan Rareş voevod face schimb de sate cu episcopia de Roman dând satul Birăeşti pe Moldova, în ţinutul Suceava, în schimbul satului Azăpeni pe Vişnevăţ. Satul Birăeşti fusese pierdut de Ioan Pâstiev fost meadnic din Huşi, pentru hiclenie faţă de Ştefăniţă voevod.

24

1552 (7060) Aprilie 28, Iaşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Gheorghe logofăt un loc din pustie pe Răut, la gura Camencăi, cu moară şi un Ţigan.

25

1552 (7060) Aprilie 29, Iaşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte m-rii Tazlău satele: Ostăpcani pe Bistriţa cu mori şi pive şi Tătăreni, ocine în Sineşti pe Putna şi iezerul Dadovul pe Prut cu gârlele şi iezercanele.

26

1552 (7060) Aprilie 30, Iaşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Ghianghea pârcălab satele: Hueţeni la gura Voronei cu moară şi Sineşti şi ocine în satele Roşcani, Bilăuţi şi Ravacăuţi.

27

1552 (7060) Mai 5, Hârlău.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Toadea şi rudelor sale ocină în satul Băşani pe Turia.

28

1552 (7060) Mai 6, Hârlău.— Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Hârsu şi soţiei sale Zlata ocină în satul Muncelul în Câmpul lui Dragoş.

29

1552 (7060) Mai 6, Hârlău.—Ştefan Rareş voevod întăreşte lui Nicoară şi rudelor sale ocină în seliştea numită Păuleni pe Turia.

30

1552 (7060) Mai 14.— Ştefan Rareş voevod dăruieşte lui Ajighirie vătaf, lui Ştefu, lui Drăghici şi lui Matei un loc de pustie la gura Camencăi, ca să-şi facă sat.

31

‹1552 înainte de 1 Septembrie›, Iaşi.— Ştefan Rareş voevod întăreşte unei slugi a sa ocină în Băşani.

32

‹1552 Septembrie— 1561 Noembrie 13›, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod face schimb cu Florea, Ilie Pohreb şi Oanţa, dându-le un loc de pustie în gura văii, numit Dealul Vechi, în schimbul satului Micesti sub Redoac.

33

‹1552 Septembrie— 1561 Noembrie, 1564— 1568 Martie›.— Alexandru Lăpuşneanu voevod trimite lui popa Sava, aflat la învăţătură, bani să-şi cumpere cărţi şi haine. Cu facsimil în anexă.

34

1552 (7060) Noembrie 12, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui on logofăt jumătate de moară pe râul Putna în hotarul Ţigăneşti. Cu facsimil în anexă.

35

‹1553—1561, 1564—1568› Februarie 13, Bacău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod porunceşte lui Trifan să lase în pace ocinele din Hălăseşti şi Arămeşti. Cu facsimil în anexă.

36

1553 (7061) Aprilie 24, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Tazlău jumătate de moară pe Putna în hotarul Ţigăneşti, dăruită de Ion logofăt. Cu facsimi în anexă.

37

‹1553—1561, 1564—1567› Iunie 8.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Năvrăpăscu ispravnic de Huşi, ocine în Boureni şi Stănislăveşti.

38

1553 (7061) Septembrie 21.— Alexandru Lăpuşneanu voevod închină un metoh m-rii dela Grigoriaţe.

39

1553 (7061) Decembrie 10, Piatra Neamţ.— Alexandru Lăpuşneanu voevod dărueşte m-rii Tazlău satul Conţeşti pe Cracău cu mori şi Ţigani. Cu facsimil în anexă.

40

1554 (7062).— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dumitru Burdugan şi rudelor sale ocine în Negoeşti şi Ungureni cu mori pe Vaslui. Cu facsimil în anexă.

41

‹1554—1555›.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Humor sate şi părţi de sate, dăruite de Toader Boboiog logofăt.

42

1554 (7062) Februarie 23, Vaslui.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Nenciu şi surorilor sale jumătate din satul Rusi pe Cobâle.

43

1554 (7062) Februarie 25, Vaslui.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Topor şi rudelor sale satul Toporăşti pe Rahova.

44

1554 (7062) Februarie 28, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion şi rudelor sale satul Bahna în ţinutul Neamţ. Cu facsimil în anexă.

45

1554 (7062) Martie 1, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Petru Cârcovici pârcălab satul Hlibceni pe Jijia şi un loc de prisacă pe Pârâul Alb. Cu facsimil în anexă.

46

1554 (7062) Martie 2, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte Maricăi, soţia lui Gavril vornic, o jumătate din satul Oţeleşti pe Berheci. Privilegiul îl pierduse « când i s'a jefuit la Şipote ».

47

1554 (7062) Martie 2, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte Nastasiei şi Elisaftei, nepoatele lui Ivanco Haladic, ocină în Pomerla şi iazul de pe Hluboca. Cu facsimil în anexă.

48

1554 (7062) Martie 2, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte Nastasiei şi Elisaftei, nepoatele lui Oană Limbădulce, satul Frateşti în ţinutul Neamţ.

49

1554 (7062) Martie 13, Vaslui.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Simion vătaf ocină în satul Şcheni. Cu facsimil în anexă.

50

1554 (7062) Martie 17, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii sf. Ilie satele: Ivoeşti pe Bahlui, Văleşani în ţinutul Cârligătura şi Ezereani lângă Cotnari.

51

1554 (7062) Martie 20.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Iosaf monahul fost logofăt jumătate din satele Băhnari pe Tutova şi Vorniceni.

52

1554 (7062) <Martie 20>.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Pobrata sate şi Ţigani; deasemenea întăreşte drepturile feudale ale mânăstirii.

53

1554 (7062) Martie 30, Bârlad.—Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Apostol vameş polonez un loc de pustie, numit Bărboşi în ţinutul Chigheciului. Cu facsimil în anexă.

54

1554 (7062) Aprilie 13, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Luca şi fraţilor săi, nepoţii lui Isac vistier, satul Dolheşti pe Şomuz. Cu facsimil în anexă.

55

1554 (7062) Aprilie 13.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Mihăilă şetrarul seliştea Prisaca lui Ignat, lângă Rediul cel Lung.

56

1554 (7062) Aprilie 20, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Mateiaş Stârcea vistier satul Călineşti în ţinutul Cernăuţi cu mori şi Ţigani.

57

1554 (7062) Aprilie 22.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Iosip logofăt ocină în hotarul Ceucanilor.

58

1554 (7062) Aprilie 27, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Petrice Cârmă şi fraţilor săi jumătate din seliştea Băseni pe Drabişte.

59

1554 (7062) Aprilie 30, Iaşi.—Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Petrea şi surorii sale Maria, fiii Stanei, un sat pe Prut unde a fost Ştefan Negru, jumătate din Jemăroaia şi o seliştc la Sărata.

60

1554 (7062) Mai 1, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod dăruieşte m-rii Tazlău ocină în Sineşti pe Putna cu două vaduri de moară. Cu facsimil în anexă.

61

1554 (7062) Mai 5, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Mogâlde vistier ocine în satul Medveja, ocine în hotarul Ciumăleşti şi Ţigani, din care unii câştigaţi «când a mers la război, în Ţara Ungurească».

62

1554 (7062) Octombrie 30.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte fiicelor lui Luca Arbore fost hatman satul Mândăcăuţi în ţinutul Hotin.

63

<1555> ... 9.— Alexandru Lăpuşneanu întăreşte lui Petre şi surorilor sale ocină în satul Negoeşti.

64

1555 (7063) Martie 13, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui popa Cozma ocine în satele Turbureni, Onc.ni, unde a fost jude Man. şi Tribisivţii.

65

1555 (7063) Martie 23.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion şi surorilor sale, fiii Varvarei, satul Briţcani în ţinutul Neamţ. Cu facsimil în anexă.

66

1555 (7063) Martie 28, Vaslui.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ianciu şetrar o jumătate de loc de pustie, numit Glodurealele. Cu facsimil în anexă.

67

1555 (7063) Martie 31, Vaslui.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dan portar de Suceava vii în Dealul Neted şi Dealul Voevodului, Tătari şi Ţigani.

68

1555 (7063) Aprilie 7.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte nepoţilor lui Pătru Căpotescu ocină în satul Nichiteni, numit Căpoteni. Cu facsimil în anexă.

69

1555 (7063) Aprilie 11, Vaslui.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Toader şi surorii sale Neaga, fiii Prajei, ocină în Năneşti pe Cobâle şi parte din balta Ciulinoasa cu gârlele. Cu facsimil în anexă.

70

1555 (7063) Aprilie 24, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Anton, soţici sale Ileana şi lui Ilea, ocină în Glodeni.

71

1555 (7063) Aprilie 24, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Creţu a patra parte din satul Popeşti.

72

1555 (7063) Aprilie 25, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Andreica ocină în Bîrăşti.

73

<1555 (7063)> Aprilie 28, Bârlad.—Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Tudoran vameş şi fraţilor săi satul Brăieşti pe Covurlui. Cu facsimil în anexă.

74

1555 (7063) Aprilie 30, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte mai multora ocină în satul Pârţeşti la gura Sărăţii.

75

1555 (7063) Aprilie 30, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Pogan staroste satul Joldeşti în ţinutul Putna cu mori, ocine în Jugastri în ţinutul Putna şi Şendreşti pe Siret şi Poiana lui Nechifor cu moară.

76

1555 (7063) Aprilie 30.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte nepoţilor lui Stan Roşul satele Roşcani şi Moineşti şi o selişte la gura Sacăi, pe care şi le împart între ei.

77

1555 (7063) Aprilie 30, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Toader Orga ocină în Boghicşti. Cu facsimil în anexă.

78

1555 (7063) Aprilie 31.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Mihul Făcău parte din satul Răchitiş pe Zeletin.

79

1555 (7063) Mai, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Fetion ocină în Fofăşeşti.

80

1555 (7063) Mai 2, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Drăgan Răbâie ocine în Bobeşti şi Cârstinici. Cu facsimil în anexă.

81

1555 (7063) Mai 2, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Tăbuci Mitiuteliu şi rudelor sale sate şi părţi de sate.

82

1555 (7063), Mai 9, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Mihăilă şi fratelui său Ghiga ocină în Cândeşti în Câmpul lui Dragoş.

83

1555 (7063) Mai 12, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Mihăilă Motăş ocină în hotarul Oprişăştilor.

84

1555 (7063) Mai 24, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Văleani în ţinutul Chigheciului şi iezerul Beleul cu toate gârlele sale. Cu facsimil în anexă.

85

1555 (7063) Septembrie 24, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte mai multora o poiană şi un loc numit Dumbrăviţa pe care şi le împart între ei. Domnului i se dau 2 cai şi 30 de boi. Cu facsimil în anexă.

86

1555 (7063) Noembrie 28, Bacău.— Alexandru Lăpuşneanu întăreşte nepoţilor Marinii Lolcăi satul Silivestri pe Cobâle, pe care îl împart între ei.

87

<1556 Mai 7>.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Toader ocină în satul Oşmăleşti numit Micleşti. Cu facsimil în anexă.

88

1556 (7064) August 31, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod dărueşte m-rii Putna 100 zloţi ungureşti.

89

1556 (7064) Decembrie 17.— Eftimie egumenul m-rii Humor arată ce a primit mânăstirea dela Daniil hatman şi pârcălab de Suceava şi pomenile ce i le va face mânăstirea. Cu facsimil în anexă.

90

1557 (7065) Mai 14.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Simeon Vănaga ocine în Săuleşti în ţinutul Fălciu.

91

1557 (7065) Noembrie 8, Bârlad.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Drăghici şi fratelui său Halăr parte din satul Bârleşti. Cu facsimil în anexă.

92

1558 (7066) Martie, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui One Moscovanu şi soţiei lui Cârstina ocină în Roşiori.

93

1558 (7066) Martie 15, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Matei jumătate din satul Tatomireşti la obârşia Orbicului. Cu facsimil în anexă.

94

<1558 (7066) Martie 21>, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte schimbul dintre nepoţii lui Miroslav şi ai Ilcăi asupra ocinelor lor din Zahareni şi Borâle. Cu facsimil în anexă.

95

1558 (7066) Martie 25, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dragotă şi surorilor lui, Magda şi Neacşa, satul Şeleşăul, mai sus de Dorohoiu.

96

1558 (7066) Martie 30.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Marcu şi rudelor sale satul Climeşti în ţinutul Neamţ.

97

1558 (7066) Aprilie 5.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Stan o parte dintr'o poiană pe Tarcău şi jumătate din apa Tazlăului.

98

1558 (7066) Aprilie 5, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Voroneţ satul Drăgoeşti, dăruit de monahul Teodosie fost ceaşnic şi rudele sale.

99

1558 (7066) Aprilie 6.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Mihăilă pisar ocine în satul Leotina, numit Borăşti şi Pungeşti, cu moară, prisacă şi poieni.

100

1558 (7066) Aprilie 7, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion şi fraţilor săi, fiii lui Toader vistier, satele Costinţi numit Prăjeşti şi Seliştea, unde a fost Oancea jude şi Ţigani.

101

1558 (7066) Aprilie 7, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Oraş staroste ocine în Bogdăneşti. Cu facsimil în anexă.

102

1558 (7066) Aprilie 11, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Măeşti pe Putna cu locuri de moară şi jumătate din satul Muşeteşti pe Siret, dăruite de Toader Bolea mare stolnic şi Ana Eftimia.

103

1558 (7066) Aprilie 12, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Anton vătaf de arie o jumătate din satul Avrămeni pe Vâlhovăţ.

104

1558 (7066) Aprilie 14, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Sion şi fratelui său Simion, fiii lui Dragotă păhărnicel, satul Coşeşti pe Racova.

105

1558 (7066) Aprilie 14.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte Tudorei şi rudelor sale seliştea Sârbi numită Căşotenii la gura Lohanului cu mânăstirea Tecuceştilor.

106

1558 (7066) Aprilie 15.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Popa Toader şi fratelui său Ionzan parte din satul Turbăteşti.

107

1558 (7066) Aprilie 16, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Lazor pitar ocină în Cevcani şi parte din siliştea Diviceanii şi moară pe Tutova.

108

1558 (7066) Aprilie 18.— Alexandru Lăpuşneanu întăreşte lui Nistor şi rudelor sale, nepoţii lui Petru Tudora, satul Drăgeşti pe Cobâle cu loc de moară şi cu mânăstire şi ocine în Lăscani şi Tuzora pe Bâc, iar lui Mihul Averescu parte din satul Oniceni.

109

1559 (7067) Martie 8, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion şi rudelor sale, nepoţii lui Cozma, satul Bobeştii de Jos, la Başeu.

110

1559 (7067) Martie 20, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ciolpan ocină în Vârtop. Cu facsimil în anexă.

111

1559 (7067) Martie 24, Suceava.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Diac, soţiei sale Odochia şi fraţilor lui, fiii lui Bercea, jumătate din satul Oglinzi în ţinutul Neamţ. Cu facsimil în anexă.

112

1559 (7067) Aprilie 2, Suceava.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dupniţă armaş ocină în satul Vârtop în ţinutul Neamţ. Cu facsimil în anexă.

113

1559 (7067) Aprilie 5.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Simion şi fraţilor săi, fiii lui Ivanco, jumătate din satul Singura.

114

1559 (7067) Aprilie 11, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Fetion vătaf şi fratelui său Ion ocină la Corni pe Siret.

115

1559 (7067) Aprilie 14, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Simion şi fraţilor săi Duma, Şerban şi Gliga un loc de pustie în Cornul Voroteţelor.

116

<1559> Aprilie 28, Hârlău. — Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dupniţă vătaf de armaşi ocină în Vârtop. Cu facsimil în anexă.

117

1559 (7067) Iunie 17.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte patriarhiei din Ierusalim şi m-rii sf. Sava satul Ocna.

118

1559 (7067) Octombrie 18, Slatina (M-rea).— Alexandru Lăpuşneanu voevod dă dreptul m-rii Bistriţa să aşeze o prisacă pe locul m-rii, în Lopatna. Cu facsimil în anexă.

119

1560 (7068), Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Costin, Gavrea, Ilea şi Agafia ocină la Bogdăneşti.

120

1560 (7068) Martie 13.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Drăgan Răbăe şi fratelui său Hrăbeiu ocină în Bălăneşti.

121

1560 (7068) Martie 17, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Anton şi surorii sale Sofia, fiii lui Ghine, ocină în Tutoveni.

122

1560 (7068) Martie 18, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ilea Ungheanul ocină în Ungureni.

123

1560 (7068) Martie 18, Huşi. — Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Vitolt fost comis ocine în Buhuşeni în ţinutul Chigheci şi Băseşti, un loc de pustie la Gura Salcii, vii si un Ţigan.

124

1560 (7068) Martie 22.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Oancea şi soţiei sale ocine la Sadomireşti, Bodeşti în ţinutul Bacău şi parte din Poiana Boului.

125

1560 (7068) Martie 22.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Toader şi surorilor sale, fiii lui Mateiaş logofăt, stăpânirea asupra unor Ţigani.

126

1560 (7068) Martie 27, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte strănepoţilor lui Tăbuci cel bătrân satul Boian în ţinutul Cernăuţi pe care aceştia şi-l împart între ei. Cu facsimil în anexă.

127

1560 (7068) Martie 28.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Ciolpan vistier satul Vlădeşti pe Bahlui cu moară şi ocină la Totoeşti pe Bahlui, pentrucă a prins un «lotru» ridicat asupra lui Ştefăniţă voevod.

128

1560 (7068) Aprilie 2, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Tecuci ocine la Condrăteşti.

129

1560 (7068) Aprilie 3, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte satul Boian strănepoţilor lui Tăbuci cel bătrân.

130

1560 (7068) Aprilie 3, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Oprea vătaf şi lui Drăguş al doilea armaş ocine în Dejugaţi şi Vlădeşti pe Racova. Cu facsimil în anexă.

131

1560 (7068) Aprilie 4, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod vinde lui Toader Bolea stolnic satul Blăneşti pe Bârlad cu moară, vii şi curţi şi Poiana Sasului pe Siret.

132

1560 (7068) Aprilie 5, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte Urâtei şi Drăghinei ocină la Mărtineşti.

133

1560 (7068) Aprilie 6, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Marco, Ion, Fătu, Miron şi Ilea un loc în pustiu în ţinutul Bacău.

134

1560 (7068) Aprilie 8.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Andreica şi rudelor sale satul Sadomireşti.

135

1560 (7068) Aprilie 8.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ifrim şi rudelor sale satele Porceşti, Brebi şi Hociungi în ţinutul Neamţ.

136

1560 (7068) Aprilie 8, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ureche şi rudelor sale ocine în Grozeşti în Câmpul lui Dragoş.

137

1560 (7068) Aprilie 9, Huşi. — Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte Mariei şi Drăghiţei, nepoatele lui Iliaş Şanga ocine în Băsăşti, Văsăeşti pe Trotuş şi poenile Padena, Runcu şi Borila.

138

1560 (7068) Aprilie 9.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Petre armaş, Crăciun, Dumitru şi Giurgie Poiana Secăturei în ţinutul Bacău pe care o împart între ei.

139

1560 (7068) Aprilie 11, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Dobrovăţ sate, părţi de sate, mori, vii şi Ţigani.

140

1560 (7068) Aprilie 13, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Bratăş şi fraţilor săi Ion şi Simca satul Cupcicea pe Ciuhur. Cu facsimil în anexă.

141

1560 (7068) Aprilie 13, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod dărueşte m-rii Râşca satul Popeşti pe pârâul Vaslui cu m-rea Trăstiana, cu prisăci şi poeni, pierdute de Lupu fost paharnic pentru hiclenie.

142

1560 (7068) Aprilie 19.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Stanciu, Frăţiman, Mihail şi Drojdie cu soţiile lor parte din satul Bălăneşti pe Juravăţu. Domnului i se dau 6 cai.

143

1560 (7068) Aprilie 23.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Petre Păun, lui Porcu, lui Bechi şi lui Budi ocină la Bogdăneşti, luată pentru o gloabă.

144

1560 (7068) Mai.— Călugărul Marchel dărueşte m-rii Neamţ locul său de prisacă dela Ţolici. Cu facsimil în anexă.

145

1560 (7068) Mai 19, Huşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Boldur şi rudelor sale satul Milineşti în ţinutul Hotin. Cu facsimil în anexă.

146

1560 (7068) Iunie 5, Suceava.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Vasco curături cu prisacă şi grădini.

147

1560 (7068) Iunie 24, Suceava.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ciolpan ocină la Vârtop. Cu facsimil în anexă.

148

1560 (7068) Iulie 18, Suceava. — Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Anton fost vătaf de arie jumătate din satul Avrămeni.

149

1560 (7068) August 20, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Vatoped, dela sfântul Munte, o cărvăsărie la Salonic, cumpărată dela un cadiu turc.

150

1560 (7068) Decembrie 21, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Vânători locul din jurul mânăstirii.

151

1561 (7069) Ianuarie 7, Suceava.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Dolheşti pe Şumuz, luat dela Zbierea postelnic în schimbul satelor Streşani pe Bâc şi Cruhliceani. Cu facsimil în anexă.

152

1561 (7069) Iunie 20, Vaslui.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Gavriil ocină în satul Tunseşti. Cu facsimil în anexă.

153

1561 (7069) Iulie 4.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte Mariei, fata Tudorii, ocină în satul Greci schimbată cu nepoţii săi pentru ocină în satul Leuceşti.

154

1562 (7070) Martie 10.— Călugărul Teofilact fost Băloş logofăt dăruieşte m-rii Moldoviţa un Ţigan. Cu facsimil în anexă.

155

1562(7070) Martie 17, Iaşi.— Ion Despot voevod întăreşte m-rii Humor satele Feredeiani pe Sâtna şi Strahotinul pe Jijia cu mori şi iazuri.

156

1562 (7070) Iulie 1, Roman.— Ion Despot voevod întăreşte lui Ion Dupniţă, lui Bârlibaş şi surorii sale Armanca ocină în satul Vârtopul în ţinutul Neamţ. Cu facsimil în anexă.

157

1562 (7070) Septembrie 11, Suceava.— Ion Despot voevod întăreşte lui Vartic seliştea Andriecăuţi în ţinutul Hotin. Cu facsimil în anexă.

158

1563 (7071) Huşi.— Ion Despot voevod întăreşte lui Drăgan Stoişa, lui Ion şi Anei ocină în satul Cârpeşti.

159

1563 (7071) 16, Bârlad.— Ion Despot voevod întăreşte lui Ion Findea, fiului său Lupe stolnicel şi lui Coste ocine în satul Dumeşti pe Iadrici. Cu facsimil în anexă.

160

1563 (7071) Mai 14.— Ion Despot voevod întăreşte lui Crăciun şi lui Vasile ocină în satul Hurdujăni.

161

1563 (7071) Mai 14, Huşi.— Ion Despot voevod întăreşte lui Ignat şi mamei sale Urâta ocină în satul Grăpeni.

162

1563 (7071) Mai 19, Huşi.— Ion Despot voevod întăreşte mai multora ocine în satul Sărăcineşti.

163

1563 (7071) Iunie 17, Iaşi.— Ion Despot voevod întăreşte lui Dragotă şi fraţilor săi, fiii lui Ştefu, satul Zăstavna, deoarece au pierdut cărţile când Ştefăniţă voevod a tăiat capul tatălui lor. Cu facsimil în anexă.

164

1563 (7071) Iunie 24, Cotnari.— Ion Despot voevod porunceşte lui Filea vătag să cerceteze pricina dintre Mihai şi ceata lui şi Ion din Vihoreani cu Anuşca din Hălăşeşti. Cu facsimil în anexă.

165

1563 (7071) Septembrie 19.— Grigorie fostul mitropolit de Suceava scrie egumenului şi călugărilor m-rii Pobrata despre activitatea sa de egumen al mânăstirii. Cu facsimil în anexă.

166

1564 (7072) Iulie 8.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte Vasilcăi şi fraţilor ei, fiii lui Ion Bulubav, jumătate din satul Briţcani.

167

<1565> Ianuarie 30, Suceava.—Alexandru Lăpuşneanu voevod scuteşte de vama dela Trotuş 200 de boi ai birăului şi ai târgului Braşov.

168

1565 (7073) Aprilie 25, Hârlău.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Gavril, fiul lui Filipaş şi verilor lui jumătate din poiana unde a trăit Coste călugărul, în urma unei judecăţi.

169

1565 (7073) Iunie 25, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod dăruieşte lui Hăbiac cel bătrân ocină lângă hotarul Hlăpeşti.

170

<1565> Iulie 25, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Onicică prisăcarul prisaca Jamenii. Cu facsimil în anexă.

171

1565 (7073) Iulie 31.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dinga vornic mai multe ocine. Se pomeneşte Poiana cu Păcură.

172

1566 (7074) Iulie 12, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Nicoară ocină în satul Băceşti. Cu facsimil în anexă.

173

1567 (7075) Aprilie 29, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Manea vistiernicel şi fraţilor săi ocină în satul Moineşti. Cu facsimil în anexă.

174

1567 (7075) Iunie 5, Suceava.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Dupniţă, lui Bârlibaş şi surorii lor Armanca ocină în satul Vârtop, ţinutul Neamţ. Cu facsimil în anexă.

175

1567 (7075) August 6, Suceava.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Micotici şi nepoţilor săi Reantea diac şi Ignat ocină în satul Drislive. Cu facsimil în anexă.

176

1567 (7075) August 22.— Alexandru Lăpuşneanu voevod înnoeşte un catastih şi daruri pentru pomenirea lui Petru şi Ştefan Rareş voevozi. Cu facsimil în anexă.

177

1567 (7075) Noembrie 19, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Hăbiac ocină în satul Hlăpeşti. Cu facsimil în anexă.

178

1568 (7076) Ianuarie 30, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Voroneţ satele Lucăceşti şi Boteşti, dăruite de Teodosie monahul. Cu facsimil în anexă.

179

1568 (7076) Februarie 15.— Alexandru Lăpuşneanu voevod dăruieşte m-rii Slatina satul Truşăşti pe Jijia cu moară şi piuă. Satul a fost ascultător de Ştefăneşti.

180

‹1568— 1572›.— Bogdan Lăpuşneanu voevod dărueşte m-rii Berzunţul care acum se numeşte Bogdana 2 mori pe Putna.

181

‹1568— 1572›, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Hamza vistier nişte Ţigani.

182

‹1568— 1571· Aprilie 19, Iaşi.—Bogdan Lăpuşneanu voevod dă voie m-rii Putna să-şi caute Ţiganii oriunde ar fi şi să-i aducă la mânăstire. Cu facsimil în anexă.

183

1568 (7076) Mai 8.— Bogdan Lăpuşneanu voevod dărueşte jupaniţei Agafia nişte Ţigani.

184

‹1568— 1571› Iunie 10, Priseaca.— Bogdan Lăpuşneanu voevod dă dreptul m-rii Pobrata să ţină satul Hereşti.

185

‹1568— 1571› Iunie 22.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Toader Sofioiul fost stolnic şi rudelor sale ocine, vaduri de moară şi prisăci la Costeşti, Negoeşti şi Păuneşti.

186

1568 (7076) Iulie 11, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Ostopeani «din ocolul Petrii».

187

1568 (7076) August 22.— Bogdan Lăpuşneanu voevod înnoeşte catastihul şi darurile pentru pomenirea lui Petru şi Ştefan Rareş voevozi. Cu facsimil în anexă.

188

1568 (7076) Noembrie 5, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod dă dreptul m-rii Pobrata să-şi apere iezerul dela Bealcu cu toate gârlele. Cu facsimil în anexă.

189

1568 (7076) Decembrie 6.— Bogdan Lăpuşneanu voevod dă un catastih şi daruri m-rii Pobrata pentru praznic. Cu facsimil în anexă.

190

1569 (7077).— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Condrea păhărnicelul şi fraţilor săi jumătate din satul Ţurşti.

191

1569 (7077) Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Mătei al lui Vlaicu un loc de pustie la gura Lidvului. Cu facsimil în anexă.

192

1569 (7077) Ianuarie 28, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte episcopiei de Roman satele Şcheuleşti şi Bogdăneşti în ţinutul Roman şi m-rii Râşca satul Bârleşti în ţinutul Suceava. Cu facsimil în anexă.

193

1569 (7077) Februarie 7.— Bogdan Lăpuşneanu întăreşte m-rii Tazlău satul Zăneşti pe Bistriţa.

194

1569 (7077) Februarie 23, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte Lealei şi lui Ihnat ocină în satul Scumpeşti. Cu facsimil în anexă.

195

1569 (7077) Martie 11, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Cornea brăniştar, fraţilor săi şi verilor lor satul Frăţieneşti, la gura Obreajei.

196

1569 (7077) Martie 15, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Avram ocine la Potlogeni, Petrileşti, numit Borceşti, pe Pârâul Alb şi Căteşti, numit Neguşeni, în urma unei judecăţi.

197

1569 (7077) Martie 15.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Pricopie şi soţiei sale Caliniţa ocine în satul Briţcani.

198

1569 (7077) Martie 15, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Stoico, Nicoară şi Nechita ocină în satul Pietroasa.

199

1569 (7077) Aprilie 2, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Duma şi fraţilor săi Gliga şi Trif ocină în satul Borzeşti.

200

1569 (7077) Aprilie 2, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod dă mitropoliei dela Roman satele Şcheuleşti şi Bogdăneşti în ţinutul Roman, luând în schimb satul Bârleşti în ţinutul Suceava. Cu facsimil în anexă.

201

1569 (7077) Aprilie 15.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte Agafici satul Vâlceşti pe Siret.

202

1569 (7077) Aprilie 18.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte Micăi, fiica lui Mihăilă Andrieşăscu, satul Pulpeşti pe Tutova.

203

1569 (7077) Mai 15, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ivan Bercea ocină în satul Măleşti, numit Micleşti.

204

1569 (7077) Mai 20, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Fătu şi surorilor sale, fiii Magdalinii, satul Poprincani pe Jijia. Cu facsimil în anexă.

205

1569 (7077) Mai 24, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ignat şi soţiei sale Titea ocine în satul Muncelul Rodnei.

206

1569 (7077) Mai 27, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Trifan ocină în satul Hăsnăşăni.

207

1569 (7077) Iunie 13.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Laţco pârcălab şi rudelor sale, nepoţii lui Iliaş paharnic, satele Cârligi, Corlăteşti, Bereşti şi Bălăceşti.

208

1569 (7077) Iunie 20.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ionaşco păhărnicel ocine în satul Căbiceni.

209

1569 (7077) Iunie 29.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui One şi rudelor sale ocine în satul Obârşia pe Pârâul Alb.

210

1569 (7077) Iulie 6, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Toma şi Matei ocine în hotarul Buciumilor şi un loc de moară pe Valea Buciumilor. Cu facsimil în anexă.

211

1569 (7077) Iulie 9, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dragotă cu fraţii săi, fiii lui Ştefu, satul Zastavna. Cu facsimil în anexă.

212

1569 (7077) Iulie 13, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte Stancăi şi surorilor sale, fiicele lui Luca Dereptate, satele Cozmeşti, unde a fost Bratu şi Mircești, unde a fost Oana, pe Siret. Cu facsimil în anexă.

213

1569 (7077) Iulie 15, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Zaharia ocine în satul Sângureni numit Dumeni, pe Jijia.

214

1569 (7077) Iulie 17.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Agapia satul Băloşeni pe Neamţ, seliştea Graşi, foste ascultătoare de Cetatea Neamţului şi ocină în satul Retovoeşti, numit Cucueţi, pe Topoliţă.

215

1569 (7077) Iulie 19, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte mai multora o dumbravă lângă Bacău, fostă ascultătoare de ocolul Bacăului, să-şi facă loc de ţarină. Cu facsimil în anexă.

216

1569 (7077) Iulie 26, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Popa Andrieş, popa Simion şi Ilea pitărel jumătate din Tălpălăieşti pe Gârbovăţ. Cu facsimil în anexă.

217

1569 (7077) Iulie 28.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte Frăsinei şi rudelor ei, nepoţii lui Juga, satele Repiteni, unde este Fântâna Ţudcovţii şi obârşia Liubenţia, numit Liubeniţ.

218

1569 (7077) August, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Trif şi soţiei sale Tudosia ocine la Nadiş, Turlui şi Negăşeşti.

219

1569 (7077) August 5. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Păşcani, în câmpul lui Dragoş.

220

1569 (7077) August 7, Suceava. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte Caterinii şi surorilor ei ocină în satul Lehăceni. Cu facsimil în anexă.

221

1569 (7077) August 7, Suceava. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Moldoviţa un Ţigan, dăruit de călugărul Teofilact, numit Băloş fost logofăt. Cu facsimil în anexă.

222

1569 (7077) August 7, Suceava. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Moldoviţa nişte Ţigani. Cu facsimil în anexă.

223

1569 (7077) August 12, Suceava. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Slatina ocină în satul Băişeşti, dăruită de Alexandru Lăpuşneanu voevod. Cu facsimil în anexă.

224

1569 (7077) Septembrie 15, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Vartic seliştea Andreicăuţi în ţinutul Hotin.

225

1569 (7077) Septembrie 21, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Fendea, fiului său Lupe stolnicel şi lui Costea ocine în satul Dumeşti pe Iadrici. Cu facsimil în anexă.

226

1569 (7077) Noembrie 20, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Goia pârcălab de Cotnari şi soţiei sale Anghelina jumătate din satul Ruşi pe Cobâle. Cu facsimil în anexă.

227

1569 (7077) Noembrie 30, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Goia pârcălab de Cotnari şi soţiei sale Anghelina jumătate din satul Ruşi pe Cobâle, în ţinutul Roman. Cu facsimil în anexă.

228

1569 (7077) Decembrie 13, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte Anei şi fraţilor săi, nepoţii lui Bran pârcălab, satul Iugani pe Pereschi. Cu facsimil în anexă.

229

1570 (7078), Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion şi soţiei sale Nastea ocină în satul Băleşti la gura Stebnicelului.

230

1570 (7078), Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Turbure şi vărului său ocină în hotarul Răteştilor.

231

1570 (7078) Ianuarie 21, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ionaşco, nepotul lui Crasco Lenţovici, ocină în satul Surcovţi. Cu facsimil în anexă.

232

1570 (7078) Februarie 9.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Condrea şi Gheorghe ocine în satul Tăuri.

233

1570 (7078) Februarie 16, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Petrea Albotă logofăt două locuri de pustie, unul la gura văii Speaci pe Cobolta şi altul pe Căinari, numit satul Alboteni şi Valea Grecului, deoarece a plătit el pentru moartea unui grec.

234

1570 (7078) Martie 20, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dinga postelnic nişte Ţigani pe care-i adusese din Polonia, unde fugiseră. Cu facsimil în anexă.

235

1570 (7078) Martie 31, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Gheorghie al doilea postelnic satele Şirăuţi şi Putreda în ţinutul Hotin.

236

<1570 Aprilie 14>, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dinga vornic mai multe ocine şi Ţigani. Se pomeneşte satul unde a fost târgul Putnei.

237

1570 (7078) Aprilie 20.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Berzunţ locul din jurul mânăstirii şi Ţigani.

238

1570 (7078) Aprilie 20, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Dinga postelnic ocină în satul Ciofreşti pe Bârlad şi parte din iezerul cel mare al Bârladului.

239

1570 (7078) Mai 10.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte împărţirea între Ana fata Gănesei, Petre Oräş cu fraţii săi şi Toader Căfioiu cu surorile sale pentru ocinele lor din Negoeşti, Costeşti în ţinutul Trotuş şi Păuneşti.

240

1570 (7078) Mai 23, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Hăbiac cel bătrân ocină în hotarul Hlăpeştilor.

241

1570 (7078) Iunie 10, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Grozea ocină în satul Surcovţi. Cu facsimil în anexă.

242

1570 (7078) Iunie 17, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Ostâpcani pe Bistriţa, fost din ocolul curţii din Piatra, cu mori şi şteaze. Cu facsimil în anexă.

243

1570 (7078) Iunie 27, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte nepoţilor lui Roman satul Romaneşti pe Vaslui, pe care şi-l împart între ei.

244

1570 (7078) Iunie 30, Suceava.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Pitic vornic al doamnei şi soţiei sale Ileana jumătate din satul Păuşeşti în ţinutul Cârligătura.

245

1570 (7078) Iulie 20.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ieremia vătaf de Suceava ocină în satul Băloşeşti.

246

1570 (7078) Iulie 25, Iaşi.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte Cârstinei, fiica lui Boboiug, ocină în satul Borâle, schimbată cu Andreica Borăleanu vistiernicel pentru ocină în satul Jeverteani. Cu facsimil în anexă.

247

1570 (7078) August.— Bogdan Lăpuşneanu voevod şi mama sa Ruxandra răscumpără toate averile m-rii Dohiariu dela sf. Munte, iar călugării se obligă să respecte dorinţele lor.

DOCUMENTE INDOELNICE

1

1554 (7072) Aprilie 20, Iaşi.— Alexandru Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Moghilă logofăt mai multe sate cu mori şi bălţi.

2

‹1568— 1572›.— Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Petrimun ocină în satul Tăurilile.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

1551 (7059) г. марта 21, в Васлуй. — Грамота господаря Илиаша, подтверждающая Воронецскому монастырю вотчины в селе Малини, мельницы в Топлице, виноградник, пруд, келии, цыган и 200 венгерских золотых, данные митрополитом Григорием.

2

1551 (7059) г. апреля 28, в Яссах. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Марку, Васию и Владу вотчину Скумпию в Внезурах.

3

1551 (7059) г. <после 11 июня>. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Хотинскому пыркалабу Веверице вотчину в селе Посадничах и участок под мельницу на Жижии. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

4

<1551> г. июня 13. — Данная господаря Штефана Рареша епископу Митрофану из Рэдэуц на село Оничены, в Сочавской волости.

5

1551 (7059) г. июня 15, в Харлау. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Рэдэуцскому епископу Митрофану виноградник в „Дялул Воеводы", потерянный спэтарем Юрием из-за измены. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

6

1551 (7059) г. июня 23. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Анне и ея родственникам их вотчины в Негоештах и Костештах, которые они поделят между собой.

7

1551 (7059) г. августа 9, в Сучаве. — Грамота господаря Штефана Рареша дающая, распоряжение Побратскому монастырю поминать его после смерти. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

8

1552 (7060) г. февраля 19, в Яссах. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Сучавскому митрополиту Георгию села: Тымпешты на Белом Потоце оба жудечия и Мынжешты на Черном Потоце. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

9

1552 (7060) г. марта 25, в Хусех. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Лупе вотчину в Брицканах, там где был дом Оаны Ларжану. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

10

1552 7060) г. марта 28, в Хусех. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая монастырю Рычскому село Быржовены, в Немецкой волости, данное монахом Тиофилактом, бывшим логофатом Тоадером Балошем. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

11

1552 (7060) г. марта 29, в Хусех. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая обмен вотчинами между Ионом, племянником посадника Косте и дьяком Георгием. Первый дает половину Вали Нягры в Фынтыне, а второй половину Питичей на Бырладе.

12

1552 (7060) г. марта 31, в Хусех. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая шетрару Михаилу селище Присаку Игната, выше Рядиул Лунг в Турии.

13

1552 (7060) г. апреля 2, в Хусех. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая раздел между Някшей, дочерью Фурдины и теткой Някши, дочерью Фэдора, их вотчинами в Негрилештах на Теляжене, Глоденах и Мунчеле.

14

1552 (7060) г. апреля 5, в Хусех. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Лупе Берхечку вотчину в Питиченах.

15

1552 (7060) г. апреля 6. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая писцу Георгию село Бунжаны на Тутове, с 2 дворами, мельницу и виноградник.

16

1552 (7060) г. апреля 9, в Хусех. — Грамора господаря Штефана Рареша, подтверждающая племянникам Балинцы Мындришки их вотчины в Глоденах, Булгарах на ручье Красной и Мунчелуле, которые они поделили между собой.

17

1552 (7060) г. апреля 10, в Хусех. — Купчая монастыря в Путне у господаря Штефана Рареша на село Кучурул, в Черновицкой волости. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

18

1552 7060) г. апреля 11, в Хусех. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Петре Хыре села: Спиряны и Драгоманешты и села его сестры Станки: Лазешты и Сарачинешты.

19

1552 (7060) г. апреля 11, в <Хусех>. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Тазловскому монастырю вотчину в Тулучештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

20

1552 (7060) г. апреля 13. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Игнату место под пчельник на Быкове в пределах Петрешт.

21

1552 (7070) г. апреля 14.— Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая кэмэрашу коли Никоаре Бурловичу вотчины в Мэдыржештах и Чюмелештах.

22

1552 (7060) г. апреля 25. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Петру вотчину в Сэулештах, а Драгошу Скынтей и его племяннику Грозаву вотчину в Ипотештах.

23

1552 (7060) г. апреля 25, в Яссах. — Меновая господаря Штефана Рареша с Романским епископством на село Бирэешты на Молдове, в Сочавской волости, взамен села Азэпен на Вишневеце. Село Бирешты было потеряно бывшим мядником Иоаном Пастиевом из Хуша из-за его измены господарю Штефанице.

24

1552 (7060) г. апреля 28, в Яссах. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая логофату Георгию место в пустыни с мельницей не Рэуте, при устьи Каменки и цыган.

25

1552 (7060) г. апреля 29, в Яссах. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Тазловскому монастырю села: Остэпканы на Бистрице с мельницами и ступами и Тэтэрени, вотчины в Синештах на Путне и пруд Дадовул на Пруте с ручьями и озерками.

26

1552 (7060) г. апреля 30, в Яссах. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая пыркэлабу Гянге села: Хуецены с мельницей, при устьи Вороны, Синешты, и вотчины в селах Рошканах, Билэуцах и Равакэуцах.

27

1552 (7060) г. мая 5, в Хырлэу. — Грамота господаря Штефана Рареша подтверждающая Тоаде и его родственникам вотчину в селе Бэшанах на Турии.

28

1552 (7060) г. мая 6, в Хырлэу. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Хырсу и его жене Злоте вотчину в селе Мунчелул в Кымпул Драгоша

29

1552 (7060) г. мая 6, в Хырлэу. — Грамота господаря Штефана Рареша, подтверждающая Никоаре и его родственникам вотчину в селище, называемом Паулены, на Турии.

30

1552 (7060) г. мая 14. — Господарь Штефан Рашем жалует ватафу Ажигири Штефу и Матфею место в пустыни при устьи Каменки, для того чтобы они основали село.

31

<1552 г. до 1 сентября>, в Яссах. — Господарь Штефан Рареш жалует своему слуге вотчину в Бэшенах.

32

<1552 г. сентябрь — 1561 г. ноября 13, в Яссах>. — Господарь Александр Лэпушняну производит обмен с Флорей, Ильей Похребом и Оанцей: взамен села Мичешты при Редое отводит место в пустыни в начале долины, называемое „Дялул Веки".

33

<1552 г. сентябрь — 1561 г. ноябрь 1564 — 1568 г. март> в Яссах. — Господарь Александр Лэпушняну посылает попу Саве, находящемуся в учении, деньги на книги и одежду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

34

1552 (7060) г. ноября 12, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая логофэту Иону половину мельницы на реке Путне, на меже Цыганешт. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

35

<1553 — 1561 г., 1564 — 1568> г. февраля 13, в Бакэу. — Господарь Александр Лэпушняну приказывает Трифану не касаться вотчин в Хэлэсештах и Арэмештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

36

1533 (7061) г. апреля 24, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Тазловскому монастырю половину мельницы на Путне, на меже Цыганешт, данную логофэтом Ионом. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

37

<1553 — 1561, 1564 — 1567> гг. июня 8. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая исправнику в Хуше Иону Нэврэпеску вотчины в Боуренах и Стэнислэвештах.

38

1553 (7061) г. сентября 21. — Господарь Александр Лэпушняну посвящает мэтох Григоряцскому монастырю.

39

1553 (7061) г. декабря 10, в Пятре Нямц. — Данная господаря Александра Лэпушняну Тазловскому монастырю на село Концешты на Кракэу о мельницами и цыганами. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

40

1554 (7062) г. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждащая Думитру Бурдугану и его родственникам вотчины в Негоештах и Унгуренах с мельницами на Васлуе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

41

<1554—1555> г. Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Хоморскому монастырю села и части сел, данные логофэтом Тоадером Бобоиогом.

42

1554 (7062) г. февраля 23, в Васлуе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Ненчу и его сестрам половину села Русп на Кобыле.

43

1554 (7062) г. февраля 25, в Васлуе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Иону Топору и его родственникам село Топорэшти на Рахове.

44

1554 (7062) г. февраля 28, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лапушняну, подтверждающая Иону и его родственникам село Бахну, в Немецкой волости. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

45

1554 (7062) г. марта 1, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая пыркэлабу Петру Крыковичу село Хлибчены на Жижии и место под пасеку на Белом Потоце. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

46

1554 (7062) г. марта 2, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Марике, жене ворника Гаврилы, половину села Оцелешты на Бэрхече. Грамоту потеряли во время грабежа в Шипоте.

47

1554 (7062) г. марта 2, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Настасии и Елисафте, племянницам Иванки Халадика, вотчину в Померле и плотину на Хлубоке. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

48

1554 (7062) г. марта 2, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Настасии и Елисафте, племянницам Оаны Лимбадулче, село Фратешты, в Немецкой волости.

49

1554 (7062) г. марта 13, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая ватафу Симиону вотчину в селе Шкяе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

50

1554 (7062) г. марта 17, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Ильинскому монастырю села: Ивоешты на Бахлуе, Вэлешаны в волости Кырлигатуры и Еаеряны возле Котнар.

51

1554 (7062) г. марта 20. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая монаху Иосафу, бывшему логофэту, половину сел: Бэхнар на Тутове и Ворничень.

52

1554 (7062) г. марта 20. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Побратскому монастырю села и цыган, а также утверждает монастырские феодальные права.

53

1554 (7062) г. марта 30, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лапушняну, подтверждающая польскому мытнику Апостолу место в пустыни, называемое Бэрбоши, в Кичягской волости. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

54

1554 (7062) г. апреля 13, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Луке и его братьям, племянникам вистиера Исака, село Долхешты на Шомузе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

55

1554 (7062) г. апреля 13. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая шетрару Михаилу селище Присака Игната, возле Редиула Чел Лунг.

56

1554 (7062) г. апреля 20, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая вистиеру Матеяшу Стырче село Кэлинешты, в Черновицкой волости с мельницами и цыганами.

57

1554 (7062) г. апреля 22. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая логофэту Иосипу вотчину в пределах Чеукань.

58

1554 (7062) г. апреля 27, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Петрике Кырме и его братьям половину селища Бэсен на Дробиште.

59

1554 (7062) апреля 30, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Петру и его сестре Марии, детям Станы, село на Пруте, где был Штефан Негру, половину Жемэроаии и селище на Сэрате.

60

1554 (7062) г. мая 1, в Яссах. — Господарь Александр Лэпушняну дарует Тазловскому монастырю вотчину в Синештах на Путне с двумя бродами для мельниц. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

61

1554 (7062) г. мая 5, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая вистиеру Могылде вотчины в селе Медвеже, вотчины в пределах Чиумалешт и цыган, из которых одни были получены „когда шел на войну в Венгерскую землю".

62

1554 (7062) г. октября 30. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая дочерям бывшего хатмана Луки Арборе, село Мындэкэуцы, в Хотинской волости.

63

<1555... 9> гг. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Петру и его сестрам, вотчину в селе Негоешты.

64

1555 (7063) г. марта 13, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая попу Козьме вотчины в селах: Турбурены, Онканы, где был судьей Мая и Трибисивцы.

65

1555 (7063) г. марта 23. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Иону и его сестрам, детям Варвары, село Брицканы в волости Нямца. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

66

1555 (7063) г. марта 28, в Васлуе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая шетрару Янчу половину места в пустыни, названного Глодурялеле. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

67

1555 (7063) г. марта 31, в Васлуе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подверждающая Сучавскому портарю Дану виноградники в Дялул Нетед и Дялул Воевода, татар и цыган.

68

1555 (7063) г. апреля 7. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая племяннику Петру Кэпотеску вотчину в селе Никитенах, называемое Кыпотены. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

69

1555 (7063) г. апреля 11, в Васлуе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Тоадеру и его сестре Няге, детям Пражи, вотчину в Нэнештах на Кобыле и часть озера Чюлиноасы с прудами. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

70

1555 (7063) г. апреля 24, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Антону, его жене Иляне и Иле вотчину в Глоденах.

71

1555 (7063) г. апреля 24, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Иону Крецу четвертую часть села Попешт.

72

1555 (7063) г. апреля 25, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Андрейке вотчину в Бырэштах.

73

<1555 (7063)> г. апреля 28, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая мытнику Тудорану и его братьям село Брэнешты на Ковурлуе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

74

1555 (7063) г. апреля 30, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая нескольким вотчину в селе Пырцешты у устья Сэрацин.

75

1555 (7063) г. апреля 30, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая старосте Погану село Жолдешты, в волости Путны с мельницами, вотчины в Жугастрах, в той же волости, Шендрешты на Сирете и Поляну Никифора с мельницей.

76

1555 (7063) г. апреля 30. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Стану Рошул села: Рошканы и Мойнешты и селище у устья Сакэи, которые разделяют между собой.

77

1555 (7063) г. апреля 30, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Тоадеру Оргу вотчину в Богнештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

78

1555 (7063) г. апреля 31. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Михулу Фэкэу часть села Рэкитиша на Зелетине.

79

1555 (7063) г. май, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Фетиону вотчину в Фофэшештах.

80

1555 (7063) г. мая 2, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Дрэгану Рэбыйе, вотчины в Бобештах и Кырстинычах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

81

1555 (7063) г. мая 2, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Тэбучи Митютелю и его родственникам села и части сел.

82

1555 (7063) г. мая 9, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Михэилу и его брату Гите, вотчину в Кындештах, в Кымпул Драгошева.

83

1555 (7063) г. мая 12, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Михэилу Мотышу вотчину в пределах Опришашт.

84

1555 (7063) г. мая 24, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Побратскому монастырю село Вэляны, в волости Кичегю и озеро Белеул со всеми ручьями. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

85

1555 (7063) г. сентября 24, в Хырлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая нескольким поляну и место, названное Думбравицей, которые они делят между собой. Господарю они дают 2 лошади и 30 волов. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

86

1555 (7063) г. ноября 28, в Бакэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая племянникам Марины Лолкей село Силивестры на Кобыле, которое делит между ними.

87

<1556 г. мая 7>. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Тоадеру вотчину в селе Ошмэлешты, названное Миклешть. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

88

1556 (7064) г. августа 31, в Хырлэу. — Данная господаря Александра Лэпушняну монастырю в Путне на 100 венгерских злотых.

89

1556 (7064) г. декабря 17. — Игумен Хоморского монастыря Евтимий указывает, что получил от хатмана и Сочавского пыркэлаба Данилы монастырь и говорит о поминаниях, которые будут выполнены монастырем. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

90

1557 (7065) г. мая 14. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Симиону Вэлаге вотчины в Сэулештах, в волости Фэлчиу.

91

1557 (7065) г. ноября 8, в Бырладе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Драгичу и его брату Халэру часть села Бырлешт. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

92

1558 (7066) г. март, в Хырлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая Оне Московану и его жене Кырстине вотчину в Рошиорах.

93

1558 (7066) г. марта 15, в Хырлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая Матфею половину села Татомирешт, на верховьях Орбикула. В приложении фототипическое воспроизведение с подлиннике.

94

<1558 (7066) г. марта 21>, в Хырлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая обмен между племянниками Мирослава и Ильки вотчинами в Захарснах и Борыле. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

95

1558 (7066) г. марта 25, в Хырлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Драготе и его сестрам: Магде и Някше, село Селешэул, выше Дорохоя.

96

1558 (7066) г. марта 30. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Марку и его родственникам село Климешты, в волости Нямца.

97

1558 (7066) г. апреля 5. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Стану часть поляны на Таркэу и половину вод Тазлэу.

98

1558 (7066) г. апреля 5, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Воронецкому монастырю село Драгоешты, данное монахом Теодоскем, бывшим чашником и его родственниками.

99

1558 (7066) г. апреля 6. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая писарю Михаилу вотчины в селе Леотине, названное Борэштами и Пунджешты с мельницей, пасекой и полянами.

100

1558 (7066) г. апреля 7, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая Иону и его братьям, сыновьям вистиера Тоадера село Костинцы, названное Прэжештами, и селище, где был судьей Оанча и цыган.

101

1558 (7066) г. апреля 7, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая старосте Орэшу вотчины в Богданештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

102

1558 (7066) г. апреля 11, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Тазловскому монастырю село Мэнешты на Путне с местом для мельницы и половину села Мушетешт на Сирете, данные великим стольником Тоадером Болей и Анной Ефтимия.

103

1558 (7066) г. апреля 12, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая надсмотрщику гумна Антону половину села Аврамен на Вэлховеце

104

1558 (7066) г. апреля 14, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Сиону и его брату Симиону, сыновьям пахарничела Драготы село Кошешты на Ракове.

105

1558 (7066) г. апреля 14. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Тудоре и ее родственникам селище Сырбь, названное Кэшотенами, у устья Лоханула с монастырем Текучештох.

106

1558 (7066) г. апреля 15. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подверждающая попу Тоадеру и его брату Иоизану часть села Турбэтешт.

107

1558 (7066) г. апреля 16, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая питару Лазэру вотчину в Чевканах и часть селища Дивичан, а также мельницу на Тутове.

108

1558 (7066) г. апреля 18. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Нистору и его родственникам, племянникам Петра Тудоры, село Дрэжешты на Кобыле, с местом под мельницу, монастырь и вотчины в Лэсканах и Тузора на Быку, а Миху Аверэску часть села Оничен.

109

1559 (7067) г. марта 8, в Хэрлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Иону и его родственникам, племянникам Ковьмы, село Нижние Бобешты на Башеу.

110

1559 (7067) г. марта 20, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Чолпану вотчину в Выртопе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

111

1559 (7067) г. марта 24, в Сучаве. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая дьяку Иону, его жене Одокии и его братьям, сыновьям Берчи, половину села Оглинзи, в волости Нямца. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

112

1559 (7067) г. апреля 2, в Сучаве. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая армашу Дупнице вотчину в селе Выртопе, в волости Нямца. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

113

1559 (7067) г. апреля 5. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Симиону и его братьям, сыновьям Иванка, половину села Сингуры.

114

1559 (7067) г. апреля 11, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая вэтафу Фетиону и его брату Иону вотчину в Корне на Сирете.

115

1559 (7067) г. апреля 14, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Симиону, его братьям: Думе, Шербану и Глиге место в пустыни в Корнуле Воротецов.

116

<1559> г. апреля 28, в Хырлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая вэтафу армашей Дупнице вотчину в Выртопе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

117

1559 (7067) г. июня 17. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая патриархии в Иерусалиме и монастырю Св. Савы село Окну.

118

1559 (7067) г. октября 18, в Слатине (монастырь). — Грамота Александра Лэпушняну, разрешающая Бистрицкому монастырю устроить пасеку на месте монастыря в Лопатне. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

119

1560 (7068) г. в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Костину, Гавре, Иле и Агафии вотчину в Богдэнештах.

120

1560 (7068) г. марта 13. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Дрэгану Рэбые и его брату Хрэбею вотчину в Бэлэнештах.

121

1560 (7068) г. марта 17, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Антону и его сестре Софии, сыновьям Гини, вотчину в Тутовенах.

122

1560 (7068) г. марта 18, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Иле Унгяулу вотчину в Унгуренах.

123

1560 (7068) г. марта 18, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая бывшему комису Витольту вотчины в Бухушенах, в волости Кигечь и Басешт, место в пустыни на устье Салчи, виноградники и цыгана.

124

1560 (7068) г. марта 22. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Оанче и его жене вотчины в Садомирештах и Бодештах, в волости Бакэу и часть Поляны Боула.

125

1560 (7068) г. марта 22. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая Тоадеру и его сестрам, детям логофета Матеяша владение несколькими цыганами.

126

1560 (7068) г. марта 27, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая правнукам старого Тэбуча село Боян, в волости Черновиц, которое они разделили между собой. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника

127

1560 (7068) г. г. марта 28. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая вистеру Чолпану село Влэдешты на Бахлуе с мельницей и вотчину в Тотоештах на Бахлуе за то, что тот поймал „разбойника, восставшего против господаря Штефаницы"

128

1560 (7068) г. апреля 2, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая Текучу вотчины в Кондратештах.

129

1560 (7068) г. апреля 3, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая правнукам старого Тэбуча село Боян.

130

1560 (7068) г. апреля 3, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая ватафу Опре, второму армашу Дрэгушу вотчины в Дежугацах и Владештах на Раковэ. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

131

1560 (7068) г. апреля 4, в Хусех. — Купчая стольника Тоадера Боли у господаря Александра Лэпушняну на село Блэнешты на Бырладе с мельницей, виноградниками и дворами и Поляну Сасова на Сирете.

132

1560 (7068) г. апреля 5, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Урыте и Драгине вотчину в Мэртинештах.

133

1560 (7068) г. апреля 6, в Хуше. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая Марку, Иону, Фэту, Мирону и Иле место в пустыни в волости Бак

134

1560 (7068) г. апреля 8. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подверждающая Андрейке и его родственникам село Садомирешты.

135

1560 (7068) г. апреля 8. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Ифриму и его родственникам села: Порчешты, Бребы и Хочюнджи, в волости Нямца.

136

1560 (7068) г. апреля 8, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Уреке и его родственникам вотчины в Грозештах, в Кымпул Драгоша.

137

1560 (7068) г. апреля 9, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Марии и Драгице, племянницам Илиаша Шанги, вотчины в Бысештах, Вэсэештах на Тротуше и поляны: Падена, Рунку и Борилу.

138

1560 (7068) г. апреля 9. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая армашу Петру, Крэчуну, Думитру и Джурджие — Поляну Сэкэтуры, в волости Бакэу, которую они разделяют между собой.

139

1560 (7068) г. апреля 11, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну подтверждающая Добровэцкому монастырю села, части сел, мельницы, виноградники и цыган.

140

1560 (7068) г. апреля 13, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Братэшу и его братьям Иону и Симке село Купчичя на Чюхуре. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

141

1560 (7068) г. апреля 13, в Хусех. — Данная господаря Александра Лэпушняну монастырю в Рышке на село Попешты на ручье Васлуй с монастырем Трастианой с пасеками и полянами, потерянными бывшим пахарником Лупу из-за измены.

142

1560 (7068) г. апреля 19. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Станчиу, Фрэциману, Михаилу и Дрождие с их женами часть села Бэлэнешт на Журавац. Господарю платят 6 коней.

143

1560 (7068) г. апреля 23. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Петру Пауну, Порку, Беке и Буде вотчину в Богданештах, взятую за глобу (штраф).

144

1560 (7068) г. май. — Данная монаха Маркела монастырю Нямцу на его пасеку в Цоличе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

145

1560 (7068) г. мая 19, в Хусех. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Болдуру и его родственникам село Милинешты, в волости Хотина. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

146

1560 (7068) г. июня 5, в Сучаве. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Васко росчисти с пасекой и садами.

147

1560 (7068) г. июня 24, в Сучаве. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Чиолпану вотчину в Выртопе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

148

1560 (7068) г. июля 18, в Сучаве. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая бывшему надсмотрщику над гумнами Антону, половину села Аврэмен.

149

1560 (7068) г. августа 20, в Хырлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Ватопедскому монастырю на Афоне таможню в Салонике, выкупленую у турецкого кади.

150

1560 (7068) г. декабря 21, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая монастырю в Вынаторах участок вокруг монастыря.

151

1561 (7069) г. января 7, в Сучаве. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Побратскому монастырю село Долхешты на Шумузе, взятое у постельника Збиера в обмен сел: Стрешан на Быке и Крухличян. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

152

1561 (7069) г. июня 20, в Васлуе. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Гавриле вотчину в селе Тунсештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

153

1561 (7069) г. июля 4. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Марии, дочери Тудоры, вотчину в селе Гречь, взятую у ее племянников в обмен вотчины в селе Леучешть.

154

1562 (7070) марта 10 г. — Данная монаха Теофилакта, бывшего логофета Бэлоша монастырю в Молдавице, на цыгана. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

155

1562 (7070) г. марта 17, в Яссах. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая Хоморскому монастырю села Фередеяны на Сытне и Страхотинул на Жижии с мельницами и прудами.

156

1562 (7070) г. июля 1, в Романе. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая Иону Дупнице, Бырлибашу и его сестре Арманке вотчину в селе Выртопул, в волости Нямца. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

157

1562 (7070) г. сентября 11, в Сучаве. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая Вартику селице Андриекауць, в волости Хотина. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

158

1563 (7070) г. в Хусех. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая Драгану Стойше, Иону и Ане вотчину в селе Кырпешты.

159

1563 (7071) г. — 16, в Бырладе. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая Иону Финде, сыну столничела Лупы и Косте вотчины в селе Думешты на Ядриче. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

160

1563 (7061) г. мая 14. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая Крэчуну и Василию вотчину в селе Хурдужанах.

161

1563 (7071) г. мая 14, в Хусех. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая Игнату и его матери Урыте вотчину в селе Грэпенах.

162

1563 (7071) г. мая 19, в Хусех. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая нескольким — вотчины в селе Сэрэчинештах.

163

1563 (7071) г. июня 17, в Яссах. — Грамота господаря Иона Деспота, подтверждающая Драготе и его братьям, сыновьям Штефула, село Зэставну, грамоты которых были потеряны после того как господарь Штефаница отрубил голову их отцу.

164

1563 (7071) г. июня 24, в Котнарах. — Господарь Ион Деспот дает приказ ватафу Филе разобрать тяжбу между Михаем с его дружиной и Ионом из Вихорян с Анушкой из Хэлэшешт. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

165

1563 (7071) г. сентября 19. — Игумен Григорий, бывший сучавский митрополит, сообщает игумену и монахам Побратского монастыря о его деятельности в качестве игумена монастыря. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

166

1564 (7072) г. июля 8. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Василке и ее братьям, детям Булубава, половину села Брицканы.

167

<1565> г. января 30, в Сучаве. — Господарь Александр Лэпушняну освобождает от таможенной пошлины на Тротуше 200 волов магистрата и местечка Брашов.

168

1565 (7073) г. апреля 25, в Хырлэу. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Гаврилу, сыну Филлипаша и его двоюродным братьям половину поляны, где жил монах Косте, по суду.

169

1565 (7073) г. июня 25, в Яссах. — Данная господаря Александря Лэпушняну старому Хэбиаку на вотчину около пределов Хлэпешт.

170

<1565> г. июля 25, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая пасечнику Оничке пасеку Жамени. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

171

1565 (7073) г. июля 31. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая ворнику Динге несколько вотчин. Упоминается Нефтяная поляна (Пояна ку пэкурэ).

172

1566 (7074) г. июля 12, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Никоаре вотчину в селе Бэчештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

173

1567 (7075) г. апреля 29, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая виетерничелу Мане и его братьям вотчину в селе Мойнештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

174

1567 (7075) г. июня 5, в Сучаве. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Иону Дупнице, Бырлибашу и их сестре Арманке вотчину в селе Выртопе, в волости Нямца. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

175

1567 (7075) г. августа 6, в Сучаве. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Микотичу и его племянникам — дьяку Рянте и Игнату — вотчину в селе Дрисливе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

176

1567 (7075) г. августа 22. — Господарь Александр Лэпушняну возобновляет дарственную запись и дары для поминания господарей Петра и Штефана Рареша. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

177

1567 (7075) г. ноября 19, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая Хэбиаку вотчину в селе Хлэпешты. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

178

1568 (7076) г. января 30, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лапушняну, подтверждающая Воронецкому монастырю села: Лукачешты и Ботешты, данные монахом Феодосием. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

179

1568 (7076) г. февраля 15. — Данная господаря Александра Лэпушняну монастырю в Слатине на село Трушашты на Жижии с мельницей и сукновальней. Село было подчинено округу Штефанешт.

180

<1568 — 1572> г. Данная господаря Богдана Лэпушняну монастырю в Бераунчуле, которое теперь называется Богданой на две мельницы на Путне.

181

<1568 — 1572> г. в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая вистиеру Хамзе нескольких цыган.

182

<1568 — 1571> г. апреля 19, в Яссах. — Господарь Богдан Лэпушняну разрешает монастырю в Путне собрать своих цыган отовсюду, где бы они не находились и привести их в монастырь. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

183

1568 (7076) г. мая 8. — Данная господаря Богдана Лэпушняну жупанице Агафии на нескольких цыган.

184

<1568—1571> г. июня 10, в Присяке. — Господарь Богдан Лэпушняну разрешает Побратскому монастырю владеть селом Хересшты.

185

<1568—1571> г. июня 22. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая бывшему стольнику Тоадеру Софиоюлу и его родственникам вотчины, броды для мельницы и пасеки в Костештах, Негоештах и Пэунештах.

186

1568 (7076) г. июля 11, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Тазловскому монастырю село Остопканы из „округа Пятры".

187

1568 (7076) г. августа 22. — Господарь Богдан Лэпушняну обновляет дарственную запись и дары для поминания господарей Петра и Штефана Рареша. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

188

1568 (7076) г. ноября 5, в Яссах. — Господарь Богдан Лэпушняну дает право Побратскому монастырю охранять озеро Бялеу со всеми ручьями. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

189

1568 (7076) г. декабря 6. — Господарь Богдан Лэпушняну жертвует Побратскому монастырю дарственную запись и дары для поминального обеда. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

190

1569 (7077) г. Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая пэхарничелу Кондре и его братьям половину села Цуришт.

191

1569 (7077) г. в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Матфею Влайку место в пустыни при устьи Лидвула. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

192

1569 (7077) г. января 28, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Романскому епископству села Шеулешты и Богданешты в волости Романа и монастырю Рышке село Бырлешты в волости Сучавы. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

193

1569 (7077) г. февраля 7. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Тазловскому монастырю село Зэнешты на Бистрице.

194

1569 (7077) г. февраля 23, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Ляле и Ихнату вотчину в селе Скумпешты. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

195

1569 (7077) г. марта 11, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая браништеру (уряднику заповедного леса) Корне, его братьям и двоюродным братьям село Фрацинешты, при устьи Орбяжи.

196

1569 (7077) г. [марта 15, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Аврааму вотчины в Потлодженах, Петрилештах, называемое Борчештами на Белом Потоце и Катешты, называемое Негушенами, по суду.

197

1569 (7077) г. марта 15. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Прикопию и его жене Калинице вотчины в селе Брицканы.

198

1569 (7077) г. марта 15, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Стойке, Никоаре и Никите вотчину в селе Пиетроасе.

199

1569 (7077) г. апреля 2, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Думе и его братьям Глиге и Трифу вотчину в селе Борзешты.

200

1569 (7077) г. апреля 2, в Яссах. — Данная господаря Богдана Лэпушняну Митрополии в Романе на села Шкеулешты и Богданешты, в волости Романа, взамен села Бырлешт, в волости Сучавы. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

201

1569 (7077) г. апреля 15. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Агафии село Вылчешты на Сирете.]

202

1569 (7077) г. апреля 18. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну подтверждающая Мике, дочери Михаилы Андриешаску село Пулпешты на Тутове.

203

1569 (7077) г. мая 15, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтвеждающая Ивану Берче вотчину в селе Мэлештах, называемое Миклештами.

204

1569 (7077) г. мая 20, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Фэту и его сестрам, детям Магдалины, село Попринкаяы на Жижии. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

205

1569 (7077) г. мая 24, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Игнату и его жене Тите вотчины в селе Мунчелул Родней.

206

1569 (7077) г. мая 27, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Трифану вотчину в селе Хэснэшанах.

207

1569 (7077) г. июня 13. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая пыркэлабу Яцко и его родственникам, племянникам пахарника Илиаша, села Кырлидже, Корлэтешты, Берешты и Бэлэчешты.

208

1569 (7077) г. июня 20. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая пэхэрничелу Ионашко вотчины в селе Кэбиченах.

209

1569 (7077) г. июня 28. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Оне и его родственникам вотчины в селе Обыршии на Бэлом Потоце.

210

1569 (7077) г. июля 6, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана, Лэпушняну подтверждающая Томе и Матфею вотчины в пределах Бучумов и участок под мельницу в Валя Бучумилор. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

211

1569 (7077) г. июля 9, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Драготе и его братьям, сыновьям Штефу, село Заставну. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

212

1569 (7077) г. июля 13, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Станке и ее сестрам, дочерям Луки Дерептате, села: Козмешты, где был Брату и Мирчешты, где был Оана, на Сирете. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

213

1569 (7077) г. июля 15, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Захарии вотчины в селе Сынгуренах, называемое Думенами, на Жижии.

214

1569 (7077) г. июля 17. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая монастырю Агапии село Бэлошаны на Нямце, селище Граши бывшие в подчинение града Нямце и вотчину в селе Ретовоештах, называемое Кукуецами, на Тополице.

215

1569 (7077) г. июля 19, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая нескольким лицам рощу возле Бакэу — бывшую в подчинении округа Бакэу — для устройства пашни. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

216

1569 (7077) г. июля 26, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая попу Андрнашу, попу Симиону и питарелу Иле половину Тэлпэлэешт на Гырбоваце. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

217

1569 (7077) г. июля 28. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Фрасине и ее родственникам, племянникам Жуги села: Репитены, где находится Колодец Цудковцы и верховья Любенцин, называемые Любенц.

218

1569 (7077) г. август, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Трифу и его жене Тудосии вотчины в Надише, Турлуе и Негэшештах.

219

1569 (7077) г. августа 5. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну подтверждающая Тазловскому монастырю село Пэшканы, в Кымпул Драгоша.

220

1569 (7077) г. августа 7, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Катерине и ее сестрам вотчину в селе Лехэченах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

221

1569 (7077) г. августа 7, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая монастырю в Молдовице цыгана, данного монахом Теофилактом, называемом Бэлошом, бывшим логофетом. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

222

1569 (7077) г. августа 7, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая монастырю в Молдовице, нескольких цыган. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

223

1569 (7077) г. августа 12, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая монастырю в Слатине вотчину в селе Бэишештах, данную господарем Александром Лэпушняну. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

224

1569 (7077) г. сентября 15, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Вартику селище Андрейкуцы в волости Хотина.

225

1569 (7077) г. сентября 21, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Иону Фэнде, сыну его стольнику Лупе и Косте вотчины в селе Думештах на Я риче. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

226

1569 (7077) г. ноября 20, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Котнарскому пыркалабу Гоие и его жене Ангелине половину села Рушь на Кобыле. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

227

1569 (7077) г. ноября 30, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну подтверждающая Котнарскому пыркалабу Гоне и его жене Ангелине половину села Рушь на Кобыле, в волости Романа. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

228

1569 (7077) г. декабря 13. в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Ане и ее братьям, племянникам пыркэлаба Брана, село Юганы на Пересеке. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

229

1570 (7078) г. в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Иону и его жене Насте вотчину в селе Бэлештах, при устьи Стебничела.

230

1570 (7078) г., в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Турбуре и его двоюродному брату вотчину в пределах Рэтешт.

231

1570 (7078) г. января 21, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Ионашко, племяннику Краско Ленцовица, вотчину в селе Сурковуцы. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

232

1570 (7078) г. февраля 9. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Кондре и Георгию вотчины в селе Тэурь.

233

1570 (7078) г. февраля 16, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая логофэту Петре Алботе 2 места в пустыни, одно в начале долины Спечь на Коболте, а другое на Кэпнарях, названное селом Алботены и Валя Грекулуй, потому что он поплатил за смерть одного грека.

234

1570 (7078) г. марта 2, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая постельнику Динге нескольких цыган, которых он привез из Польши, куда они бежали. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

235

1570 (7078) г. марта 31, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая второму постельнику Георгию села Ширэуцы и Путреду, в волости Хотина.

236

<1570 г. апреля 14>, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая ворнику Динге несколько вотчин и цыган. Упоминается село, где было Тыргул Путней.

237

1570 (7078) г. апреля 20. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая монастырю в Бэрзунце участок вокруг монастыря и цыган.

238

1570 (7078) г. апреля 20, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну подтверждающая постельнику Динге вотчину в селе Чиофрештах на Бырладе и часть самого большого Бырладского озера.

239

1570 (7078) г. мая 10. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая раздел между Анной, дочерью Гэнесы, Петром Орэшем с его братьями и Теодором Кафиою с его сестрами на их вотчины в Негоештах Костештах, в волости Тротуша и Паунешт.

240

1570 (7078) г. мая 23, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая старому Хэбнаку вотчину в пределах Хлэпешт.

241

1570 (7078) г. июня 10, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Грозе вотчину в селе Сурковцы. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

242

1570 (7078) г. июня 17, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Тазловскому монастырю село Остыпканы на Бистрице, бывшее в округе двора из Пятры, с мельницами.

243

1570 (7078) г. июня 27, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая племянникам Романа село Романешты на Васлуе, которое они разделяют между собой.

244

1570 (7078) г. июня 30, в Сучаве. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну подтверждающая Питику ворнику госпожи и его жене Иляне половину села Паушешт в волости Кырлигатуры.

245

1570 (7078) г. июля 20. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Сучавскому ватафу Еремии вотчину в селе Бэлошештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

246

1570 (7078) г. июля 25, в Яссах. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну, подтверждающая Кырстине, дочери Бобоюги, вотчину в селе Борыле выменянную у вистерничела Андрейки Борыляну на вотчину в селе Жевертянах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

247

1570 (7078) г. августа. — Господарь Богдан Лэпушняну и его мать Руксандра выкупают все имущество монастыря Дохиаря на Афоне, а монахи обязуются подчиняться им.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1

1554 (7072) г. апреля 20, в Яссах. — Грамота господаря Александра Лэпушняну, подтверждающая логофату Иону Могиле несколько сел с мельницами и прудами.

2

<1568—1572> гг. — Грамота господаря Богдана Лэпушняну подтверждающая Петриману вотчину в селе Тэурилиле.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1551 (7059) Martie 21, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Iliaş voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Petrea, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a patra parte din satul Malini, partea de jos şi loc de moară în Topliţa, rugătorului şi părintelui nostru chir Grigorie mitropolit, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul şi părintele nostru chir Grigorie mitropolit şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 400 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Petrea, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Şi privilegiul ce a avut Petrea de cumpărătură dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, pe această a patra parte de sat din Malini şi cu loc de moară în Topliţa, încă l-a dat în mâinile rugătorului şi părintelui nostru chir Grigorie mitropolit.

Şi apoi, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Măgdălina, fiica Marici, nepoata lui Stan Joldea, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul[1]) ei Stan Joldea şi bunica ei Măria, fiica lui Stan Joldea, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a patra parte din satul Mălini, rugătorului şi părintelui nostru chir Grigorie mitropolit, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul şi părintele nostru chir Grigorie mitropolit şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 400 de zloţi tătăreşti în mâinile mai sus-

[1]) probabil străbunic.

numitei Magdalina, fiica Mariei, nepoata lui Stan Joldea şi a Mariei, fiica lu Stan Joldea, soţia lui Sava, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi apoi, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Isac şi fraţii lui, Pavel şi Toader, copiii lui Simion şi mătuşa lor Stanca, sora lui Simion, fiii lui Dragotă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă şi din privilegiul de schimb ce a avut tatăl lor Simion şi mătuşa lor Stanca, sora lui Simion, fiii lui Dragotă, dela vărul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, toate părţile lor, câte li se vor alege din sat din Malini, însă de partea cealaltă a Topliţei, care este pârâul Malinilor şi cu loc de moară în Topliţă, rugătorului şi părintelui nostru chir Grigorie mitropolit, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul şi părintele nostru chir Grigorie mitropolit şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus scriselor slugi ale noastre Isac şi fraţii lui, Pavel şi Toader, copiii lui Simion şi ale mătuşei lor Stanca, sora lui Simion, copiii lui Dragotă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi apoi, deasemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri monahul David, fiul lui Jurj gomenic [1]), de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă şi cumpărătura tatălui său Jurj gomenic [1]) şi din prvilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl său Jurj gomenic [1]) dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, toate părţile de sat din Malini şi cât a ţinut tatăl său Jurj gomenic [1]) şi loc de moară în Topliţa, rugătorului şi părintelui nostru chir Grigorie mitropolit, pentru cinci sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul şi părintele «nostru» chir Grigorie mitropolit şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 500 de zloţi tătăreşti, în mâinile monahului David, fiul lui Jurj gomenic [1]) înaintea noastră şi înaintea «boierilor noştri».

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie care este între ei şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit toate aceste părţi de sat mai sus scrise din Malini şi loc de mori în Topliţa rugătorului şi părintelui nostru chir Grigorie mitropolit, ca să-i fie aceste părţi de sat dela noi uric şi cu tot venitul lor.

Iar hotarul tuturor acestor părţi de sat mai sus scrise din Malini şi cu mori în Topliţa, să le fie din tot hotarul, din câmp ca şi din sat; iar despre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Iliaş voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Ştefan şi Costantin şi credinţa

[1]) «gomenic şi humenic»: vătaf de arie.

boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Hârboz şi a panului Ghianghea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul Huru şi a panului Nicoară pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion al lui Petrică pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Ion Salce spătar, credinţa panului Ion al lui Danciul vistier, credinţa panului Veveriţă postelnic, credinţa panului Bodeiu ceaşnic, credinţa panului Ion stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Şi după aceia a venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele mari şi mici, rugătorul şi părintele nostru chir Grigorie mitropolit şi ne-a mărturisit că părintele domniei mele Petru voevod i-a dat un loc lângă mânăstirea dela Voroneţ, ca să-şi facă acolo nişte chilii, cum ne-a mărturisit şi mama domniei mele Elena Despotovna [1]) doamna că i-a fost dat acest loc de chilii de către părintele domniei mele Petru voevod şi şi-a făcut el acolo acele chilii, ca să-i fie întru pomenirea sa şi întru pomenirea părintelui lui, de către călugării care trăiesc în aceste chilii, care se vor odihni acolo după viaţa lui.

De aceia, noi, văzând o mărturie aşa de mare din partea mamei domniei mele Elena doamna Despotovna [1]), iar domnia mea încă i-am dat voie ca să-şi întărească şi să-şi împuternicească aceste chilii în timpul vieţii lui.

Şi apoi, deasemenea a venit înaintea domniei noastre şi înaintea episcopului chir Macarie şi înaintea episcopului Mitrofan şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, smeritul chir Grigorie mitropolit de Suceava, de bună voia lui şi a dat toate părţile sale de sat mai sus scrise, drepte şi proprii, din Malini şi cu mori şi stupa [2]) şi ştează în Toplita, sfintei noastre rugi, mânăstirei dela Voroneţ, unde este hramul sfântului mare mucenic al lui Hristos şi purtător de biruinţă Gheorghe, unde odihneşte sfântul stareţ Daniil. Şi un iaz şi o prisacă şi altă prisacă în Cârligătura, în hotarul satului Milcineşti, care acest sat Milcineşti este mânăstiresc. Şi două sute de galbeni ungureşti şi patru fălci de vie, în Horodişte şi crame şi şură şi şease sălaşe de Ţigani, anume: Danciul cu femeia şi cu sălaşul său şi Nichita cu femeia şi cu sălaşul său, Radul cu femeia şi cu sălaşul său, Gateş cu femeia şi cu sălaşul său, alt Radul cu femeia şi cu sălaşul său, Ion cu femeia şi cu sălaşul său.

Însă din întreaga danie a sfinţiei sale mai sus scrise, să aibă aceste chilii obroc obişnuit în fiecare an, câte două coloade [3]) de grâu curat, dela morile din Malini şi câte două buţi de vin din aceste 4 fălci de vie.

Şi iarăşi o moară mică ce a făcut-o rugătorul şi părintele nostru <chir> Grigorie mitropolit în Bucureşti, aceasta să umble în fiecare zi în tot anul ca să

[1]) fiica despotului.

[2]) « stupa »: piuă.

[3]) « coloade »: baniţe.

fie de hrană acestor chilii mai sus spuse ca şi acelor călugări care trăiesc şi care vor trăi în aceste chilii, întru pomenirea sa şi întru pomenirea părintelui său. Şi o poiană cu grădini ce se cheamă Prisecucea, deasemenea să ţină de aceste chilii.

De aceia, noi, văzând dania lui de bună voie şi întocmirea cu toată inima sa, pe care o dă el sfântului loc, sfintei noastre rugi. mânăstirei dela Voroneţ, unde este hramul sfântului mare mucenic al lui Hristos şi purtător de biruinţă Gheorghe şi unde odihneşte sfântul stareţ Daniil şi noi asemenea şi de la noi am dat şi am întărit aceste părţi de sat mai înainte zise din Molini şi cu mori în Topliţa şi cu stupă şi piuă şi două sute de galbeni ungureşti şi patru fălci de vie în Horodişte, cu crame şi cu şură şi două iazuri şi două prisăci şi şase săl şe de Ţigani cu femeile lor şi cu copiii lor şi iarăşi întregul obroc obişnuit mai sus scris chiliilor mai sus scrise ale sfinţiei sale, ca să fi şi dela noi uric sfântului nostru loc, sfintei noastre mânăstiri dela Voroneţ, unde este hramul sfântului mare mucenic al lui Hristos şi purtător de biruinţă Gheorghe şi unde odihneşte sfântul stareţ Daniil, danie <şi întărire . . .[1])> părinţilor . . .[1]) până la sfârşitul . . .[1]) rugătorului şi părintelui nostru chir Grigorie mitropolit.

După viaţa noastră, <cine va fi domn al> ţării <noastre> sau dintre copiii noştri sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, <dacă va strica această danie>[2]) acela să fi blestemat de domnul dumnezeul nostru, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui mamă şi de 12 sfinţi apostoli de frunte Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat, sângele lui asupra lui şi asupra copiilor lui, în veac, amin.

Ci să-i întărească dania şi întocmirea lui, fiindcă i-am întărit şi i-am împuternicit, pentrucă el a cumpărat toată dania şi întocmirea lui, cu banii săi drepţi şi proprii.

Şi deasemenea, până la sfârşitul sfântului loc, fiecare egumen, pe care îl va alege dumnezeu, el şi cu tot soborul să facă pomenire în fiecare an, însă după pomenirea sfântului stareţ Daniil, a treia zi, să-i facă ziua şi pomenirea rugătorului şi părintelui nostru chir Grigorie mitropolit, la utrenie colivă şi lumânări în sfânta biserică şi la trapeză, fraţilor băutură, iar la ziua pomenirei, sfânta liturghie şi iarăşi colivă şi lumânări şi după sfânta liturghie, asemenea fraţilor la trapeză, iar mâncare şi băutură din destul. Şi iar, chiliile mai sus zise să aibă deasemenea a le întări şi cu acoperământ şi cu întărire. Iar care egumen şi care călugări vor slăbi pomenirea lui şi chiliile se vor risipi acela şi tot blestemul mai sus scris să fie pe capul acelui egumen şi al acelor călugări.

---

[1]) loc şters şi rupt în orig.

[2]) în orig. blestemul incomplet.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascovici călugărul, în Vaslui, în anul 7059 <1551> luna Martie 21 zile.

<Pe plicatură, sub pecete>: « 200 ughi, 4 fălci de vie, 2 prisăci, 6 sălaşe de Ţigani, 2 iazuri ».

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 175.
Orig. slav, perg., pecete mare, atârnată.
Cu o trad. rom., la Arh. St. Iaşi, CLXIV/5.

2

1551 (7059) Aprilie 28, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu noi, Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem ştirea cu această carte a noastră <tuturor celor ce o vor vedea sau> o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre Dumitru şi Gheorghie şi sora <lor Grozava şi Sofia şi Con . . . > [1]) ai lui Toader stolnic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut ocina lor dreaptă din privilegiu . . . <lui Toader [1]) stolnic dela părinţele domniei mele, Petru voevod, jumătate dintr'o selişte pe Gârla, mai sus de gura Săratei, la Viezurii <care acum se cheamă Scumpia>[1]), slugilor noastre Marco, Văsiia şi Vlad, pentru o sută şi şase zeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre, Marco şi <Văsiia şi Vlad şi au plătit> [1]) aceşti bani mai sus scrişi, 160 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Dumitru şi Gheorghie şi ale surorilor lor Grozava şi Sofia şi Con . . . [1]).

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plată deplină şi noi deasemeni şi de la noi am dat şi am întărit slugilor noastre <Marco şi Văsiia şi Vlad> [1]) înainte zisa jumătate dintr'o selişte pe Gârla, mai sus de gura Săratei, la Viezurii, care acum se chiamă Scumpia, ca să fie <lor uric cu [1])> tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine se va alege mai de aproape, neclintit niciodată <în veci> [1]).

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăţi dintr'o selişte pe Gârla, mai sus de gura Săratei, la Viezurii, care acum se numeşte Scumpia, să fie din <tot> [1]) hotarul jumătate, iar din părţile noastre [2]), după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa noastră, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubi-

[1]) loc rupt în text.
[2]) greşit în loc de « alte părţi ».

tului fiu al domniei mele, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petre Cârcă, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Haru [1]), credinţa panului ... [2]) pârcălabi de Hotin, credinţa panului ... [2]) portar de Suceava, <credinţa panului> [3]) Ioan şi a panului Nichifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iancu şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea Nouă şi credinţa panului Pogan paharnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Guzuc comis, credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după <vieaţa> [2]) noastră cine va fi domn, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, <acela> [2]) să nu strice dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Şi pentru mai mare credinţă şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucot [4]) logofăt să scrie şi să lege pecetea noastră către această carte a noastră.

A scris Marco Zaganovici în Iaşi, în anul <7059> [5]) <1551>, luna Aprilie 28.

Zapiski Odesskago obşcestva istorii i drevnostei, Odessa, III, 1855, p. 252—3.
Copie slavă.

3

1551 (7059) <după 11 Iunie>.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată dăm credinciosului nostru pan> Veveriţă pârcălab de Hotin a patra <parte de sat din Posadnici [6]) şi loc> de moară pe Jijia [7]) şi cu tot venitul, pe care l-a cumpărat <dela ... [8]) pentru ... [8]) zloţi> tătăreşti. Şi a plătit toţi aceşti <bani> mai sus scrişi ... [8]) <şi i-a dat în> mâinile <lui> ... [8]) înaintea noastră.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea <acestei cărţi a noastre>.

<S'a scris> în anul 7059 <1551>.

<Pe verso, însemnare slavă de mâna diacului:> «A patra parte a satului Posadnici Veveriţă».

Acad. R.P.R., CCXXIV/4.
Orig. slav, hârtie din care lipseşte o treime, pecete aplicată.
Datat după 11 Iunie, data urcării în scaun a lui Ştefan Rareş.

---

[1]) greşit pentru: Huru.
[2]) loc rupt în text.
[3]) lipseşte în text, probabil omis de editor.
[4]) în loc de: Lucaci.
[5]) se arată în notă că anul este şters în document, dar că pe verso, cu altă cerneală, e scris 7059.
[6]) completat după însemnarea de pe verso.
[7]) «Djejia» în textul slav.
[8]) loc rupt în orig.

4

<1551> Iunie 13.

† *Noi Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al Ţării Moldovei,* fiul răposatului Petru voevod Rareş. Precum am dat rugătorului nostru şi părintelui nostru chir Mitrofan episcop de Rădăuţi un sat în ţinutul Sucevii, anume Onicenii cu tot venitul. Şi acel sat n'au fost pentru hiclenie, ş'au fost dintr'a noastră driapte sate de pin pregiur ce asculta cătră curţile noastre dela Hărmăneşti.

Şi nu iaste sfinţii sale danie dela noi numai în viaţă şi iaste danie şi după viiaţă. Iar după viiaţa lui, ca să aibă sfiinţia sa a-l da acel sat Onicenii mănăstirei aceia unde să va odihni trupul lui, pentru sufletul său, pentrucă sfinţiia sa ni-au fost noao ca un părinte, cu bună învăţătură, din tinereţile noastre până ce ni-au rădicat pre noi domnul la toate oştile.

Iar după viiaţa domniei mele, cine va fi domn pământului nostru a Moldovii sau a fratelui domniei mele a lui Costantin sau din fii noştri sau din niamul nostru sau pe cine ar alége dumnezeu a fi domn pământului nostru a Moldovei, acela ca să nu strice a noastră danie şi întărire şi ca să dea şi să întărească; iar cine s'ar ispiti să strice a noastră danie şi întărire, acela să fie blăstămat de domnul dumnezeu, *şi celelalte.*

S'au scris în Suciava, la anii 7089, Iunii 13.

Arh. St. Buc., M-rea Râşca, XXVII/4.
Trad. rom. din 1811 Iulie 9.
Data exactă nu po- -• fi decât 7059<1551>, copistul confundând pe N (50) cu II (80).

5

1551 (7059) Iunie 15, Hârlău.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am miluit domnia mea pe rugătorul şi părintele nostru chir Mitrofan episcop de Rădăuţi cu patru fălci şi jumătate de vie în Dealul Voevodului şi cu crame şi cu tot venitul; care aceste patru fălci şi jumătate de vie şi cu crame în Dealul Voevodului au fost ale lui Iurie spătar şi el le-a pierdut în hiclenie, când a ridicat pe un lotru asupra capului domniei mele.

Iar după viaţa noastră cine ar cuteza să sfărâme şi să rupă dania şi miluirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de cei 12 apostoli de frunte Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de cei 4 evanghelişti şi de cei 318 părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte ca Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu şi mân-

tuitorului nostru Isus Hristos, sângele lui asupra lui şi asupra copiilor lui, cum şi va fi în vecii vecilor, amin.

Scris în Hârlău, în anul 7059 <1551>, luna Iunie 15.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata. XIV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1787.

6

1551 (7059) Iunie 23.

Suret de pe un ispisoc sârbesc dela Ştefan vodă, din leat 7059 <1551>, Iunii 23.

Adică au venit înnainte noastră şi înainte boerilor noştri, Ana, fata Ghinesii şi nepoţii săi Petre Oräş şi fraţii săi, Mătieş, Brătăuş şi surorile lor Stanca şi Măriia şi Tibileiasă şi Aniţa şi iarăş fraţii săi Ilie Oräş şi iar nepoţii lor Toader Sofioiul şi surorile lor Sora şi Male şi Preotiasa, fiiiorii Girginii, de a lor bună voe, de nimine sâliţi, nici asupriţi, ş'au împărţit a lor driaptă ocină şi moşie: un sat dela Trotuş, anume Negoeştii şi giumătate de sat din Costeşti, parte din gios, care au rămas în partea fetii Ghinesii, a triia parte din sat, din Negoeşti şi parte din mijloc şi din câmpu iarăş şi din pădure, pe un loc de iaz şi de moară, pe Simint, pe pă ău Mirii, care este şi din prinzare de peşte mai gios de moară, în parte din sus; şi a triia parte din Ulişăşti, unde sânt şi livezi, în partea din gios, până la Simint şi până la Gorbovan şi a triia parte dintr'o poiană, anume Păuneştii şi a triia parte din Costeşti, partea din gios şi cu loc de iaz pe părău Buţpatir şi din câmpu, iar a triia parte.

Şi iar în partea soţii noastre Petrii Oräş şi frăţine-său Mătieş şi surorilor Stancăi şi Măriei şi Tăbăleiasa şi Aniţa şi Ilie Oräş şi au rămas părţile aceste în parte din sus din sat, din Negoeşti şi giumătate de un iaz, pe părăul Morii şi a triia part *din* Poiară, din Păuneşti şi iarăş a triia parte despre pădure, cu livezi, în parte din sus şi din cămpu, iarăş a triia parte, despre un părău ce este cu peşte, partea din mijloc şi a triia parte din Costeşti, partea din sus.

Iar lui Toader Sofioiul şi surorilor, Sorii şi Maiii şi Preotesii şi copiilor şi femeilor, a triia parte ce au rămas din sat, din Negoeşti, parte din gios şi giumătate din iaz, pe Părăul Morilor şi a triia parte din poiana *din* Păuneşti şi a triia parte din pădure, cu livezi, în partea din mijloc şi din câmp, aşijderia şi a triia parte din părăul cu peştile, în parte din gios şi a triia parte din giumătate de sat, din Costeşti, partea din mijloc.

Şi văzând noi de bună voie tocmeală şi împărţire între dânşii, şi noi, aşijderea, am dat şi am întărit părţile ce scrie mai sus Anii, *fiul* [1]) Gănesii, să le fie lor cu tot venitul.

[1]) în loc de: fiica.

Pentru aceia, altul să nu s<ă> amestece, piste cartea domniei mele.

Acest suret l-am scos de pe un suret, ce l-au scos Simion Cheşcul uricariu[1] dipe un ispisoc sârbesc dila Ştefan vodă, cu porunca dumisale Tuduri, vor<ni>c de poartă, la hotărîre ce eram orânduiţi, Ilie Capitan diiac, la văleat 7273 <1765>, August 1. Tuduri vor<ni>c de poartă. Andreiu Băl.

Asămine de pe cel adevărat scris de mine la an 1816. D. Filipescu mare logofăt.

Acad. R.P.R., LXIX/1.
Trad. rom.
O altă trad. rom., la Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, pach. 8.

7

1551 (7059) August 9, Suceava.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată şi din toată bună voia noastră şi cu ajutor de la dumnezeu şi am întocmit domnia mea ca în ruga noastră nou zidită mănăstirea Pobrata, să fie această întocmire a noastră şi în viaţa noastră şi după viaţa noastră, neclintit niciodată, în veacii veacilor, cât va sta acest sfânt lăcaş: şi cine va fi egumen şi cu ceilalţi călugări, să facă domniei mele în fiecare an, pe tot anul, în fiecare sâmbătă seara, parastas şi colivă; şi duminica, sfântă liturghie şi colivă şi după sfânta liturghie, la ospătarea fraţilor, mâncare şi băutură până la săturare.

Iar apoi, oricare dintre egumeni sau dintre călugări nu va împlini întocmirea şi întărirea noastră, acela să fie blestemat, de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui mamă şi de 12 sfinţi apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi de sfântul arhierarh şi făcător de minuni Nicolae, hramul sfântului loc, şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului Hristos, sângele lor asupra lui şi asupra copiilor lui, în veci, amin.

Scris în Suceava, în anul 7059 <1551>, August 9 zile.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXIV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

8

1552 (7060) Februarie 19, Iaşi.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Andreica şi surorile lui Anuşca şi Varvara şi Sofiica şi Marina, copiii lui Danul

Dăvidescul, de a lor bună voie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă şi schimbul din privilegiul de schimb ce a avut tatăl lor Dan Dăvidescul dela vărul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, un sat anume Tămpeştii, pe Pârâul Alb, amândouă judeciile şi satul Mănjeştii, la obârşia Pârâului Negru şi o bucată de pământ din hotarul Bunjeştilor, şi au vândut rugătorului şi părintelui nostru chir Gheorghie mitropolit de Suceava, pentru o mie şi o sută zloţi tătăreşti.

De aceia, noi, văzând o întocmire şi o vânzare a lor atât de bună şi noi deasemenea şi de la noi am dat şi am întărit rugătorului şi părintelui nostru mai sus zis, chir Gheorghie mitropolit de Suceava, ca să-i fie lui dela noi şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastră.

Scris în Iaşi, în anul 7060 <1552>, Fevruarie 19.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1785; altă trad. rom. tot din 1785 la Acad. R.P.R., CLVII/20.

9

1552 (7060) Martie 25, Huşi.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră sluga noastră Ignat, fiul lui Briţco, de bună voia sa, nesilit de nimeni şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul de întăritură ce a avut tatăl său Briţco, dela părintele domniei mele Petru voevod, din jumătate de sat peste Prut, la gura Largăi, unde a fost casa lui Oană Larjanul, care acum se numeşte Briţcanii, din a şasea parte, jumătate; şi a vândut slugii noastre Lupe, pentru o sută de zloţi tătăreşti. Şi i-a plătit toţi, deplin, înaintea noastră.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Huşi, în anul 7060 <1552>, Martie 25.

Acad. R.P.R., LXXII/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

10

1552 (7060) Martie 28, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea, că am binevoit domnia mea cu bunăvoinţa noastră şi cu curată şi luminată inimă şi cu întreaga noastră bunăvoie şi cu ajutor dela dumnezeu, am dat şi am miluit sfânta noastră mânăstire dela Râşca, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni Nicolae, cu un sat în ţinutul Neamţului anume Bârjovenii şi cu tot venitul; care acest sat anume Bârjovenii, l-a cumpărat Toader Boloş fost logofăt, pe care acum îl numesc Tiofilat şi pe care sat mai sus scris anume Bârjovenii, în ţinutul

Neamţului, l-a închinat el însuşi monahul Tiofilat, de bună voia lui, acestei sfinte mânăstiri a noastre mai sus scrise, Râşca, dinaintea domniei mele şi dinaintea episcopilor noştri şi dinaintea tuturor boierilor noştri mari şi mici, ca să fie acest mai sus scris sat sfintei noastre mânăstiri întru pomenirea părinţilor noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea domniei mele; dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus spus să fie din toate părţile, cu hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Ion Hârovici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodei şi a panului Necoară pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion şi a panului Nichifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi al panului Ion al lui Petrică pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Petre spătar, credinţa panului Ion Danciul vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Boldur Hârovici comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să o întărească şi să o înputernicească acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Râşca. Iarăşi, cine ar cuteza să clintească dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru, Isus Hristos şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 24 sfinţi prooroci ai lui dumnezeu şi de 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea lui Iuda şi lui Arie cel blestemat şi să aibă parte cu Iudeii, care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Sturzevici, în Huşi, în anul 7060 <1552>, luna, Martie 28 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 203.
Orig. slav, perg., pecete mare, atârnată.

11

1552 (7060) Martie 29, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că <au venit> [1]) înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Ion, fiul Neacşei, fiica lui Coste posadnic şi Gheorghie diac, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat între dânşii ocinele şi dedinele lor drepte.

Şi a dat sluga noastră Ion, fiul Neacşei, fiica lui Coste posadnic, slugii noastre Gheorghie diac, ocina şi dedina sa dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Coste posadnic, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, jumătate de sat, ce este pe Nistru, anume Valea Neagră la Fântână, partea de jos şi cumpărătura sa ce a cumpărat dela vara lui Anghelina, fiica Salomiei, nepoata Maruşcăi, a patra parte din acelaşi sat, partea despre miază-zi, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi iarăşi sluga noastră Gheorghie diac, a dat schimb pentru schimb slugii noastre Ion, fiul Neacşei, fiica lui Coste posadnic, pentru satul său mai sus scris ocina sa dreaptă, cumpărătură dreaptă, ce a cumpărat dela vara lui, dela Salomia, ce-i este porecla ei Drăguţa, fiica lui Toader diac şi din privilegiul ce a avut tatăl lui de întăritură dela părinţele domniei mele Petru voevod, jumătate de sat pe Bârlad anume Piticii, jumătatea de sus şi jumătatea din moară în Bârlad şi încă i-a mai dat o sută şi treizeci de zloţi tătăreşti în mâinile lui, înaintea noastră.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi buna învoială, pe care şi-au tocmit-o ei singuri între dânşii şi şi-au schimbat ocinele lor drepte, şi noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ion, fiul Neagşi, această jumătate de sat mai înainte spusă pe Bârlad anume Piticii, jumătatea de sus şi jumătate din moară tot pe Bârlad, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat mai înainte spuse, anume Piticii, jumătatea de sus şi jumătatea de moară tot în Bârlad, să fie din tot hotarul jumătate, jumătatea de sus şi jumătatea din moară; iar dinspre alte părţi, din toate părţile, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise Ştefan voevod, şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului

[1]) lipsă în orig.

Gavril vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Ion Hârovici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Nicoară pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion <şi> a panului Nichifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion al lui Petrică pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Petre spătar, credinţa panului Ion Danciul vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Hâra comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, fiindcă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă a dat el ocina sa dreaptă deasupra peceţii [1]).

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Sturzevici în Huşi, în anul 7060 <1552>, Martie 29.

Acad. R.P.R., XLVII/231.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

12

1552 (7060) Martie 31, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Ion şi Todin şi Grozea şi Mihăilă şi Tiron şi Ilea Bulhac, copiii Parascăi, nepoţii lui Hodco din Turia, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de împărţeală ce l-a avut mama lor Parasca dela părintele domniei mele Petru voevod, o selişte, care această selişte este unde se cheamă Prisaca lui Ignat, mai sus de Readiul Lung, în Turia; şi au vândut-o slugii noastre Mihăilă şetrar, pentru cinci sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră Mihăilă şetrar şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 500 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre mai sus spuse, Ion şi Todin şi Grozea şi Mihăilă şi Tiron şi Ilea Bulhac copiii Parascăi, înaintea noastră şi înaintea boierilor neştri.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină între dânşii şi noi de asemenea şi de la noi, am dat şi am întărit slugii noastre Mihăilă şetrar

[1]) in orig. « nad peceat ».

această mai înainte spusă selişte ce se cheamă Prisaca lui Ignat, mai sus de Readiul Lung în Turia, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei selişti, ce se cheamă la Prisaca lui Ignat, în sus de Readiul Lung, în Turia, să-i fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Ion Hârovici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Nicoară pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ioan şi a panului Nicoară Capotă pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion al lui Petrică pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Petrea spătar, credinţa panului Ion Danciul vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Boldur Hârovici comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întăritura noastră ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, deoarece el a cumpărat cu banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Sturzevici în Huşi, în anul 7060 <1552>, luna Martie 31.

Acad. R.P.R., Fondul Credit.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
Cu o copie slavă cu greşeli, la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 580.
O trad. rom. din 1792 la Acad. R.P.R., CXVI/53.

13

1552 (7060) Aprilie 2, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Neacşa, fiica Furdinei şi mătuşa ei Neacşa, fiica lui Făđor, de bună voia lor nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi de şi-au împărţit între dânşii ocinele şi dedinele lor drepte din privilegiul de împărţeală şi de întărire ce au avut ele dela vărul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, satele anume Negrileştii pe Teleajina şi satul Glodenii şi jumătate din Muncel.

Şi a căzut în partea Neacşei, fiica Furdinei, satul anume Negrileştii pe Teleajina [1]) şi jumătate din jumătate din Muncel, partea de jos dinspre răsărit. Şi iarăşi, în partea Neacşei, fiica lui Făđor, a căzut în partea ei satul anume Glodenii şi jumătate din jumătate din Muncel, partea de sus.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi buna lor împărţeală şi noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit Neacşei, fiica lui Făđor, acest sat mai înainte spus, anume Glodenii şi jumătate din jumătate din Muncel, partea de sus, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul ei şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi a strănepoţilor ei şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam, cine i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus anume Glodenii să fie din toate părţile după hotarul vechiu. Şi iarăşi, hotarul acestei jumătăţi din jumătate din Muncel, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate din jumătate; iar despre celelalte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele, Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Ion Hârovici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Nicoară pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion şi a panului Nichifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion al lui Petrică pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Petrea spătar, credinţa panului Ion Danciul vistier, credinţa panului Teodor postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Hârea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri, sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, <ci să-i dea şi să-i întărească>, fiindcă i-am dat şi i-am întărit ei, pentrucă îi sunt ocinele ei drepte.

---

[1]) „Negrileştii pe Teleajina", şters cu cerneală neagră.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Sturzevici în Huşi, în anul 7060 <1552>, luna Aprilie 2 zile.

Acad. R.P.R., CCXC/4.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
O trad. rom. din 1760 la Arh. St. Iaşi, CCCV/3.

14

1552 (7060) Aprilie 5, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre Drăghici şi fratele său Ion, copiii Negritei şi Neaga şi sora ei Făsina, copiii Mariei şi Mica şi fraţii ei Cupcea şi Toader şi sora lor Erena şi Greaca şi Mica, copiii lui Albul, toţi strănepoţii lui Toader Pitic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor Toader Pitic de la înaintaşii domniei mele Iliaş şi Ştefan voevozi, din jumătate de sat ce este pe Cobâle, unde a fost curtea străbunicului lor, care acum se numeşte Piticianii, două părţi, părţile de sus; şi au vândut slugii noastre Lupe Berheciu pentru cinci sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Lupe Berheciu şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 500 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus spuşilor: Drăghiciu şi fratelui său Ion, copiii Negritei şi Neaga şi sora ei Făsina, fiicele Mariei şi Mica şi fraţii ei, Cupcea şi Toader şi surorilor lor, Erina şi Greaca şi Mica, copiii lui Albul, toţi strănepoţii lui Toader Pitic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre Lupe Berheciu, aceste mai înainte zise din jumătate de sat ce este pe Cobâle, unde a fost curtea lui Patrică Pitic, care acuma se numeşte Piticianii, două părţi, părţile de sus, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrăneposţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte spuse, din jumătate de sat ce este pe Cobâle, unde a fost curtea străbunicului lor, care acuma se numeşte Piticianii, două părţi,

părţile de sus să fie din tot hotarul, din jumătate de sat două părţi; iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Ion Hârovici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Nicoară pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion şi a panului Nichifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion al lui Petrică pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Petrea spătar, credinţa panului Ion Danciul vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Hârea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i împuternicească şi să-i întărească, fiindcă i-am dat şi i-am întărit pentrucă a cumpărat el pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi împuternicire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Sturzevici în Huşi, în anul 7060 <1552>, luna Aprilie 5 zile.

Acad. R.P.R., Depuneri particulare.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

15

1552 (7060) Aprilie 6.

Văleat 7060 <1552> Aprilie 6.

Un ispisoc dela Ştefan vod<ă>, care scrie c'au dat ş'au întărit lui Gheorghie pisariul pre un sat la Tutova, din sus de Lujcu, unde au fost Bunga şi Ilea, ce să chiamă acum Bunjanii şi cu 2 curţi şi cu moară în Tutova şi cu o vie, ce ş'au cumpărat şi ia dela Lupe Berheaci drept opt sute de arginţi tătăreşti, ca să-i fie lui driaptă ocină şi moşie stătătoare în veci.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 548 v.
Rezumat rom.
Alt rezumat rom. la Arh. St. Iaşi, Transport 1765, opis 2014, dos. 1 şi 2, f. 36 v.

16

1552 (7060) Aprilie 9, Iaşi.

Suret de pe ispisoc vech<i>u pe sârbie, dela Ştefan v<oe>vod, domnu ţărie Moldovie<i>, scris în Iaşii, de Isacu Pilatu diiacu, din leat 7060 <1552> Aprili 9 zâli.

Inştiinţare facem, prin acest<ă> carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi cetindu-se, precum viind înainte noastră şi înainte boierilor noştri a Moldavie<i> sluga noastră Ioan Rodna şi soru-sa Anuşca şi nepotul lor de soru Toma, ficioru lui Filip şi iarăş nepotul lor de soru Lupeş Pozaru şi surorile lui Anuşca şi Parasca, fii Stani şi iarăş nemurile lor Necşa şi nepoţii lor de sori, Drăghiia şi Arpaş şi Rusca, fie<i> Drăguşii şi a nepoatei ei de frate, a Necşii, fetii Furdunci, toţi nepoţi a Bălinţii Mândriscăi, de buna voia lor, de nimi sâliţi, nici asupriţ<i> şi au împărţăt între săneş, drepte ocinile şi moşiile lor, din ispisocu a moşului lor, a Bălinţii Mândrăscăi, din danie ce au avut ei dela strămoşie noştre dela Ileeş şi Ştefan v<oe>vozi şi din dresă, ce l-au avut ei, dela nepotul [1]) domnie<i> meli, dela tănărul Ştefan v<oe>vod, adică dou<ă> sate pe părău Crasnie<i>, anume Glodenie şi Bulgaric şi alt sat, anume Muncelul.

Şi s'au vinit, în parte lui Ioan Rodnie şi surori-sa Anuşcăi şi nepoţilor lor de sor<ă>, Tomie, ficiorul lui Filip şi Lupului Pozaru şi surorilor lui Anuşca şi Parascăi, ficelor Stani, satul anumi Bulgarie şi giumătate de sat din Muncel, giumătate ce din sus, despre Apus; iar în parte nemurilor lor, Necşiei şi Drăghiia şi lui Arpaş şi Ruscăi, fielor Drăguşii şi nepoatei ei di frate Necşie, fetei Fordunie, s'au venit satul anume Glodenie şi giumătate din Muncelu, parte ce din gios, despre Răsărit.

Deci, văzând noi aceste di bună voia lor tocmală şi buna înpărţeală, noi încă şi dela noi, aşijdere, am dat şi am întărit slugilor noastre lui Ion Rodnie şi surorii-sa Anuşcăi şi nepotului lor de sor<ă> Tomi, ficiorul lui Filip şi Lupului Pozaru şi surorilor lui: Anuşcăi şi Parascăi, fiilor Stanii şi nemurilor lor, Necşie şi nepoţilor ei de soru, Drăghiia şi lui Arpaş şi Ruscăi şi nepoatei lor de frate Necşie, fetei Furdunie, aceli de mai sus zâsă sate anume Glodenei şi Bulgarie şi satul Muncelul, pentrucă toate aceste să le fie lor, dela noi, uricu, cu tot venitul şi lor şi fielor lor, nepoţilor, strănepoţilor, preastrănepoţilor şi la tot nemul lor, cini li să alegi mai de aproape, nestrămutat nici odineuare, în veci.

Iar hotarul acestor sate anume Glodenie şi Bulgarie şi Muncelul, despre toate părţile, să fie după vechiul hotar, pân<ă> unde s'au apucat din vecu.

Precum, spre aceasta iaste credinţa mai sus numitei domniei noastre Ştefan v<oe>vod şi credinţa a preiubit frate a domnie<i> meli, Costandin şi credinţa

[1]) în loc de văr.

a preiubit fiiu a domnie‹i› mele Petru şi credinţă a tuturor boiarilor noştri a Moldaviia a mari şi a mici.

Şi spre mai mari tărie şi întărire tuturor acestor de mai sus scrisă, am zăs credinciosul boiarului nostru Lucaciu, *mare* logofet, să scrii şi cătră adivărata carte noastră acesta, pecete noastră să legi.

De pe sărbie, pe limba moldovenească am tălmăcit, la anul 1813, Ghenar 25. Clucer Pavăl Debruţ.

Acad. R.P.R., LXIII/87.
Trad. rom.
Altă trad. rom. cu ziua de 29 Aprilie, ibid., CXXXVII/271.

17

1552 (7060) Aprilie 10, Huşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi cu curată şi luminată inimă şi din toată bunăvoia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am dat şi am miluit sfânta noastră mânăstire Putna, unde este hramul uspenia născătoarei de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi unde este egumen rugătorul nostru chir Veniamin cu un sat anume Cuciurul în ţinutul Cernăuţului, cu moară şi cu toate pricuturile [1]) sale, căci acest sat a fost al domniei mele. Şi am luat domnia mea dela egumenul Veniamin şi dela călugării Putnei patru sute de galbeni ungureşti pentru acest sat mai sus scris anume Cuciurul, cu pricuturi [1]) şi cu moară în ţinutul Cernăuţului.

Toate acestea mai sus scrise să fie sfintei mânăstiri Putna, dela noi uric şi cu tot venitul.

Şi după viaţa noastră, cine va încerca să strice şi să sfarme dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat de ‹domnul› dumnezeu, mântuitorul nostru Isus Hristos şi de preacurata lui mamă şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi de 318 părinţi dela Nicheia, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat, care au strigat asupra domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos: sângele celui nevinovat, asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veac, amin.

Scris în Huşi, în anul 7060 ‹1552›, Aprilie 10 zile.

Faceţi-le uric.

Acad. R.P.R., LXXXII/90.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) « părţi de sat ».

1552 (7060) Aprilie 11, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Stanca şi fratele ei, Petrea Hâra, copiii Stanei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit între dînşii dreptele lor ocine şi dedine, din privilegiul ce au avut mătuşele lor Marina şi sora ei Stana dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, satele anume: Spireanii şi Drăgmaneştii şi Lăzeştii şi Saracineştii.

Şi au căzut în partea Stancăi satul Lăzeştii şi Saracineştii, iar în partea fratelui său, sluga noastră Petrea Hâră, au căzut în partea lui iarăşi două sate, anume Spireanii şi Drăgmaneştii.

De aceia, noi, văzînd tocmeala lor de bună voie şi buna lor împărţeală ce şi-au întocmit între dânşii, noi deasemeni şi de la noi am dat şi am întărit Stancăi aceste două sate mai înainte zise, anume Lăzeştii şi Saracineştii, ca să-i fie ei dela noi uric şi cu tot venitul, ei şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi răstrănepoţilor ei şi întregului ei neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate mai sus zise, anume Lăzeştii şi Saracineştii, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde a folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa noastră mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Ioan Hâra pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Nicoară pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion şi a panului Nechifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ioan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ioan Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Petrea spătar, credinţa panului Danciul vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Boldor Hârovici comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă îi sunt ei ocine şi dedine drepte.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucoci logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Marco Zăganovici în Huşi, în anul 7060 <1552>, luna Aprilie 11 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCL/1.
Copie slavă din sec. XX.

19

1552 (7060) Aprilie 11, <Huşi>.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaint a noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Jurja Tulbă, fiul lui Toader, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat ocina şi dedina sa dreaptă, din jumătate de sat din Tulucești, a treia parte, <rugei> noastre mânăstirii dela Tazlău, unde este hramul naşterea născătoarei de dumnezeu şi pururea fecioară Maria.

De aceia, noi, văzând dania lui bună ce a dat şi a miluit sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău şi noi deasemenea <şi dela> noi am dat şi am întărit sfintei mânăstiri dela Tazlău, unde este hramul naşterea născătoarei de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, această a treia parte spusă mai înainte din jumătate de sat din Tulucești, ca să fie sfântului loc şi dela noi şi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestui zapis al nostru.

Scris <în Huşi>, în anul 7060 <1552>, Aprilie 11.

Arh. St. Buc., M-rea Cetăţuia, III/1.
Orig. slav, hârtie, lipseşte 1/3 din doc., pecete căzută.

20

1552 (7060) Aprilie 13.

Ştefan vod<ă>. Facem ştire cu această carte a noastră, cui pi dânsa vor căuta sau cetind vor asculta, adică au venit înainte noastră Mariia, fata lui Cârje părcălab, giupâneasa Creţului, de a sa bună voe, au vândut a sa driaptă ocină şi moşie un loc de prisacă pe Băcovu în sfârşitul hotarului Petreştilor, unde au fost prisaca tătâni-său, lui Cârjă; aceasta au vândut-o slugii noastre lui Ignat, drept 60 zloţi tătărăşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Ignat şi au plătit toţi banii deplin acei 60 zloţi, înnainte noastră şi înaintea boiarilor noştri.

Şi noi, dacă am văzut a lor de bună voe tocmală şi plată deplin<ă>, domnia <mea> încăş am dat şi am întărit slugii noastre lui Ignat, ca să-i fie dela domnia <mea> driaptă ocină şi moşie şi uric cu tot venitul lui feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lui, în veci. Nime altul să nu s'amestice, în veci.

Aceasta scriem, leat 7060 <1552>, Aprilie 13.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 192.
Trad. rom.
Altă trad. rom. în ms. 629, f. 72.

21

1552 (7060) Aprilie 14.

7060 <1552>, Apr. 14. Ispisocul domnului Ştefan v<oe>v<o>d prin care întăreşte slugii sale lui Necoară Burlovici cămăraşul de ocne toată partia satului, cătă se va alege din Mădărjăşti şi din Ciumuleşti, părţile Cozmei, ficiorul lui <I>urie Mădârjanul, care el au vândut-o drept 700 zloţ<i> tătărăşti, plătind Necoară aceşti bani înnaintea domniei sale şi a tot sfatul.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 24 f. 68.
Rezumat rom.

22

1552 (7060) Aprilie 25.

Un ispisoc dela domnu Ştefan v<oe>vod din 7060 <1552> Apr. 25.

Intăritură lui Petre [1]) pe a patra parte din a trii părţi a satului Săuleştii, din Ponoj [2]), la gura lui Murgociu la fântâna la sfârşitul dumbrăvii ce au cumpărat dela Sauleş [3]), nepotul lui Toader Saule, drept 30 zloţi tătărăşti [4]).

Şi mai întăreşti lui Dragoş Scântei şi nepotului său Grozavu pe a trie parte din a trie parte a satului din Ipoteşti, <cumpărătură dila Ana, fata lui Marcu>.

Iar hotarul acei a patra parte a satului din Ponoj, în gura lui Murgoci, la fântână, la sfârşitul dumbrăvii, care acum să numeşte Sauleştii, să fii din tot hotar<ul>, din a trie parte a satului, a patra parte.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 375, f. 390—391.
Rezumat rom.
Alte rezumate cu acelaşi conţinut, având data (Aprilie 26, ibid., Anaforale, nr. 18 f. 61 v. (A.) şi Transport 1146, op. 2, 1300, dos. 57, f. 566 v. (B.), după care am dat în note deosebirile.

23

1552 (7060) Aprilie 25, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni rugătorul şi părintele nostru chir Macarie episcop dela episcopia din târgul Roman, de bună voia lui şi a schimbat cu domnia mea un sat ce este în ţinutul Lăpuşnei, anume Azăpenii pe Vişnevăţi şi cu moară pe Vişnevăţi.

---

[1]) B. «nepotului său» (al lui Sauleş).
[2]) B. «Panij».
[3]) B. «feciorul lui Marco».
[4]) De aci lipseşte în B., care adaugă «şi în urma au răscumpărat-o Petre tot dela Sauliş, *fiul lui* Marcu, nepot lui Toader Saule».

Iară domnia mea iarăşi ne-am sculat şi i-am dat lui şi sfîntului loc, unde este hramul preacuvioasei Paraschiva şi unde este episcopia în târgul Roman, în schimb un alt sat, anume Birăeştii ce este pe Moldova, în ţinutul Sucevei, care acest sat l-a schimbat şi părintele domniei mele Petru voevod, cu părintele, şi rugătorul nostru episcopul Macarie.

Şi acest sat Birăeştii ce este pe Moldova, în ţinutul Sucevei, a fost al lui Ion Păstrăv fost ureadnic în Huşi şi al celorlalţi fraţi ai lui, copiii lui Păstrăv cel bătrân; şi l-au pierdut în viclenie, când au ridicat pe un lotru asupra capului vărului domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr. Insă părintele domniei mele, Petru voevod, a plătit acest sat la tot neamul şi verilor Păstrăveştilor; şi a dat 600 zloţi tătăreşti din visterie, toţi bani gata.

Tot acest sat mai sus scris anume Birăeştii pe Moldova în ţinutul Sucevei, să fie rugătorului şi părintelui nostru chir Macarie episcop şi sfintei noastre rugi, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre Paraschiva şi unde este episcopia în târgul Roman, ca să fie dela domnia mea uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai înainte spus sat Birăeşti să fie din toate părţile după hotarul străvechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru; şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Ion Hâra pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Nicoară pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion şi a panului Nechifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Petre spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Dumitru stolnic, credinţa panului Joldea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre fraţii noştri, sau dintre copii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească şi să nu le sfărâme întocmirea şi schimbul nostru, ci să întărească şi să înputernicească şi să întocmească sfântul loc. Iară, când ar cuteza <cineva>, să strice şi să distrugă întocmirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeul nostru, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 12 <apostoli de frunte>, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu; <acela să> fie asemenea cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu Nistor şi cu

Evnomie şi cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului Hristos; sângele <lu asupra lor şi asupra copiilor lor; ci să întărească> şi să întocmească acest sfânt loc.

Iar pentru mai mare tărie şi întărire a tuturor celor <mai sus scrise, am poruncit credinciosului> nostru pan Lucociu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această <carte> a noastră.

<A scris Du>mitru Văscan, în Iaşi, în anul 7060 <1552>, luna Aprilie 25.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, VI/2.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, căzută.
Cu două traduceri rom.: una din sec. XVIII şi alta din 1877.

24

1552 (7060) Aprilie 28, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Ion, fiul Neagşei şi verii <lui> Crăciun şi Nicoară şi sora lor, Dragna şi Urîta, fiii Neagşei, toţi nepoţii lui Coste posadnic, pârcălab de Soroca, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi cumpărătura lor, a lui Ion şi din privilegiul de danie ce a avut bunicul lor Coste posadnic dela unchiul domniei mele, Bogdan voevod, un loc din pustie, pe partea cealaltă a Răutului, în gura Camencăi şi cu moară pe Răut; şi au vândut credinciosului nostru pan Gheorghe logofăt pentru 400 de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Gheorghe logofăt a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 400 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre mai sus spuse Ion, fiul Neagşei şi ale celorlalţi veri ai lui, Crăciun şi Nicoară şi ale surorilor lor Dragna şi Urîta, copiii Neagşei, nepoţii lui Costea posadnic, pârcălabul de Soroca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi apoi, deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Buzea şi Ion, fiii Anuşcăi şi Neagul şi Lazor şi Gonţea şi Maria, copiii Maruşcăi şi Ivanco şi Păcurar şi Soră, copiii Ivului, toţi nepoţii lui Cârstea diac, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de împărţire pe care l-au avut dela părintele domniei mele Petru voevod o bucată de pământ şi cu pădure în Turie, din hotarul scliştei lui Dobrul, la capătul de jos de Turie, pe pârâul iazului lui Dobrul, pe amândouă părţile pârâului.

Şi pe unde i-au vândut şi au însemnat ei singuri împrejur această bucată de pământ. Şi începe dintr'un stejar crestat care este în Pleş şi aproape de drumul cel mare, ce merge în susul dealului, la marginea pădurii, de spre apus şi de acolo deacurmezişul, prin pădure, spre răsărit, pe coastă, asemenea la un stejar;

i de aici peste pârâu la alt stejar, la coasta despre răsărit şi la vârful dealului în alt Pleş, într'un stâlp de piatră; şi de aici, pe marginea pădurii, în jos de crînguşorul pădurii şi peste obîrşia pârâiaşelor, până în roţile pădurii, iarăşi la acest stejar crestat mai sus scris.

Şi au vândut credinciosului nostru pan Gheorghie logofăt pentru o sută de zloţi tătăreşti. Şi credinciosul nostru pan Gheorghie logofăt a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 100 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemenea, în aceiaşi vreme, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri monahul Macarie, fost logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreptul său rob Ţigan, anume Dumitru, cu femeia sa şi fiul lui, Romaşco, pentru 160 de zloţi tătăreşti; şi l-a vândut credinciosului nostru pan Gheorghie logofăt. Şi credinciosul nostru pan Gheorghie logofăt a plătit deplin toţi banii, 160 de zloţi tătăreşti, în mâinile monahului Macarie fost logofăt, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină între dânşii şi noi asemenea şi dela noi, am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Gheorghie logofăt toate aceste mai înainte spuse: acest loc din pustie, pe partea cealaltă a Răutului, în gura Camencăi şi cu moară pe Răut şi această bucată de pământ cu toate semnele lor şi acest Ţigan, Dumitru cu femeia şi cu fiul lui Romaşco, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc de pustie, ce este pe partea cealaltă a Răutului, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit şi <hotarul> acestei bucăţi de pământ să fie după semne.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Spancioc pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Plaxa pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion şi a panului Nechifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ion şi a panului S<turzea> portar de Suceava, credinţa panului Dumitru al lui Huhulea spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Sava Capotă stolnic, credinţa panului Guzuc stolnic [1]) şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) in loc de comis.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i înputernicească, căci i-am dat şi i-am întărit pentru slujba lui dreptcredincioasă ce ne-a slujit şi pentrucă el a dat banii săi drepţi şi proprii.

Şi spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucoci logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru Vascan, în Iaşi, în anul 7060 <1552>, luna Aprilie 28.

Acad. R.P.R., VI/49 a-b.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

25

1552 (7060) Aprilie 29, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată şi cu toată bună voia noastră şi cu ajutor dela dumnezeu şi am dat şi am miluit sfânta noastră mânăstire dela Tazlău, unde este hramul naşterea preacuratei stăpânei noastre, născătoarea de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu un sat anume Ostăpcanii pe Bistriţa şi cu moară şi cu steaze şi cu stupe şi cu tot venitul, care acest sat a fost din ocolul curţii din Piatra.

Şi întru aceasta, deasemenea să întărim şi să împuternicim sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău, satele drepte şi proprii ale acestei sfinte mânăstiri, danie şi cumpărătură a părintelui domniei mele Petru voevod, anume satul Tătăreanii şi un iezer anume Dadovul pe Prut, cu toate iezercanele sale, care sunt pe lângă dânsul, Lişceanul şi Porceanul, cu gârlele şi cu gârla Curcubeta, până unde cade în Prut şi Grindul, pe toate părţile Iezerului. Şi a treia parte din sat din Sineşti, partea de sus şi cu două vaduri pe râul Putna şi în amândouă vadurile, locuri de mori. Şi să fie aceste mai sus scrise întru pomenirea părintelui domniei mele, Petru voevod şi întru pomenirea şi mântuirea domniei mele.

Toate acestea mai sus scrise să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Tazlău, uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor sate întregi mai sus scrise să fie din toate părţile cu toate hotarele lor vechi. Şi hotarul acelui iezer şi al grindului să fie Pruteţul şi Prutul, începând din capătul de sus al iezerului până la cel de jos, unde cade în hotarul

Tătăreanilor şi dela Brateş iarăşi pe grind. Şi iarăşi hotarul acestei a treia părţi zise mai înainte din Sineşti pe Putna, partea de sus şi cu mori pe Putna, să fie din tot hotarul a treia parte; iar despre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domnici noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru; şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Ion Hârovici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Spancioc pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion şi a panului Nichifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa <panului Ion Stur>-zevici portar de Suceava, credinţa panului Petrea spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Guzuc comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să întărească şi să împuterniccască acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Tazlău. Şi apoi cine ar cuteza să clintească dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Isus Hristos şi de 4 s ˙nţi evanghelişti şi de 12 sfinţi apostoli fruntaşi, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 24 sfinţi proroci ai lui dumnezeu şi de 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să fie asemenea lui Iuda şi lui Arie cel blestemat şi să aibă parte cu Iudeii care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu; sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Sturzevici în Iaşi, în anul 7060 <1552>, Aprilie 29.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 169.
Orig. slav, perg., pecete atîrnată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1813, ibid., Pobrnta, XIII/14.

26

1552 (7060) Aprilie 30, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat boier al nostru credincios pan Ghianghea pârcălab

a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele Petru voevod, iar astăzi ne slujeşte drept şi credincios.

De aceia, noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă pentru noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova ocinele sale drepte şi cumpărăturile sale şi din privilegiile de cumpărătură, ce a avut el dela părintele domniei mele Petru voevod: satul anume Hueţeanii la gura Voronei şi cu moară în Siret şi Sineştii, lângă Jurjca Verişceac, pe care l-a cumpărat dela Vasutca, sora lui Avram, fiica Anuşcăi şi din privilegiul de întărire ce a avut ea dela bunicul domniei mele Ştefan voevod şi dela vărul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr şi din alte privilegii, ce le-a avut ea dela înaintaşii noştri. Şi privilegiile ce a avut ea deasemenea le-a dat în mâinile panului Ghianghea pârcălab.

Şi a treia parte din sat, între Suceava şi între Siret, din satul lui Petru Rusul ce se numeşte acum Roşcanii, partea de sus, pe care a cumpărat-o el dela Andreico, fiul lui Terpici şi dela sora lui Dragna şi din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor Isaiia dela străunchiul nostru Ştefan voevod.

Şi deasemenea a treia parte din sat, între Suceava şi între Siret, unde a fost Petru Rusul, care se numeşte acum Roşcanii, partea de mijloc ce a cumpărat el dela Mariica, fiica lui Faraon şi din privilegiul ce a avut bunicul ei Isaiia de întărire tot dela străunchiul nostru Ştefan voevod.

Şi deasemenea din a treia parte de sat din Bilăuţi, ce este în ţinutul Hotinului, a treia parte, pe care a cumpărat-o credinciosul nostru pan Ghianghea pârcălab şi jupâneasa lui Anghelina, pentru trei sute de zloţi tătăreşti dela Nastasca, fiica Malei şi din privilegiul de întărire ce a avut mama ei Malea, dela părintele domniei mele Petru voevod.

Şi deasemenea a patra parte de sat din Ravacăuţi, pe care l-a cumpărat tot pan Ghianghea pârcălab şi jupâneasa lui Anghelina, pentru două sute de zloţi tătăreşti dela Alexa Rutjavenski, fiul lui Costea, nepotul de frate al lui Făclor Oräş, nepotul Maruşcăi, fiica lui Pancu şi din privilegiul de întărire ce a avut tatăl său, Costea şi fratele său Făclor Oräş, nepoţii Maruşcăi, fiica lui Pancu.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric cu tot venitul lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, să le fie din câmp, ca şi din sat, iar dinspre alte părţi, după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Constantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Ion Hârovici pârcălabi de Hotin, credinţa

panului Bodeiu şi a panului Spancioc pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ion şi a panului Nechifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Petrea spatar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Dumitru stolnic, credinţa panului Guzuc comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn ţării noastre, Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit pentru slujba lui dreaptă, ce ne-a slujit şi pentrucă şi-au cumpărat cu banii lor drepţi şi proprii.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iaşi, în anul 7060 <1552>, luna Aprilie 30.

Acad. R.P.R., CI/42.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

27

1552 (7060) Mai 5, Hârlău.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceşti adevăraţi sluga noastră Toadea şi surorile lui Neacşa şi Marina, copiii Simei şi vara lor Nastea şi surorile ei Mica şi Creţae şi Anuşca şi Ciorce, fiicele Ilcăi şi i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit în ţara noastră Moldova, ocina lor dreaptă şi din privilegiul de danie ce au avut ei, dela unchiul domniei mele, Bogdan voevod, a patra parte de sat pe Turie, anume Băşanii, partea unde a fost casa lui Steţco şi a treia parte din iaz; care această a patra parte de sat din Băşani şi iarăşi a treia parte din iaz le-a fost dată de verii lor, de Gavril, fiul Negritei şi de Stanciul şi Andruşco şi Simion şi Vasco şi de Neacşa, toţi nepoţii lui Mihăilaş şi Petru şi din privilegiul ce au avut bunicii lor Mihăilă gramatic şi Petrea dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul.

Însă să le fie această a patra parte de sat din Băşani, pe Turie, şi a treia parte din iaz, în două părţi: o parte, partea de jos, ce este pe lângă Iachim, să fie a lui Toadea şi a surorilor lui Neacşa şi Marina, copiii Simei; şi iarăşi, cealaltă parte din acelaş sat, partea de sus, dinspre pădure, să fie a Nastei şi a Micăi şi

a Creţaei şi a Anuşcăi şi a Ciorcei, copiii Ilcăi, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra părţi din sat pe Turia, anume Băşanii, mai înainte spusă, partea unde a fost casa lui Steţco şi a treia parte din iaz să fie din tot hotarul a patra parte şi din iaz a treia parte, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde a folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Constantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Ion Hârovici pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Spancioc pârcălabi de Iaşi, credinţa panului <I>on şi a panului Nechifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ion <al lui Petrică> pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici <portar de Suceava>, credinţa panului Stârcea spătar, credinţa panului Ion Danciul <vistier>, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului Guzic comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, <ci să le întărească> şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire <a tuturor celor> mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Borăscul în Hârlău, în anul 7060 <1552>, luna Mai 5 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, plic VIII/2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1840.
O copie slavă la Arh. St. Buc., sub dată.

28

1552 (7060) Mai 6, Hârlău.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Ioanăş şi fratele său Ungureanul, copiii Dinei, nepoţii lui Toma, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă <din privilegiul

bunicului> lor Toma, pe care l-a avut dela străunchii [1]) noştri Iliaş şi Ştefan voevozi, din jumătatea satului la Câmpul lui Dragoş, anume Muncelul, din a cincea parte, două părţi; şi au vândut slugii noastre, Hârsu şi femeii sale Zlata, pentru două sute şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat Hârsu şi femeia sa Zlata şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi 220 de zloţi tătăreşti, în mânile slugilor noastre Ioanăş şi fratele său Ungureanul, copiii Dinei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Hârlău, în anul 7060 <1552>, luna Mai 6.

Acad. R.P.R., LXXII/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

29

1552 (7060) Mai 6, Hârlău.

Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Neagşa, nepoata lui Petrică, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din privilegiul de danie ce a avut bunicul ei Petrică dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, din a treia parte din selişteа lui Micoto, a şasea parte, care se numeşte acum Păuleanii pe Turia; şi a vândut slugilor noastre Nicoară şi vărului său Toader şi surorii lui Odochia, pentru o sută şi treizeci zloţi tătăreşti. Şi au plătit ei deplin toţi aceşti bani scrişi mai sus, 130 zloţi tătăreşti.

Însă să le fie această mai sus scrisă a şasea parte din a treia parte din selişteа lui Micoto, care se numeşte acum Păuleanii, pe din două: o parte să fie lui Nicoară singur, iar cealaltă parte să fie a lui Toader şi a surorii lui Odochia, ca să le fie dela noi şi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Hârlău, în anul 7060 <1552>, Mai 6.

Arh. St. Iaşi, CCCL/2.
Copie slavă, din sec. XX.
Cu trad. rom. din 1795.

30

1552 (7060) Mai 14, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Ajighirie vătaf şi fratele său Şteful şi Drăghici şi Măteiu ne-au slujit drept şi credincios. De aceia, noi, văzând drept credincioasa lor slujbă faţă de noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită

[1]) în loc de străbunici.

şi le-am dat dela noi în ţara noastră, Moldova, un loc din pustie, pe această parte a Răutului, mai sus de Camănca, la gura Camencii Seci, ca să-şi întemeieze sat şi să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci, pentrucă le-a fost dat acest loc din pustie şi de părintele domniei mele Petru voevod.

Iar hotarul acestui loc din pustie, care este pe această parte a Răutului, mai sus de Camănca, la gura Camencii Seci, să fie cât poate să folosească un sat din destul.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gavriil vornic, credinţa panului Petre Cărcovici, credinţa panului Cozma Ghianghi, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Spancioc pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bodeiu şi a panului Plaxa pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Ioan şi a panului Nechifor <pârcălabi>[1]) de Neamţ, credinţa panului Iaţchi şi a panului Ioan pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Ioan Sturzevici portar de Suceava, <credinţa panului>[1]) Petre spătar, credinţa panului Ioan Danciul vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pog<an>[1]) ceaşnic, credinţa panului Sava Capotă stolnic, credinţa panului Guzuc comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din fraţii noştri sau iar pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania noastră ci să o întărească, pentrucă le-am dat pentru slujba lor dreaptă şi credincioasă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucaci logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Marco Zăganovici, în Hârlău, în anul 7060 <1552>, luna Mai 14 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 217.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

31

<1552, înainte de 1 Septembrie>, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această <carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se>, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Mărie, fiica lui Gav<ril nesilită de nimeni,> nici asuprită şi a vândut ocina sa

[1]) loc rupt în orig.

dreaptă şi din privilegiul de împărţeală, ce <a avut . . .dela>[1]) Ştefan voevod, din trei părţi de sat, anume Băşanii, din partea ei a patra parte, . . .[1])parte; şi a vândut-o slugii noastre . . .) pentru două sute de zloţi tătăreşti şi patru> zeci . . [1])>, a plătit deplin toţi banii <mai sus> scrişi, 240 de zloţi <tătăreşti înaintea noastră şi înaintea> boierilor noştri moldoveni.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină <şi noi deasemenea şi dela noi am dat> şi am întărit slugii noastre Ji< . . .[1])> această mai înainte pomenită, din treip ărţi de sat <anume Băşanii, din partea ei . . .>[1]), a patra parte, ca să-i fie . . .) şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui <şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor> lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, nestricat niciodată, în veci.

<Iar hotarul acestei părţi mai sus numite> a patra parte, din trei părţi de sat din Băşani şi din iaz şi din partea Măriei, <să fie din a treia parte, a patra> parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul <vechiu> pe unde din veac au folosit.

<Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi> Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Costantin <şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru şi credinţa boierilor> noştri: credinţa panului Gavril vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa <panului Cozma Ghianghea, credinţa panului Danciul Huru, credinţa panului Veveriţă şi a panului Ion Hârovici> pârcălabi de Hotin, <credinţa panului Bodeiu şi a panului Spancioc pârcălabi de Iaşi, credinţa panului Oană şi a panului Nichifor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iaţco şi a panului Ioan al lui Petrică pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ion Sturzevici portar de Suceava, credinţa panului Stârcea spătar, credinţa panului Ion Danciul vistier, credinţa panului Toader postelnic, credinţa panului Pogan ceaşnic, credinţa panului Huhulea stolnic, credinţa panului> Guzuc comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, <mari şi mici>.

<Iar după viaţa noastră, cine va fi> domn dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau <iarăşi, pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania noastră şi întăritura, <ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am> dat şi le-am întărit, pentrucă şi-a cumpărat el pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare <putere şi întărire tuturor acestora mai> sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Lucociu logofăt să scrie <şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră>.

A scris Dumitru Sturzevici în Iaşi, <în anul 7060, luna . . .>[1]).

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, Pergamente, nr. 37.
Orig. slav., perg. rupt. lipseşte 1/3 din stânga, pecete atârnată.
Datat după divan.

[1]) loc rupt şi şters în orig.

BIBLIOTECA ... VICTOR BABEŞ ... CLUJ

32

‹1552 Septembrie — 1561 Noembrie› 13, Iaşi.

Suret de pe suret, ci s'au scos de pe cea adevărată sirbască.

Cu mila lui dumnezeu, noi Alexandru v‹oe›v‹o›d domn ţării Moldovii. Înştiinţare facem cu această a noastră carte, tuturor cine va căuta spre dânsa sau cetindu-se va auzi. Adecă aceşti adevăraţi, slugile noastri . . .[1]) Flore şi Ilie Pohreb şi Oanţa, i-am miluit pre dânşii cu osăbită a noastră milă dela noi în pământul nostru a Moldovii, cu un loc din pustii în gura văii Dealul Vechiu despre răsărit, ca să-ş facă sat, fiindcă domniia mea am luat dela dânşii alt sat, anume Miceştii supt Redoae şi l-am dat, ca să fii ascultătoriu di Zăvadeni, ca să fie şi dela noi uric cu tot venitul şi fiilor lor şi nepoţilor, strănepoţilor şi la tot neamul lor, cine să va alege mai de-aproape, neclintit nici odinioară, în veci.

Dar hotarul acelui di sus scris loc din pustii, ca să fie cât va putea ţinea un sat de îndestul.

Şi drese ce-au avut ii pe acel sat de sus scris, anume Miceştii, încă au dat în mânule domniei meale.

Şi spre aceasta iaste credinţa domniei mele de sus scris, noi Alexandru v‹oe›vod şi credinţa preaiubiţilor fii a domniei meale, Bogdan şi Pătru şi credinţa tuturor boerilor noştri a Moldovii, mari şi mici . . .[1]).

Dar după viiaţa noastră, cine va fi domn în pământul nostru a Moldovii, din fiii noştri sau neamul nostru sau iarăş pe cine va alege d‹u›mnezeu a fi domn, acela să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci mai ales să întărească, fiindcă noi le-am dat, pentru a lor dreaptă cătră noi slujbă.

Şi spre mai mare tăriia şi întăritură acelor toate de sus scrise, am poruncit credincios giupânului Movilii log‹o›f‹ă›t, să scrie şi pecetea noastră să spânzure la această adevărată a noastră carte.

Au scris Toma Berheci în Iaşi, la anul 7078 ‹1570›, în luna . . . .[1]) 13.

Asémene de pe uric sirbăsc s'au tălmăcit di mini, 1797 Iuli 21. Andrei Tălmaciu căpt.

Acad. R.P.R., CXXXII/45.

Copie rom. după o trad. rom. din 1797.

O altă trad. rom. prescurtată din 1764, cu data « 7078 April 13 ».

Data greşită de copist; datat din prima domnie a lui Alexandru Lăpuşneanu, după Moghilă logofăt.

33

‹1552 Septembrie — 1561 Noembrie, 1564 — 1568 Martie›.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem rugătorului nostru popa Sava. Dăm de ştire sfinţiei tale că ne-ai dat de ştire

[1]) loc alb în text.

că înveți carte; și de aceasta domniei mele îi pare foarte bine și ne-am bucurat.

Și iarăși ne-ai înștiințat că ți-ai găsit trei cărți, spre a-ți fi sfinției tale pentru învățătură și ai cerut dela domnia mea 1000 aspri, ca să le cumperi. Și ți-am trimis sfinției tale 1000 aspri, ca să le cumperi. Deasemenea ți-am mai trimis sfinției tale 500 aspri, spre a-ți fi sfinției tale pentru odăjdii și încălțăminte.

Și mă rog sfinției tale, ca să te silești cu învățătura, să fii învățător al creștinilor și stâlp și sprijin credinței creștinești și să nu fie munca sfinției tale în zadar.

Și roagă-te lui dumnezeu și pentru noi, de dușmanii văzuți și nevăzuți.

Și dumnezeu să te mântuiască, amin.

<Adresa:> Rugătorului nostru popa Sava și ucenicului Ioachim dela sfânta Anastasia.

Arh. St. Buc., S. I., Moldova.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

34

1552 (7060) Noembrie 12, Iași.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră credincioasă, Bolea staroste de Putna, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă și cumpărătura, jumătate de moară din hotarul Țigăneștilor, ce este pe râul Putna, care această jumătate de moară a cumpărat-o el dela Călina, fiica lui Simion și dela Stana, fiica lui Dobrin și a vândut slugii noastre credincioase lui Ion logofăt, pentru șaizeci zloți tătărești.

Și i-au plătit deplin banii, 60 zloți tătărești, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

In târgul Iașilor, în anul 7060 <1552>, luna Noembrie 12.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

35

<1553—1561; 1564—1568> Februarie 13, Bacău.

. . . [1]) voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Trifan și fraților săi . . . [1]) cum veți vedea această carte a noastră, să lăsați în pace partea din Hălășești și din Arămești . . . [1]) anume Mihail

[1]) loc rupt în orig.

şi Avram dela voi cât le este partea sau să staţi de faţă cu ei înaintea noastră . . . [1]) să vi se dea zi. Aşa să ştiţi şi altfel să nu faceţi.

Scris în Bacău, F bruarie 13.

<Pe verso:> Slugii noastre Trifan din Hălăşeşti.

Burnar Mihail.

Acad. R.P.R., CCXX/11.

Orig. slav, hârtie; lipsă 1/4; pe verso sigiliu în ceară roşie căzut; (doc. a fost închis ca scrisoare). Doc. este dela Alexandru Lăpuşneanu după sigiliu.

36

1553 (7061) Aprilie 24, Iaşi.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră credincioasă Bolea staroste de Putna, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi cumpărătura sa dreaptă, jumătate de moară din hotarul Ţigăneştilor, ce este pe râul Putna, care această jumătate de moară a cumpărat-o dela Călina, fiica lui Simion şi dela Stana, fiica Dobrei, şi a vândut-o slugii noastre credincioase Ion logofăt, pentru şasezeci de zloţi tătăreşti.

Şi i-a plătit deplin toţi banii, 60 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, în târgul Iaşilor.

Şi apoi iar s'a sculat sluga noastră credincioasă Ion logofăt şi a dat această jumătate de moară ce este pe râul Putna, în hotarul Ţigăneştilor, sfintei mânăstiri dela Tazlău. Şi să fie dela noi sfintei mânăstiri uric şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7061 <1553>, Aprilie 24.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, VII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

37

<1553—1561, 1564—1567> Iunie 8.

Ispisoc dela Alexandru v<oe>vod.

Facem înştiinţare precum au venit înainte noastră şi înainte tuturor boerilor noştri, Naste, fata Agafiei, nepoata Sofii, strănepoata lui Miroslav, de a ii bunăvoi, de nimi sălită, nici asuprită şi au vândut a ei driaptă ocină şi moşii din dresă ce au avut moaşa lor Sofiia dela strămoşul domnii mele, bătrânul Ştefan v<oe>v<o>d, din a trie parti din giumătate satului din Boureni, din giumătate a trie parte, aceia au vândut-o slugii noastre, lui Ioan Năvrăpăscul isprav<ni>c de Huşi, drept patru suti noâzăci zloţi. Cari bani de mai sus scrişi

[1]) loc rupt în orig.

i-au plătit tot, deplin, Ioan Năvrăpăscul în mânule Nastii, fetii Agafii, nepoata Sofii, strănepoata lui Miroslav, denainte noastră şi dinainte boerilor noştri.

Şi iarăşi dăm slugii noastre, lui Ioan Năvrăpăscul, parte<a> lui Miron păhărnicel din sat din Stănislăveşti, ce să va alege parte lui dintru acelaş sat, ce au cumpărat el dela Miron, drept o sută doăzăci zloţi tătăreşti. Şi i-au plătit lui toţi banii, deplin.

Deci noi, văzând a lor bună învoială şi tocmală şi plata deplin, aşâjdire şi dela noi dăm şi întărim slugii noastre, lui Ioan Năvrăpăscul, pe aceli de mai sus scrisă părţi, ca să-i fii lui dela noi uric şi cu tot venitul. Şi altul să nu să mai amestice.

Văleat 7 . . . Iuni 8.

S'au tălmăcit de Evloghii dascălul, din anul 7269 <1760>, Octv. 18.

Arh. St. Iaşi, CCCL/3.
Trad rom.
Datat după anii de domnie a lui Alexandru Lăpuşneanu.

38

1553 (7061) Septembrie 21.

Noi Alexandru voevod, cu mila lui dumnezeu, domn ţării Moldavii. Facem înştiinţare cu aciastă carte a noastră tuturor cine pre dânsa va căuta sau cetindu pre dânsa va auzi, că bine am voit domnie mea de a noastră bună voie, cu curată şi luminată inimă şi din toată a noastră bună voe şi din agiutorul lui dumnezău şi am dat domnie mea ai noastre sfinte şi rugătoare mănăstiri dela Grigoriiaţe, unde iaste hramul sfăntului arhierarhul şi făcătoriul de minuni Nicolae, un metoh, care acel metoh iaste domnii mele de cumpărătură pe drepţi şi adevăraţi banii domnii melé din vistierie. Şi am dat domnia mea pe acel metoh 3000 *mii* aspri gata, pentru sufletul domnii méle şi pentru sănătatea domnii mele şi pentru sănătate acei de un trup cu noi şi pentru sufletească spăsenie şi pentru sănătate şi spăsenie fiilor noştri, iarăşi şi păntru sufletul domnii mele.

Deci toate acele de mai sus scrise ca să fie ai noastre sfinte şi rugătoare mănăstiri dela Grigoriiaţe, unde iaste hram sfăntului arhierarh făcătoriu de minuni Nicolae, dela noi cu tot venitul neruşuit nici odată în veci, vecinici.

Iar cine s'ar ispiti să strice şi să strămute a noastră tocmală şi a noastră danie şi miluire, unul ca acela să aibă a da răspunsu înnainte straşnicii judecăţi.

Spre aciasta este credinţa domnii noastre de mai sus scris, noi Alexandru voevod şi credinţa boerilor noştri: dumnealui Ion Nădăbaico vornic şi dum-

nealui . . . [1]) vici şi dumnealui Ceagoe [2]) părcălabi de Hotin şi dumnealui Ion . . . [1]) şi dumnealui Veisi părcălabi de Niamţu şi dumnealui Veveriţă şi Văscan părcălabi de Cetate Noao şi dumnealui Simion . . . [1]) portariul de Suciavă şi dumnealui Şăndrescul spătar şi dumnealui Dan vistier şi dumnealui Moghila postelnic şi dumnealui Theodor paharnic şi dumnealui Medelian stolnic şi dumnealui Plaxi comis şi credinţa tuturor boerilor noştri a Moldovii a mari şi mici.

Iar pentru mai mare tărie şi întăritură a celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru dumisale . . . [1]) logofăt să scrie şi a noastră pecete către aciastă adevărată carte a noastră să o lege.

S'au scris în Hărlău, văleat 7161 <1553>, Săptemvrie 21.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vizantea, nr. 580 f. 6.
Trad. rom.

39

1553 (7061) Decembrie 10, Piatra Neamţ.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am miluit domnia mea sfânta noastră mânăstire dela Tăzlău, unde este hramul naşterea născătoarei de dumnezeu, cu un sat pe Cracău, anume Conţeştii şi cu mori pe Cracău, care acest sat a fost al nostru, domnesc şi cu un sălaş de Ţigani, ca să fie sfintei noastre rugi dela noi uric şi cu tot venitu l.

Iar apoi, rugătorul nostru care va fi egumen acolo şi cu toţi fraţii să se roage lui dumnezeu pentru domnia mea şi să facă în primul an . . . [3]) 6 pomeniri şi din an în an să facă pomenire în ziua sfintei uspenii a născătoarei de dumnezeu, cât va sta sfânta mânăstire.

Şi care egumen sau fraţi, ce vor fi acum şi vor fi după dânşii [4]) nu vor face şi nu vor împlini pomenirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi de naşterea născătoarei de dumnezeu şi să-i fie sfânta născătoare de dumnezeu platnică.

Şi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, după viaţa noastră, fie dintre copiii noştri, fie pe cine îl va alege dumnezeu să fie <domn> acela să dea şi să întărească sfintei noastre rugi mai sus scrise; iar cine va strica şi va clinti dania şi întărirea noastră, acesta să fie blestemat de domnul dumnezeu,

---

[1]) loc alb în text.
[2]) în loc de «Neagoe».
[3]) loc şters în orig.
[4]) pasagiul: «care va fi acum şi va fi după dânşii», adăugat deasupra rândului.

făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata maică a lui dumnezeu şi de toţi sfinţii care au plăcut lui dumnezeu şi de patru sfinţi evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, în veci, amin.

Scris în Piatra, în anul 7061 <1553>, Dechemvrie 10.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi. XXXIV/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete stricată.
Cu o fotocopie.

40

1554 (7062).

Din mila lui dumnezeu, noi Io Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o <vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre . . .>, Dumitru Burdugan şi sora lor Anuşca, copiii Parascăi şi vărul lor, Trifan Neagoe şi surorile lui Magda şi Mărie, copiii Ileanei, toţi nepoţii <lui Cârstea Neagoe, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi> le-am dat în ţara noastră Moldova, ocină dedina lor dreaptă şi din privilegiul de întărire, ce a avut bunicul lor Cârstea <Neagoe dela bunicul nostru, dela Ştefan voevod cel Bătrân, din opt părţi, din satul> anume Negoeştii, şase părţi şi din opt părţi din satul anume Ungureani, cinci părţi şi jumătate şi la morile ce sunt pe Vaslui deasemeni.

<Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul>, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, să le fie <neclintit niciodată, în veci>.

<Iar hotarul acestor sate>, anume Negoeştii, şase părţi, să fie din tot hotarul din opt părţi, şase părţi; şi apoi din opt părţi din satul anume Ungureanii, <cinci părţi şi jumătate şi la morile, ce sunt la Vaslui, deasemeni>, iar dinspre alte părţi, să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru <voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nădăbaico vornic, credinţa panului> Petrea Cârc, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa <panului Veveriţă şi a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan> portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Văscan Moghilă postelnic, credinţa pa<nului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic>, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, <dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu> să fie domn, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentru că le este <ocină şi dedină> dreaptă.

<Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor> mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte <a noastră.

A scris . . .> în anul 7062 <1554>, luna . . .

Acad. R.P.R., Peceţi nr. 183.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată.

41

<1554—1555>.

Cu mila lui dumnăzău, noi Alexandru v<oe>vodă, domnu ţări Moldovi. Înştiinţare facem cu aceasta carte noastră tuturor ci vor căuta pre dânsa sau cetindu-să o vor auzi, precum iată acest adevărat rugătoriul nostru iegumăn şi cu toţ<i> întru Hristos fraţi, ce lăcuesc la mânăstire *din* Homor, unde este hramul adormirii presfântii stăpânii noastre de dumnăzău născătoarii şi pururea ficioarii Marii, i-am miluit pre dânşii şi pe sfântă noastră mănăstirea a Homorului cu osebită a noastră milă, am dat şi am întărit dela noi întru al nostru pământ a Moldovii a lor drepte ocini, ce-au dat şi au lăsat boiarul Toader Boboiog logofăt la moart<ea> sa sfintii noastrii mănăstiri Homorului, care ial au înoit-o şi au zidit şi au înfrumăsăţat şi au întărit-o şi au dat toate ocinele, cât li-au avut de danie şi de cumpărătură, căte li-au avut ial într'al nostru pământ a Moldovii, satul anumi Corceştii pe Cozancea, unde i-au fost curte lui şi satul anumi Feredienii pe Sătna şi cu mori în Sitna şi jumătate de sat de Avrămeni, pe părăul Vâlhovăţ şi jumătati de sat de Dârzca şi satul pe Băc, între Drăganul şi între Purcelul, anume Boboiojii şi cu mori în Bâcu şi jumătate de sat de pricutoc Fetia Gotca, dela Rusi, în Cobilea, partea den jos şi pe den jos de acie, una bucată de sat de acieş Rusi, anume cutul de cătră biserică şi satul Davidova, în gura Băcului pe malul Nistrului şi cu toate ezăraşe şi satul Boboiojii la Bileoa şi alt satŭ Boboiujii pe den jos de Troian, unde să numeşte la Fântăna cea Marea.

Toate aceli mai sus scrisă ca să le fie lor şi sfintii mânăstiri a Homorului dela noi uric şi cu tot vinitul şi ca să le fie neclătit nicicdănăoară, în veci.

Iar hotarul acelor întrege saté ca să fie cu toate ale sali vechili hotară, iară a celor jumătăţi şi bucăţâlor, ca să fie atătaş hotar la câmpu, cât şi la satu; iar despre alti părţi, ca să fie după vechiul hotar, pe unde den veac s'au tras cu stăpânire.

Iar spre aceasta este credinţa a domniei meli mai sus scrisului, noi Alexandru v<oe>voda şi credinţa boiarelor noaştri: credinţa boiariului Ion Nădăbaico, credinţa boeriului Petrica, credinţa boiariului Hâra şi a boiariului Ioan Negoia [1]) pârcălabelor de Hotin, credinţa boiariului Ion Danciul şi a boeriului Veisi pârcălabelor de Niamţu, credinţa boiariului Veveriţă şi a boiariului Văscan pârcălabelor de Cetatea-Nouă, credinţa boiariului Danu portarului Sucevii, <credinţa boiariului Şendrescu> [2]) spătar, credinţa boiariului Ion vist., credinţa boiariului Vâscan Moghilă post., credinţa boiariului Toader păharnic, credinţa boiariului Medelean stolnicul, credinţa boiariului Plaxă comisul şi credinţa a tuturor boerilor noştri a marelor şi mici.

<Iară după viaţa noastră, cine va fi domn ţării noastre, Moldovei> [2]) sau den fii noştri sau den niamul nostru sau iarăş pe cine îl va alegé dumnăzău a fi domnu ţării noastri a Moldovii, acila să nu li clănţiască a noastră danie şi întăritură, ce ca să li întăriască . . . [2]).

Iar spre mai mari credinţă şi întăritură a toati de mai sus scrisă, poruncit-am credinciosului nostru boiar a scrie şi peciti noastră cu ligarea să o anine cătră aceasta cartea noastră.

Au scris Ion Tăutul.

Copie aceasta de pe uricul scris sărbeşti s'a scos de mini, pi'nţăles de pe matca sa semine şi s'au posleduit den cuvânt în cuvânt, mărturisesc cu a me iscălitură, în oraşul Iaşi, *anul* 1786, Noem. 20. Andrei Daşcovici, tălmaci sărbesc.

Acad. R.P.R., XV/100.
Trad. rom.
Datat după divan.

42

1554 (7062) Februarie 23, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre: Neanciul şi fratele său Ion şi surorile lor Marie şi Safta, fiicele Magdei, nepoţii lui Fete pârcălab, i-am miluit pe dânşii cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi, în ţara noastră, Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce a avut bunicul lor Fete pârcălab, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, jumătate de sat din Rusi, la Cobâle, ce a cumpărat bunicul lor Fete pârcălab, dela Fedco, fiul Mândrei.

[1]) în loc de Neagoe.
[2]) loc alb în text.

Toate aceste mai sus scrise, jumătate de sat din Rusi ce este la Cobâle, să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul <acelei mai înainte spuse> jumătăţi <de sat din Rusi> ce este la Cobâle, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea al lui Cârcă, credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion al lui Petrică vistier, credinţa panului Vascan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit căci este ocina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Borăscul în Vaslui, în anul 7062 <1554>, luna Fevruarie 23 zile.

Acad. R.P.R., LXIV/15.
Orig. slav, perg., pecete căzută.
Cu o trad. rom. din 1829 Iulie, ibid., LXIII/223.

43

1554 (7062) Februarie 25, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre: Ion Topor şi fraţii săi Dragoş şi Petrea şi sora lor Tudora Mieriora, copiii lui Costea Topor şi deasemenea verii lor Toma şi sora lui Aniţa şi Marena, copiii Malei şi deasemenea verii lor Toporaş şi surorile lui Tudora şi Elena, copiii lui Petrică Topor, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara

noastră, Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de întărire, ce au avut ei dela unchiul domniei mele Petru voevod, <un> sat pe Racova, anume Toporăştii, unde a fost casa bunicului lor, Petru Topor.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat sus scris Toporeştii, unde a fost casa bunicului lor Petru Topor, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi iarăşi, niciodată, nimeni, nici din neamul lui <Bâja> să nu pârască cu nici un privilegiu şi nici câştig <la judecată> să nu aibă asupra acestui privilegiu al nostru, pentrucă privilegiile lui Bâja au fost strâmbe şi le-a tăiat unchiul domniei mele Petru voevod. Deoarece privilegiile drepte ale mai sus scrisului Petru Topor pe care el le-a avut pe acest sat Toporăştii dela înaintaşii noştri, dela Iliaş şi dela Ştefan voevozi şi dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, le-a <tăiat> părintele domniei mele Bogdan voevod.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea al lui Cârcă, credinţa panului Ion Hârovici şi <a panului> Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi <de Neamţ, credinţa panului> Iosip Veveriţă şi a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan <portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul> spătar, credinţa panului Ion al lui Petrică vistier, credinţa panului Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi <domn> al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, căci le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este ocină şi dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora în Vaslui, în anul 7062 <1554>, luna Fevruarie 25 zile.

Acad. R.P.R., CVIII/64.
Orig. slav, perg., şters şi rupt, pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. de pe la 1900.

41

1554 (7062) Februarie 28, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste slugi adevărate ale noastre: Ion şi fratele său Vasilie şi surorile lor Nastea şi Dumitra, copiii lui Moga şi vărul lor, Dănilă, fiul Drăgaei şi vara lor Nastea, fiica popei Andreico, toţi nepoţii lui Ştefu1 şi ai lui Isac Ţutcu, le-am miluit, cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit, în ţara noastră Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiu, ce au avut bunicii lor Ştefu1 şi Isac Ţutco şi dela înaintaşii domniei mele Iliaş şi Ştefan voevozi, un sat în ţinutul Neamţului, anume Bahna, între Urzici şi între Ruptură.

Intreg acest sat mai sus scris să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaicovici vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan al lui Petrică vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit lor pentrucă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Drăgoman Căpotescul în Bârlad, în anul 7062 <1554>, Februarie 28.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 41.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Trad. rom., ibid., CXXVII/109 şi VI/24.
Rezumat, ibid., ms. 1122, f. 39 şi ms. 1123, f. 12v şi 15v; o trad. rom. la Arh. St., Iaşi, 164/6.

45

1554 (7062) Martie 1, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat credincios al nostru pan Petrea Cârcovici pârcălab a slujit mai înainte înaintaşilor noştri drept şi credincios, iar astăzi ne slujeşte nouă drept şi credincios.

De aceia, noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă pentru noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am întărit dreptele lui ocine şi cumpărăturile sale şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela unchiul domniei mele, Petru voevod, un sat anume Hlibceanii, ce este aşezat în hotarul Răusenilor, pe Jijia, mai sus de Răuseni şi în acelaş hotar şi cu loc de mori pe Jijia. Şi un loc care este însă acum prisacă, ce este în hotarul Hlapeştilor, pe Pârâul Alb dinspre Bărgăoani, pe coasta iazului de jos, unde a fost prisaca cea veche şi cu iazul de jos şi cu moară în acelaşi iaz, ce-i este cumpărătură lui.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul satului Hlibceanilor, ce este aşezat la hotarul Răusenilor, din jos, să fie pe unde le-au hotărît şi însemnat credincioşii noştri pan Gliga mare şetrar şi pan Bulboacă mare vatag de Hârlău, cu vătaşii şi cu megiaşii din jur, oameni bătrâni şi buni; iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi iarăşi hotarul acestei prisăci ce este în hotarul Hlapeştilor, pe Pârâul Alb, despre Bărgăoani, pe coasta iazului de jos, unde a fost prisaca cea veche şi cu iazul de jos şi cu moară, în acelaşi iaz care îi este cumpărătură, cât va putea folosi o prisacă şi iazul, până unde va ajunge apa.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nădăbaico vornic, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Veveriţă şi a panului

Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Dan portar de Suceava, credința panului Șendrescul spătar, credința panului Ion vistier, credința panului Moghilă postelnic, credința panului Toader ceașnic, credința panului Medelean stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i strice dania și întărirea noastră, ci să-i împuternicească și să-i întărească, fiindcă i-am dat și i-am întărit pentru slujba lui dreaptă și credincioasă, ce ne-a slujit și pentrucă și-a cumpărat el pe banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Huși, în anul 7062<1554>, Martie 1.

Acad. R.P.R. Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, Pergamente, nr. 40.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad.; rom. ibid.; plicul XLVI/3 din 1856: altă trad. rom. la Arh. St. Buc., S. I.

46

1554 (7062) Martie 2, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Mariica, jupanița lui Gavril vornic, fiica lui Dașco, nepoata lui Hărman <și> ni s'a jeluit cu plângere mare <și> cu mare mărturie, cu megieșii lor de prinprejur, spunând că privilegiul ce l-a avut bunicul ei Hărman, dela bunicul domniei mele Ștefan voevod cel Bătrân, pe jumătate de sat la Berheciu, anume Oțeleștii, acel privilegiu l-a pierdut panul ei Gavril fost vornic, când i s'au jefuit la Șipote și alte multe privilegii și ascunzătoarea i s'a jefuit, cum este știut chiar domniei mele și tuturor boierilor din sfatul domniei mele.

De aceia, noi, văzând plângerea ei mare și mărturia mare cu megieșii ei de prinprejur, iar noi deasemeni și de la noi i-am dat și i-am întărit ei această mai înainte spusă jumătate de sat la Berheciu, anume Oțeleștii, ca să-i fie dela noi uric și cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților și răstrănepoților și întregului ei neam, cine i se va alege ei cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți de sat ce este pe Berheci, anume Oțeleștii, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ioan Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan al lui Petrică vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, căci îi este ocină şi dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dragoman Căpotescul în Bârlad, în anul 7062<1554>, Martie 2 zile.

Acad. R.P.R., CLXXXIX/258.
Copie slavă cu greşeli.

47

1554 (7062) Martie 2, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate Nastasia şi sora ei Ilisafta, nepoatele lui Ivanco Haladic, le-am miluit cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit în ţara noastră, Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de întărire, ce a avut bunicul lor Ivanco Haladic dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a treia parte a satului din Pomerla, unde a fost casa bunicului lor şi iazul ce este la Hluboca, ce l-a săpat şi l-a făcut din pustie însuşi bunicul lor.

Toate acestea mai sus scrise, a treia parte a satului din Pomerla şi iazul dela Hluboca, să fie Nastasiei şi surorii ei Ilisaftei, dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei a treia părţi a satului din Pomerla mai înainte spus să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa <panului> Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea al lui Cârco, credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion al lui Petrică vistier, credinţa panului Vascan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece le este ocina şi dedina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Borăscul în Bârlad, în anul 7062 <1554>, luna Martie 2 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 250.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

48

1554 (7062) Martie 2, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate Nastasia şi sora ei Ilisafta, nepoatele lui Oană Limbă Dulce, le-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit în ţara noastră Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de danie ce a avut străbunicul lor Oană Limbă Dulce <dela străbunicul>[1]) nostru Alexandru voevod, un sat în ţinutul Neamţului, anume Frateştii.

Tot acest mai sus scris sat, <anume Frat>[1])eştii, ce este în ţinutul Neamţului, să fie Nastasiei şi surorii ei Ilisafta dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregului

[1]) loc rupt în orig.

or neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Frăteştii, ce este în ţinutul Neamţului, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru-voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petru al lui Cârcă, credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion al lui Petrică <vistier, credinţa> [1]) panului Vascan Movilă postelnic, credinţa panului <Toade> [1])r ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau, iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, deoarece le este ocină şi dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Borăscul în Bârlad, în anul 7062 <1554>, luna Martie 2.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Pergamente, nr. 47.
Orig. slav, perg., rupt şi şters, pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1845, ibid plicul LXXX/1 şi alta la Arh. St. Buc., cu luna Mai.

49

1554 (7062) Martie 13, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Druţea, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă şi din privilegiul de întărire, ce a avut tatăl său Ion Rodna, <dela vărul domniei mele,> dela Ştefan voevod, toată partea cât i se va alege din satul Şcheai, slugii noastre Simion vatag, pentru 240 de zloţi tătăreşti.

[1]) loc rupt în orig.

Şi s'a sculat sluga noastră Simion vatag şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 240 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Druţea, fiul lui Ion Rodna, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi cu plată deplină, iar noi deasemenea am dat şi de la noi şi am întărit slugii noastre lui Simion vatag toată partea lui Druţea, fiul lui Ion Rodnea, cât i se va alege în sat în Şcheai, ca să-i fie de la noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei părţi, ce se va alege din satul Şcheai, deasemeni cât i se va alege şi din câmp şi din alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici pârcălab, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoe pârcălabi <de Hotin>, credinţa panului Ion şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Veveriţă şi a panului Vascan, pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Moghilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să i-o întărească şi să i-o împuternicească, căci i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta lui slujbă şi fiindcă şi-a cumpărat cu banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Vaslui, în anul 7062 <1554>, Martie <13>.

Acad. R.P.R., IX/78.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1752, ibid., X/110, după care s'au făcut întregirile.

50

1554 (7062) Martie 17, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi inimă

curată şi luminată şi din toată bună voia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu am miluit şi am dat domnia mea, întru pomenirea sfântrăposaţilor părinţi ai noştri şi pentru sănătatea şi mântuirea noastră, sfintei noastre mânăstiri, unde este hramul sfântului prooroc Ilie şi unde este egumen rugătorul nostru chir Petronie, cu un sat pe Bahlui, anume Ivoeştii şi cu moară în Bahlui şi cu alt sat în Cârligătură, anume Văleşanii, care aceste sate amândouă au fost ascultătoare de ocolul curţilor noastre din Iaşi.

Şi deasemeni al treilea sat, lângă Cotnari, anume Ezereanii, care acest sat, anume Ezereanii, a fost de demult al sfintei mânăstiri, din zilele vechilor domni.

Ca să fie aceste sate scrise mai sus, ce sunt pe Bahlui, anume Ivoeştii şi cu moară în Bahlui şi cu Văleşanii la Cârligătură, ce au fost ascultătoare de ocolul curţilor noastre din Iaşi şi satul Ezereanii aproape de Cotnari, ce a fost mânăstiresc de demult, din vremea vechilor domni, toate aceastea mai sus scrise să fie sfintei noastre mânăstiri, unde este hramul sfântului prooroc Ilie şi unde este egumen rugătorul nostru Petronie, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul mai sus scriselor trei sate să fie din toate părţile, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaicovici vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Ioan Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan al lui Petrică vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau, iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania şi miluirea şi întărirea noastră sfintei mânăstiri.

Iar cine va cuteza să strice şi să sfarme sfintei mânăstiri dania şi miluirea şi întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii care au plăcut lui dumnezeu şi de 12 apostoli şi de 318 sfinţi părinţi care au fost la Nicheia. Să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul în Huşi, în anul 7062 <1554>, luna Martie 17 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/15.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1811, la Acad. R.P.R., XIX/53.

51

1554 (7062) Martie 20.

Suret di pi ispisoc vechiu sârbăsc dila domnu<l> Alixandru v<oe>v<o>d, din veleat 7062 <1554>, Mart. 20.

Cu mila lui dumnezău, noi Alecsandru v<oe>v<o>d, domn ţării Moldovii. Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta pre dânsa ori cetindu-s<e> o vor auzi-o, pentrucă au vinit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri ai Moldavii Toadir Orbul, fiul Maricăi, nepot de fiiu a lui Dragoş vor<ni>c., di a lui bună voi, di nimi sălit, nici asuprit şi au vândut a sa driaptă ocină şi moşii, din privileghiia ci au avut strămoş său Ion Săcară vor<ni>c şi fratili său Andriica, din întăritură dila moşu domnii noastre bătrânul Ştefan v<oe>v<o>d şi din privileghiia din întăritură ci au avut moşul său Dragoş vor<ni>c, aşăjdire şi dila moşul domnii noastră bătrânul Ştefan v<oe>v<o>d, giumătati di sat, pe Tutova, anumi Băhnarii şi giumătati di sat anumi undi au fost Liia, care acum să numeşti Vorniceni, pi aceleş li-au vândut lui Iosaf monahu, ce au fost log<o>f<ă>t, drept 350 galbini tătărăşti.

Şi sculându-să Iosăf monahu, ci au fost log<o>f<ăt> şi au plătit toţi diplin pi acei di mai sus scrişi bani, 350 galbeni tătăreşti, în mâinile lui Toadir Orbul, fiiul Maricăi, nepot di fiiu a lui Dragoş vor<ni>c, dinainte noastră şi dinainte boerilor noştri.

Deci noi, văzând a lor di bună voi tocmală şi plată diplin, noi aşăjdire şi dila noi i-am dat şi i-am întărit lui Iosăf monahu, ci au fost log<o>f<ăt>, acele di mai sus giumătăţi di sat, pe Tutova, anumi Băhnarii şi giumătati di sat anumi undi au fost Liia, care acum să numeşti Vorniceni, ce să-i fie lui şi dila noi uric şi cu tot vinit<ul>, lui şi fiilor lui, nepoţilor di fii, prestrănepoţilor şi a tot niamul lui, cini i să va alegi mai di aproapi, nestrămutat niciodinioară, în vecii vecilor.

Iar hotarul mai sus numiţilor giumătăţ<i> de sat din Băhnari, ci esti pe Tutova şi giumătate di sat, anumi unde au fost Liia, ce să numeşti acum Vorniceni, să-i fii lui din tot hotarul câti pi în giumătati, iar di printr'alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde din vechiu au stăpânit.

Iar privielghiia ci au avut el dila Petriu v<oe>v<o>d, pe giumătate di sat di pi Tutova, pi aceeş au luat-o Gavril vor<ni>c, când i-au făcut lui strâmbătati;

şi apoi şi-au făcut el privileghiia di cumpărătură pi ace giumătate di sat . . . [1]) şi aceli privileghii a lui Gavril vornicul să n'aibă nicio legi, nici într'o giudecătorii, nici să să mai îndes<e> piste această privileghie a noastră, în ve<ci> vecilor.

Şi spre aceasta esti credinţa domnii noastre di mai sus numit, noi Alexandru v<oe>v<o>d şi credinţa tuturor boerilor noştre ai Moldavei, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tăriia şi întăritura tuturor acelor di mai sus scris<e>, am poruncit credincios boeriului nostru, d<umnea>lui Movila log<o>f<ăt>, să scriă şi pecete noastră să o legi di această carte a noastră.

Din linba sârbască pe limba moldoveniască s'au tălmăcit de Ion Stamate pit<a>r în Iaşi, la 1820 Iulii 9.

Acad. R.P.R., Fondul Credit, dosar 1906.
Trad. rom.
Rezumat într'o listă de acte din 1850 la Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa X/44.

52

1554 (7062) <Martie 20>.

Uric de întăritură dela Alexandru vod<ă> din văleat 7062 <1554>, întru care scrie că domnia sa au întărit a sa sfântă rugă, mănăstirea Pobrata, cu toate satele căte ascultă de acea sfântă mănăstire, trii sate pe Pobrata, anume: Negomireştii şi Iurceştii şi Bodiştii şi cu moara, ca să fii sfintei mănăstiri drepte ocini şi moşii în véci. Iar hotarul lor, pe hotarul véchiu.

Iar pentru alte moşii ce mai scriu întru acest uric, anume: Grabăuţii, Ciulineştii, Bereştii <la Prut, Riţeştii ce se chiamă acum> Răpicénii, cu moara pe Teliţa, Ciricanii, Radovţii, carii să chiamă Rădénii şi Bălăneştii <şi unde au fost Şandri, anume pe Beşău, la capul Cărpinişului> şi Onicianii <pe Jâjâe şi> Drăguşenii <la ţinutul Cernăuţului şi> Heciul <şi> Dreptatea <« la Sireate şi Tecuşănii, din dresuri de danie şi de întăritură, ce au dela moşul domniei mele Ştefan voevod »>.

<Ii întăreşte şi Ţigani: Ivanca, Ciunce, Hrin, Munte, Tănasă, Ciunac, Ştefănel, Tulea>.

<« Aşăjderia dăm şi întărim sfintei mănăstiri, după uricul ce au dela moşul domniei mele Ştefan voevod, ca nime din ispravnici să nu umble prin satele mănăstirii, nici globnici, nici pripăşari. Şi de s'ar tâmpla vreo gâlceavă, ori mare, ori mică, înaintea egumenului să vie »>.

<Şi două sate la Siretiu> Părtănoşii şi Negoeştii <« cu acte dela unchiul domniei mele Pătru voevod ». Tot aşa, Curlucenii « dela ţinutul Lăpuşnii, care acel

[1]) loc alb în text.

sat l-au dat sfintei mănăstiri soacra lui Frăţiian părcălabul, pentru sufletul ei ». Apoi jumătate din Străşani, tot de acolo, « pre care l-au dat giupâneasa lui Frăţiian, pentru sufletul ei ». Crăsteştii în ţinutul Cârligătura, dat de Anghelina, Nastasia şi Todosia (soră şi nepoată) şi pentru sufletul « surorilor sale, Maria, Sofia. Care acel sat au fost cumpărătură tatălui lor, Cozmei *mare* postelnic ». Apoi Mărcianii <la ţinutul Suceava, care acel sat l-au dat sfiintei mănăstiri răposatul chir Mitrofan, episcopul Rădăuţului>.

Incă şi mai întăreşte domniia sa întru acest uric pentru toţi preoţii, căţi vor fi pre la besericile dintru toate aceste sate să nu dea dajdea, nici să aibă triabă cu dănşii, nici mitropolitul, nici protopopii, ce tot venitul să dia la mănăstire.

<Marturi: Neagoe pârcălab de Hotin, Şăndrescul *mare* spătar, Ion *mare* vistier, Movila *mare* postelnic, Toader *mare* paharnic, Medelian *mare* stolnic, Plaxa *mare* comis, Movilă *mare* logofăt>.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 540.

Rezumat rom. Alt rezumat rom., după care s'au făcut completările, in: Studii şi Documente, ed. N. Iorga, VI, p. 75.

53

1554 (7062) Martie 30, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Eremia şi sora lui, Ana, copiii lui Barbovschi portar de Suceava, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul de danie ce a avut tatăl lor Barbovschi portar dela unchiul domniei mele Petru voevod, un loc de pustie în ţinutul Chighiaciului, pe Ialpuh, la gura Ruduroasei şi la gura Biboului, la fântâna Ialpuhului, dinspre apus, unde acum se numeşte Bărboşii; şi au vândut slugii noastre, lui Apostol vameş polonez, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Apostol vameş şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 400 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Eremia şi ale surorii lui, Ana, copiii lui Barbovschi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoe şi plată deplină, iar noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre mai sus spuse, Apostol vameş polonez, acest loc de pustie mai înainte spus, în ţinutul Chighiaciului, pe Ialpuh, la gura Ruduroasei şi la gura Biboului, la fântâna Ialpuhului, unde acum se numeşte Bărboşii, dinspre apus, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume Bărboşii, să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petru Cârcovici, credinţa panului Ioan Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion al lui Petrică vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră, pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru a lui slujbă dreaptă şi credincioasă şi fiindcă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Drăgoman Căpotescul în Bârlad, în anul 7062 <1554>, luna Martie 30 de zile.

Acad. R.P.R., XCIV/98.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

54

1554 (7062) Aprilie 13, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Luca şi fraţii săi Isac şi Drăghici şi sora lor Solomia, copiii Nastasiei, nepoţii lui Isac vistier, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Isac vistier dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, un sat pe Şomuz, anume Dolheştii şi cu pr<icutul> . . . [1]).

[1]) loc rupt în orig.

Acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, ce este pe Şomuz, anume Dolheştii şi cu <pricutul, să fie>[1]) din toate părţile, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaicovici vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan al lui Petrică vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Mede'ean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este ocina şi dedina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul în Iaşi, în anul 7062 <1554>, luna Aprilie 13 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/10.
Orig. slav, perg. tăiat, pecete atârnată, căzută.
Cu două traduceri rom.: din 1787 şi 1912.

55

1554 (7062) Aprilie 13.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre: Ion şi Todin şi Grozia şi Mihail şi Tiron şi Milea Bulhac, copiii Parascăi, nepoţii lui Hodco din Turia, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni,

[1]) loc rupt în orig.

nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor şi din privilegiul de împărţire, pe care l-a avut mama lor Parasca dela unchiul domniei mele Petru voevod, o selişte, care selişte este unde se cheamă la Prisaca lui Ignat, mai sus de Rediul cel Lung, la Turia; aceasta au vândut-o slugii noastre Mihail şătrar, pentru cinci sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Mihail şătrar şi a plătit deplin toţi acei bani mai sus zişi, 500 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre mai sus zise, Ion şi Todin şi Grozea şi Mihăilă şi Tiron şi Ilea Bulhac, copiii Parascăi, nepoţii lui Hodco din Turia, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plată deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Mihail şătrar acea selişte mai înainte zisă, care se numeşte la Prisaca lui Ignat, mai sus de Rediul cel Lung, la Turia, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei selişti mai sus zise să fie din toate părţile pe vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri [1]): Movilă logof<ă>t, Ion Nădăbaico vor<nic>, Petre Cârcovici şi Ion Hârovici pâr<călabi> de Hotin, Ion Danciul şi Veisa pâr<călabi> de Niamţu, Iosip Viaveriţ<ă> şi Văscan pâr<călabi> *de Cetatea Nouă*, Danul portariul de Suceava, Şandrescul spăt<ar>, Ion al lui Petrică vist., Movila post., Toader păh., Medelian stol., Plaxi comisul.

7062 <1554>, Ap. 13.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 682.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1781, la Acad. R.P.R., LXXVI/161.

56

1554 (7062) Aprilie 20, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Ion Tăutulovici, fiul lui Pătraşco, nepotul panului Ion Tăutul logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă şi proprie cu privilegiul de cumpărătură, ce a avut bunicul său pan Ion Tăutul logofăt dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bă-

[1]) de aci urmează text românesc.

trân şi dela părintele domniei mele Bogdan voevod, un sat anume Călineştii pe Brusniţa, în ţinutul Cernăuţului şi cu mori pe Brusniţa; şi a vândut slugii noastre credincioase, pan Matiiaş vistier, pentru o mie de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă pan Mătiiaş Stârcea vistier, de a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 1000 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Ion Tăutulovici, fiul lui Pătraşco, nepotul lui Tăutul logofăt, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit acest sat mai sus scris, anume Călineştii pe Brusniţa, ce este în ţinutul Cernăuţilor şi cu mori pe Brusniţa, ca să fie slugii noastre credincioase Matiiaş Stârcea vistier dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi celorlalţi, întregii lui seminţii, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi privilegiul de cumpărătură, ce a avut bunicul său Tăutul logofăt dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân şi dela părintele domniei mele Bogdan voevod şi privilegiul de tovărăşie [1]), încă le-am dat în mâinile slugii noastre credincioase Matiiaş Stârcea vistier, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Matiiaş Stârcea vistier drepţii lui robi Ţigani, anume: Cârstian şi femeia sa Vişa cu copiii, pe care i-a cumpărat dela Grădină din Putna, pentru 2000 aspri şi Banul şi femeia lui, anume Voica şi cu copiii lor, care l-a cumpărat pe Banul dela Pogan, pentru 1000 aspri, iar pe femeia lui, pentru 500 aspri dela Orăş vatag, şi Slavna cu copiii, pe care a cumpărat-o dela Toader vatag, pentru 1200 aspri şi Nan, pe care l-a cumpărat dela Drăgan Madzăre, pentru 1000 aspri.

Toţi aceşti Ţigani mai sus scrişi să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, anume Călineştii pe Brusniţa, ce este în ţinutul Cernăuţilor şi cu mori pe Brusniţa, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petre al lui Cârcă, credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion al lui Petrică vistier, credinţa panului

[1]) « sodăşiu » în orig.

Vascan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, căci i-am dat şi i-am întărit, pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă şi fiindcă şi-a cumpărat el pentru banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Borăscul în Iaşi, în anul 7062 <1554>, luna Aprilie 20 zile.

Acad. R.P.R., XL/31.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

57

1554 (7062) Aprilie 22.

7062 <1554> Apr. 22. Hrisovul domnului Alexandru v<oe>v<o>d cu a lui tălmăcire, prin cari întri altili să întăreşti lui Iosâp log<o>f<ăt> pe cumpărătura sa dila Lazar pit<a>r, pe o bucată de pământ din hotarul Ceucanii din Pârâul Uscat, drept la dial, într'o movilă, ci este în capătul Rupturii din gios, di acolo drept la malul Tutovei iarăş într'o movilă, pe unde au hotărît Truşeva şi Pereschi fost cămăraş, drept una sută zloţ<i> tătăreşti.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 63, f. 60.
Rezumat rom.

58

1554 (7062) Aprilie 27, Iaşi.

Suret de pe ispisocu vechiu pe sîrbie, dela Alexandru v<oe>vod, scris de Dumitro Vascanovici în Iaşi, din leat 7062 <1554>, April 27.

Cu mila lui dumnezeu, noi Alexandru v<oe>vod, domn ţării Moldovii. Înştiinţari facim prin această carti a noastră tuturor cui vor căuta spre dănsa ori cetindu-să o vor auzi-o. Iată au venit înaintia noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri ai Moldovei Odochiia, fata lui Negrilă părcălabu, de a ei bună voe, de nimi silită, nici asuprită şi au vândut a sa driaptă ocină, din uric de danie ce au avut părintile ei Negrilă părcălabu dela părintili domnii mele Bogdan v<oevod>, o giumătati dintr'o silişti pe Drabişte, giumătate pi din gios, anumi Băseni, pi din gios de Fântâna lui Marco, slugilor noastre lui Petrice Cărmă şi fraţilor săi, lui Dumitro şi lui Gane şi lui Toader şi lui Nicora, drept trii suti zloţ<i> tătărăşti.

Şi sculându-să slugile noastre Petrice Cărmă şi fraţii săi Dumitro şi Gane şi Toder şi Necora, i-au plătit toţi, deplin, de mai sus arătaţi bani, trii suti zloţ<i> tătărăşti, înainte noastră şi înainte tuturor boerilor noştri.

Deci noi, văzând a lor de bună voe tocmeală şi deplină plată întru dânşii, aşijdăire şi dela noi li-am dat şi li-am întărit slugilor nostre, lui Petrice Cărmă şi fraţilor săi, lui Dumitro şi lui Gane şi lui Toader şi lui Nicora, ace de mai sus numită giumătate den silişti ce-i pe Drabişte, anume Băsăni şi din gios de Fântână lui Marco, giumătate pe din gios, ca să li fie şi dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi la tot niamul lor, cini să va alegi, mai de aproapi, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotaru acei giumătate de silişte, pe Drabişte, anumi Băseni, pe din gios de Fântăna lui Marco, giumătate din gios, să le fie din tot hotarul o giumătate, giumătate din gios; iar despre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde din veci s'au apucat.

Şi spre aceasta esti credinţa domniei meli de mai sus numitu, noi Alexandru v<oe>vod şi credinţa boerilor noştri: Nădăbaico vornic şi credinţa dumisali Petrii Cârcovici părcălabul şi credinţa dumisali Bodeiul părcălabul, credinţa dumi<sali> Iaţeco părcălabul, credinţa dumi<sale> Ion Herovici părcălabul, credinţa dumi<sale> Niagoe părcălabul de Hotin, credinţa dumi<sale> lui Ion şi a dumi<sale> Veisa părcălab de Niamţu, credinţa dum<isale> Veveriţă şi a dum<isale> Văscan părcălabi de Cetatè-Noă, credinţa dum<isale> Dancul portar de Suceavă, credinţa dum<isale> lui Şendrescul spat., credinţa dum<isale> Ion vist., credinţa dum<isale> Movilă post., credinţa dum<isale> Toader păh., credinţa dum<isale> lui Medelian stol<ni>c şi a lui Placsi comis şi credinţa tuturor boerilor noştri a Moldaviei, a mare şi mici.

Iar după viiaţa noastră, cine va fi domnul din fiii noştri sau din niamul nostru sau iar pe cine d<u>mnezău îl va alegi a fi domn pământului nostru a Moldavii, acela să nu le strice a noastră danie şi întăritură, ce încă lor să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă şi noi li-am dat şi li-am întărit, fiindcă ş'au cumpărat pe drepţi banii lor.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acelor de mai sus scrisă, am poroncit credinciosului boeriului nostru, dum<sa>li mare logofăt . . . [1]) să scrie şi pecete noastră să o legi cătră această adevărată carti a noastră.

Din limba sărbască s'au tălmăcit de . . . [1]) pit<a>r în Eş<i>. 1809 Ghen<a>r 20.

Acad. R.P.R., CV/11.
Trad. rom.

[1]) loc alb în text.

1554 (7062) Aprilie 30, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Petrea şi sora lui Marie, copiii Stanei, nepoţii lui Ignat stolnic, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocinele şi dedinele lor drepte din uricele lor drepte cu privilegii ale bunicului lor Ignat stolnic, ce le-a avut dela străunchii noştri, dela Ilie şi Ştefan voevozi şi cu privilegiu de împărăţeală dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr şi cu privilegiu de întărire dela unchiul domniei mele Petru Voevod, satul pe Prut, unde a fost Ştefan Negrul şi o selişte la Sărata, la Rediul lui Terchilă şi unde a fost Fântâna lui Afendicici şi jumătate din Jemăroaia, partea de sus.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat care este pe Prut, unde a fost Ştefan Negrul, să fie tot hotarul, după vechiul hotar. Iar <hotarul> acestei selişti care este pe Sărata, la Rediul lui Terchilă şi unde a fost Fântâna lui Afendiciu deasemeni să fie tot hotarul, după vechiul hotar. Şi al acestei jumătăţi din Jemăroaia, partea de sus să fie jumătate de hotar, jumătatea de sus, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nădăbaico, credinţa panulu Petrea Cârcovici pârcălab, credinţa panului Ion Hâra şi a panului Neagoie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Veisa pârcălab de Neamţ, credinţa panului Veveriţă şi a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului <Dan> portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Moghilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor <noştri moldoveni, mari şi mici>.

<Iar după> viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul <nostru> sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească lor dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le sunt ocinele şi dedinele lor drepte.

Iar pentru mai mare tărie şi întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iaşi, în anul 7062 <1554>, Aprilie 30.

Zapiski Odesskago obştestva, II, 1848, pp. 564—565.
Copie slavă.

60

1554 (7062) Mai 1, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi cu inima curată şi luminată şi cu toată bunăvoia noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu am dat şi am miluit domnia mea sfânta noastră mânăstire dela Tazlău, unde este hramul naşterii preacuratei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu a treia parte de sat din Sineşti pe Putna, partea de sus şi cu două vaduri pe râul Putna şi în amândouă vadurile loc de mori. Şi să fie sfintei mânăstiri dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse a treia parte de sat din Sineşti, ce este pe Putna şi cu două vaduri de mori pe râul Putna, partea de sus, să fie din tot hotarul a treia parte, partea de sus, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaicovici vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Ioan Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan al lui Petrică vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră şi întocmirea sfintei noastre mânăstiri; iar cine ar cuteza să strice şi să sfărâme mila noastră dela sfânta mânăstire, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte şi de 318 părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din

veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi până în veac.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul în Iaşi, în anul 7062 <1554>, luna Mai 1 zi.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/9.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
O copie ibid., ms. 628, f. 545, v.

61

1554 (7062) Mai 5, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Grozava, fiica lui pan Toader pârcălab de Hotin, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina sa dreaptă, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei pan Toader pârcălab de Hotin dela unchiul domniei mele Petru voevod, a treia parte de sat din Medveja, partea dinspre răsărit, partea de sus, slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier, pentru şase sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă pan Mogâldea vistier şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 600 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus zisei Grozava, fiica lui pan Toader pârcălab de Hotin, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Dragoman, fiul lui Cozmin, nepotul de frate al Oanii şi al lui Iurie şi al Olenii, nepotul Fedcăi şi strănepotul lui Sin clucinic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din uricul său drept şi din privilegiul ce l-a avut străbunicul său Sin clucinic, de întărire, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a treia parte dintr'o bucată de pământ din hotarul Ciumăleştilor, ce este între Moldova Nouă şi între Moldova Veche, care se numeşte Plopii, slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier, pentru şaptezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă pan Mogâldea vistier şi i-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 70 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Dragoman, fiul lui Cozmin, nepotul de frate al lui Oană şi al lui Turie şi al Olenei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Mica, fiica Mariicăi, nepoata Fedcăi şi strănepoata lui Sin clucinic, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din acelaş privilegiu, ce a avut străbunicul ei Sin clucinic, de întărire dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, din a treia parte, tot din aceiaşi bucată de pământ, ce este din hotarul Ciumăleştilor, între Moldova Nouă şi între Moldova Veche, jumătate din aceiaşi a treia parte, slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier, pentru o sută de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă pan Mogâldea vistier şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 100 de zloţi tătăreşti, în mâinile Micăi, fiica Mariicăi, nepoata Fedcăi, strănepoata lui Sin clucinic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni, tot atunci a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Magda, nepoata Fedcăi şi strănepoata lui Sin clucinic, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din uricul ei drept, din acelaşi privilegiu de întărire ce a avut străbunicul ei Sin clucinic iarăşi dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, din a treia parte, din aceiaşi bucată de pământ, ce este din hotarul Ciumăleştilor, între Moldova Nouă şi între Moldova Veche, a treia parte, tot slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier, pentru şaptezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă pan Mogâldea vistier şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, <70> zloţi tătăreşti, în mâinile Magdei, nepoata Fedcăi, strănepoata lui Sin clucinic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri <Dinga> pârcălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut drepţii săi robi Ţigani, anume Costantin şi fiul său Buhtea şi Tudor şi <Băna>, slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier, pentru 2200 aspri. Şi sluga noastră credincioasă pan Mogâldea vistier i-a plătit deplin toţi aceşti bani, 2200 aspri, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri monahia Chelsia, cneaghina lui Felea ceaşnic, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită <şi a vândut > dreptele sale roabe Ţigănci, anume Sofronia şi Mariica, slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier, pentru 1800 aspri. Şi i-a plătit ei deplin toţi aceşti bani, 1800 aspri bani gata, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi tot atunci a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Grozav vistiernicel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut roaba sa dreaptă dintre Ţiganii săi drepţi, ce a avut-o tatăl său Grozav vornic, o Ţigancă anume Dobra, slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier, pentru

400 aspri. Şi i-a plătit deplin toţi banii, 400 aspri, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni dăm şi întărim slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier robii săi drepţi, anume Coste Ţiganul şi cu femeia lui, Stana şi Stoica cu sălaşul lui şi Petrea singur şi Reaca deasemeni şi Stan cu femeia sa . . . fiica şi cu Neaga, care aceşti Ţigani i-a câştigat el când a mers la război în Ţara Ungurească.

De aceia noi, văzând mai sus scrisa lor tocmeală de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase pan Mogâldea vistier această a treia parte de sat din Medveja, partea dinspre răsărit, partea de sus şi <toate> aceste părţi din această bucată de pământ, ce este din hotarul Ciumăleştilor, între Moldova Nouă şi între Moldova Veche. Şi apoi şi toţi Ţiganii, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia părţi din Medveja, partea dinspre răsărit, partea de sus, să fie din tot hotarul a treia parte, partea de sus, partea dinspre răsărit.

Iar hotarul acestor părţi, din această bucată de pământ, ce este din hotarul Ciumăleştilor, anume Plopii, să fie din malul Moldovei Noui până în malul Moldovei Vechi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa <domniei noastre mai sus scrise>, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nădăbaico vornic, credinţa panului Petre Cârcovici pârcălab, credinţa panului Hâra şi a panului Nea<goe pârcălabi de Hotin>, credinţa panului Ion şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Veveriţă şi a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar <de Suceava, credinţa panului Şen> drescul spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Moghilă postelnic, credinţa panului Toader ceaşnic, credinţa panului Medel<ean stolnic, credinţa panului Plaxea comis> şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră ci să i-o întărească şi să i-o împuternicească, pentrucă i-am <dat şi i-am întărit> pentru slujba lui dreaptă ce ne-a slujit şi deoarece el şi-a cumpărat cu banii săi drepţi şi proprii.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iaşi, în anul 7062 <1554>, Mai 5 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 164.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, stricată.

62

1554 (7062) Octombrie 30.

7062 <1554>, Ocv. 30. Ispisoc dela Alexand<r>u vodă, întăritori Sofiţii şi surorilor ei Stanţii şi Tudosii şi Anii şi Măriuţii, featile lui Luca Arbure, ce au fost hatman, pe un sat anumi Mândăcăuţii, în ţint. Hotinului, ci l-au luat cu schimbu dela Barnovschii starostile de Cernăuţi, pentru satul Mihalcăuţii.

Arh. St. Iaşi, CDXIV/431.
Rezumat rom.

63

<1555> . . . 9.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Petre şi surorile lui: Bura şi Muşa şi Mărina şi Negrita, le-am miluit cu a noastră deosebită milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi a lor dreaptă ocină şi dedină cu privilegiu de mărturie ce ei au avut dela Petru voevod, a treia parte de sat din Negoeşti, cea din sus dinspre Bodeşti şi dela fântâna Dănceştilor şi dela fântâna dela iezer.

Toată această mai sus scrisă să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia părţi să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Ioan şi Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului <Hâra>[1] şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Vă<scan>[1] pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului <Plaxa>[1] comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci

[1]) loc rupt în orig.

să le-o întărească şi împuternicească, pentru că le-am dat şi le-am întărit . . .[1]).

Şi spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan . . . [1]) logofăt să scrie şi pecetea noastră să atârne la această carte a noastră.

A scris Cracalei <Căpotescul> [1]) în anul 706<3> <1555>, luna . . . [1]) 9 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, II/1.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1838 şi o fotocopie.
Datat după divan, după prezenţa fiilor domnului, Ioan şi Bogdan.

64

<1555 (7063) Martie 13, Iaşi>.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră cui o va vedea sau o va auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră <şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Gavril şi fratele său Isac, fiii> lui Maxin Udrea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă şi din privilegiul de schimb, ce a avut tatăl lor Maxin Udrea cu <nepoţii săi de soră Maruşca şi Aniţa şi Ion, copiii lui Mihul, dela fratele domniei mele> Ştefan voevod cel <Tânăr> şi din privilegiul ce au avut ei dela bunicul domniei mele Alexandru voevod, patru părţi din satul unde a fost Mihăilă, în Dobrova, unde sunt Huhurezii, care acum se numeşte <Turburenii şi patru părţi din jumătatea satului lui Bârsan, unde a fost ju>de Man, care se chiamă Oncanii, din partea de sus, ce este despre Botuşani; şi iarăşi şi a cincea <parte> din aceste două sate, din Oncani şi din Turbureni, cu iaz şi cu moară, pe care le-a cum<părat tatăl lor Maxin Udrea dela Dragoş, fiul Fedcăi, nepotul Oancei. Şi deasemeni satul Tribisivţii>, din privilegiul de împărţire, ce a avut tatăl lor Udrea cu verii lor dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, care le-a revenit în partea lor Şi au vândut rugătorului <nostru lui popa Cozma, pentru 1200 zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat> rugătorul nostru popa Cozma şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 1200 zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre lui Gavril şi fratelui său Isac, copiii <lui Maxin Udrea, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri . . .

Şi privilegiul de cumpărătură, pe care l-au avut ei pe această a cincea parte de sat din Turbureni şi din Oncani dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, ce a fost cumpărat dela Dragoş, fiul Fedcăi, nepotul<Oancei, de asemeni l-au dat ei în mâinile rugătorului nostru popa Cozma.

Şi apoi, deasemeni> a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ghidul şi sora lui Neaga, copiii Fedcăi, nepoţii Oancei, de bună voia lor, nesiliţi de

[1]) loc rupt în orig.

nimeni, nici asupriţi <şi au vândut ocina lor dreaptă, a şasea parte din satul unde a fost Mihăilă>, în Dobrova, unde sunt Huhurezi, unde se numeşte Turburenii şi a şasea parte din jumătatea satului lui Bârsan, unde a fost jude Man, care se numeşte acum Oncanii, <din privilegiul pe care l-a avut bunicul lor Oancea dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod> şi au vândut iarăşi rugătorului nostru popa Cozma, pentru trei sute zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat rugătorul nostru popa Cozma şi a plătit deplin toţi <aceşti mai sus scrişi trei sute zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Ghidul şi ale surorii> lui, Neaga, copiii Fedcăi, nepoţii Oancei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie şi plată deplină şi noi <deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit rugătorului nostru popa Cozma> aceste patru părţi mai sus spuse de unde a fost Mihăilă, <lângă> Dobrova, unde sunt Huhurezii, unde se numeşte Turburenii şi aceste patru părţi <din jumătatea satului lui Bârsan, unde a fost jude Man, ce se numeşte acum Oncanii, din partea de sus> dinspre Botuşani şi deasemeni a cincea parte din aceste două părţi, din Oncani şi din Turbureni cu iaz şi cu moară şi satul Tribisv<ţii . . . [1]).

Toate aceste mai sus> scrise să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor <şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată>, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus spuse să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa <domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului> Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ion Hărovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa <panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vâscan şi a panului> Veveriţă pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan al lui Petrică <vistier, credinţa panului Vâscan Moghilă postelnic, credinţa panului Dumitru> ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după <viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau> din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întăritura noastră, <căci i-am dat şi i-am întărit>, pentrucă el şi-a cumpărat cu banii săi drepţi şi curaţi.

---

[1]) loc rupt în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, <am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne> pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracale<i> Căpotescul în Iaşi, <în anul 7063 <1555>, luna Martie 13 zile>.

Acad. R. P. R., Peceţi, nr. 100.

Orig. slav, perg. rupt, lipseşte o treime, pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1766, ibid., LXXVI/206, după care s'au făcut completările şi datarea.

65

1555 (7063) Martie 23.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Ion şi surorile lui, Ana şi Sofiica, copiii Varvarei, copila [1]) lui Oană Limbă Dulce, i-am miluit pe dânşii cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor Oană Limbă Dulce dela străbunicul nostru Alexandru voevod, un sat în ţinutul Neamţului, pe Pârâul Negru, anume Briţcanii, care acest sat anume Briţcanii, a fost dat de Oană Limbă Dulce copilei sale Varvara, afară de ceilalţi copii ai lui. Şi au dat ei acest sat, Briţcanii, cu blestem ca nimeni după moartea tatălui ei Oană Limbă Dulce, nimeni din neamul lui să nu ia acest sat dela Varvara, copila lui. Şi privilegiul ce l-a avut ea cândva pe acest sat, pe Briţcani, l-a apucat Ferie logofăt şi l-a tăiat.

Şi iarăşi a ajuns acest sat, anume Briţcanii, slugii noastre Ion şi surorilor lui, Ana şi Sofiica, copiii Varvarei, nepoţii lui Oană Limbă Dulce, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume Briţcanii, pe Pârâul Negru, să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise,noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ioan Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Danciul şi a panului Veisea de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan <de> Cetatea-

[1]) fiică din flori.

Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan al lui Petrică vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit lor, căci le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul în Iaşi, în anul 7063 <1555>, luna Martie 23 zile.

Acad. R.P.R., CLXX/8.
Orig. slav., perg, pecete căzută.

66

1555 (7063) Martie 28, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră credincioasă Danovici stolnic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept, din privilegiul ce a avut de danie dela unchiul domniei mele Petru voevod, jumătate de loc de pustie la Dealea, care acum se cheamă Glodurealele, la Movila lui Pitaş, la deal şi a vândut slugii noastre credincioase Ianciul şetrar, pentru două sute zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă Ianciul şetrar şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre credincioase, mai sus zisul Danovici stolnic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină ce este între dânşii şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Ianciul şetrar această jumătate de loc de pustie la Dealea, care se cheamă acum Glodurealele, la Movila lui Pitaş, la deal, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de loc de pustie la Dealea, al cărui nume este Glodurealele, la Movila lui Pitaş, la deal, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico <vornic>), credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Iaţco, credinţa panului Jurjea, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Moghilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, căci i-am dat şi i-am întărit, fiindcă şi-a cumpărat el pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Vaslui, în anul 7063 <1555>, Martie 28.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 170.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.
Cu o trad. rom., ibid., S. I., din 1767.

67

1555 (7063) Martie 31, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că acest adevărat boier al nostru credincios şi cinstit, pan Dan portar de Suceava, ne-a slujit nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu mila noastră deosebită, i-am dat şi i-am întărit în ţara noastră Moldova ocinile şi cumpărăturile lui drepte, pe care şi le-a cumpărat cu banii lui drepţi şi curaţi, o falcie şi un fârtai de vie în Dealul Neted; care această falce şi acest fârtai de vie l-a cumpărat el dela Maxim, fiul Donei, nepot de soră al lui Dămăcuş pârcălab, pentru optzeci zloţi tătăreşti, care această falce şi acest fârtai de vie le-a cumpărat Donea pentru aceşti bani şi a vândut această vie, a lui Dămăcuş, în Dealul Hârlăului.

[1]) loc rupt în orig.

Şi întru aceasta, deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava o falce de vie, tot în acelaşi Deal Neted, aproape de cele de mai sus, care această falce de vie, el a cumpărat-o dela Vasco cămăraş, pentru o sută zloţi tătăreşti; care această falce de vie a cumpărat-o Vasco cămăraş dela fratele lui Dămăcuş, dela Nicoară.

Şi întru aceasta, deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava o falce de vie, tot în acest Deal Neted, aproape de cele de mai sus scrise; care această falce de vie a cumpărat-o dela Ion Stroici logofăt, pentru nouăzeci zloţi tătăreşti, care această falce de vie a cumpărat-o Ion Stroici logofăt dela fratele lui Banul şi dela Banul, fraţii lui Maxin.

Şi deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava, trei fârtaie de vie în acelaşi deal, din aceleaşi vii aproape de acestea, care aceste vii, trei fârtaie, le-a cumpărat el dela Vasile vierul lor, pentru şaptezeci zloţi tătăreşti, care aceste trei fârtaie de vie le-a sădit acest Vasile pe toloacă, care aceste vii mai înainte scrise au fost ale lui Dămăcuş.

Şi întru aceasta, deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava două fălci de vie, fără zece jerdii, în acelaşi Deal Neted, deasemeni lângă viile lui mai sus scrise, însă dinspre apus, care aceste două fălci de vie, fără zece jerdii, le-a cumpărat el dela Grozava şi dela sora ei Măriica şi dela fratele lor Gherghie şi dela vara lor de soră Todosia, copiii lui Ion Popovici, pentru două sute zloţi tătăreşti, care aceste vii au fost de cumpărătură tatălui lor Ion Popovici.

Şi întru aceasta, deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava cinci fălci de vie în Horodişte, care aceste vii au fost ale lui Cozma logofăt.

Şi a plătit pentru ele credinciosul nostru pan Dan portar de Suceava zece mii de aspri, în Ţarigrad, lui Ionuz Beg.

Şi deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava cinci fălci de vie în Dealul Voevodului, care aceste cinci fălci de vie aproape de viile noastre, iarăşi au fost de cumpărătură socrului său Glăvan vistier.

Şi deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava douăsprezece fălci de vie în Dealul Voevodului, care aceste vii au fost ocine drepte şi dedine ale lui Cozma Şarpe postelnic.

Şi întru aceasta, deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava robii [1]) lui drepţi şi de cumpărătură Tătari şi Ţigani: un tătar, anume Iacob socaci, pe care l-a cumpărat dela Grigorie, fiul Năstascăi, nepotul lui pan Gavril Totruşan, pentru o mie trei sute şi douăzeci aspri şi din privilegiul de întăritură ce a avut Totruşanul dela Ştefan voevod cel Tânăr.

---

[1]) «holopi» în orig.

Şi deasemeni i-am dat şi i-am întărit anume pe Stanco, pe care l-a cumpărat dela Boldor vameş din Putna, pentru o mie de aspri şi pe Alba Ţiganca, pe care a cumpărat-o dela Stoica cămăraş, pentru cinci sute aspri şi pe Stoica, pe care l-a cumpărat dela Drăghici păhărnicel, fiul lui Drăghici pârcălab, pentru o mie-două sute aspri şi pe Leuştean, pe care l-a cumpărat dela Dărman uşerel, pentru 700 aspri şi pe Bilaşco, pe care l-a cumpărat dela Anton vameş din Iaşi, pentru şase sute aspri şi pe Barbul socaci, ce i l-a dat de bună voia sa Bolea aprod şi o fată Ţigancă, ce i-a rămas din Ţiganii lui vechi şi Simion Gătişel, ce a plătit Tăbuci pentru dânsul o mie două sute aspri, pentru o duşegubină.

Şi deasemeni i-am dat şi i-am întărit Ţiganii socrului său Glăvan vistier, ce i-au fost lui de cumpărătură, anume Badia cu femeia şi copiii săi şi Tatul cu femeia şi copiii săi şi Vacarea cu femeia şi copiii săi şi Radul cu femeia şi copiii săi şi Bejan cu femeia şi copiii săi şi Andreica şi Ţicşa şi Luca cu femeia şi copiii lor şi Băra cu femeia şi copiii lor şi Siana cu copiii săi.

Şi întru aceasta, deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava, Ţiganii socrului său Cozma Şarpe postelnic, anume Sâmzeană cu femeia şi copiii săi şi Dărviş cu femeia şi copiii săi şi Pântea cu femeia şi copiii săi şi Iacob cu femeia şi copiii săi şi Petriţa cu femeia şi copiii săi şi Cârstea cu femeia şi copiii săi şi Ion cu femeia şi copiii săi şi fiul lui Ion cu femeia şi copiii săi şi Goglea cu femeia şi copiii săi şi Tămaş cu femeia şi copiii săi şi Toader cu femeia şi copiii săi şi Dragomir şi Dinga şi Moga şi Parasca şi Mărena şi Parasca şi Zlata, care aceşti Ţigani ce au fost ai lui Cozma Şarpe postelnic, i-a cumpărat el Şarpe postelnic, pentru patruzeci de mii, mii aspri bulgăreşti şi sunt din privilegiul de cumpărătură, pentru dânşii, dela Ştefan voevod cel Tânăr.

Pentru <aceia>, toate cele ce sunt scrise mai sus, să fie credinciosului nostru pan Dan portar de Suceava dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape, să-i fie lui neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Insă aceste vii şi Ţigani, ce au fost ai socrilor lui, Glăvan vistier şi Cozma Şarpe postelnic, să fie numai ale lui pan Dan portar de Suceava şi ale cneghinei lui, Todosia, fiica lui Glăvan vistier, nepoata lui Cozma Şarpe postelnic, afară de alţi copii şi de întreaga seminţie, care se află din Cozma Şarpe postelnic şi din Glăvan vistier.

Iar hotarul tuturor acestor vii mai sus scrise şi cumpărături şi ocine să fie din toate părţile, după vechiul hotar, pe unde au folosit din vecii vecilor.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petru Cârcă, credinţa panului Hâră şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ

credinţa panului Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Moghilă postelnic, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării Moldovei, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-l întărească şi să-l împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, căci îi sunt ocini drepte şi fiindcă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Tăutulovici în Vaslui, în anul 7063 <1555>, luna Martie 31 zile.

Acad. R.P.R., V/75.
Orig. slav. perg., pecete căzută.

68

1555 (7063) Aprilie 7.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre: Drăgan şi fraţii săi Gherasim şi Vascan şi sora lor Anghelina, copiii lui Galeş şi vara lor Neaga, fiica lui Toma şi vărul lor Cracalie uricar, fiul lui Toader şi vărul lor Tofan călugăr, fiul Neagăi, toţi nepoţii lui Pătru Căpotescul, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dela noi ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut bunicul lor Pătru Căpotescul dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a treia parte de sat din Michitiani sub Terebne, care se numeşte acum Căpoteanii, partea de jos, ce s'a venit partea lor de împărţeală cu verii lor, nepoţii lui Iurie Căpotescul şi cu nepoţii lui Ivan Căpotescul.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia părţi de sat mai sus zise din Nechiteani sub Terebne, ce se numeşte acum Capoteanii, partea de jos, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, cre-

dinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă şi credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea <noastră>, ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, deoarece s'au întocmit între dânşii şi s'au împărţit.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Andronic Hamzovici, în 7063<1555>, luna Aprilie 7 zile.

<Sub îndoitura de jos, o însemnare dela începutul secolului al XVIII-lea:> « Şi uricul acesta bătrân l-am dăruit neamului miu, Căţărăştilor, anume lui Ioniţă Caţăr şi Andreiu Caţăr şi Ursului Caţăr şi verilor lui, Sandului şi Ursache Caţăr din Şoldan, în veci. Eu Neculai ceauş *din* Focşani cu Vasile *din* Focşani.

Ioniţă ceauş *din* Focşani» (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 43.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1782, ibid., LVIII/3.

69

1555 (7063) Aprilie 11, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Toader şi pe sora lui, Neaga copiii Prajii, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă, a treia parte de sat din Năneşti pe Cobile, partea de jos şi din jumătatea bălţii Ciulinoasa a treia parte şi a treia parte din toate gârlele, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Praja <dela> străbunicul domniei mele Alexandru voevod.

Toate aceste mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia părţi de sat din Năneşti ce este la Cobile şi a treia parte din jumătate din balta Ciulinoasa şi a treia parte din toate gârlele să fie

a treia parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Ioan și Bogdan și credința boerilor noștri: credința panului Ioan Nădăbaico vornic, credința panului Hâra și a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credința panului Ioan și a panului Veisa de Neamț, credința panului Iosip Veveriță și a panului Văscan de Cetatea-Nouă, credința panului Dan portar de Suceava, credința panului Șendrescul spătar, credința panului Ioan vistier, credința panului Văscan Movilă postelnic, credința panului Dumitru <ceașnic>, credința panului Medelean stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, fiindcă le-am dat și le-am întărit, deoarece le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalie Căpotescul în Vaslui, în anul 7063 <1555>, luna Aprilie 1 1zile

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 44.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată.

70

1555 (7063) Aprilie 24, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Ion Gherasim, fiul Anghelinei, fiica lui Miclea, strănepoata lui Sima logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit <și> a vândut ocina și dedina sa dreaptă și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut străbunicul său Sima logofăt dela înaintașii domniei mele Ilie și Ștefan voevozi, a patra parte de sat din Glodeani; și a vândut slugii noastre Anton și femeii lui Ileana și lui Ilea, fiul Fedei, pentru o sută și douăzeci zloți tătărești.

Și s'a sculat Anton și femeia lui, Ileana și Ilea, fiul Fedei și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 120 zloți tătărești, în mâinile lui Ion Gherasim, fiul Anghelinei, fiica lui Miclea, strănepoata lui Sima logofăt, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Anton și femeii lui, Ileana

şi lui Ilea, fiul Fedei, această a patra parte de sat mai sus spusă din Glodeani, ca să le fie şi dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ioan şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ioan Hârea şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Danciul şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit şi le-am împuternicit [1]) şi pentru că şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalic Căpotescul în Bârlad, în anul 7063 <1555>, luna Aprilie 24 zile.

<Pe verso, în româneşte:> «Uric Glodenilor dela Vaslui, pe a patra parte de sus».

Arh. St. Iaşi, CCCXI/ sub dată.
Orig. slav, perg. şters, pecete atârnată.

71

1555 (7063) Aprilie 24, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Anuşca, fiica lui Ştefu1 Nisporescul, de a ei bună voie, nesilită de nimeni nici asuprită, de a dat ocina şi dedina ei dreaptă şi din privilegiul de danie, pe

[1]) în orig. se repetă: «le-am dat şi le-am întărit şi le-am împuternicit».

care l-a avut bunicul ei Nispuru dela străbunicul nostru Alexandru voevod, a patra parte din sat din Popeşti, partea de sus...[1]) şi deasemeni şi din privilegiul de schimb pe care l-a avut Anuşca dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, pe această mai sus scrisă a patra parte de sat din Popeşti, partea de sus şi cu iazul; şi a vândut slugii noastre lui Ioan Creţul, pentru patru sute zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ioan Creţul şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 400 zloţi tătăreşti, în mâna Anuşcăi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, văzând noi întocmirea lor de bună voie şi plata deplină, iar noi am dat deasemeni şi am întărit această mai sus zisă a patra parte din sat din Popeşti, partea de sus şi cu iazul, slugii noastre Ion Creţul, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise a patra parte din sat din Popeşti, partea de sus, să-i fie de peste tot hotarul a patra parte, partea de sus şi din alte părţi pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nădăbaico vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciulovici şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Veveriţă şi credinţa panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar şi credinţa panului Ioan al lui Petrică vistier <şi credinţa panului> Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic şi credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa <comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici>.

Iar după viaţa noastră, cine va fi <domn al ţării noastre, dintre copiii noştri> sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentrucă este ocina şi cumpărătura lui dreaptă, pe care a cumpărat-o cu banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

<A scris> Andronic Hamzovici în Bârlad, în anul 7063 <1555>, luna Aprilie 24 zile.

Muzeul Municipal Buc., nr. 889.
Orig. slav, perg., rupt şi şters, pecete atârnată.

[1]) loc ştersă în orig.

1555 (7063) Aprilie 25, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Floare, fiica lui Efrim Huru vornic, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina ei dreaptă şi cumpărătură a tatălui ei Efrim Huru vornic, din pivilegiul ce a avut el dela Petru voevod, câtă parte de sat se va alege din Bărăşti, partea Ileanei, fiica Martei, nepoata lui Ivaşco Măţcăiu, cât se va alege partea lui Gherasim Dărdăoan şi a fratelui său Ianăş şi a surorilor lor Stana şi Fima, copiii Anuşcăi, toţi nepoţii lui Ivaşco Măţcăiu şi partea Danciului, fiul Dumei, nepot lui Măţcăiu şi partea Mariei, fiica <I>rinii şi a vândut slugii noastre Andreica, pentru două sute zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Andreica şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 zloţi tătăreşti, în mâinile Floarei, fiica lui Efrim Huru vornic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând întocmirea lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Andreica aceste părţi mai înainte spuse din sat din Bărăşti, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor părţi mai sus scrise, să fie cum este mai sus scris, toate părţile şi părţile de sus, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ion şi Bogdan şi credinţa boierilor noştri : credinţa panului Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion şi a panului Veisea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre. Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, căci şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalie Căpotescul în Bârlad, în anul 7063 ‹1555›, luna Aprilie 25 zile.

Acad. R.P.R., XL/33.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

73

‹1555 (7063)› Aprilie 28, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Toader şi fratele său Lazor şi surorile lor Todosia şi Candachia, copiii Maricăi şi sora ei Marena, fiicele lui Dragoş vornic şi nepoatele lor de soră Marena şi Neacşa, fiicele lui Dragoş sulger, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat din ocinele şi dedinele lor drepte şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Dragoş vornic dela părintele domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Covurlui, anume Braieştii, verilor lor Tudoran vameş şi fratelui său Cârstea şi surorilor lor Maruşca şi Neacşa şi Neaga, copiii Ghidioanei, copila lui Dragoş vornic, dar deosebit de ceilalţi copii ai lui.

De aceia noi, văzând dania lor de bună voie şi înţelegere ce au întocmit ei înşişi între dânşii şi noi deasemeni le-am dat şi le-am întărit, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris ce este pe Covurlui, anume Braieştii, să fie din toate părţile, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ion şi Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici şi credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Veisea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ion al lui Petrică vistier, credinţa panului ‹Văscan› Moghilă

postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean <stolnic, credinţa panului Plaxa comis> şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici

. . . . . .

.. <am poruncit credinciosului nostru pan> Movilă mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră <la această carte a noastră>.

<A scris> Andronic Hamzovici în Bârlad, <în anul 7063<1555>, luna Aprilie 28 zile.

Acad. R.P.R., LXXIX/95.
Orig. slav, perg., rupt şi şters, pecete căzută.
Datat după data scrisă pe verso şi după divan.

74

1555 (7063) Aprilie 30, Bârlad.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Alexandru voevod, scris de Andronic Hamzovici în Bârlad, din leat 7063 <1555> April 30.

Înştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-le precum au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri sluga noastră Furduiu Sâlişteanul şi de a lui bună voie, de nime sâlit, nici asuprit ş'au vândut driaptă a lui ocină şi moşie, din ispisoc de cumpărătură ce l-au avut însuş Fădor Sâlişteanul dela Petru voevod, din giumătate de sa din Gura Sărăţii, unde au fost Petru Pârţea, ce acum se numeşte Pârţeştii, din giumătatea cea din gios, giumătate; aceia o au vândut slugilor noastre lui Lazor şi lui Ion Piculeşti şi Popşii şi lui Toader şi Odochiei şi Nastei şi Oancei şi lui Toader, drept una sută şi cincizeci zloţi tătărăşti.

Şi sculându-se mai sus numitile slugilé noastre Lazor şi Ion Piculeşti şi Popşe şi Toader şi Dochiia şi Nastea şi Oancea şi Toader şi au plătit tot deplin acei de mai sus arătaţi bani, 150 zloţ<i> tătărăşti, în mâinile slugilor nostre lui Furduiu Sălişteanului, denaintea noastră şi denaintea boerilor noştri.

Deci, văzând noi această de bună voia lor tocmală şi plata deplină, noi încă şi dela noi aşijdîrea le-am dat şi le-am întărit acest de mai sus numit, ca să le fie lor şi dela noi uric cu tot venitul.

Însă această giumătaté din giumătaté să le fie lor în trei părţi: o parte să fie lui Lazor şi lui Ion Piculeştilor şi altă parte să fie Popşii şi lui Toader şi Dochiei şi Nastei, iar a treia parte să fie Oancii şi lui Toader şi fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor, preastrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li să va alege mai deaproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei giumătăţi din giumătaté, despre tot să fie giumătate, iar despre alte părţi, după vechiul hotar, până unde au apucat din veac.

Şi spre aceasta este credinţa a domnii meale de mai sus numit<ă>, Alexandru voevod şi credinţa a preaiubiţilor fii a domnii meale, Ion şi Bogdan şi credinţa a tuturor boerilor noştri, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, poruncit-am credincios boeriului nostru Movilă logofăt să scrie şi cătră adevărata cartea noastră această pecete a noastră să lege.

De pe sărbie pe limba moldovenească au tălmăcit la anul 1804 Iuli 12, polcov<nicul> Pavel Debriţ *dela* Mitr<opolie>.

Acad. R.P.R., CXLII/114.
Trad. rom.

75

1555 (7063) Aprilie 30, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Fiica şi fraţii ei Toma şi Danciul şi Lupe, copiii lui Modruz, toţi nepoţii Neacşei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunica lor Neacşa dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a opta parte dintr'un sat pe Siret, în ţinutul Putnei, mai jos de gura Şuşiţei, anume Jugastrii, cu moară pe Putna şi au vândut slugii noastre credincioase Pogan staroste, pentru o sută şi şaizeci zloţi tătăreşti.

Şi sluga noastră credincioasă Pogan staroste a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 160 zloţi tătăreşti, în mâinile Fiicăi şi ale fraţilor ei Toma şi Stan şi Danciul şi Lupe, copiii lui Modruz, nepoţii Neacşei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Pogan staroste dreapta lui ocină şi cumpărătură, tot din acelaşi sat mai sus scris, anume Jugastrii, a treia parte din a şaptea parte, ce a cumpărat el dela Mihul Urdă, fiul lui Mihul, nepotul Stanei, pentru şaizeci zloţi tătăreşti şi în acelaşi privilegiu dela Ştefan voevod cel Bătrân, partea bunicei lui Stan. Şi a plătit totul deplin, 60 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Mihul Urda, fiul lui Mihul, nepotul Stanei.

Şi iarăşi am dat şi am întărit slugii noastre Pogan staroste din a opta parte din acelaşi sat şi din acelaş privilegiu a treia parte de sat dela Jugastri, ce a cumpărat el această a treia parte din a opta parte de sat din Jugastrii dela Ion Păgubaş, fiul lui Dragoman Papareţ, nepotul lui Mihul Papareţ, pentru şaptezeci zloţi tătăreşti. Şi a plătit totul deplin.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Pogan staroste din a opta parte din acelaşi sat Jugastri şi din acelaşi privilegiu a treia parte, cu moară pe Putna, care această a treia parte din a opta parte de sat din Jugastri şi cu moară pe Putna le-a cumpărat dela Ion şi dela fraţii iui, Bogdan şi Filip, copiii lui Petrică, pentru şaptezeci zloţi tătăreşti. Şi a plătit totul deplin, 70 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Ion şi ale lui Bogdan şi Filip, copiii lui Petrică.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Pogan staroste câtă parte de sat i se va alege din Jugastri, din acelaşi sat şi din acelaşi privilegiu, partea Dragolei, fiica lui Petrică, această parte ce a cumpărat dela Lazor, fiul Dragolei, nepotul lui Petrică, pentru 30 zloţi. Şi deasemeni câtă parte se va alege partea lui Lepădat, fiul Voicăi, deasemeni nepotul lui Petrică, din acelaş sat din Jugastri şi din acelaş privilegiu, ce a avut el dela Lepădat, fiul Voicăi, nepotul lui Petrică, pentru 30 zloţi.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Pogan staroste din a cincea parte de sat din Şendreşti sub Piatra, în Poiană pe Siret, a patra parte, partea Briei, această a patra parte ce a cumpărat din a cincea parte de sat din Şendreşti, ce sunt sub Piatra, în Poiană pe Siret, dela Stan şi dela fratele său Ivan şi dela surorile lor Ana şi Sora şi Brânduşa şi Stana, copiii Briei, pentru 240 zloţi tătăreşti şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lor Briia dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Pogan staroste un sat în ţinutul Putnei pe pârâul Volna, anume Joldeştii şi cu moară pe Holna acest sat ce a cumpărat el, anume Joldeştii şi cu o moară pe Holna dela Dragoş, fiul lui Efrim Huru vornic, pentru 600 zloţi tătăreşti şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl său Efrim Huru vornic dela Petru voevod. Şi privilegiul ce a avut Efrim Huru vornic, acest privilegiu încă l-a dat Dragoş Huru în mâinile lui. Şi alt privilegiu ce era cu chezăşie al lui Efrim Huru, dela părintele domniei mele Bogdan voevod, încă l-a dat în mâinile lui Pogan.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre Pogan staroste o poiană sub Măgură, anume poiana lui Nichifor, cu moară pe Putna, această poiană ce a cumpărat el dela Zlate vatag, pentru o sută zloţi tătăreşti.

<De aceia noi, văzând dreapta lui cumpărătură>. . .[1]) să-i fie slugii noastre credincioase Pogan staroste şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor părţi mai sus zise să fie atât din sat cât şi <din> alt hotar, iar hotarul acestor sate întregi mai sus zise să fie din toate părţile pe vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

---

[1]) loc şters în orig.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ioan şi Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i împuternicească şi să-i întărească, fiindcă i-am dat şi i-am întărit pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă, pentrucă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră adevărată la această carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul în Bârlad, în anul 7063 <1555>, luna Aprilie 30 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, III/3.
Orig. slav, perg., pecete căzută.

76

1555 (7063) Aprilie 30.

Suret dela Alexandru vod<ă>, văleat 7063 <1555>, Ap<rilie> 30.

Facem înştiinţare precum au venit înainte noastră şi înainte boerilor noştri slugile noastre Negrilă Pieliş şi frati-său Micul Pieleş, feciorul lui Stan Pieleş şi rudeniile lor Gliga şi sora lor Maruşca, feciorii Dobrinii şi iarăş rudenie lor Posmaciu şi sora lui, Stana, feciorii Anii, toţi nepoţii lui Stan Roşul, de a lor bună voia, de nime siliţi, nice asupriţ<i> şi-au împărţit a lor drepte ocine şi moşii, din dresuri ce au avut ei di 'ntăritură dela moşul domnii mele Ştefan vod<ă>, pe 3 sate anume Roşcanii, un<de> au şezut Rosfir şi Moineştii şi o sălişte în gura Sacăi, toate în trei părţi.

Deci, s'au venit în parte slugii noastre lui Negrilă Pieliş şi frăţine-său Micul Pieliş din a treia parte din sat din Roşcani, unde au şezut Rosfir, a treia parte, parte din mijloc şi a treia parte din sat din Moineşti, iarăşi parte din mijloc şi a treia parte din Gura Săcâi, iarăşi parte<a> din mijloc.

Pentru aceia, văzând noi a lor bună <în>voială şi împărţială şi tocmeală, aşidere şi noi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Negrilă Pieliş şi frăţini-său

Micului Pieliş, feciorii lui Stan Pieliş şi rudenii lor Gligăi şi surorii lui Măruşcăi, feciorii Dobrinei şi iarăş rudenii lui, Posmagu şi surorii lui Stanii, feciorii Anei, toţi nepoţii lui Stan Roşul, din a triia parte satului Roşcanii, unde au fostu Rosfir, a treia parte, parte<a> din mijloc şi a treia parte din Moineşti, iarăşi parte din mijloc şi a trie parte din Gura Săcăi, iarăşi parte din mijloc, ca să fie lor uric şi cu tot venitul, lor şi copiiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul ce s'a alege mai aproape, nestricat nici odănăoară, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus zisă părţi de sate, ca să fie lor din câmpu, cât şi din sat; iar dinspre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au înblat de vecu.

Pentru aceia, credinţa domnii meli şi credinţa boerilor noştri: dumn<ealui> Ion Nădăbaicu *mare* vornic şi dum<nealui> Petre Cârcu pârcălabul şi dum<nealui> Hâru şi dum<nealui> Neguia pârcălabul de Hotin şi Ion Veisa pârcălabul de Niamţu şi dum<nealui> Veveriţă şi Văscan pârcălabi de Cetatea Nooaâ şi dum<nealui> Danul portariul de Suciavă şi dum<nealui> Şăndrescul *mare* spăt. şi dum<nealui> Danul portariul de Suciavă şi dum<nealui> Şendrescul *mare* spăt. şi dum<nealui> Ion *mare* vist. şi dum<nealui> Moghila *mare* post. şi dum<nealui> Dimitri păh. şi dum<nealui> Mederian[1]) *mare* stolnic şi dum<nealui> Placsa *mare* comis şi credinţa boerilor noştri tuturor, mari şi mici.

Deci după viiaţa noastră, cine va fi domnu ţărâi aceştiia să nu strice a noastră danic şi întăritäură, ce mai vârtos să de şi să întărească, de vremi că este a lor driaptă ocină şi moşie.

Iar pentru mai mare credinţă şi întăritură, am poroncit dum<nealui> credinciosului nostru boeriu Moghila log<o>f<ăt> să scrie şi a noastră pecete cătră a noastră carte să o lege.

Leat 7265 <1757>, Iuli 20. Şi l-am scos şi l-am scris eu Grigorie.

Arh. St. Iaşi, CCCL/4.
Copie rom.

77

1555 (7063) Aprilie 30, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri moldoveni sluga noastră Turcul, fiul Drăgălinei, nepotul lui Toader Boghiia, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă şi din privilegiul de întărire ce a avut bunicul său Toader Boghiia, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Boghieşti, câtă se va alege partea lui, partea de jos şi a vândut slugii noastre Toader Orga, pentru optzeci zloţi tătăreşti.

[1]) în loc de « Medelean ».

Şi s'a sculat sluga noastră Toader Orga şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 80 zloţi tătăreşti, în mâinile Turcului, fiul Dragalinei, nepotul lui Toader Boghia, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Toader Orga acestea mai înainte numite, din jumătate de sat din Boghieşti, ce se va alege partea Turcului, partea de jos, lui şi copiiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată.

Iar hotarul să fie cât se va alege partea Turcului, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ioan şi Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic şi credinţa lui Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi fie pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, fiindcă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi curaţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul în Bârlad, în anul 7063 <1555>, luna Aprilie 30 zile.

<Pe verso însemnare slavă de mâna diacului:> „Toader Orga a dat 3 zloţi... 1 bou.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 172.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

78

1555 (7063) Aprilie 31 [1]).

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod, domnu ţării Moldovei. Facem ştire cu aciastă a noastră carte tuturor cine va vede în< trânsă > sau cetindu-se va auzi, că au venit înnaintea noastră şi nainte boerilor noştri Ion, *fiul* Tudorii, fiicii Maricăi, nepoata lui Tudor Iucaş, strănepoţi ai lui Laslău globnicu şi de

[1]) greşala copistului, deoarece luna Aprilie are numai 30 de zile.

bună voie lui, de nime silit, nici asuprit, au vândut driaptă a sa ocină şi moşie şi dresuri de întăritură ce au avutu strămoşul lui Tudor Iucaş dela strămoşul domnii mele Ştefan voevod cel Bătrânu, din jumătate de satu din Răchitiş, de pe Zelitin, din a patra parte, a patra parte. Aciasta am vândut giupânului Mihai Făcău, drept patruzeci zloţi tătăreşti. Şi sculându-se giupânul Mihul Făcău au plătit toţi bani deplinu de sus arătaţi, 40 zloţi tătăreşti, în mănule lui Ion.

Şi iar au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri fratele lui Ion, anume Sile, *asasemenea fiul* Tudorii, fiicii Maricăi, nepoata lui Toaderu Iucaş, strănepot lui Laslău globnicu şi de bună voie lui, de nime silit, nici asuprit, au vândut a sa driaptă ocină şi moşie dintr'acelaş dresuri şi tot dintr'acela satu depe Zelitinu, anume Răchitişul şi tot dintr'aceia giumătate de sat din jos, din a patra parte, a patra parte, dar numai despre câmpu, osebit de vatra satului ce iaste vândută altui om. Aciasta a vândut *asemenea* giupanului Mihul Făcău, dreptu 30 zloţi tătărăşti. Şi sculându-se giupânul Mihul Făcău au plătit toţi bani deplinu, de sus arătaţi 30 zloţi tătărăşti, în mănile slugii noastre Sile, *fiul* Tudorii, fiicii Măricăi, nepoata lui Toader Iucaş, strănepoata lui Laslău globnicu.

Şi văzându noi a lor de bună voe tocmeală şi plată deplinu, noi încă am dat şi am întărit slugii noastre giupânului Mihul Făcău, ca să-i fie şi dela noi uricu cu tot venitul şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi străstrănepoţilor lui şi la tot neamul lui, cine să va alege mai deaproape, neclintit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelor de sus scrise părţi din satul Răchitişul să fie despre cămpu cum iaste şi în satu, dar despre alte părţi să fie după hotaru vechiu, pe unde au apucat din veci.

Şi spre aciasta iaste credinţa domnii mele de sus pomenit, Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai noştri . . . [1]) şi Bogdanu şi credinţa boerilor noştri: credinţa giupânului Nădăbaico vornic şi Petre Crecovici şi Chera şi Negoe pârcălabi de Hotin şi Ion Danciul şi Veisa pârcălabi de Neamţu şi Veveriţe şi Văscani pârcălabi de Cetate Noâ şi Danul portar de Suciava şi Şendrescul spatar şi Ion Petrician vistier şi Movila postelnic şi Dumitru paharnic şi Medelianu stolnic şi Plaxa comes şi credinţa tuturor boerilor noştri.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domnu din fii noştri sau din neamul nostru sau ori pe cine va alege dumnezeu a fi domnu în pământul nostru a Moldovei, acela să nu strămute a noastră danie şi întăritură şi mai ales să întărească, fiindcă noi i-am dat şi i-am întărit, pentrucă el au cumpărat pe drepţi banii săi.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură, am poruncitu credinciosului giupânului nostru Movila logofăt să scrie şi să spânzure pecete la aciastă carte a domnii mele.

Am scris Andronic Popovici în Bârlad, leat 7063 <1555>, Aprilie 31.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573 f. 73.
Trad. rom.

[1]) loc alb în text.

1555 (7063) Mai, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Drăgan, fiul lui Iachim, nepotul lui Toderică Lungul, de a lui bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură, pe care le-a avut bunicul lor Toderică Lungul dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a patra parte din sat dela Fofăşeşti şi a vândut slugii noastre Fetion, pentru o sută zloţi tătăreşti.

Şi a plătit Fetion deplin toţi aceşti mai sus zişi bani, 100 <zloţi>[1]) tătăreşti, în mâna slugii noastre Drăgan, fiul lui Iachim, nepotul lui Toderică Lungul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând întocmirea lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Fetion această a patra parte de sat mai înainte spusă din Fofăşeşti, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul să fie din tot hotarul a patra parte; iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ioan şi Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petre Cârcovici, credinţa panului Hâra şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendre<scul>[1]) spătar; credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să i-o întărească şi să i-o împuterniceacă, fiindcă i-am dat-o şi i-am întărit-o, deoarece şi-a cumpărat-o el cu banii săi drepţi şi curaţi.

---

[1]) lipsă în orig.

Şi spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră . . . [1]).

A scris Cracalei Căpotescul în Bârlad, în anul 7063 <1555>, luna Mai . . . [1]) zile.

Acad. R.P.R., Achiziţii noi.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Copie slavă la Arh. St. Buc., ms. 629 f. 66—67 v.

80

1555 (7063) Mai 2, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Frăsina, fiica lui Coste, nepoata lui Onul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din privilegiul de întărire ce a avut ea dela Petru voevod din a treia parte din jumătate de sat a şasea parte, anume din Bobul şi din Iliiaş, care acum se numeşte Bobeştii şi Cârstinicii şi a vândut slugii noastre Drăgan Răbâe, pentru o sută şi trei zeci zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Drăgan Răbâe şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 130 zloţi, în mâinile Frăsinei, fiica lui Coste, nepoata lui Onul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Drăgan Răbâe această mai înainte zisă <a şasea parte> [2]) din a treia parte din jumătate de sat, anume din Bobul şi din Iliiaş, care acum se numesc Bobeştii şi Cârstinicii, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, <lui[2]>) şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise <a şasea parte> [2]), din a treia parte din jumătate de sat, anume din Bobul şi din Iliiaş, care acum se numesc Bobeşti şi Cârstinicii, să fie din tot hotarul, din a treia parte din jumătate de sat, a şasea parte, iar dinspre alte părţi, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Ioan Hârovici şi a panului Neagoe

[1]) loc rupt în orig.
[2]) lipsă în orig.

pârcălabi de Hotin, credința panului Ioan și a panului Veisa pârcălabi de Neamț, credința panului Veveriță și a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Dan portar de Suceava, credința panului Șendrescul spătar, credința panului Ioan vistier, credința panului Moghilă postelnic, credința panului Dumitru ceașnic, credința panului Medelean stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i împuternicească și să-i întărească, fiindcă și-a cumpărat el pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Marco Zăganovici în Bârlad, în anul 7063 <1555>, luna Mai 2 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 46.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

81

1555 (7063) Mai 2, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste slugi adevărate ale noastre Tăbuci Mitinteliul și fratele său Frăcea și <Ana> [1]) și Stanca le-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat dela noi, în țara noastră Moldova, ocinele și dedinele și preadedinele lor drepte și din privilegiul ce au avut bunicii și străbunicii lor Ivașco Tăbuci și Șandro Hreasca, de danie, dela înaintașii noștri Ilie și Ștefan voevozi și din privilegiul ce a avut străbunicul lor Ivașco Tăbuci dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, pe satul Ciorsăcești, care se numesc acum Arămeștii și Hărmănești pe Siret și Rusciorii, unde a fost jude Stan și Dumbrăvița la Cobâle, unde a fost jude Jurj și jumătate de sat din Găureni pe Totruș, partea de jos și jumătate de sat din Desculți.

Acestea le dăm și le întărim, ca să le fie dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul Ciorsăcești lor, care se numesc acum Arămeștii și al Hărmăneștilor pe Siret și al Rusciorilor, unde a fost jude Stan și al Dumbrăviței la Cobâle, unde a fost jude Jurj, să fie după vechiul hotar; iar cel al acestei jumătăți de

[1]) pergamentul fiind tăiat cu cuțitul, s'a completat după însemnarea depe pliatură.

sat din Găureani pe Totruș, partea de jos, să fie hotar din tot hotarul jumătate, jumătatea de jos; iar hotarul acestei jumătăți de sat din Desculți, deasemeni jumătate din hotar; iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ion Nădăbaico vornic, credința panului Petrea Cârcovici, credința panului Hâra și a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credința panului Ion și a panului Veisa pârcălabi de Neamț, credința panului Veveriță și a panului Vascan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Dan portar de Suceava, credința panului Șendrescul spătar, credința panului Moghilă postelnic, credința panului Ion vistier, credința panului Dumitru ceașnic, credința panului Medelean stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau dintre frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentru slujba lor dreaptă ce ne-au slujit și pentru că le sunt ocine și dedine drepte.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan în Bârlad, în anul 7063 <1555>, Mai 2.

<Pe plicatură, o însemnare slavă:> «ceară nu au dat la luminat»; <și una românească din sec. al XVII-lea:> «Aceasta gaură s'au tăiat în zilele lui Vasilie voevod pentru pâra ce-a avut Avram cu Vlașca; ș'au rămas Vlașca pre Avram cum el iaste din bătrânul lui Avram; ce au tăiat numele Anei».

<Pe verso, însemnare slavă:> «Popa Ion cu oamenii lui au dat uricul în mâinile lui Ionașco, fiul lui Ganea, în zilele lui Radul voevod, și când l-a dat, a fost stricat acest loc, unde spune vara lor Ana și Stanca.

<Insemnare rom:> «Eu Nebojatco am scris atuncea cu voia lor».

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 108.
Orig. slav., perg., cu o bucățică tăiată, pecete mare, atârnată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX-lea, ibid., XXXIV/235.

82

1555 (7063) Mai 9, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste slugi adevărate ale noastre Mihăilă și fratele

său Gliga i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocina lor dreaptă şi cumpărătură, a patra parte din satul anume Cândeştii, în Câmpul lui Dragoş, ce au cumpărat-o dela Todosia, fiica lui Toader cămăraş, pentru două sute şapte zeci zloţi tătăreşti; care această a patra parte de sat din Cândeşti ce este în Câmpul lui Dragoş, a fost de cumpărătură lui Grigorie Fierăvici logofăt şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Toader cămăraş dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr şi le-a fost de schimb cu a patra parte de sat din Dumbrăveni, pe Bistriţa.

Şi privilegiul de cumpărătură ce a avut Toader cămăraş dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, încă l-a dat Grigorie Fierăvici logofăt în mâinile slugilor noastre Mihăilă şi ale fratelui său Gliga.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra părţi mai înainte zisă să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după hotarul veciniu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ioan şi Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Nădăbaico vornic, credinţa panului Petrea Cârcovici,credinţa panului Hârea şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iosip Veveriţă şi a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dan portar de Suceava, credinţa panului Şendrescul spătar, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Văscan Movilă postelnic, credinţa panului Dumitru ceaşnic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, <mari>) şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi <pe oricine dumnezeu> [1]) va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul în Huşi, în anul 7063 <1555>, luna Mai 9 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 172.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1811.

---

[1]) loc rupt în orig.

83

1555 (7063) Mai 12, Huşi.

Suret scos di pi sărbii moldoveneşti di pi un ispisoc dela Alexandru v<oe>vod, din let 7063 <1555> Maiu 12.

Cu mila lui dumnezeu, noi Alexandru v<oe>vod domn ţării Moldavii. Facim ştiri cu aciastă scrisoari a noastră tuturor celor ci să vor uita pre dănsa sau cetindu-să o vor auzi, adică au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri Dochie, fiică lui Mogan şi Tudora <şi> fraţii iai Cozma, fii lui Hăsan, di a lor bună voi, di nime săliţi, nici asupriţ<i> şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşii din dresă de întăritură ci au avut moş lor Toadir Iucaş dela unchiul domnii meli Ştefan vodă, o bucată di pământ din hotar Oprişăştilor din parte de gios, în fundul Sohodolului, anumi Crăniţi Belciroasa şi cu loc până în vărful dialului di cătră răsărit şi di acolo în gios până în vărful dialului până în hotar Burdusacilor şi di cătră apus aşijdire până în vărful dial<u>lui. Şi au vândut-o slugii noastri lui Mihăilă Motăş, drept una sută de zloţi tătăreşti. Şi sculându-să sluga noastră Mihăilă Motăş ş'au plătit toţ<i> deplin acii de sus scrişi bani 100 zloţi tătărăşti, în măinili fiicăi lui Mogan şi a Tudorii şi fratili iai Cozma, fiii lui Hasan nepoţii lui Toadir Iucaş dinainte noastră şi dinainte boerilor noştri.

Deci, văzând noi a lor de bună voi tocmală şi deplină plată între dănşii şi noi aşăjdire şi dila noi am dat şi am întărit slugii noastri lui Mihăilă Motăş, ace bucată de pământ ci esti din hotarul Oprişăştilor din parte de gios, în fundul Sohodol<u>lui, anumi Crăniţă Belciroasa şi cu loc până în vărful dial<u>lui di cătră răsărit şi di acolo în gios până în vărful dial<u>lui până în hotar Burdusacilor, di cătră apus aşăjdire până în vărful dial<u>lui, ca să fii lui dela noi uric cu tot venitul, lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi tot niam<u>lui ci i să va alegi lui mai diaproapi, neclătit nici odeneoară în veci.

Iar hotarul acii bucată de pământ din hotar Oprişăştilor den parte din gios în fundul Sohodolului, anumi Crăniţi Belciuroasa şi cu loc până în vărful dialului dă cătră răsărit şi în gios până la vărful dialului până în hotarul Burdusacilor, să fie pe undi li-am însămnat şi li-am arătat; iar dintru alti părţi după hotarul cel vechiu, pe undi au umblat din veci.

Şi la aciasta esti credinţa domnii meli de mai sus scrisă, noi Alexandru v<oe>vod şi credinţa a preiubiţilor fii domnii meli, Ioan şi Bogdan şi credinţa boerilor noştri: credinţa dum<nealui> Ion Nădăbaico vor<ni>c, credinţa dum<nealui> Petrii Cărna părcălabu, credinţa dum<nealui> Hăru şi dum<nealui> Negoe părcălabi di Hotin, credinţa dum<nealui> Ion şi dum<nealui> Veisa <părcălabi> Niamţului, credinţa dum<nealui> Veveriţi şi dum<nealui> Văscan di Cetate Noâ, credinţa dum<nealui> Dan portar de Suciava, credinţa dum<nealui> Şăndrescul spat., credinţa dum<nealui> oghila post., credinţa dum<nealui> Ion

vist<ie>r, credinţa dum<nealui> Dumitru pah<a>r<nic>, credinţa dum<nealui> Medelian stol., credinţa dum<nealui> Placsu comis şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveneşti, a mari şi a mici.

Iar după viiaţa noastră, cini va fi domn pământului nostru, din fii noştri sau din fraţii noştri sau din niam nostru sau iarăş pi cini dumnezău va alegi să fie domn pământului nostru Moldaviei, ca să nu surpi lor a noastră danii şi întăritură, ci să li de lor şi să li întăriască, pentrucă şi noi li-am dat şi li-am întărit pentrucă şi li-au cumpărat iai cu a lor drepţi bani.

Iar pentru mai mari tărie şi întăritură tuturor celor di mai sus scrisă, am poroncit credinciosului nostru boer dum<nealui> lui Movila log<o>f<ă>t să scrii şi a noastră peceti să o spănzure di aciastă scrisoari a noastră.

Au scris Dumitru Văscan, în Huşi.

Acest suret l-am tălmăcit eu di pi ispisoc sărbesc pi limba moldoveniască, la cursul anilor dela H<risto>s 1778 Oct<om>v<rie> 6, Pancu ermonah Sărbul, egumen sfintii mănăstiri Floreştilor. Cari poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt di cătră răposat sluger Costandin Leondari, arătându-l că esti întocma cu ce adivărat, încredinţazi şi cu iscălitura sa.

Fiind întocma s'au încredinţat.

Ioan Jora post. (m. p.) 1828 Noemv<rie> 14.

Arh. St. Iaşi, CCXLVIII/7.
Copie după trad. rom.

84

1555 (7063) Mai 24, Huşi.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea dăm şi întărim sfintei noastre biserici, mânăstirea dela Pobrata, unde este hramul sfântului arhiierarh şi făcător de minuni Nicolae şi <unde>[1]) este egumen rugătorul nostru Calistrat, un sat în ţinutul Chighiaciului, anume Văleanii şi deasemeni un iezer cu toate gârlele sale, anume Bealeul şi Gârla Neagră şi Topileana şi Bursucul şi Vidra şi Vlaca şi Mlăjetul şi Gârla Petreasii cu loc de moară şi celelalte gârle, câte intră şi ies din Bealeu ; care acest sat, anume Văleanii, în ţinutul Chighiiaciului şi acest iezer, anume Bealeul, cu toate gârlele sale sunt danie ale sfintei noastre biserici, mânăstirea dela Pobrata, unde este hramul sfântului arhiierarh şi făcător de minuni Nicolae şi unde este rugătorul nostru Calistrat egumen, dela Petru voevod, întru pomenirea sa şi întru pomenirea bunicilor noştri, precum are sfânta noastră mânăstire şi privilegiu şi dela Petru voevod, însă fără Săveani.

[1]) lipseşte în orig.

Aceste toate mai sus scrise, satul Văleanii şi iezerul Bealeul, cu toate gârlele sale, câte intră şi ies din el, să fie ale sfintei noastre biserici, mânăstirea dela Pobrata, unde este hramul sfântului arhiierarh şi făcător de minuni Nicolae şi unde este rugătorul nostru egumen Calistrat, dela noi şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Huşi, anul 7063 <1555>, Mai 24.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu patru traduceri rom.: din 1782, din 1813 şi două din 1817.

85

1555 (7063) Septembrie 24, Hârlău.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Am miluit pe slugile noastre Stoica vatag şi Banul stolnicel şi Vlaicul şi Moşul şi Dragotă şi Lupe Bu<lmiază> [1]) şi Drăghici şi Albul şi Lupu şi Stavăr şi Fătul şi Mohila şi Nistor şi Trifan şi Stan <şi Mii> [1]) cul şi Simion şi Grozav şi Mihăilă şi Şerban şi Chirică şi alt Simion şi Duma şi alt Stan şi <Ba>diul [1]) şi Dobre şi Ion Leul şi Liciul şi Dan şi Cernat şi Sa<ban> [1]) cilă şi Pepelea şi Stănilă şi Marco cu o poiană <şi> [2]) cu un loc ce se numeşte Dumbrăviţa, pe Dimaci.

Şi hotarul acestui loc, din malul Dimacei dinspre apus, drept dealungul unei gârle anume Stoeneasa, până în malul Siretului dinspre răsărit, iarăşi din malul Dimacei drept dealungul unei gârle, anume Vidra, până în malul Siretului.

Însă să le fie în trei părţi: o parte slugilor noastre Stoica vatag şi Banul stolnicel şi Vlaicul şi Moşul şi Dragotă şi Lupe Bulmiază, altă parte slugilor noastre Drăghici şi Albul şi Lupu şi Stavăr şi Fătul şi Mohila şi Nistor şi Trifan şi Stan şi Micul şi Simion şi Grozav şi Mihăilă şi Şerban; şi a treia parte slugilor noastre Chirică şi alţ Simion şi Duma şi alt Stan şi Badiul şi Dobre şi Ion Leul şi Liciul şi Dan şi Cernat şi Sabancilă şi Pepelea şi Stănilă şi Marco.

Şi au dat ei domniei mele treizeci de boi pe picioare şi doi cai buni.

De aceia, noi le-am dat toate aceste mai sus scrise, loc şi poiană, anume Dumbrăviţa pe Dimacea, ca să le fie dela noi şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Hârlău, în anul 7063 <1555>, luna Septembrie 24.

Faceţi-le uric.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, VIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom., ibid., ms. 524, f. 7.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) lipsă în orig.

86

1555 (7063) Noembrie 28, Bacău.

<† Noi> Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Mihăilă Julişor şi sora lui, Sofia, copiii lui Ion, nepoţii lui Ilea şi vara lor Tecla, fiica lui Bratul, nepoata lui Lucaci Mitescul şi verii ei Ivaşco şi fraţii lui Pătraşco şi One şi Danciul şi surorile lor Nastea şi Anuşca, copiii lui Julea cel mare şi <verii lor ..... şi fratele lui Drăgoiu, copiii lui ..... şi. <verii lor popa Toma şi sora lui Ma ..... copiii lui Oancea Pancea, nepoţii lui Jur ..... vărul lor Toma Balaleu, fiul ..... Stanii, nepot al lui Ştefuł Radeş, toţi nepoţi ai Marenii Lolcă, fiica lui Ioanăş Borălescul, de a lor bună voie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit între ei ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de schimb ce a avut bunica lor Marena Lolcă dela bunicul domniei mele Ştefan voevod un sat la Cobăle, anume Silivestrii, amândouă <cuturile> [1]) în patru părţi.

Şi a căzut în partea lui Mihăilă Julişor şi a surorii lui Sofia, copiii lui Ioan, nepoţii lui Ilea, a patra parte <din> [2]) satul Silivestrii, partea din mijloc din jos şi locul la moară şi a patra parte din paporă, partea din mijloc din ..... a patra parte din baltă, partea din mijloc, însă din sus.

De aceia noi, văzând întocmirea lor de bună voie şi împărţirea de bună voie, noi deasemeni şi dela noi <am dat şi> am întărit lui Mihailă Julişor şi surorii lui, Sofia, copiii lui <Ion, nepoţii> lui Ilea, acestea toate mai sus scrise, ca să le fie dela noi cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Bacău, <în anul> 7063 <1555>, Noembrie 28.

Arh. St. Buc., M-rea Dolješti, XXX/4.
Orig. slav, hârtie, rupt şi şters, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1817, după care s'au făcut unele completări; altă trad. rom. ibid., ms. 606, f. 1 v.—2, cu data de 20 Aprilie.

87

<1556 Mai 7>.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea <noastră şi înaintea> boierilor <noştri> Man, fiul lui Ivan Bercea, de bună voia lui, nesilit <de nimeni şi nici asuprit şi> a vândut ocina sa dreaptă, dintr'un ispisoc ce a avut tatăl lui, Ivan B<ercea>.. partea ..parte.. de sat

[1]) cuturi: părţi de sat.
) lipsă în orig.

din Oşmăleşti, ce se numesc acuma Micleştii, din <partea> de jos a şasea <parte>, lui Toader, pentru cincizeci zloţi tătăreşti. Şi a plătit deplin în <mâinile> . . . . . <să fie dela noi uric> şi cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece <înaintea acestui uric al nostru>.

Acad. R.P.R., CXVI/54.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Datat după Creşterea Colecţiilor Acad. Rom. 1906, p. 94
Cu o trad. rom. din 1825, după care s'au făcut completările.

88

1556 (7064) August 31, Hârlău.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Am binevoit domnia mea, cu bună voinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată şi din toată bună voia noastră şi cu ajutor dela dumnezeu şi am dat şi am miluit domnia mea sfânta noastră mânăstire dela Putna, unde este hramul uspenia preacuratei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu fecioara Maria, cu o sută de zloţi ungureşti galbeni, pentru sănătatea şi pentru pomenirea şi mântuirea domniei noastre şi pentru sănătatea şi pentru pomenirea şi mântuirea Roxandei, doamna domniei mele şi a copiiilor domniei mele şi a părinţilor domniei mele.

Şi am întocmit domnia mea cu egumenul chir Anastasie şi cu toţi călugării dela Putna şi cu sfatul şi cu binecuvântarea preasfinţitului mitropolit chir Grigorie şi întru totul sfinţiţi arhiepiscopul Macarie de Roman şi Gheorghie de Rădăuţi, ca să avem domniile noastre pomenire în sfânta mânăstire, din an în an, pentru aceşti zloţi ungureşti mai înainte zişi. Şi să fie de acuma şi în timpul vieţii noastre şi după viaţa noastră, până când va sta sfânta mânăstire. Şi să fie această pomenire mai sus spusă a şaptea zi după praznicul sfântului hram, luna August în 22 zile, în ziua sfintei mucenice Agatonichi.

Însă să se cunoască şi să se ştie că în timpul vieţii noastre să fie astfel: seara paraclisul preacuratei născătoare de dumnezeu, cu sobor, iar dimineaţa leturghie şi trapeză cu slujbă. Iar după viaţa noastră, iarăşi în aceiaşi zi rânduită, să fie a şaptea zi după praznic, însă seara să fie parastas şi a doua zi leturghie şi trapeză cu sobor.

Iar cine ar cuteza în vreun chip să clintească sau să slăbească întocmirea noastră sau din călugării aceştia de acum, sau din cei ce vor fi după dânşii, acela să fie

blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii care din veac bine au plăcut lui dumnezeu, amin.

Scris în Hârlău, în anul 7064 <1556>, luna August 31.

Acad. R.P.R., Fotografii, IV/15 şi XXVI/3.
Fotocopie după un orig. slav.

89

1556 (7064) Decembrie 17.

† Cu voia tatălui şi ajutorul fiului şi săvârşirea sfântului duh, cu întocmire şi îndemn am socotit şi de bună voie am arătat şi cu tărie am aşezat, cu inimă luminată şi cu sufletul slobod şi cu întreaga voie a inimii şi în zilele binecinstitorului şi iubitorului de Hristos domnul nostru, Io Alexandru voevod, fiul lui Bogdan voevod şi în anul dela facerea lumii 7064 <1556> Decembrie 17, eu smeritul între egumeni, ieromonahul Eftimie al Humorului şi cu iubitorii de dumnezeu monahi şi fraţi şi cu sfatul şi întocmirea întregului sobor şi ascultători şi preoţi şi stareţi, aleşii lui dumnezeu şi ai sfântului loc şi truditori a toată împlinirea şi cu împreunarea duhovnicească, astfel în chip prielnic arătăm şi întocmim ca să aibă pomenire şi rugăciune neschimbată şi veşnică în această sfântă mânăstire şi lăcaş, care este hramul în numele uspeniei preacuratei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi credinciosul închinător al troiţei, boierul Daniil hatman şi pârcălab de Suceava până ce se va afla în viaţă şi va petrece în această lume, iar noi să fim datori a ne ruga preamilostivului dumnezeu, în toate rugăciunile noastre şi în rugile care sunt către dumnezeu şi în sfânta biserică şi în chilii, în toate zilele şi să cânte rugăciunile paraclisului preasfintei născătoare de dumnezeu peste săptămână, în toate sâmbetele, seara spre duminică, în sobor.

Iar după trecerea unui an dela moartea lui, după plecarea lui din această lume, să i se facă pomenire din an în an, în ziua întâmpinării domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, cât va fi mânăstirea mai sus spusului al doilea ctitor al acestui sfânt hram, Daniil hatman şi soţiei sale Teodosia şi copiilor lor, pentrucă această binecinstitoare ramură, care s'a aprins de dorinţă dumnezeiască şi al doilea ctitor al acestei sfinte noi mânăstiri mult s'a nevoit şi s'a trudit întru Hristos pentru sfânta mânăstire şi pentru binecuvântarea şi veşnica lui pomenire.

Şi a miluit şi a întărit şi a împuternicit această sfântă mânăstire cu ocinele lui drepte, cu satul Mihăileşti şi cu morile de pe Bahlui şi satul Baişeşti de pe Moldova şi patru sălaşe de Ţigani şi alte multe isprăvi s'a trudit şi a făcut sfintei mânăstiri, veşnica lui pomenire.

Şi a îmbunătăţit şi a înfrumuseţat această sfântă dumnezeiască sobornicească biserică, hramul preasfintei născătoare de dumnezeu, cu sfeşnice şi lumânări

şi avere. Şi a ferecat şi un tetraevanghel frumos şi scump şi cu cădelniţă şi chivot bun şi patrahir şi aurar şi stihar, toate podoabele bisericeşti alese şi procovăţ, cu toată fapta bună.

Toate acestea aşa le-a întocmit, le-a făcut şi orânduit însuşi dela sine şi în viaţa lui iubitorul de Hristos şi robul lui dumnezeu Daniil hatmanul şi nou ctitor şi închinător al troiţei.

De aceia, sfinţi părinţi şi sfinţire împărătească şi turmă aleasă a lui Hristos, pe cine va alege Hristos dumnezeu şi cea care l-a născut, adevărat născătoare şi preacurata mamă să fie cârmuitor şi egumen al acestui sfânt loc şi călugării şi stareţii şi oaspeţii, unii după alţii, din neam în neam, până ce va fi mânăstirea şi acest veac, aşa să ţineţi şi aşa să păziţi şi să rugaţi pe dumnezeu şi să faceţi pomenire din an în an, după datina şi tipicul nostru.

Şi după urma noastră, care dintre egumeni sau dintre stareţi sau măcar oricine dintre poslușnici nu va ţine după întocmirea noastră sau va clinti, unul ca acela să fie blestemat de domnul şi mântuitorul nostru Iisus Hristos, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui mamă şi de patru evanghelişti şi de sfinţii apostoli de frunte şi de ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu dela Nicheia şi de toţi sfinţii părinţi care din veac au plăcut lui dumnezeu, să fie dat anatema în veci şi cumplitei judecăţi la înfricoşata judecată a lui Hristos fără sfârşit, în vecii vecilor, amin.

Am scris eu, Eftimie egumen, cu mâna mea şi cu voia şi binecuvântarea întregului sobor şi a fraţilor, luna Decembrie 17.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 245.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

90

1557 (7065) Mai 14.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Simeon Vănaga din Sauleşti, ca să fie tare şi puternic cu această carte a noastră a ţine ocinele şi dedinele sale drepte din satul Sauleşti, care este în ţinutul Fălciu pe Prut, după vechiul hotar, precum este în ispisocul răposatului Ştefan voevod, pe care ni l-a arătat; se dovedeşte a fi în lungime din apa Sărata până în Prut iar în lăţime, pe unde din veac au folosit, dinspre alte sate vechi.

Şi nimeni să nu cuteze a ţine şi a opri în faţa acestei cărţi a noastre.

Domnul a spus.

Anul 7065 <1557>, luna Mai 14 zile.

Moghilă mare logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 497 v.
Copie slavă din sec. XIX.

91

1557 (7065) Noembrie 8, Bârlad.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor moldoveni Petrea Cornea şi cu sora sa Teodosia, fiii Cozmei din Bârleşti şi a venit Nicoară Crudul şi cu Mărina de acolo, fiii Stanei de acolo şi cu Ion, verii lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci cu buna lor voie şi s'au întocmit şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din satul Bârleşti, a treia parte, slugii noastre Drăghici şi fratelui său Halăr.

Şi s'a sculat Drăghici şi cu fratele său Halăr şi a plătit aceasta a treia parte din satul Bârleşti şi au dat 250 zloţi tătăreşti, bani gata, în mâinile lui Petrea Cornea şi ale surorii sale Teodosia, fiii Cozmei şi în mâinile lui Necoară Crudul şi ale Mărinei, fiii Stanei şi în mâinile lui Ion şi a verilor lor.

De aceia noi, domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie şi plata deplină, iar noi le-am făcut lor ispisoc pentru această a treia parte din satul Bârleşti. Şi de acum înainte, să le fie ocină şi dedină şi cu vad de moară în apa Bârladului şi în ţarina şi cu aoaş, cu cositul şi cu tot venitul ce li se va alege în această parte din satul Bârleşti, care aceştia au luat din mâinile <lor> un zapis de cumpărătură ce au cumpărat <ei> dela sluga noastră Nistru şi cu sora sa Solomia şi cu Anuşca şi cu Stana şi Cozma şi cu vărul lor Ion, care a cumpărat <şi el> dela Danciul şi dela Banul.

De aceia, nimeni să nu aibă a schimba în faţa zapisului domniei mele. Altfel să nu faceţi.

Scris în Bârlad, în anul 7065<1557>, Noembrie 8 zile.

A scris Bogza.

Acad. R.P.R., LX/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

92

1558 (7066) <Martie>, Hârlău.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Ignat şi sora sa Vasilca, copiii lui Frăcea, fiul Anuşcăi, nepoţii lui Camarici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor Camarici dela Ştefan voevod cel Bătrân, din jumătatea satului Roşiori, din cinci părţi, două părţi şi au vândut slugii noastre One Moscovanul şi femeii lui, Cârstina, pentru 60 zloţi tătăreşti.

Şi le-a plătit One Moscovanul şi femeia lui, Cârstina, toţi aceşti bani mai sus scrişi, 60 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Ignat şi ale surorii lui, Vasilca, copiii lui Frăcea, fiul Anuşcăi, nepoţii lui Camarici, înaintea noastră, în Hârlău.

‹De aceia noi›, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină ‹şi noi› deasemeni le-am dat, ‹ca› să le fie dela noi uric. ‹Altul să nu se› amestece.

Şi s'a scris în Hârlău, anul 7066 ‹1558› ‹ Martie ›.

Arh. St. Iaşi, CCCL/5.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1811 la Acad. R.P.R., mr. 234, f. 11, după care s'au făcut întregirile.

93

1558 (7066) Martie 15, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Ion şi fratele său Matei, copiii lui Arman, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi, şi-au împărţit ocinele şi dedinele lor drepte şi proprii şi din privilegiile de cumpărătură ce a avut tatăl lor Arman dela bunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân, un sat la obârşia Oarbicului, anume Tatomireştii, în două părţi. Şi a căzut în partea slugii noastre Mateiu jumătate de sat din Tatomireşti, la obârşia Orbicului, partea de sus, pe ambele părţi ale pârâului.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi împărţeala dintre dânşii, iar noi deasemeni am dat şi am întărit această mai sus scrisă jumătate de sat din Tatomireşti, la obârşia Oarbicului, partea de sus, pe ambele părţi ale pârâului, slugii noastre Mateiu, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape neclintit, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăţi de sat din Tatomireşti, la obârşia Oarbicului, partea de sus, pe ambele părţi ale pârâului, să fie din tot hotarul jumătate, iar din alte părţi, pe vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Bogdan şi Mihail Pătru şi Ionaşco şi credinţa boierilor noştri: credinţa lui pan Ion Moţocovici vornic şi credinţa lui pan Neagoe şi a lui pan Movilă pârcălabi de Hotin şi credinţa lui pan Petre Cârcovici pârcălab, credinţa lui pan Bodeiu pârcălab, credinţa lui pan Iosip Veveriţă, credinţa lui pan Ion Danciul şi a lui pan Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa lui pan Vascan şi a lui pan Spancioc pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa lui pan Dumitru portar de Suceava, credinţa lui pan Grigorie Liciulovici postelnic, credinţa lui pan Andreica spătar, credinţa lui pan Ion vistiernic, credinţa lui pan Costea ceaşnic, credinţa lui pan Bolea stolnic, credinţa lui pan Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă îi este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan, panului Moghilă logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris în Hârlău, Andronic Hamzovici, în anul 7066 <1558>, Martie 15.

Acad. R.P.R., Achiziţii noi.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

94

<1558 (7066) Martie 21, Hârlău>.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată> au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre Dragotă şi fratele său Ghidion şi vărul lor Dragotă Trepăduş, fiul Zoicăi şi verii lor Iu<cşa Pi>teş şi surorile lui, Armanca şi An<uşca> şi Dra<g>na, <copiii> Magdei şi verii lor Il<ea, copiii Zahariicăi şi vara lor> Sora, copiii Cozmei şi verii lor Pântea şi Toader, copiii lui popa Ivanco, toţi nepoţii lui Miroslav şi toţi nepoţii Ilcăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat între dânşii ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de împărţeală ce au avut dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr.

Şi s'au sculat slugile noastre Dragotă şi fratele său Ghidion şi vărul lor Dragotă Trepăduş, fiul Zoicăi şi verii <lor Iuc>şa Piteş şi surorile lui Armanca şi Anuşca şi D<ragna>, copiii Magdei şi verii lor Il<ea, copiii Zaha>riicăi şi vara lor Sora, copiii <Cozmei şi> au dat slugilor noastre Pântea şi Toader, copiii lui popa Ivanco, din a treia parte din satul <Zah>oreni, trei părţi. Iar slugile noastre <Pântea> şi Toader, copiii lui popa <Ivanco, toţi nepoţii lui Miroslav> au dat verilor <lor, precum am scris mai sus>, din a patra parte de sat din Borâle, jumătate, partea lor.

<De aceia noi, văzând bună voia lor şi întocmirea şi> schimbul dintre dânşii şi noi deasemeni <şi dela noi am dat şi am întărit > slugilor noastre mai sus zise toate acestea mai sus scrise, ca <să le fie dela noi cu tot> venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Hârlău, <în anul 7066 <1558>, Martie 21>.

Insuşi domnul a poruncit.

A scris Dumitru.

Arh. St. Iaşi, CCXI/20.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.
Datat după o veche lectură a originalului.

1558 (7066) Martie 25, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră Dragotă şi surorile lui, Magda şi Niacşea, copiii Neagăi, nepoţii Anuşcăi, ne-au slujit drept şi credincios. De aceia, noi, văzând slujba lor dreptcredincioasă pentru noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de întărire ce a avut străbunica lor Anuşca dela înaintaşii noştri, Ilie şi Ştefan voevozi un sat anume Şeleşăul, mai sus de Dorohoiu, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat numit mai înainte, anume Şeleşeul, mai sus de Dorohoiu, să fie din toate părţile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Bogdan şi Petru şi Ioan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe <şi> credinţa panului Moghila pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petria Cârcovici, credinţa panului Bodeiu, credinţa panului Veveriţă, credinţa panului Ion Danciul <şi> credinţa panului Cârstia pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Văscan <şi> credinţa panului Spancioc pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panul Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Andreico spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Bolea stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clinteàscă dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, căci le-am dat şi le-am întărit pentru slujba lor dreaptă, ce ne-au slujit şi pentrucă le este a lor dreaptă dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghila logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion Bogzovici în Hârlău, în anul 7066 <1558>, luna Martie 25.

<Pe verso, însemnare slavă de mâna diacului:> «Necşanul şi cetaşii [1]) lui pe sat pe Şileşeu».

Acad. R.P.R., CXXXIV/89.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. de pe la 1900.

96

1558 (7066) Martie 30.

Un suret încredinţat di pi ispisocul domnului Alecsandru v<oe>vod din 7066 <1558> Mart. 30, prin cari scrii că au venit înainte domnii sale: Marcu şi cu fraţii lui Nerce [2]) şi Mihul Ploscă şi Lazăr, ficiorii lui Trif şi nepoata lor de frate Naste, fata Danciului şi iarăşi nepotul lor Ilii, ficiorul Onii şi iarăşi nepoatili lor Anghelina şi sora ei Vasilca, fetile Maruşcăi şi iarăşi nepoata lor Tecla, fata Ma<r>inei şi niamurile lor Macsin şi sora lui Ghinde, ficiorii lui Negrit şi s'au învoit de s'au împărţit a lor driaptă ocină, din dresă de cumpărătură ce-au avut dela moşul domnii sale Ştefan vodă Bătrânu, un sat pe pârâul Negru, la ţinutul Niamţului, anumi Climeştii, în doă părţi.

Şi în parte lui Marcu şi a fraţilor lui Mirce şi Mihul Ploscă şi Lazăr, ficiorii lui Trif şi aceloralante sămiţănii a lor de sus numiţi s'au venit giumătate de sat, din pârâu dinspre răsărit, iar ciialaltă giumătate de sat, din pârâu parte de către apus, s'au venit în parte niamului lor lui Macsin şi Ghindei, ficiorii lui Negrit, însă numai satul; iar la câmpu, ca să ari iai pământul, precum li s'ar veni; iar la păduri, cini cum îş va faci lui curătură.

Suret dela Alexandru vodă, din leat 7066 <1558>, Ap. 5.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 374, f. 52.
Trad. rom.

97

1558 (7066) Aprilie 5.

Precum au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri sluga noastră Ivan, de a lui bună voie, de nime silit, nici asuprit şi au vândut a lui direaptă ocină şi moşie, de pe direase cu mărturii, ce-au avut el dela Pătru vodă, pe a patra parte dintr'o poiană în hotarul Ardăoanilor, ce iaste ace poiană pe ţărmurile Tarcăului şi giumătate din apa Tazlăului, din gios de vad, aceasta o am vândut slugii noastre lui Stan, dirept 40 de galbeni tătăreşti.

---

[1]) «drujini» în orig.
[2]) în loc de Mircea.

Şi sluga noastră Stan au plătit toate şi au plinit toţ<i> banii patru zeaci de galbeni tătărăşti, în mânile lui Ivan, înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri.

Şi noi, văzând a lor bună tocmeală şi plată deplin<ă> aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Stan acea a patra parte dintr'acea poiană, ce iaste în hotarul Ardăoanilor, ce iaste acea poiană pe ţărmurile Tazlăului şi giumătate din apa Tazlăului din gios de vad, cum i s'au dat lui şi dela noi uric cu tot venitul, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi a tot niamul lui, câţ<i> s'ar aleage cei mai deaproape, neclătit nicicum, în veac.

Iară hotarul aceai a patra parte dintr'acea poiană s'au dat a patra parte dintr'acea poiană ce iaste pe ţărmurile Tazlăului cu giumătate din apă din Tazlău din gios de vad, până în gura Mocirlelor, pân<ă> în Ulmi.

Iar aceste-s în credinţa domnii meale s'au făcut, precum mai sus ni-am scris, noi Alecsandru voevod şi în credinţa preaiubiţilor fii domnii meale: Bogdan şi Petru şi Ioan şi în credinţa tuturor boerilor noştri a Moldovii, a mari şi a mici.

Iar după viaţa noastră, pre cine va alege dumnezeu să fii stăpân ţărâi Moldovii, tot să aibă a întări aceste, după noi.

Şi eu preotul Vasilie Isăcescul <am> scos de pe limba sloveniască, la leat 7253 <1744> Dec. 4, să s<ă> ştie.

Arh. St. Iaşi, CCCXXI/1.
Trad. rom.

98

1558 (7066) Aprilie 5, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri monahul Todosie fost ceaşnic şi sora sa Odochia, fiii lui Drăgoi, nepoţii Vasutcăi, fiica lui Romaşco, nepoata lui Drăgoi, femeia lui Stanciul aurar, de bună voia lor nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Voroneţ, unde este hramul sfântului mare mucenic al lui Hristos, Gheorghie şi sfântului stareţ Daniil, un sat anume Drăgoeştii, din privilegiul de întărire ce a avut bunica lor Vasutca dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, întru pomenirea sa şi întru pomenirea părinţilor lor.

Şi acest sat l-au dat ei sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Voroneţ unde este hramul sfântului mare mucenic al lui Hristos, Gheorghie, în zilele părintelui nostru chir Grigorie mitropolit şi pe vremea egumenului Etimie, ca să-i pomenească la toate leturghiile dumnezeeşti şi în sfântul pomelnic şi la dumnezeiescul jertfelnic şi să le facă pomenire în fiecare an, din an în an.

De aceia, noi, văzând dania lor de bunăvoie şi întocmirea lor şi marea osârdie ce au ei faţă de sfânta rugă, mânăstirea noastră dela Voroneţ iar noi de asemenea şi dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri dela Voroneţ, unde este

hramul sfântului marelui mucenic şi purtător de biruinţă Ghiorghie şi sfântului stareţ Daniil, ca să fie sfintei noastre rugi mânăstirii dela Voroneţ uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat al Drăgoieştilor să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar cine ar cuteza să strice şi să risipească dania şi întocmirea lor dela sfânta noastră rugă, mânăstirea dela Voroneţ şi care dintre egumeni sau dintre călugări nu le vor face pomenire în fiecare an, din an în an, acela să fie blestemat de domnul dumnezeul nostru făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 12 sfinţi apostoli de frunte Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 4 evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veac, amin.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Bogdan şi Petru şi Ion şi credinţa boierilor noştri [1]): credinţa panului Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului <Petrea> Cârcovici pârcălab, credinţa panului Bodeiu pârcălab, credinţa panului Veveriţă pârcălab, credinţa panului Ion şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Spancioc pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Andreico spătar, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Bolea stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi, pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întocmirea lor, ci să întărească şi să împuternicească sfintei rugi mânăstirei dela Voroneţ, pentrucă au dat ei ocina şi dedina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici, fiul lui Varnava călugărul, în Iaşi, în anul 7066 < 1558>, Aprilie 5.

Acad. R.P.R., LXXXIII/27.
Copie slavă.
Cu o trad. rom.

---

[1]) lipsă în orig.

1558 (7066) Aprilie 6.

Suret dela Alixandru voevod, l<ea>t 7066 [1]) <1558> April 6.

Facim înştiinţarea pintru adevărată şi credinciosă sluga noastră Mihăilă pisar, cari slujind noao cu dreaptă credinţă osăbit di altă milă a noastră datu-i-am şi i-am [2]) întăritŭ lui prea a lui dreaptă ocină ş<i> cumpărătură din giumătat<e> di satŭ anum<e> Leo<n>tina unde au fostŭ casa moşului lor ce să chiiamă acum Borăştii, giumătat<ea> cia din sus ci-au cumpăratŭ el dela Sima Botez şi dela frati-său Toader şi dela sora lor Neacşa feciorii lui Petru Botez, nepoţi lui Tudor Leontin, strănepoţ<i> lui Botez celui bătrân, dreaptu 150 de zloţ<i>.

Deci toată acea de mai sus scris ca s<ă> fie uricŭ dela noi cu tot venitul lui, copii<lor> [3]), nepoţilor, strănepoţilor şi a tot neamul ce să va alegi mai aproape neruşuit în veaci.

Şi iarăşi au venit înnaintea noastră, Nechita şi frati-său Groza, feciorii Stanii, nepoţi lui Hărtan, strănepoţ<i> lui Tofan, de a lor bună voia au vândutŭ a lor dreaptă ocină din dres de împărţală ci-au avutŭ moşul lor Hărtan dela domniia mea din trii părţi a satului din Punjeşti o parte [4]) giumătat<e> cia din gios şi giumătat<e> din moară şi giumătat<e> din poiana lui Trifan parte cia din sus şi o poiana ce iaste din gios di satŭ şi cu prisacă şi cu giumătat<e> din Hapnicŭ parte cia din sus, slugii noastre lui Mihail pisar şi giupăniasii lui Agafiia dreaptă 500 zloţ<i> tătăreşt<i>, car<i> bani acei 500 de zloţ<i> tătărăşt<i> i-au dat toţ<i> deplin în mănuli Nechitii ş<i> frăţine-său Grozii, feciorii Stanii, nepoţ<i> lui Hărtan, strenepoţ<i> lui Tofan. Pentru aceea văzând şi noi a lor învoială ş<i> plată deplin<ă>, am dat şi am întărit slugii noastră lui Mihail pisar şi a giupăniasei lui Agafia pre aceli de mai sus scris dinn a tria parte a satului din Punjeşti, parte giumătat<e> cia din gios şi giumătat<e> din moară şi giumătat<e> de poiana lui Trifan, parte cia din sus şi acea poiană ce iaste din gios de satŭ şi cu prisacă şi cu pomezi şi cu giumătat<e> de Vlanic; parte din sus, să fie şi dela noi uricŭ cu tot venitul neruit [5]) niciodănăoară în veaci.

Iară hotarul acei de mai sus zisă giumătate ce-i din giumătate satului din Leontina ce să chiiamă acum Borăştii, să fie din tot hotarul din giumătat<ea> satului giumătati, iară dispre altă parte după hotarul cel vechiu. Iară hotarul acei giumătati din a triia parte a satului din Punjeşti, parte din gios, să fie din tot

---

[1]) Evloghi scrisesc: 7000, iar 66 a fost adăugat de Debrici.

[2]) urmează « miluitu-l-am », şters apoi.

[3]) omis de copist.

[4]) scris între rânduri.

[5]) în loc de « neruşuit ».

hotarul din trii părți giumătat<e>, iară despre altă părți dup<ă> hotarul cel vechiu pe unde au umblat din veacŭ.

Pentru aceia, credința domnii meale ş<i> a preaiubiț<i> fii domnii meale, Petru şi Ioan şi credința boiarilor noştri: dum<nealui> Moțocu *mare* vor. şi dum<nealui> Andrică *mare* spăt., dum<nealui> Liciu *mare* post. şi dum<nealui> Ioan *mare* vist. şi dum<nealui> Coste *mare* pah. şi dum<nealui> Bolea *mare* stol. şi dum<nealui> Patcu [1]) *mare* com.

Şi pentru mai bună credință şi întăritura am poruncit cinstitului şi credinciosului boiarului nostru Movila *mare* logof. să scrii şi a noastră pecetea către aciastă adevărată carte să o legi.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal 1765 Mai 18.

Veleatul ispisocului l-au pus Evloghie cu greşeală 7000, căci dup<ă> dovada dintr'alt<ă> tălmăciri cum şi din litopiseț veletul iast<e> 7066 Aprili<e> iar domnul iast<e> Alexandru vod<ă> Lăpuşnianul.

Polc. Pavăl Debrici *dela* Mitr<opolie> (m. p.)

Arh. St. Iaşi, CDXIX/6.
Trad. rom.

100

1558 (7066) Aprilie 7, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre: Ion şi Toader şi sora lor Maria şi Anuşca şi Todosia şi o alta tot Todosia, copiii panului Toader vistier <care> ne-au slujit drept şi credincios. Deaceia noi, văzând slujba lor dreaptă şi credincioasă pentru noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit ocinele şi dedinele lor drepte satul Costinții, care se numeşte acum Prăjeştii, la obârşia Oarbicului şi satul unde a fost jude Oancea mai sus de Moghilă, care se numeşte acum Seliştea.

Care acest sat anume Seliştea, unde a fost jude Oancea mai sus de Moghilă, a fost de cumpărătură al tatălui lor, al panului Toader vistier, dela Luca şi dela fratele lui Petrea şi dela surorile lor Dolă şi Maxena, copiii Mihului Pojar şi dela verii lor, Stănilă, fiul Anuşcăi şi dela nepoții lui de soră, Pătraşco şi fratele său Trifan şi sora lor Neagşa, toți nepoții lui Laslău Buhaicici şi ai lui Tăbuci cel bătrân, pentru 410 zloți tătăreşti, din privilegiile de întărire dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi din privilegiile de întărire şi de cumpărătură dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr şi din privilegiul ce au avut de

[1]) în loc de «Paşco».

împărţeală Luca şi ceilalţi mai sus zişi dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân.

Şi de asemenea, le-am dat şi le-am întărit drepţii lor robi Ţigani, anume: Ion cu femeia şi cu sălaşele sale şi Dadum cu femeia şi cu sălaşele sale şi sora lor Măria, cu sălaşele lor, toţi copiii lui Ţangarea şi Oprea, fiul Sorcăi.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam cine li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acestor sate mai înainte zise să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Bogdan şi Petru şi Ion, credinţa panului Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcovici pârcălab, credinţa panului Bodeiu pârcălab, credinţa panului Veveriţă pârcălab, credinţa panului Ion şi a panului Cârstea de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Spancioc de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Andreico spătar, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Costea ceaşnic, credinţa panului Bolea stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi, pe oricine va alege dumnezeu să fie <domn> al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit pentru slujba lor dreaptă, ce ne-au slujit şi pentrucă le sunt drepte ocine şi dedine.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iaşi, în anul 7066 <1558>, Aprilie 7.

Acad. R.P.R., XCIV/99.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

101

1558 (7066) Aprilie 7, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Magoşa, fiica lui Văsie aprod şi nepoţii ei, Onciul şi sora lui, Mărghită, copiii

lui Ioan Vrănceanul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de întărire ce au avut tatăl lor Ion Vrănceanul dela Petru voevod, a treia parte de sat din Bogdăneşti şi cu partea unchiului său Ivan stolnicel, slugii noastre credincioase Oräş staroste, pentru şase sute şi treizeci şi cinci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Oräş staroste şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 635 zloţi tătăreşti, în mâinile Magoşei, fiica lui Văsie aprod şi a nepoţilor ei, Onciul şi sora lui Marghita, înaintea noastră şi a boierilor noştri.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină între dânşii şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Oräş staroste această a treia parte de sat din Bogdăneşti şi cu partea unchiului său Ivan stolnicel, ca să-i fie dela noi uric, cu tot venitul lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia părţi de sat din Bogdăneşti şi cu partea lui Ivan stolnicel să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Bogdan şi Petru şi Ion, credinţa panului Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Moghila pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcovici pârcălab, credinţa panului Bodeiu pârcălab, credinţa panului Veveriţă pârcălab, credinţa panului Ion şi a panului Cârstea de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Spancioc de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Andreico spătar, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Bolea stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după vieaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi, pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i împuternicească, fiindcă i-am dat şi i-am întărit pentru slujba lui dreptcredincioasă ce ne-a slujit şi pentrucă el şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iaşi, în anul 7066 <158> luna Aprilie 7.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 151.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

102

1558 (7066) Aprilie 11, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni credinciosul nostru pan Toader Bolea mare stolnic, nesilit de nimeni, nici asuprit şi de bună voia lui şi-a făcut pentru sănătatea şi întru pomenirea sa şi a părinţilor săi, Jurjea Bolea şi a mamei sale, Marina şi a dat un sat anume Măeştii pe Putna şi cu trei locuri de mori pe Putna şi cu tot venitul şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut de la domnia mea sfintei noastre mânăstiri Tazlău, unde este hramul naşterea preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu şi unde este egumen rugătorul nostru ieromonah Ioan.

Iar apoi, călugării să-i facă lui pomenire din an în an şi părinţilor lui şi să-l scrie în sfântul jertfelnic, cât va sta şi mânăstirea.

Şi iarăşi s'a ridicat şi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Ana Eftimia, fiica lui Gănea, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat ocina şi dedina sa dreaptă, întru pomenirea sa şi a tatălui său Gănea, jumătatea satului dela Muşeteşti pe Siret şi din privilegiul ce a avut tatăl ei Gănea, de mărturie, dela părintele domniei mele Bogdan voevod şi a dat deasemenea sfintei noastre mânăstiri mai sus scrise Tazlău şi s'o scrie în sfântul jertfelnic, şi pe tatăl ei.

De aceia, noi, văzând dania şi bunăvoia lor şi noi de asemenea şi dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre mânăstiri Tazlău acest sat mai înainte zis, anume Măeştii pe Putna şi cu trei locuri de moară pe Putna şi această jumătate a satului dela Muşeteşti pe Siret, să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, nestricat niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis anume Măeştii, ce este pe Putna, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac s'a folosit. Şi din acea jumătate de sat din Muşeteşti, ce este pe Siret, să fie din totul jumătate, iar dinspre alte părţi, să fie după vechiul hotar, pe unde s'au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Bogdan şi Petru şi Ioan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panuluiMohilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcovicii pârcălab, credinţa panului Bodeiu pârcălab, credinţa panului Veveriţă pârcălab, credinţa panului Ioan şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Spancioc pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Andreico-

spătar, credința panului Ion vistier, credința panului Coste ceașnic, credința panului Bolea stolnic, credința panului Pașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau dintre frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși fie pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania și tocmeala noastră și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească iar cine ar cuteza să strice întocmirea lor și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică pururea fecioară Maria și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 4 sfinți evangheliști și de 318 sfinți părinți dela Nicheia care au strălucit în sobor și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu ceilalți Iudei.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iași, în anul 7066 <1558>, luna Aprilie 11 zile.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 173.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid, m-rea Galata, XI.

103

1558 (7066) Aprilie 12, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat al nostru credincios pan Anton gomenic [1]) ne-a slujit drept și credincios. De aceia, noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă pentru noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită și i-am dat dela noi, în țara noastră Moldova, jumătate de sat <din Avrămeani> pe Vâlhovăț sub Drislive; iar această jumătate de sat din Avrămeani, pe Vâlhovăț, sub Drislive, a fost de cumpărătură a panului Toader logofăt și din privilegiul de cumpărătură ce <a avut> pan Toader logofăt dela Petru voevod. Și uricul ce l-a avut de cumpărătură dela Petru voevod, încă domnia mea l-am rupt.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat din Avrămeani, ce este pe Vâlhoveț sub Drislive, să fie din tot hotarul jumătate, jumătatea de jos, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

[1]) «gomenic», vătaf de arie.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Bogdan şi Petre şi Ion, credinţa panului Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcovici pârcălab, credinţa panului Bodeiu pârcălab, credinţa panului Veveriţă pârcălab, credinţa panului Ion şi a panului Cârstea de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Spancioc de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Andreico spătar, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului <Costea ceaş>nic, credinţa panului Bolea stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri <moldoveni, mari şi mici>.

<Iar după> viaţa noastră, cine va fi domn <ţării noastre, dintre> copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească <dania şi întărirea noastră,> ci să-i întărească şi să-i imputernicească, fiindcă i-am dat şi i-am întărit pentru slujba lui dreptcredincioasă ce ne-a slujit.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt <să scrie> şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iaşi, în anul 7066 <1558>, Aprilie 12.

Acad. R.P.R., Peceţi nr. 267.
Orig. slav, perg. şters, pecete, atârnată.

104

1558 (7066) Aprilie 14, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Sion şi fratele său Simion, fiii lui Dragotă păhărnicel, nepoţii lui Cârstea păhărnicel, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi în ţara noastră Moldova, ocina lor dreaptă şi vislujenia bunicului lor Cârstea păhărnicel, ce a avut danie dela bunicul domniei mele Ştefan voevod şi deasemenea din privilegiul de întărire ce a avut tatăl lor Dragotă dela Petru voevod, un sat pe Racova anume Coşeştii, ca să le fie dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus spus, anume Coşeştii pe Racova, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Bogdan şi Petru şi Ion,

credinţa panului Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcovici pârcălab, credinţa panului Bodeiu pârcălab, credinţa panului Veveriţă pârcălab, credinţa panului Ion şi a panului Cârstea de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Spancioc de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Andreica spatar, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Costea, ceaşnic credinţa panului Bolea stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit pentru slujba lor dreaptă, ce ne-au slujit nouă şi pentrucă le este ocină şi dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iaşi, în anul 7066 <1558> luna Aprilie 14.

Arh. St. Iaşi, CCCL/6.
Copie slavă.
Data foarte ştearsă: cifra unităţilor 6 din 7066 şi luna Aprilie (poate Iunie) par nesigure.

105

1558 (7066) Aprilie 14.

Alixandru vod<ă>. Un uricu sirbăscu din velet 7066 <1558> Ap<rilie> 14, care arată într'ă<n>silu aciaste nemuri anume Tudora şi soru-sa Nega, fetele lui Ion, nepotele de frate Tintului şi Gligăi şi sora lor Palaghie, Anuşca, Magda şi Gafie; care acestă seleşte s'a chematu Sirbii, care s'au chematu în dzilele bătrânului Ştefan vod<ă> în gura Lohanului, cari să nămăscu acmu Căşotenii şi cu mănăstire Tecuceştilor, care este tot împotriva Lohanului şi trece peste apa Crasnii până în zare delului, în Fauri şi merge în Vovrilata, unde au şedzutu Vălce şi până în matca Ghighişoe, unde au fostu satulu şi peste del la puţulu Ialpoholui împotriva Căşotenilor precum este scris mai sus. Şi semnele locolui arată la uric pe semnele vechi [1]), pe hodale [2]) vechi şi din sus şi din gios.

Arh. St. Iaşi, CCXXX/2.
Rezumat rom. din sec. XVIII.

[1]) pasagiul «uric pe semnele vechi» şters cu roşu.
[2]) în loc de „hotare".

106

1558 (7066) Aprilie 15.

Cu mila lui dumnezeu, noi Alexandro voevod domnu ţărei Moldaviei. Facem ştire cu această însemnată carte a noastră tuturor câţi o vor videa sau cetindu-o pre ea vor auzi, precum au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri sluga noastră Grigorie, fiiul lui Vasuici, nepotul lui Sima Ciurbu, dupre a lui bună voie, di nime silit, nici asuprit şi au vândut pre a sa dreaptă ocinâ şi moşie cu uric de mărturie ce le avea moşul lui Sima Ciurbu dela tânărul Ştefan voevod, jumătate de sat anume Turbăteştii, jumătatea cea din sus, popii lui Toader şi frăţine-său lui Ionzan, drept doaă sute şi opt zeci de galbini tătărăşti.

Şi sculându-să poapa Toader şi fratele lui Ionzan şi au plătit acii toţi de mai sus scrişi bani 280 galbini tătărăşti înaintea noastră şi înaintea boearilor noştri, în mânule lui Grigorie, fiiul lui Vasuici.

Ce şi noi, văzind a lui bună voe şi tocmală şi cea deplin plată şi noi aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit lor pre acia mai nainte zisa jumătate de sat din Turbăteşti, pentruca să fie şi dela noi lor uric şi cu tot venitul, dar să fie lor în patru părţi, trii părţi să fie popii lui Toader iar o parte să fie frăţine-său lui Ionzan.

Şi iarăşi s'au tocmit poapa Toader cu frate-său Ion înaintea noastră şi înaintea boearilor noştri şi au dat popii lui Toader jumătate din jumâtatea de sat din Turbăteşti, din jumătatea cea din jos, jumătate, cu uric de cumpărătură ce avea el dela Petru voevod fratelui său Ionzan.

Şi iarăşi, sluga noastră Ion iarăşi au dat fratelui său lui Toader în schimbu din jumâtate de sat dintru acelaşi sat, dar din cea din sus jumâtate, dintre cele patru părţi o parte dintru acesta şi uric de cumpărătură ce îl are dela domni.

Deci şi noi, văzând a lor bună voie şi tocmeală şi bună schimbarea între dânşii, apoi şi noi aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit popii lui Toader acea mai nainte zisa parte din satul Turbăteşti, ca să fie în patru părţi: o parte au dat fratelui său lui Ion, din jumătate de sat dintru acelaşi <sat> Turbăteştii, dintru cea din jos jumătate din jumătatea, jumătate, pentruca să fie lor şi dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi celor încă şi mai depre urmă dupre dânşii, strănepoţilor lor şi la tot neamu lor, cine se va alege mai deaproape, neclătit nicidecum, în veci.

Iar hotarul acelor tri părţi ale satului să le fie lor de pretudindenea hotar precum dela câmp aşa şi dela sat, despre celelalte părţi, dupre hotarul cel vechiu pre unde era din veaci.

Iar spre aceia, este credinţa domnului nostru celui mai sus scris, noi Alicsandru voevod şi credinţa preiubiţilor bezedéle, Bogdan şi Petru şi Ioan şi credinţa boearilor noştri: credinţa boeariului Movila [1]) vornicul, credinţa boeariului Cărca şi

[1]) «Moţoc» era mare vornic.

boeariului Bodeiu şi a boeariului Văverinu[1]) părcălabii, credinţa boeariului Ioan şi a boeariului Crăsto *al Neamţului*, credinţa boeariului Va<s>can şi boeariului Spancioc a Cetăţii ce Noauă, credinţa boeariului Dumitru portariu al Suceavei, credinţa boeariului Liciula postelnicul, credinţa lui Andreic spătariu, credinţa boeariului Ioan visternicul, credinţa boeariului Costea păharnicul, credinţa boeariului Boli stolnicul, credinţa boeariului Paşca comisul şi credinţa tuturor boearilor noştri Moldaviei, mari şi mici.

Iar după vieaţa noastră, cine va fi domn pământului nostru, sau din copii<i> noştri sau din fraţii noştri sau din neamul nostru sau oricarile boeariu pre carele dumnezău îl va alege a fi el domnu pământului nostru a Moldaviei, să nu clinteascâ daniile şi întăririle noastre cele dintâiu pre care le-am dat şi i le-am întărit pentru aceasta, de vreme ce îi le-au cumpărat chiar pre ai săi drepţi bani.

Iar spre mai mare tăriea şi întărirea la toate cele mai sus scrise, am poroncit noi credinciosului boeariului nostru Movila marelui logofăt ca să scrie şi pecetea noastră către aceasta cartea noastră să o spânzure.

Scris-au Dumitru Duşcă în Iaşi, văleato 7066 <1558> April 15.

Arh. St. Buc., Condica mitrop. Moldovei, nr. 541, f. 5-6v.
Trad. rom.

107

1558 (7066) Aprilie 16, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri sluga noastră Vascan şi surorile lui Mariica şi Marina şi Neacşea, copiii lui Dragotă Teleagă şi mătuşa lor Marina, fiica lui Dragoş Teleagă şi nepoţii ei de soră Toader şi Lazor, copiii Maricăi, nepoţii lui Dragoş Teleagă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocinele şi dedinele lor drepte din privilegiul de schimb ce au avut părinţii lor, cu mătuşa lor Marina, dela Iliaş voevod, dintr'un sat anume Cevcanii şi dintr'o selişte anume Diviceanii, din opt părţi, şapte părţi şi cu moară pe Tutova, slugii noastre credincioase Lazor pitar, pentru şapte sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă Lazor pitar şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 700 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus zişilor: slugii noastre Văscan şi surorilor lui Mariica şi Marina şi Neacşa, copiii lui Dragotă Teleagă şi mătuşii lor Marina, fiica lui Dragoş Teleagă şi nepoţilor ei de soră Toader şi Lazor, copiii Mariicăi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi de asemenea am dat şi am întărit dela noi slugii noastre credincioase Lazor pitar aceste

[1]) deformarea numelui; « Veveriţă ».

părți de sat din Cevcani mai înainte zise <și din selișteа> Diviceani, din opt părți, șapte părți și cu moară pe Tutova, ca să-i fie dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor părți de sat mai înainte zise să fie din tot hotarul, din opt părți, șapte părți și cu moară pe Tutova, iar despre alte părți, după hotarul vechiu pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Bogdan și Petru și Ion și credința boierilor noștri ; credința panului Moțoc vornic, credința panului Neagoe și a panului Moghilă de Hotin, credința panului Cârcă și a panului Bodeiu și a panului Veveriță pârcălabi, credința panului Ion și a panului Cârstea de Neamț, credința panului Vascan și a panului Spancioc de Cetatea-Nouă, credința panului Dumitru portar de Suceava, credința panului Andreico spătar, credința panului Liciul postelnic, credința panului Ion vistier, credința panului Costea ceașnic, credința panului Bolea stolnic, credința panului Pașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau dintre frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, fiindcă i-am dat și i-am întărit pentru slujba lui credincioasă ce ne-a slujit.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Dumșea în Iași, în anul 7066 <1558>, Aprilie 16.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 83.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

108

1558 (7066) Aprilie 18.

« Noi Alexandru v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domn țării Moldavii. Nistor și soru-sa Ghinda și soru-sa Bisurca, fetile Anușcăi și săminților lor, Oane și Mihul Averescul și Vasilie, ficiorii Mușii, toți nepoți a lui Petru Tudora, ni-au slujit noao cu dreptul. Și dacă am văzut driaptă slujba lor cu credință, am dat și am întărit în țara noastră Moldovii, satul Drăgeștii pe Cobâle.

Iar satul Drăgeștii, ce iaste pre Cobâle, ca să le fie în doao și giumătate ca să fie lui Nistor și surorilor lui, Ghindei și Busurcăi, parte ce din sus, iar parte ce din gios ca să fie slugii noastre Onii și frățini-său, Mihului Averescul și lui Vasilie,

cu loc de moară şi cu mănăstire în hotarul acela, în parte din gios, precum scrie mai sus, slugii noastre, lui Nistor şi cu soru-sa Ghinda şi Bisurca, ficiorii Anuşcăi. Am dat şi am întărit pre sluga noastră, pre One şi pre frate-său Mihul Averescul şi Vasilie cu a tria parte de sat din Lăşcani... [1]) parte din gios, pre apa Sucevii şi giumătate din giumătatea de sat din Tuzora, ce iaste pre Bâc, cu loc de moară pre Bâc, dintr'un dires ce-au avut de schimbu mai 'nainte, dela răposatul părintelui [2]) domnii mele Ştefan v<oe>vod şi dintr'un dires de danie dela răposat părintele [3]) nostru Aleaxndru v<oe>vod şi dela fiul său Ştefan v<oe>vod şi dintr'un dires de danie dela Ilieş, fratile lui Ştefan v<oe>vod.

Aşijdere au venit înaintea noastră sluga noastră Simion, ficiorul Petrii, nepotul Tudorii . . . [4]) au vândut a sa driaptă ocină şi moşie dintr'un uric ce au avut părinţii lui dela răposat părintele [2]) domniei mele Ştefan v<oe>vod şi dintr'un dires de întăritură dela fratile domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr slugi noastre Mihului Averescul, din a tria parte de sat de Oniceni, a patra parte , parte din sus <pentru> 60 zloţi<i> tătăreşti. Aceşti bani i-au dat Mihul pentru Simion, de l-au plătit de o şugubină de fată şi au luat ace a patra parte de sat din Oniceni.

Aşa este scris în uricul carile iaste la Costandin, fiul lui Simion de Drăgeşti şi acestu izvod l-au scos popa Savin din Iaş<i> din uricu, să să ştie 7066 <1558>, « April 18 ».

Costantin Mihăilescul *a iscălit*. Popa Savin *a iscălit*.

Arh. St. Iaşi, CDXLIX/1.
Trad. rom.

109

1559 (7067) Martie 8, Hârlău.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugilor noastre: Ion şi fratelui său Fraţiian şi surorilor lor Vasutca şi Anghelina, copiii Holoucăi şi verei lor Vasutca, fiica lui Vasco şi verelor lor Urîta şi surorii ei Marenca, fiicele lui Fedor şi verilor lor Ion şi Frăţiian şi fratelui său Andreica şi sora lor Todosia, copiii Marenei, toţi nepoţii lui Cozma şi strănepoţii lui Ivaşco Bobici, ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiu de danie, ce a avut străbunicul lor Ivaşco Bobici dela străbunicul nostru, dela Ilie voevod,

[1]) în text, intercalat de copist: « şi a treia parte s'au aflat ras din uric, ce nu să ştie ce s'a ras »
[2]) în loc de « bunicul ».
[3]) în loc de « străbunicul ».
[4]) intercalat de copist în text « este loc ras în uricu ».

din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor Cozma Bobici, satul ce se numeşte Bobeştii de jos, la Başeu, cu loc de iaz şi de moară, sub dealul Marişancăi, pe drumul Liubaneasei şi pe unde sunt aşezaţi stâlpi hotar către acest sat. Ca să le fie lor uric, dela noi, cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Hârlău, în anul 7067 <1559>, Martie 8.

Insuşi domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/7.
Fotocopie slavă.

110

1559 (7067) Martie 20, Iaşi.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nofit monah, numit Necoară, de bună voia sa, nesilit de nimeni şi a vândut ocina sa dreaptă, din a patra parte de sat, anume Vârtopul, a treia parte, însă partea de jos şi cu grădină şi a vândut slugii noastre Ciolpan, pentru două sute şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Ciolpan şi a plătit toţi aceşti bani deplin, 220 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Nofit monah înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ciolpan.

Altul să nu se amestece, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, Martie 20, anul 7067 <1559>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, plicul LXX/6—7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1827.

111

1559 (7067) Martie 24, Suceava.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Nicoară, nepotul lui Zaharia şi al Mălinei, sora lui Zaharia, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă din privilegiu de cumpărătură, ce a avut unchiul său Zaharia şi mătuşa lui Mălina, sora lui Zaharia, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod, jumătate de sat din Oglinzi, ce este sub pădure, în ţinutul Neamţului, cu tot venitul, slugilor noastre Ion diac şi femeii sale Odochia şi fraţilor lui Ion diac, Condrea şi Matiiaş, copiii lui Bercea, pentru trei sute şi şapte zeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Ion diac şi femeia sa Odochia şi Condrea şi Matiiaş, fraţii lui Ion diac, copiii lui Bercea şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi 370 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre mai sus scrise Nicoară, nepotul lui Zaharia şi al Mălinei sora lui Zaharia, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi această jumătate de sat mai înainte zisă din Oglinzi, ce este sub pădure, în ţinutul Neamţului, a cumpărat-o mai înainte Nicoară, nepotul lui Zaharia şi al Mălinei, sora lui Zaharia, dela Gliga Mihăilescul din Suceava. Şi ispisocul ce a avut Gliga Mihăilescul de cumpărătură pe această jumătate de sat din Oglinzi, încă l-a dat în mâinile slugilor noastre Ion diac şi femeii sale Odochia şi Condrea şi Matiiaş. Altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7067 <1559>, Martie 24.

Marele logofăt. <Scrie> Dumitru.

Acad. R.P.R., XXXVII/36.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom.

112

1559 (7067) Aprilie 2, Suceava.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domnul ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Dupniţă armaş, din a patra parte de sat din Vârtop, în ţinutul Neamţului a treia parte, partea de jos şi cu tot venitul, pe care şi-a cumpărat-o dela Mariica călugăriţa, fiica panului Toader vistier, pentru patru sute de zloţi tătăreşti. Şi dintr'o bucată de pământ dela câmp care este din hotarul Vârtopului, ce a fost tot de cumpărătură a panului Toader vistier, de asemenea a treia parte.

Şi sluga noastră Dupniţă a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi 400 de zloţi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7067 <1559>, Aprilie 2.

Marele logofăt a învăţat.

Bogza a scris.

Acad. R.P.R., LXXVI/78.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

113

1559 (7067) Aprilie 5.

Alexandru vod<ă>. Înştiinţari facem cu această carte a noastră tuturor cui pe dânsa or căuta sau cetind vor asculta. Iată acestu adevăratu sluga noastră Simion şi frati-său Filip şi soru-sa Sora, ficiorii lui Ivanco şi cu toate rudele

lor, slujindu-ni cu credinţă şi cu dreptati şi văzând a lor încredinţată slujbă către noi, l-am miluit în pământul nostru a Moldovii dintru osăbită mila noastră, cu a lor drepte ocini şi moşii, din ispisoaci de cumpărătură, ce-au avut moşul lor Ivan dela <bunicul> [1]) nostru Ştefan vod<ă> Bătrânul, giumătate de sat anume Sângura, dintru seliști, din parte de sus.

Şi ca să fii această giumătati di sat di Sângura în trii părţi: o parti, parti di sus, ca să fii a lui Simion şi a fraţilor lui şi parte din mijloc, ca să fii a lui Grigori şi cu a fraţilor săi şi a triia parti, parti din gios, în parti Ilincăi, giumătati să fii a Frăsinii şi a surori-sa Nastii, iar giumătati dintăi a Frăsinii.

Pentru aceasta, ca să le fii dela domniia <mea> driaptă ocină şi moşii şi uric cu tot vinitul, în veci. Nimi altul să nu să amestici.

Şi spre această, credinţa domnii meli şi a tuturor boiarilor noştri: dum-<nealui> Moţoc *mare* vor. şi Niagoi şi Moghila părcălab<i> de Hotin şi Bodiiu şi Veveriţă şi Cârco pâr<călabi> di Niamţ şi Văscan şi Spancioc pârcălab<i> Cetăţii-Noao şi Dumitru hat., Andriica spăt. şi Liciul postelnic şi Ioan vistiernic şi Costin păh. şi Bole stol., Paşco comis.

Şi pentru mai mari credinţa şi tării a toate câti s'au scris mai sus, poruncit-am domniia me dumisali Moghila *mare* log<o>f<ă>t, ca să scrii şi să legi peceti noastră la această încredinţată carti a noastră.

Leat 7067 <1559>, Apr. 5.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 400.
Trad. rom.

114

1559 (7067) Aprilie 11, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că aceste slugi adevărate ale nostre: Fetion vătag şi fratele sau. Ion, fiii Stancăi, fiica lui Oancă Turcul, ne-au slujit drept şi credincios.

De aceia, noi, văzând slujba lor dreaptă şi credincioasă pentru noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră. Moldova, ocina lor dreaptă, trei părţi de sat din Corni, care este pe Siret, însă părţile de jos, din privilegiul de întărire ce au avut ei dela Petru voevod.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

[1]) în traducere, greşit: unchiul.

In hotarul acestor trei părți de sat din Corni, care este pe Siret, părțile de jos să fie din tot hotarul trei părți, părțile de jos, iar dinspre alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Bogdan și Petru și Ion, credința panului Moțoc vornic, credința panului Neagoe și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Petrea Cârcovici pârcălab, credința panului Bodeiu pârcălab, credința panului Veveriță pârcălab, credința panului Ion și a panului Cârstea pârcălabi de Neamț, credința panului Vascan și a panului Spancioc pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Dumitru portar de Suceava, credința panului Andreico spătar, credința panului Liciul postelnic, credința panului Ion vistier, credința panului Coste ceașnic, credința panului Bolea stolnic, credința panului Pașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau dintre frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, fiindcă le-am dat și întărit, pentru slujba lor dreaptă ce ne-au slujit și pentrucă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iași, în anul 7067 <1558>, Aprilie 11.

Acad. R.P.R., CXXXIV/90.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. de pe la 1900.

115

1559 (7067) Aprilie 14, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al <țării> Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că aceste slugi adevărate ale noastre Simion și Duma Șerban <și fratele> lor Gliga ne-au slujit drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor dreptcredincioasă pentru noi, i-am miluit cu mila <noastră deosebită> și le-am dat și le-am întărit dela noi în țara noastră <în Moldova, ocina și dania> lor dreaptă, un loc din pustie în cornul Vorotețelor, în jos la Trei Fântâni, în Fundătură, din privilegiul <de> danie, ce au avut dela Ștefan voevod, ca să le fie și dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților <lor și strănepoților> lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine <li se va> alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc <din pustie în cornul> Vorotețelor să fie cât poate <să trăiască> un sat îndestul și cu patruzeci de case.

Şi la aceasta este <credinţa domniei noastre mai sus> scrise, <noi> Alexandru <voevod şi credinţa> preaiubiţilor fii ai domniei mele, Bogdan şi Petru şi <Ion, credinţa panului> Moţoc vornic, credinţa panului <Neagoe şi a panului Moghilă> pârcălabi de Hotin, <credinţa> panului Petrea Cârcovici <pârcălab, credinţa panului Bodeiu> pârcălab, credinţa panului<Veveriţă pârcălab, credinţa panului> Ion şi a panului Cârstea <pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Spancioc pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava>, credinţa panului Andreico spătar, <credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului <Costea ceaşnic, credinţa panului Bolea stolnic, credinţa <panului Paşco> comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, <mari şi mici>.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri <sau dintre fraţii noştri> sau din neamul nostru <sau iarăşi pe oricine dumnezeu îl va alege> să fie <domn al ţării noastre Moldova>, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, fiindcă le-am dat <şi le-am întărit> pentru slujba lor dreptcredincioasă, ce ne-au slujit nouă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru <pan> Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici în Iaşi, în anul 7067 <1559>, Aprilie 14.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 281.
Orig. slav, perg., rupt şi şters, pecete atârnată.

116

<1559> Aprilie 28, Hârlău.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre, lui Dupniţă vătag de armaşi, pentruca el să fie tare şi puternic cu această carte a noastră să-şi ia în satul Vârtop, însă din a patra parte de sat, două părţi, partea Martei călugăriţa şi partea lui Prăjescul şi a fratelui său Toader, pentrucă el le-a cumpărat dela dânşii.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-l împiedece sau să-l oprească înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Hârlău, Aprilie 28.

Anton a scris.

Marele logofăt a spus.

<Pe verso, însemnare din sec. XVIII:> «Vârtopul dela Niamţu».

Acad. R.P.R., LXXVI/79.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după documentul din 1559 Aprilie 2.

117

1559 (7067) Iunie 17.

Leat 7067 <1559> Iun. 17. Alexandru vod<ă>. Adecă domnia mea, cu bună voirea noastră şi cu curată şi luminată inimă şi cu ajutoriul lui dumnezeu, am dat şi am miluit s<fân>ta mitropolie dela Patrierşie, unde iaste hramul s<fin>tii învieri şi de viiaţă dătătoriul mormânt din cetate Ierusalimului, unde este rugătoriul şi niamul domnii mele chir Gherman patriarhul Erusalimului şi iarăşi şi s<fin>tii noastre rugi mânăstirii dila s<ven>tii Sava cu un sat, anumi Ocna dila Orheiu, ci să chiamă Ocna, ca să fie danie acis <fin>tii mănăstiri cu tot vinitul *nestricat* nici odănoară, în veci . Şi altul nimi să nu să amestici.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629 f. 69.
Trad. rom. din sec. XIX.

118

1559 (7067) Octombrie 18, <Mânăstirea> Slatina.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru Pavel egumen dela mânăstirea Bistriţa şi pe cine va trimite el pentru averile ce sunt spuse şi scrise în privilegiile mânăstirii, un loc de prisacă în Lopatna pe Ítchil, iar ei să fie tari şi puternici cu această carte a noastră să-şi aşeze acolo o prisacă, să fie pentru stupii mânăstirii.

De aceia, nimeni dintre megiaşii dimprejur, care vor fi acolo cei mai apropiaţi sau dintre vătafi sau dintre nemişi, cărora le vor fi aproape hotarele de această prisacă, să nu îndrăsnească a-i turbura înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Slatina, în anul 7067 <1559>, Octombrie 18.

Insuşi domnul a spus.

A scris Dumitru.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXIII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1796.

119

1560 (7068), Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Oancea şi sora lui, Cătălina, fiii Soficăi, fiica lui Toader Popşorul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor <pop>a.

Oancea dela Petru voevod, din a patra parte de sat din Bogdăneşti, din partea de sus jumătate, slugilor noastre Costin şi Gavrea şi Ilea şi Agafia, pentru 110 zloţi tătăreşti. Şi slugile noastre Costin şi Gavrea şi Ilea şi Agafia au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 110 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Oancea şi a surorii lui, Cătălina, copiii Sofiicăi, fiica lui Toader Popşorul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi de asemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Costin şi Gavrea şi Ilea şi Agafia această jumătate din a patra parte de sat din Bogdăneşti, din partea de sus, ca să le fie de la noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul să fie din câmp ca şi din sat, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Petrea şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Moghilă dela Hotin, credinţa panului Petrea Cârcovici pârcălab, credinţa panului Veveriţă şi a panului Bodeiu pârcălabi, credinţa panului Ion şi a panului Cârstea dela Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Andreico dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Moga spătar, credinţa panului Sava postelnic, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Andreico stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine dumnezeu îl va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit pentru slujba lor dreaptă şi pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan în Huşi, în anul 7068 <1560>.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 47.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

120

1560 (7068) Martie 13.

Suret de s'au scos di pe cel sărbăscu, de preînălţatul d<o>mnu Alicsandru voev<o>dŭ, leat 7068 <1560>, Mart 13.

Insămnare facem cu aceasta carte noastre, cine a citi <sau> a auzi, viindu înnainte noastre şi înnainte al noştri boeri a Moldov<ei> sluga nostru Petre Lungul, de bună voe lui, de nime silitŭ, nici asupritŭ şi au vândut a sa dreaptă moşia şi ocină din privilie ci <au> avut răscumpărătură fratelui Ion Lungul pitar dila neamul *domnul* Bogdan voevod, din a treia parte din satu din Bălăneşti, parte ce din sus, 2 părţi, din parte ci din sus, au vândut slugilor noastri lui Drăganu Răbăe şi fratelui lui, Hrăbeiu, în două sute şi doaozeci zlatii tătăreşti. Şi s'au scolat slugile noastre Drăgan şi fratele lui, Hrăbei şi au plătit aceşti bani, ce s'au scris mai sus, 220 zloţ<i> tătăreşti, în mâna zlugii noastru lui Petru Lungul, înnainte noastre şi înnainte al noaştri boer<i>.

Şi noi aşijdere am dat şi am întărit aceste ce s'au scris mai sus doao părţi din parte de sus, a treia parte <de> satu din Bălăneşti, din parte din sus, slugilor noastri sus numiţ<i>, lui Drăgan Răbăe şi fratelui lui, Hrăbeiu, precum s'au dat şi dela noi uric cu tot vinitul şi precum sântu lor aceste doao părţi din părţile din sus, înde au fostŭ Fântâna lui Straoa [1]), la patro părţi, trei părţi din părţile cele din sus, a lui Drăgan Răbâe sângur, dar fratelui lui, Hrăbeiu, este dintr'acele părţi a patră parte, parte din gios şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănăpoţilor lor şi *răstră-nepoţilor* [2]) lor şi tuturor neamul lor şi cine să va afla din cei de aproape, nerușiit, necletit, până în véci.

Dar hotaru ce s'au scris mai sus, doao părţi, parte din sus, din a triia parte <de> satu din Bălăneşti din su, parte şi este din tot hotaru doao părţi, părţile din sus şi dintr'altele părţi, după hotarul bătrinilor, unde în veci au treit.

Şi la aceasta este credinţa noastră *domnul* sus scris, Alicsandro voevod şi credinţa iubitului fiiu *domnului* Ion şi Bogdan şi Petru Mihail şi credinţa boerilor noştri: credinţa boerului Ion Moţoc vornic, credinţa boerului Neagoe şi boer Vascan Movila părcolab din Hotin, credinţa boerului Iosif credincios părcolab, credinţa boeru Alexa Bodeiu pârcolab, credinţă boerul Pitra pârcolab, credinţă boerului Ion Danciul şi buerului Criste părcălabi şi credinţa boerului Vascana şi boer Andreica părcolabi din Cetate-Noao, credinţa boeru Dumitro portar din Suceava, credinţa boeru Sava postelnica, credinţă boer Moga spătar, credinţă boer Ion al lui Petrică vister<ni>cu, credinţă boer Coste păharnicŭ, credinţă boer Andreica stolnicŭ, credinţa boeru Paşco comis şi credinţă preiubiţilor boerilor noştri, mare şi mici.

Şi după viaţa noastre, cine să fie d<o>mnŭ din copii<i> noaştri sau din neamul noastru sau iarăş fieşte pe care va aleze d<u>mnezău să fie d<o>mnu în pământul noastru a Moldovi, să nu strice danie noastre şi întărire, ci numai cu mai multe

---

[1]) în text: « Straova ».

[2]) în text: « praşturatom ».

tărie să întărască, precum am dat noi şi am înterăt, pentrucă au cumpărat ei pe a lor drepţi bani.

Şi după aceia, tăriia şi întărire ce s'au scris mai sus să nu să strice, în veci.

Leat 7274 <1766>, Ghenar 1 [1]).

Acad. R.P.R., XCVI/5.
Trad. rom. din sec. XVIII.

121

1560 (7068) Martie 17, Huşi.

Suret pe uricul Tutovenilor, să s<ă> ştie.

Cu mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevoda, domnu pământului Moldovei. Facem ştire cu această scrisoare a noastră tuturor cine va căuta pre dânsa sau va ceti se auze. Adecă au vinit înainte noastră şi înainte boiarilor noştri moldoveneşti sluga noastră Andreica şi muere lui, Naste, după a lor bun<ă> voia, de nimene siliţi şi nici asupriţ<i> şi au vândut driaptă moşie şi ocină din uric de cumpărătur<ă>, ce au avut Ion Jigoora dela Petru voevoda, a patra parte de sat din Tutoveni, din partea din gios a patra parte, aceia au vândut-o slugii noastre lui Anton şi surorii lui, Sofii, fii lui Ghine, drept o sută de zloţi tătăreşti.

Şi sculându-să sluga noastră Anton şi sora lui, Sofie, au plătit tot deplin acii mai sus scriş bani, 100 de zloţ<i> tătăreşti, în mânule slugii noastre Andreicăi şi muerii lui, Nastei, înainte noastră şi înainte boiarilor noştri moldoveneşti.

Şi noi, văzind a lor de bună voia tocmală şi plată deplin, iară noi aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre lui Anton şi surorii lui, Sofiii, cum ca s<ă> le fie lor uric şi dela noi şi cu tot vinitul, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strenepoţilor lor şi a tot niamul lor, cine se va alege lor mai aproape, nestricat niceodată, în vecii vecilor.

Iară hotarul acii mai sus scris<e> a patra parte dintr'ace parte din sat din Tutoveni, din parte din gios, ca s<ă> fie din tot hotarul a patra parte, iară din celealalte părţi, pe hotarul cel vechiu, pe unde din véci au lăcuit.

Iară spre aceasta este credinţa domnii noastre mai sus scris, noi Alexandru voevoda şi credinţa preiubiţilor fii a domnii noastre: Ioan, Bogdan şi Petru şi credinţeli boiarilor noştri: credinţa dum<i>sali One Moţocu vornicul, credinţa dumisali Niagoia, credinţa dumisali Movil<ă> pârcălabul Hotinului, credinţa dumisale Ceânca [2]) pâr<călabul>, credin<ţa> dumisale Iosip Vevearişă pârcălabul, credin<ţa> dumisale Alexa Budeiu pârcălabul, credinţa dumi<sale> Danciul şi credinţa dumisale Crăste pârcălabii Niamţului, credinţa dumisale Văscan şi

[1]) data traducerii.
[2]) în loc de « Cârca ».

credinţa dumisale Andreica pârcălabii de Cetate-Albă[1]), cre<dinţa> dumisale Dumitru portariul Sucevii, credinţa dumisale Savii postelnicul, credin<ţa> dumisale Moga spatariul, credinţa dumisale Ioan visternicul, credinţa dumisale Coste păharnicul, credinţa dumisali Andreica stolnicul, credinţa dumisal<e> Paşcul comisul şi credinţele tuturor boiarilor noştri, mari şi mici.

Iară după a noastră viaţ<ă>, cine va fi domnŭ din fii noştri sau din niamul nostru sau iarăş va fi pre cine dumnezeul îl va alege domnŭ să fie pământului nostru al Moldovii, tot se l<e> fie lor nestricat a noastră danie şi întăritur<ă>, cari le-am dat şi le-am întărit, pintrucă le-am dat şi le-am întărit pintru acele ce ş'au cumpărat sie, pre al sei drepţi bani.

Iară spre mai mare tărie şi întăritură pintru toate acele mai sus scris<e>, am poruncit credinciosului giupân, dumnalui Movil<ă> logofătul să scrie şi a noastră pecete se spânzure către a noastră scrisoare.

La anii 7068 <1560>, luna lui Mart în 17 zil<e>, scris-au Toader, fiul lui ... în *Huşi*.

Eu preutul Gheorghie am scris rumăneşti.
Din a patra parte [2]).

Acad. R.P.R., XXII/28.
Trad. rom.

122

1560 (7068) Martie 18, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Alba, fiica Anghelinei, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce l-a avut mama ei Anghelina dela Petru voevod, jumătate din jumătate din a patra parte din satul Ungureni şi din moară asemenea şi a vândut slugii noastre Ilea Unghcanul, pentru şapte zeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Ilea Ungheanul şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 70 zloţi tătăreşti, în mâinile Albei, fiica Anghelinei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit această mai sus scrisă jumătate, din jumătate, din a patra parte, din satul Ungureni slugii noastre mai sus scrise Ilea Ungheanul, ca să-i

[1]) în loc de «Cetatea-Nouă».
[2]) însemnare cirilică, posterioară.

fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam, cine i se va alege cel mai deaproape, nestricat niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăţi din jumătate, din a patra parte de sat din Ungureani, să fie din tot hotarul, din a patra parte, jumătate; iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ionaşco şi Pătru şi Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc vornic, credinţa panului Neagoie şi a panului Movilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcă, credinţa panului Iosip Veveriţă, credinţa panului Alexa Bodeiu, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Andreico pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Sava postelnic, credinţa panului Moga spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Andreico stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească niciodată, în veci, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, fiindcă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Hamza în Huşi, în anul 7068 <1560>, Martie 18.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 298.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

123

1560 (7068) Martie 18, Huşi.

Suret de pe ispisoc lui Alexandru v<oe>vod din leat 7068 <1560>, Mart 18.

Cu mila lui d<u>mnezeu, noi Alexandru v<oe>vod, domnu ţării Moldovei. Facem ştire prin aciastă cartea noastră tuturor cui vor căuta spre dănsa sau vor auzi cetindu-o, cui se cadi a şti, că iată au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri a Moldovii, slugile noastre Picioran şi fratili său Părţăilă, ficiorii Danciului şi de a lor bună voe, de nimene siliţ<i>, nici asupriţi, au vândut driaptă a sa ocină şi moşie dintr'un ispisoc de danie ce au avut tatăl lor Danciul dela fratile domnii mele Ştefan vod<ă> cel Tânăr, un loc de pustietaté, la Gura Salcii,

la doao troiane, ca să-ş<i> aşeze acolo sat şi au vândut slugii noastre lui Vitoltu *fost* comis, drept una sută şasăzeci zloţi tătăreşti.

Şi sculându-s<e> sluga noastră Vitolt *fost* comis şi au plătit deplin acest de mai sus scriş<i> bani, 160 zloţi tătăreşti, în mănule slugilor noastre Picioran şi fratelui său Părţăilă, ficiorilor Danciului.

Şi văzând şi noi a lor de bunăvoe tocmală şi deplin<a> plată ce au plătit el tot deplin în mănule lui Picioran şi fratelui său Părţăilă, slugile noastre, ficiorii Danciului.

Dup<ă> aciasta, aşijdire au mai venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri a Moldovii sluga noastră Popşe, ficiorul lui Petrilă, de a lui bunăvoe de nimene silit, nici asuprit şi au vândut a sa driaptă ocină şi moşie cu uric de cumpărătură ce au avut dela Pătru v<oe>vod, a cincea parte din sat Buhuşeni ce esti în ţin<u>t Chigheciului la maluri şi au vândut *deasemenea* slugii noastre lui Vitolt *fost* comis, drept şasăzeci zloţi tătărăşti.

Dup<ă> aciastă, aşijdere au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri a Moldovii Dragoman dela Băseşti şi de a lui bunăvoe, de nimene silit nici asuprit, au vândut o vie ce esti a patra parte din Băseşti, *deasemenea* slugii noastre lui Vitolt ci-au fost comis, drept noaîzeci şi şapti zloţ<i> tătăreşti, cari acea vie o au făcut-o săngur Dragoman cu mănule sale. Aşijdire şi altă vie alături cu acea vie, ce au cumpărat-o dela Petre, drept noaozeci zloţi tătăreşti.

Aşijdere şi un drept al său robu Ţigan, anume Ghimon, ce l-au avut cumpărat dela dum<nea>lui Iurie spat., drept optzeci şi trei zloţi tătăreşti. Şi sculându-s<e> sluga noastră Vitolt ci-au fost staroste, au plătit toţi deplin aceşti de mai sus scrişi bani, patru sute şi optzeci zloţi tătăreşti, în mănule tuturor acestor de mai sus scrişi.

Şi văzin<d> şi noi de bunăvoe lor tocmeală şi deplin<ă> plată, aşijdire şi noi am dat şi am întărit acele de mai sus scrise moşii, însă locul cel de pustietate ce esti la Gura Salcii, la doao troene şi a cincea parte din sat Buhuşeni, ce eşti în ţin<u>t Chigheciului, la maluri şi acele doao vii şi acel rob Ţiganu . . .[1]), slugii noastre de mai sus scris Vitolt *fost* comis, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi a tot niamul lui, cine i să va alege mai deaproape, neruşăit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acestor de mai sus scrise moşii, însă locul cel de pustietate ce esti la Gura Salcii, la doao troene şi acei a cincea părţi din satul Buhuşeni, ce esti în ţin<u>t Chigheciului, la maluri şi acelor vii ş<i> acelui de mai sus scris sat, anume Balineşti, să fie pe unde s'au hrănit şi au stăpânit din ve<ac>.

Şi spre aciastă esti credinţa a însumi domnii mele Alexandru v<oe>vod şi credinţa a preiubiţi fiilor domnii mele, Bogdan şi Pătru ş<i> credinţa tuturor boierilor noştri a Moldovii, mari şi mici.

---

[1]) loc alb în text.

Iar dup<ă> viiaţa noastră, cine va fi domnu din fii noştri sau din niamul nostru sau pre cine şi-ar alegi d<u>mnezeu a fi domnu pământului nostru a Moldovii, să nu strice aciastă danie şi întăritură a noastră, ci mai vărtos să întăriască, pentrucă noi am întărit, pentrucă el pe drepţi bani ai săi au cumpărat.

Şi spre mai mare întărire acestor de mai sus scrise, am poroncit credincios boeriului Moghilă log<o>f<ă>t ca să scrie şi spre aciastă adevărată carte <a> noastră pecete să lege.

Am scris Gavril Grigorievici, la Huşi.

Şi s'au tălmăcit de pe sărbie, pe cât s'au putut alegi şi a să cunoaşti, la let 1785 Ghen. 5, de Pavel log<o>f<ă>t dela episc<o>pie Huş<u>lui.

Acad. R.P.R., CCXXX/247.
Trad. rom.

124

1560 (7068) Martie 22.

7068 <1560> Mart 22.

Hrisovul domnului Alicsandru cel Bun, prin cari întăreşti vănzarea a o giumătati di sat din Sadumereşti, a patra parti din a şasa şi o parti din Boiana [1]) Boului a lui Trişalca, ficiorului Fătului şi a opta parti din satul Bodeştii a lui Toma Epuri, către preutul Oancia şi priutiasa lui, Petrea, aceste moşii dela ţăn<u>t Bacăului.

Acad. R.P.R., ms. 2088, f. 17 v.
Rezumat rom.

125

1560 (7068) Martie 22.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre: Toader şi surorile lui, Mariica şi Athimiia şi Ilisafta şi altă Mariica şi fratele lor Pătraşco şi surorile lui, Nastasiia şi Odochiia şi Aniţa şi deasemeni fraţii lor Ion şi Ieremia . . . [2]), toţi copiii panului Matiiaş logofăt, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit pe drepţii lor robi [3]) Ţigani, ce le sunt de moştenire şi de cumpărătură a tatălui lor pan Mateiaş logofăt şi cu jupana lui, Anghelina. Insă

[1]) probabil «Poiana».
[2]) loc ras în orig.
[3]) «holopi» în orig.

i-a cumpărat când a fugit din Făgăraş, dela Mircea voevod, pentru douăzeci de mii de aspri şi pentru patruzeci de soboli.

Numele Ţiganilor: Vacarea şi femeia sa Nastea şi copiii lor şi Ivan şi femeia sa Dobrea şi Banciul holteiul, fiul lui Vacarea şi Slav cu femeia sa Stana şi cu copiii lor şi Paciul cu femeia sa Horsana şi cu copiii lor şi Calici cu femeia sa Agafia şi copiii lor şi Costea cu femeia sa Parniia şi copiii lor şi Bidiviul cu femeia sa Maia cu copiii lor şi Drăguţ şi femeia sa Mica şi copiii lor şi Voda cu femeia sa Momala şi cu copiii lor şi Pomin cu femeia sa Sestra şi copiii lor şi Moiseiu cu femeia sa Bătrâna şi copiii lor şi Stan cu femeia sa Vişa şi copiii lor şi Ivan şi femeia sa Tudora şi copiii lor şi Stoica cu femeia sa Madona şi copiii lor şi Ciora cu femeia sa Sofiica şi copiii lor şi Costea Caleardo şi femeia sa Gruda şi copiii lor şi Hanţul cu femeia sa Nana şi copiii lor şi Marco Tunsul cu femeia sa Anghelina şi copiii lor şi Nicula Vârîtul holteiul şi Ivan Drânga cu femeia sa Narea şi copiii lor şi Radul cu femeia sa Voica şi copiii lor şi Alexa cu femeia sa Guşa şi copiii lor şi Martin cu femeia sa Mariica şi copiii lor şi Toader holtei şi fratele său Toma holtei şi Andreica cu femeia sa Marina şi copiii lor.

Şi deasemeni şi alţi Ţigani ce i-a cumpărat pan Matiiaş dela Boldor vistier, pentru două mii de aspri, anume: Munteanul cu femeia sa Bisorca şi copiii lor şi Ciompa şi sora ei Anisiia văduva.

Şi deasemeni nişte Ţigani, anume: Curchi şi femeia sa Zlata şi copiii lor şi Frăţilă şi femeia sa Anca şi copiii lor şi Marco şi femeia sa Stanca şi copiii lor, ce i-a cumpărat tot pan Matiiaş logofăt dela Mihul pârcălab, pentru trei mii de aspri.

Şi deasemeni Oprea şi femeia lui şi copiii lor, ce i-a cumpărat dela Petrea pârcălab, pentru o mie şi şase sute de aspri.

Şi deasemeni Tudora femeia ce a cumpărat-o dela cneaghina Popşoae, pentru trei sute de aspri.

Şi deasemeni Fuga cu femeia sa Bura şi copiii lor, ce i-a dăruit pan Toma logofăt pentru un alt Ţigan, ce l-a ucis Fuga.

Şi deasemeni le dăm şi le întărim şi drepţii lor Ţigani, ce le sunt moştenire, anume: Crăciun holteiu şi Marie văduva şi Măţic holteiu şi fratele său Iuric, copiii Nastei şi Radul holteiul şi Faraon, fratele lui Frăţilă şi Radul holteiul şi Aniţa, fiica Nastei şi deasemenea Lazea şi femeia lui şi copiii lor, ce-i sânt moştenire cneaghinei Anghelina după tatăl ei Calapod.

Toate aceste mai sus scrise, toţi aceşti Ţigani robi [1]) mai sus scrişi, să fie dela noi şi cu totul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) «holopi» în orig.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ion şi Bogdan şi Mihail Pătru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Vascan Movilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petru Cârcă pîrcălab, credinţa panului Iosip Veveriţă pârcălab, credinţa panului Alexa Bodeiu pârcălab, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Andreico pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Sava postelnic, credinţa panului Moga spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Andreico stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din <neamul> nostru <sau iarăşi> pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, <acesta> să nu clintească <dania> şi întărirea noastră, ci să <le întărească şi să le împuternicească>, pentrucă am dat şi am întărit, deoarece le sunt drepţi robi [1]) Ţigani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la <această> carte adevărată a noastră.

A scris Hamza, în anul <706>8 <1560>, Martie 22.

Acad. R.P.R., LXVII/120.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

126

1560 (7068) Martie 27, Huşi.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri: Neacşa, fiica Fedcăi şi nepoţii lor de frate Tăbuci fost ceaşnic şi surorile sale Magda şi Anghelina şi Măriica, copiii lui Mihail Stârcea pârcălab şi vărul lor Mătiaş Stârcea fost vistier şi surorile sale Sorca şi Anghelina, copiii lui Ion Stârcea stolnic, nepoţii Nastei, strănepoţii lui Tăbuci cel bătrân şi vărul lor Toader, fiul lui Ivanco şi vara sa Anghelina, fiica lui Dumitru cămăraş, copiii Dobrului, nepoţii Maruşcăi, fiica Olenei, strănepoţii lui Tăbuci cel bătrân şi deasemenea verii lor Fărâmă şi surorile lor Malina şi Vasca, copiii Zoicăi şi deasemenea nepoţii lor de frate Burlă şi fraţii săi Mihailaş şi Simion şi Vanco şi Dobrul şi Fădor şi Iuriaş şi sora lor Nastasca, copiii lui Burlă cel bătrân, toţi nepoţii Nastei, fiica Olenei, strănepoţii lui Tăbuci cel bătrân, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi şi-au împărţit între dânşii dreapta lor ocină şi dedină, un sat în ţinutul Cernăuţului, pe Prut, anume Boianul.

[1]) «holopi» în orig.

BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE A CONSILIULUI DE MINISTRI CLUJ

Şi a căzut în partea slugilor noastre Fărâmă şi a surorilor lor Malina şi Vasca, copiii Zoicăi şi lui Iuriaş şi a surorii lor Nastasca, copiii lui Burlă cel bătrân, toţi nepoţii Nastei, fiica Olenei, strănepoţii lui Tăbuci cel bătrân, a treia parte de sat din Boian, partea de mijloc, ca să le fie cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Huşi, în anul 7068 <1560> Martie, 27.

† Marele logofăt a spus.

† Faceţi-le uric.

† Lupe a scris.

Acad. R.P.R., CXX/38.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., Depuneri.

127

1560 (7068) Martie 28.

Leat 7068 <1560> Mart 28. Alexandru vo<e>voda. Iată acest adevăiat sluga noastră credincioasă Ion Ciolpan visternicul, slujind mai dinainte răposatul părintele său Ciolpan fratelui domniei mele Ştefan v<oe>v<o>d cel Tânăr, iară astăzi slujind el, Ion Ciolpan, domniei mele, m'am milostivit domnia me şi i-am dat şi i-am întorsu şi i-am întărit pre un sat, anume Vlădeştii la Cârlegătură, pe Bahlui, cu moară în Bahlui, ce i-au fostu luat în sama *domniei*, de fratele domniei mele, de Ştefan vod<ă> *pentrucă a prins pe un lotru care s'a numit pe sine cu numele de Alexandru şi s'a ridicat peste capul fratelui domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, ajungând până la Cahov.*

Pentru aceia, <i-am dat> acest sat mai sus scris, ca să-i fie lui moşiia cu tot venitul.

Şi iarăşi i-am mai dat lui şi i-am întărit pe a patra parte din satul Totoeştii, *asemenea* pe Bahlui, parte din sus, ce-au cumpărat-o Petru vodă dela Arpăşăşti, drept 150 arginţi tătărăşti şi s'au fostu dat-o lui Drăgan *fost mare* comis, iară după moartea lui, n'au avut feciori.

Pentru aceia, am dat-o domniia mea lui Ionaşco Ciolpan, să-i fie moşia în veci.

Şi spre aceasta iaste credinţa domniei mele, Alexandru v<oe>v<o>d şi credinţa tuturor boierilor săi, anume : Movila *mare* logofăt, Ion Moţoc *mare* vor<ni>c, Neagoe *şi* Văscan Movila pâr<călabi> *de* Hotin, Iosip Veveriţa pârcălab, Alexa Bodei pâr<călab>, Petre Cârcovici, Ion şi Cârstea pâr<călabi> *de* Niamţu, Vascan şi Andreica pâr<călabi> de *Cetatea-Nouă*, Dumitru portariul de Suceavă, Savin post., Moga spat., Ion vistiernicul, Coste păharnicul, Andrei stolnicul, Paşco comisul.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629 f. 70.
Trad. rom. din sec. XIX.

128

1560 (7068) Aprilie 2, Huşi.

Surit scos di pe un uric sărbăsc dela Alexandru voevod, din <7068—1560> Aprii<l> 2.

Cu mila lui dumnezău, noi Alexandru voivod, domnu pământu[l]lui Moldovei. Facem înştiinţare cu această carti a noastră tutoror cilor ci să cuvine a şti şi citind pre dânsa auzându să înţăliagă, adecă au venit înnainte nostră şi înainte boierilor noş[ş]tri Ciorcia, fata Mariei, nipota Micului Totoaiei şi Dulhi, di ai lor bună voinţă, nici asupriţăi, de au luat fecior de suflet pre Tecucia, nepotul ei şi i-au dat lui a sa parte de ocin<ă> şi moşiei din sat din Condreteştii şi dăla măn<ă>stire şi dela pustina, la acel hotar de gios de mănăstire, cât să va alegi parte ei, cu tot venitul, den dresuri ci au avut moşiei lor Micula Totoiu şi Dulha de daniei dela moşul domniei melii Ştefan vodă cel Bătrân[n]u.

Iar nepotul ei Tecuciu, ca să o aibă a o ţâne pân[n]ă la moarte ei pre dânsa şi după moarte ei să o pomânniască, după obiceiul pământului.

Şi noi, văzându a ci de bună voi danniei şi noi aşâjdire şi dela noi am dat şi am întărit pre sluga nostră Tecuciu cât se va alegi parte ei din satul den Condrăteştii şi dela mănăstire şi dela pustinna întru acelaş hotar, pe den gios de mănăstirei, ca să fii lui şi de la noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui, nepoţilor şi a tot neamul, ce să va alegi mai de apropi, necletit nici odăn<ă>or[r]e, în veci.

Iar hotarul acei părţâi ci scrii mai sus, parte ci să va alegi a ei, părţâi de sat den Condrăteşti şi dela mănăstirei şi dela acel locul dela Pustinna, ca să fii la câmpu, cum şi la satul, ce să va alegi parte ei; iar dăsprâ alte părţâ, după hotărârilei celei vechi, după unde i-au îmblat stăpân[n]irei din vechiul.

Pentru aciasta esti credânţă domniei melii acestui de mai sus scrii, noi Alexandru voivod şi a preiubiţâi fiielor domniei melei, Ionaşcu şi Bogdan şi Mihai [şi] Petru şi cu crădinţa boierilor noştrii: crădinţă boeriului Moţoc vornicul, crădinţă boeriului Neagoe şi boeriului Vascanu Movila părcălabul den Hotin, crădinţă boeriului Cârcovici pârcălabul, crădinţă boeriului Iosâp crădincios pârcălabul, crădinţă Alexei Bodeiul boeriului pârcălabu, credinţă boeriului Ion Danciul şi boeriului Cârstea pârcălabul dă Niamţu, crădinţă boeriului Văscanu, crădinţă boeriului Andreica pârcălabu de Citati-Noâ şi crădinţa boeriului <Dumitru> portariul de Suceavă, crădinţa boieriului Savă postelnicu şi crădinţă Moga spătar, crădinţa boeriului Ion visternic, crădinţă Costei pah., crădinţă Andreicăi stolnicu, crădinţă boeriului Paşco comisul şi cu crădinţa tuturor boerilor noştrii, a mărirei şi a mecu.

Şi după a nostră vieiţă, ci va fi domnul or den ficior noştrii or dintre alţâi, sălii pre carii dumnăzăul va alegi să fii domnul pământului nostru Moldovii, să nu strâci a nostră domniei şi întăritur<ă>, ci încă mai vârtos să întăriască.

Pentru aceast<a>, spre mai mare credinţă şi întărire, ţ-am dat pe acest de mai sus scris toci crădincioş şi cinst<it> boieriului nostru Movilei să scrii şi a noastră peceti pe această carte adevărată a nostra să o legi.

Hamza au scris, în Huşii.

Acest surit di pi <cel> sărbăsc adăvărit, după cât s'au putut înţălegi, la văleat 1799 Săpt. 2. Dascal *din* Ciofeni.

Arh. St. Iaşi, CCCL/7.
Copie rom.
Anul 7068 arătat într'un rezumat vechi la Arh. St. Iaşi, Transport 1146, op. 2, 1300, dos. 50, f. 20.

129

1560 (7068) Aprilie 3, Huşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Neacşa, fiica Fedcăi, nepoata Nastei, fiica lui Pătraşco şi vărul ei Tăbuci fost ceaşnic şi surorile lui, Magda şi Anghelina şi Mariica, copiii lui Mihul Stârcea pârcălab şi deasemenea vărul lor Matiaş Stârcea şi surorile lui Sorca şi Anghelina, copiii lui Ioan Stârcea pârcălab şi deasemeni vărul lor Toader, fiul lui Ivanco şi vara lor Anghelina, cneaghina lui Stroici vistier, fiica lui Dumitru, copiii Dobrului, nepoţii Maruşcăi, fiica Olenei, strănepoţii lui Tăbuci cel bătrân şi asemenea vărul lor Fărâmă şi surorile lui, Malina şi Vasutca, copiii Zoicăi şi nepoţii lor de frate, Burlă şi fraţii lor Mihăilaş şi Simion şi Vasco şi Dobrul şi Fedor şi Iuriaş şi sora lor Nastasca, copiii lui Burlă, nepoţii Nastei, fiica Olenei, strănepoţii lui Tăbuci cel bătrân şi şi-au împărţit între dânşii ocina şi dedina lor dreaptă din uricele lor drepte ce le-au avut străbunica lor Olena, nepoata lui Tăbuci, din privilegiul de întărire ce l-a avut ea dela străbunicul nostru Alexandru voevod şi din privilegiul de întărire ce l-a avut ea dela înaintaşii noştri Iliaş şi Ştefan şi din privilegiile de mărturie şi de întărire ce le-a avut Maruşca şi Nastea dela bunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân, un sat pe Prut, în ţinutul Cernăuţului, anume Boianul, cu toate pricuturile.

Şi şi-au împărţit în trei părţi: o parte, partea de jos şi cu moară a căzut slugii noastre Toader, fiul lui Ivanco şi verei lui, Anghelina, fiica lui Dumitru.

Şi iarăşi altă parte din acelaşi sat, partea de mijloc şi cu moară a căzut vărului lor Fărâmă şi Malinei şi Vasutcăi, copiii Zoicăi şi nepoţilor lor de frate Burlă şi fraţii săi Mihăilaş şi Simion şi Vasco şi Dobrul şi Fădor şi Iuriaş şi surorii lor Nastasca, copiii lui Burlă.

Şi iarăşi a treia parte, partea de sus şi cu moară, a căzut în partea verei lor Neacşa, fiica Fedcăi, şi a vărului ei Tăbuci şi a surorilor lui, Magda şi Anghelina

şi Mariica, copiii lui Mihul Stârcea, şi vărului lor Matiaş Stârcea şi surorilor lor Sorca şi Anghelina, copiii lui Ioan Stârcea.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi înţelegerea şi împărţeala ce şi-au împărţit ei între dânşii şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit toată această mai sus scrisă, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Boianul, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac. Insă să le fie în trei părţi, în câmp, ca şi în sat.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Pătru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ioan Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi credinţa panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Iosip Veveriţă, credinţa panului Alexe Bodeiu, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ion Danciul şi credinţa panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vascan şi credinţa panului Andreica pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Sava postelnic, credinţa panului Moga spătar, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Andreica stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, deoarece ei şi-au împărţit între dânşii ocina şi dedina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Gavriil Grigorievici în Huşi, în anul 7068 <1560>, Aprilie 3.

Arh. St. Iaşi, CCCL/8.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1904.

130

1560 (7068) Aprilie 3, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Anghelina, fiica Solomiei, nepoata lui Petrică portar, de bună voia ei, nesilită de nimeni,

nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă şi din privilegiul ce a avut tovarăşul [1]) lor Vlad Semenescul de întărire dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul ei Petrică portar dela Petru voevod, din jumătate de sat anume Vlădeştii la Racova, ce s'au numit Levceştii, din partea de sus jumătate, însă dintr'un sat ce este în acelaş hotar, ce se numeşte acum Dejjiugaţii, însă partea de jos şi cu jumătatea din moară pe Racova, dar şi cu această cumpărătură ce a fost cumpărată de Ivul armaşul şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut Ivul dela Petru voevod, acesta a vândut slugilor noastre Oprea vatag din Ungureani şi lui Drăguş al doilea armaş, pentru trei sute zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Oprea vatag şi Drăguş şi au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 zloţi tătăreşti, în mâinile Anghelinei, fiica Salomiei, nepoata lui Petrică portar, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit acestor slugi ale noastre mai sus scrise, Oprea vatag şi Drăguş al doilea armaş, această mai sus scrisă jumătate de sat din Dejjugaţi, partea de jos şi jumătate din moară pe Racova, din jumătatea satului anume Vlădeştii pe Racova, ce s'au numit Levceştii, din partea de sus, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăţi de sat din Dejjugaţi, partea de jos, să fie jumătate din tot hotarul, partea de jos, iar despre alte părţi după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Mihail Pătru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Vascan pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petru Cârcovici şi a panului Iosip Veveriţă pârcălab‹i›, credinţa panului Alexa Bodeiu pârcălab şi credinţa panului Ion Danciul şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vascan şi a panului Andreica pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Sava postelnic, credinţa panului Moga spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Andreica stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau oricine va fi domn al ţării noastre, acesta să nu clintească dania şi

---

[1]) în textul slav: « sodăş ».

întărirea noastră, căci i-am dat şi i-am întărit, pentrucă şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Hamza în Huşi, în anul 7068 <1560>, Aprilie 3.

Arh. St. Iaşi, CCCXI/sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

131

1560 (7068) Aprilie 4, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat credincios al nostru pan Toader Bolea stolnic ne-a slujit nouă cu dreaptă şi credincioasă slujbă pentru noi şi l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat şi i-am întărit lui dela noi, în ţara noastră Moldova, un sat pe Bârlad anume Blăneştii, cu moară pe Bârlad şi cu vii şi cu curţi, care acest sat anume Blăneştii a fost al lui Maxin Hârbor postelnic. Şi iarăşi Poiana Sasului, în lunca Siretului şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl său Jurj Hârbor comis, de cumpărătură, dela părintele domniei mele Bogdan voevod.

Şi ne-am sculat domnia mea, eu însumi şi am vândut acest sat mai sus scris anume Blăneştii cu moară pe Bârlad şi cu vii şi cu curţi şi Poiana Sasului pe Siret, mai sus numitului nostru credincios pan Toader Bolea stolnic, pentru o mie şi două sute de zloţi tătăreşti. Şi am luat domnia mea aceşti bani scrişi mai sus, 1200 de zloţi tătăreşti, dela Toader Bolea stolnic.

Şi domnia mea ne-am sculat şi am făcut pomenire întru pomenirea lui Maxin Hârbor postelnic şi am dat la cinci mânăstiri câte 5000 de aspri şi l-am scris în sfântul jertfelnic la pomelnic, la mânăstirea Putna şi la Moldaviţa şi la Homor şi la Voroneţ şi la Slatină. Şi câţi au rămas din aceşti bani mai sus scrişi, domnia mea i-am dat în mâna rugătorului şi părintelui nostru chir Iftimie episcopul de Rădăuţi, ca să pomenească şi să-i facă pomenire din an în an, cât va sta sfânta mânăstire, pentrucă Maxin Hârbor postelnic n'a avut copii ai săi şi nici rudă pentru ocină, ci a rămas domniei mele. Pentru aceasta, i-am vândut-o şi l-am pomenit.

Şi să fie acest sat mai sus scris anume Blăneştii pe Bârlad cu moară şi curţi şi vii şi Poiana Sasului care este în lunca Siretului lui pan Bolea stolnic dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrăne-

poţilor şi întregului său neam, cine i se va alege lui cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Blăneştii şi Poiana Sasului să fie din toate părţile după hotarul cel vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa iubiţilor fii ai domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Pătru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Văscan Movilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Iosip Veveriţă, credinţa panului Alexa Bodeiu pârcălabi, credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ion şi a panului Crâstea <pârcălabi> de Neamţ, credinţa panului Văscan şi a panului Andreico <pârcălabi> de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Sava postelnic, credinţa panului Moga spătar, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Costea păharnic, credinţa panului Andreico stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i împuternicească şi să-i întărească, căci i-am dat pentru slujba lui dreptcredincioasă şi fiindcă şi-a cumpărat el pe banii săi drepţi.

Şi cine ar cuteza să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui mamă şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat, care este şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan, lui Movilă logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul pisar în Huşi, în anul 7068 <1560>, luna Aprilie 4 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 168.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Copie rom., ibid., Condica Asachi, nr. 628 f. 684.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Iaşi, Condica nr. 25, doc. 1.

132

1560 (7068) Aprilie 5, Huşi.

Suret di pi alt suret di pi un ispisoc sărbăsc dila Alexandru v<oe>vod, let 7068 <1560>, Apr<ilie> 5.

Precum au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri Safta [1]) fata Ilenii, nepoata lui Ivan Măgdişanul, di a ei bună voi, de nime sălită, nici

[1]) «Safta» adăogat cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

asuprită şi au dat a sa driaptă ocină şi moşiia dintru al său drept uric şi dres ce-au avut moşul ei Măgdişanul dila răposatul părintile domniei meli Stefan v<oe>voda, a patra parte din satul Mărtineştii, parte din gios, aceia au dat-o, dăruit-o nepoatilor sale Urătei şi Drăghinii.

Deci noi, văzând a ei de bună voe danie, aşăjdire şi dila noi am dat şi am întărit acelor di mai sus zisă Urătei şi Drăghinii, pi ace a patra parte din satul Mărtineştii, ca să le fie lor dila noi uric cu tot venitul, lor şi ficiorilor lor şi a tot niamul lor că<t> să va alegi mai aproape, neruşuit niciodată, în veci.

Iar hotarul acei a patra parte di satul Mărtineştii, să fie după hotarul vechiu, pe unde au umblat din veac.

Şi spre aciasta iaste credinţa domniei meli di mai sus scris, noi Alexandru v<oe>voda şi credinţa a preiubiţ<i> fiilor domniei meli, Bogdan şi Petru şi credinţa a tuturor boerilor noştri. Iar după a noastră viiaţă, cini va fi domnu ţării Moldovei, di<n> fiii şi niamul nostru sau ori pe cine dumnezău va alegi, să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci mai ales să de şi să întăriască, pentrucă li iasti lor driaptă daniia şi dăruire.

Şi pentru mai mare întăritură a celor di mai sus scrisă, am poroncit credincios boeriului nostru dum<nealu>i Moghilii logofet să scrie şi a noastră pecete către aciastă carte a noastră să o legi.

S'au scris în Huşi.

S'au tălmăcit de Ghiorghii Ivloghie dascal, 1787 Iuni 16.

Acad. R.P.R., CCXC/10.
Trad. rom. din 1787.

133

1560 (7068) Aprilie 6, Huşi.

Suret de pe un ispisoc sărbăsc dela Alexandru Vod<ă>, din leat 7068 <1560> Ap. 6.

Inştiinţare <facem> cu această carte cu pecete noastră, cine pre dânsa ar ceti sau căutând ar auzi, precum au venit adivărate a noastre slugi Marco şi femeia lui Ana şi Ion şi Fătul şi Miron şi Ilea, slujind noă cu driaptă credinţă şi noi văzindu driaptă şi credincioasă slujbă către noi, miluitu-i-am dintr'a noastră deosebită milă şi i-am dat şi i-am întărit dela noi, lor, într'al nostru pământ al Mo<ldo>vii, lor driaptă moşiia, din danie ce au avut ei dela Ştefan vod<ă>, ficior lui Pătru vod<ă>, un loc în pustiiu, în ţinutul Bacăului, în bucovinu, unde iaste o fântână ce să chiamă Saca.

Datu-li-s'au şi dela noi loc uric cu tot venitul, lor şi ficiorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi a tot niamul lor ce s'ar alege, nemutat, nerăşluit, în veci, precum scrie mai sus, locu din pustiu datu-li-s'au lor în trei părţi: doă părţi s'au vinit lui Marco şi femeii sale Anii, a treia parte <lui> Ion şi Fătul şi

Miron şi Ilea. Iară giumătate dintr'această a trei parte s'au dat lui Ionu *singur* [1])- Iară hotar precum scriie mai sus locul din pustiu, datu-i-s'au din gios Trebeşelul, la Dial Frumos, din dial pârâ la fân<tâ>na din Slatină . . . [2]) să îmble pe vechiul hotaru, pre unde din veci au îmblatul.

Şi s'au făcut în credinţa noastră a domnii mele, precum mai sus scrie, Alexandru voevodă şi în credinţa preiubiţilor fii a domnii sali, Ionaşco şi Bogdan şi Pătru şi în credinţa boierilor noştri: Ion Moţoc vornic, credincios boerul Niagul, credincios boerul Moghila pârcălab de Hotin, credincios boeriul Iosip Veveriţă, credincios boeriu Alecsa Bodeiu, credincios boeriu Petre Cârcovici, credincios boeriu Danciul, credincios boeriu Crăste nemesnic, credincios boeriu Văţcanu, credincios boeriu Andreica den Cetate-Noă, credincios boeriu Dumitru portariu de Suceav<a>, credincios boeriu Savin postelnicul, credincios boeriu Moga spătariul, credincios boeriu Ioan visternicul, credincios boeriu Coste păharnicul, credincios boeriu Andreichi stolnicul, credincios boeriu Paşco comis şi în credinţa tuturor boerilor noştri, mari şi mici.

Şi după a noastră viiaţă, ce-or fi domni din ficiorii noştri sau din niamul nostru sau din boieri, de ar fi să s<e> aliagă domni pământului nostru al Moldovii, ca să nu strâce a noastră danie şi întăritură, ce să aibe a o întări pentru a lor driaptă şi credincioasă slujbă.

<Iar pentru mai mare tărie şi împuternicire> precum mai sus scrie, credincios boerul domnii mele Moghila logofăt au scris şi au legat pecete noastră pe a noastră carte.

Gavril Grigorovici au scris în Huşi.

Şi s'au tălmăcit de Toader Muste, la *anul* 7274 <1766> Iuli 15.

Arh. St. Iaşi, CCCL/9.
Trad. rom. din 1766.

134

1560 (7068) Aprilie 8.

7068 <1560> Apr. 8.

Idem întăritori stăpânirii lui Andreica şi sora lui Marişca, nepotului lor Isac, surorii şi fratilui acestor: Toma, Bălcul şi Sofiei, Micăi şi Fratului, toţi nepoţi lui Stoian şi . . pe satul Sodomireştii şi anumi: celor întâi adică, Andreica şi surorii sali Marişca, pe giumătate din acest sat, partia din sus, iară celor din urmă, pe ceilaltă giumătati, partea din gios.

Acad. R.P.R., ms. 2088 f. 17 v.
Rezumat rom.

[1]) în text: „samomu".
[2]) loc alb în text.

135

1560 (7068) Aprilie 8.

«Suret de pi uric dela Alicsandru v<oe>v<o>d din let 7068 <1560>, Apr<ilie> 8.

Adică au venit înainte domniei mele şi înainte tuturor moldovineştilor boerilor domniei mele Ifrim şi soră-sa Anuşca, ficiorii lui Petriman su<l> geriu şi cu nepotă-său One şi sora lui Naste, ficiorii Sascăi, de a lor bună voie, de nimine săliţi nici asupriţi şi ş'au înpărţit în desine ale sale drepte moşii, din deres de întăritură ci au avut ei dela moşul domniei sale Ştefan v<oe>v<o>d satul Porceştii şi Brebii şi Hociungii, în ţân<u>t Niamţului.

Şi s'au venit în parti Oanii şi a surorii lui, Nastii şi lui Valeş şi Cozmii şi Irinii, fraţii lui Ivanco, satul Brebii şi Hociungii.

Deci noi, văzând a lor de bună voi tocmală în desine şi noi aşâjdire dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Onii şi surorii lui, Nastii şi lui Valeş, ficiorii Sascăi şi Cozmii şi Irinii, acele mai sus scrise sate, Brebii şi Hociungii, cum ca să le fie şi dela noi urici cu tot vinitul, lor şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul lor, cine să va alegi mai deaproapi, nestrămutat nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelor sate, Brebii şi Hociungii, de unde li-au hotărît lor Săchel medelnicer; din Fântâna Zmăului şi pe unde li-au pus lor stâlpi şi cu amândoi ţărmurii heleşteului de sus şi despre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pre unde din vechiu au lăcuit.

Şi spre aciastă credinţi este însuş domniia me mai sus scris Alicsandru v<oe>v<o>d şi a preiubiţilor fii a domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Petru şi a tuturor boierilor domnii mele, *şi celelalte.*

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, LXXXIV/2.
Trad. rom. din sec. XIX.

136

1560 (7068) Aprilie 8, Huşi.

Suret de pe uricul sârbăsc dela Alexandru v<oe>vod, din leat 7068 <1560> April 8.

De ştire facem cu această cartea a noastră tuturor cine pe dânsa se va uita ori va ceti-o ori va auzi-o, precum aceşti sânt adevăraţi Ureche şi sora lui, Muşa, ficiorii Grozii şi Gugul şi fraţii lui, Ioan Bracovianul şi Stan şi Zaharie, ficiorii Măruştii şi nepotul lor . . . . . , toţi nepoţii Giurgii şi a Julii şi lui Ivan, i-am miluit pre dânşii cu osăbită a noastră milă şi li-am dat şi li-am întărit lor dela noi, într'al nostru pământ al Moldaviei, a lor dreaptă moşie şi baştină,

dintru a lor dresă de danie ce au avut dela moşii lor Giurge şi Jula şi Ivan, dela cei denainte noastră, Ilie şi Ştefan v<oe>v<o>zi, giumătate de sat<Grozeştii> în Câmpii lui Dragoş, ce din sus giumătate şi a patra parte din ciaş giumătate, ce au cumpărat a noastre slugi Grozia şi sora lui, Maruşca şi de frate nepotul lor Gliga, drept optzeci zloţi tătărăşti, dela Niacşa, fata Giurgii Grozescul şi dela nepotul ei, dela Dragotă, feciorul lui Ivan şi din dresă de cumpărături ce au avut dela moşul domniei mele bătrânul Ştefan <voe>v<o>d, precum le dăm lor şi dela noi uric cu tot venitul, lor şi fiilor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi împrăştiaţilor lor şi tuturor niamului lor, cine să va alege lor mai deaproape *nestricat* [1]) niciodată, în vac.

Iar hotarul acei mai sus scrisă giumătate de sat de Grozeşti, în Câmpii Dragoşului, cea de sus giumătate, este din tot hotarul giumătate, cea de sus giumătate. Şi hotarul acei a patra parte din ceiaş giumătate, este din giumătate de sat a patra parte; iar dintr'alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din viac au fost.

Spre aceasta este credinţa noastră domnească mai sus scrisului, noi Alexandru v<oe>v<o>d şi credinţa preiubiţilor fiilor domnii mele, Ionaşcu şi Bogdan şi Petru şi credinţa boerilor noştri, a mari şi a mici.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domnu din fii noştri ori dintr'a al nostru niam ori pe altu cine dumnezeu va alege domn să fie al nostrului pământ moldovenesc, acela fiind, să nu strămâte a noastră danie şi întăritură, iar lor să le întăriască, pentru care noi li-am dat şi li-am întărit, de care este lor driaptă moşie, pentru care ei au cumpărat pe a lor drepţi bani.

Spre ce mai mare tărie şi întăritură a celor tuturor de sus scriş, am poroncit noi al nostrului credincios boer Movile logft. să scrie şi a noastră pecete să o spânzure cătră această carte a noastră.

Scris-au Gavril Grigorievici în Huş.

Acest suret este tălmăcit de pe cel adivărat uric sărbăsc, care uric se află la mâna sulgerului Costandin Ureche şi s'au tâlmăcit de Alexandru Stancu sulger, 1802 Oct. 29.

Arh. St. Iaşi, CCCL/10.
Trad. rom. din 1802.

137

1560 (7068) Aprilie 9, Huşi.

Cu mila lui dumnezău, noi Alexandru v<oe>v<o>d, domn ţării Moldaviei. Facim ştiri cu acest uric al nostru tuturor cari vor căuta asupra lui sau cetindu-să vor auzi, pentru aceste adevăratele nepoate a lui Iliiaş Şanga, anume Marie şi so-

[1]) în text: «neroşoit».

ru-sa Drăghiţa, precum că li-aş miluit cu osăbită mila noastră de li-am dat şi li-am întărit dela noi drepti ocinele şi moşiile lor, în ţara noastră a Moldovii, din ispisoc de danii ci l-au avut moşul lor Iliiaş Şanga dela moşul domnii mele Ştefan v<oe>v<o>d, giumătate de sat din Băsăşti, giumătate ce din gios şi o a patra parte din Văsâeşti, parte din cătră apa Trotuşului şi cu poenile anume Podena şi Runcul, ce este curătura [1]) lor, cari sânt piste apă Trotuşului şi a patra parti din poeni Borâlei, pentru ca să le fie lor şi dela noi uric cu tot venitul, lor şi fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor şi prestrănepoţilor şi a tot niamului lor, ci li să va alegi mai deaproape, nistrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus numitei giumătăţi di sat din Bâsăşti, din tot hotarul să fie giumătate ca din gios. Iar hotarul acei a patra parte din Văsâeşti, din tot hotarul să fie a patra parte, iar despre alte părţi, după vechiul hotar, pi unii au apucat din vechiu.

Care spre aceasta este credinţa a însuşi domniei mele di mai susnumitului, Alexandru v<oe>v<o>d şi credinţa a preiubiţilor fii domnii mele, Ionaşco şi Bogdan şi Mihail Petru şi credinţa tuturor boerilor noştri a Moldavii, mari şi mici: credinţa dumisale Ioan Moţoc vor<ni>c şi credinţa dumisale Negoia şi credinţa dumisale Moghila pârcălabi de Hotin, credinţa dumisale losip Veveriţă, credinţa dumisale Alexa Bodeiu, credinţa dumisale Petre Cârcovici, credinţa dumisale Ion Danciul şi credinţa dumisale Crâste pârcălabi de Neamţu, credinţa dumisale Vascan şi dumisale Andrei ai *Cetăţii Noi*, credinţa dumisale Dumitru portariu de Suceavă, credinţa dumisale Sava postelnic, credinţa dumisale Moga spatar, credinţa dumisale Ion vistiernic, credinţa dumisale Coste paharnic, credinţa dumisale Andrei Costachi[2]), credinţa dumisale Paşco comis şi credinţa a tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domnu din copiii noştri sau din niamul nostru sau iarăşi ori pe cine îl va alege dumnezeu a fi domn pământului nostru Moldavii, acela să nu strâce a noastră danii şi întăritură, ce mai vârtos să le întărească lor, pentrucă li-am dat lor şi li-am întărit, căci le este lor driaptă ocină şi moşii.

Şi spre mai mare tării şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrisă, am poruncit credinciosului boierului nostru, dum<nealui> Moghila log<o>f<ă>ţ, să scrii şi pecetea noastră să o legi cătră acest adevărat al nostru uric.

Au scris Gavril Grigorovici în Huş, la anul 7068 <1560>, Apr. 9.

S'au tălmăcit di pi originalul sârbesc din cuvânt în cuvânt de mine gios iscălitul, la anul 1840 Mai 18, Hrisant eromonah. Posleduit, 1842 Mart 15.

Arh. St. Iaşi, Transport 806, opis 918, dos. 15, f. 23.
Trad. rom.

[1]) în text: « terebejul ».
[2]) probabil « Andreico stolnic ».

138

1560 (7068) Aprilie 9.

Noi Alexandru voevod, din mila lui d<umne>zeu, domn ţărei Moldovei. Facem ştire cu această carte a noastră tuturor carii or vide-o sau ar auzi-o, pentru aceste adivărate slugi a noastre Petre armaşul şi Crăciun şi Dumitru şi Giurgie cerşind lor osăbită milă dela noi şi le-am dat lor dela noi în pământul nostru al Moldovei, un loc în pădure, o poiană unde se chiamă poiana Săcăturei pe Trebeşel, în ţinutul Bacăului, cum li s'au dat lor dela noi uricu cu tot venitul, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi prestrănepoţilor lor şi a tot neamul lor, cu câţi s'ar alege din dânşii cei mai deaproape, necläntit nici odinioară, în veci.

Iar acest loc ce s'au scris, în pădure în poiana unde se zice poiana Săcăturei pe Trebeşel, în ţinutul Bacăului, s'au dat lor în trei părţi: o parte s'au dat slugei noastre Petrei armaşului, a doua parte s'au dat lui Giurgi, a treia parte s'au dat lui Crăciun şi lui Dumitru.

Iar hotarul acela şi locul ce s'au zis mai înainte s'au dat în gura Cârligatului, unde cade Cârligatul în Trebeşel, dealul Cârligatului până la Fântâna Oiei şi din Fântâna [Oiei în Căpăţâna cea Mare, în râpa Trebeşelului, de acolo Trebeşelul în jos până în Trebeşelul cel Mare şi până în gura Cârligatei, iar de alţii ai lor de laturi, după hotarul cel bătrân, până în vechia vatră.

Iar acestaş în credinţa domniei noastre, precum mai sus ni-am scris, Alexandru voevod şi în credinţa preiubiţilor fii ai domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Petru şi în credinţa boierilor noştri şi în credinţa boerului Ion Moţoc vornic şi în credinţa boearului Negoie şi a boerului Moghilă pârcălabul Hotinului şi în credinţa boiarului Iosep Severici[1]) şi în credinţa boerului Bodio Alexa şi credinţa boerului Petrea Cârcovici şi credinţa boerului Ion Danciul şi boerul Hristea Nemţanul şi credinţa boerului Vascan şi boiarul Andreica de Cetatea-Nouă şi credinţa boerului Dumitru portarul Sucevei şi credinţa boerului Sava postelnicul şi în credinţa boerului Moga spătarul şi în credinţa boerului Ioan visternicul, credinţa boerului Costantin paharnicul şi credinţa boerului Andreica stolnicul şi credinţa boerului Paşcu comisul şi credinţa tuturor boerilor noştri, mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă, cine va fi domn, ori din feciorii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pre cine va alege d<umne>zeu să fie domn pământului nostru al Moldovei, tot să nu strice dania noastră şi întăritură, ci să fie întărită, pentrucă le-am dat lor şi le-am întărit pentru slujbă.

---

[1]) în loc de «Veveriţă».

Iar cei ci mai din sus întărită întăritură, toate aceste ce mai sus s'au scris, am poroncit credincios boerului nostru Moghilă logofătului, să scrie şi pecetea noastră să lege la această carte a noastră.

Leat 7068 <1560> April 9 zile.

Acest suret fiind scos din cuvânt în cuvânt de pe suretul ispisocului ce l-au înfăţoşat răzeşii Păcurari. Ion Lupaşcu paharnic, 1837 Mai 20.

Acad. R.P.R., CCLXV/7.
Trad. rom.

139

1560 (7068) Aprilie 11, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am binevoit domnia mea cu a noastră bună voie cu curată <şi> luminată inimă şi cu tot sufletul şi bunăvoia noastră şi cu ajutor dela dumnezeu şi dăm şi întărim sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Dobrovăţ, unde este hramul coborîrea sfântului duh, toate satele din toate privilegiile ce au călugării dela Dobrovăţ, dela bunicul nostru Ştefan voevod şi dela părintele domniei mele Bogdan voevod şi dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr şi dela Petru voevod, mai întâiu satul Feteştii şi Alexeştii şi cu moară şi unde a fost Radul şi satul Munteanii şi Costiceanii şi cu moară şi Ostroveanii şi din privilegiile de cumpărătură ce a avut dela bunicul domniei mele Ştefan voevod şi un sat la gura Ialanului, anume Rădeanii şi cu iezer la gura Ialanului, ce l-a cumpărat Mihul medelnicer pentru 200 zloţi tătăreşti din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân şi a dat acest sat sfintei noastre mânăstiri dela Dobrovăţ, întru pomenirea sa.

Şi deasemenea satul anume Rusii şi cu moară, unde a fost curtea lui Stan Popovici şi Călugăreanii, unde-i Jurj şi Dumeştii, unde a fost Radul care aceste sate au fost de schimb ale bunicului domniei mele Ştefan voevod.

Şi deasemeni satul anume Vadul Cârstei şi iezerul anume Bogatul şi satul Vădeanii şi cu moară la gura Ialanului. Şi de asemenea a treia parte din Ţigăneşti care este pe Putna şi cu moară pe Putna, care este danie sfintei noastre rugi, mânăstirei dela Dobrovăţ, dela părintele domniei mele Bogdan voevod. Şi asemenea a treia parte de sat din Ţigăneşti pe Putna şi cu moară pe Putna care această a treia parte de sat din Ţigăneşti pe Putna şi cu moară pe Putna, le-a dat Racişte pârcălab pentru sufletul său sfintei noastre rugi din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela fratele domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr.

Şi un sat anume Tăuţii şi jumătate din Telejin şi gârla Soarelui ce este a călugărilor dela Dobrovăţ de schimb cu Bica, nepotul lui Sin Rugină, din privilegiul de împărţeală dela Petru voevod.

Şi un sat, unde se cheamă la Fântâna Cahului, în Chighiaci, care sat a fost al lui Ţacău armaş danie dela Petru voevod şi l-a vândut sfintei noastre rugi pentru 600 zloţi tătăreşti, care aceşti bani au fost daţi de Mariica, sora domnici mele, după moartea ei.

Şi deasemeni un loc de pustie pe Bâc, la Soci, de partea cealaltă a Bâcului, partea din Rădiuri şi cu moară în Bâc, mai jos de mal, unde trece drumul Tătărăsc peste Bâc, care acest loc de pustie l-a dat Petru voevod sfintei mânăstiri din privilegiul de danie dela Petru voevod.

Şi deasemeni un sat la Gura Ialanului, anume Piscanii şi cu un iezera nume Maţea, ce l-a dat Ion pârcălab de Soroca, fiul lui Mihul medelnicer, întru pomenirea sa din privilegiul dela Petru voevod.

Şi un loc de prisacă şi cu grădină pe Prut, mai sus de morile domniei mele despre Branişte, pe malul Prutului, ce au dat domnia mea acest loc de prisacă şi cu grădină monahului Ioil.

Şi douăzeci şi patru fălci de vie în Huşi, care sunt ale sfintei noastre mânăstiri şi rugi.

Şi deasemeni, dăm şi întărim sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Dobrovăţ pe drepţii robi Ţigani şi Ţigance cu sălaşele lor: Vasco cu femeia şi cu copiii lor şi Voina cu femeia lui şi cu copiii lor şi Neniuga cu femeia şi cu copiii lor, care sunt dania dela Alexa Nebojatco. Şi Sămeon cu femeia şi cu copiii lor şi Nestor cu femeia şi cu copiii lor, pe care i-a dat Ion pârcălab. Şi Danciul cu femeia şi cu copiii lor şi Niagoie cu femeia <şi> cu copiii lor, Ion Picioroga cu femeia şi cu copiii lor şi Nan, fiul lui Petre Cojan, cu femeia şi cu copiii lor, pe care i-a dat Petru voevod. Şi Radul cu femeia şi cu copiii lor şi Nan cu femeia şi cu copiii lor şi Gologan cu femeia şi cu copiii lor, pe care i-a dat Hârbor postelnic. Şi Matei fiul Marinii cu femeia şi cu copiii lor, pe care i-a dat Sava pârcălab.

Toate acestea mai sus scrise să fie dela noi sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Dobrovăţ, unde este hramul coborîrea sfântului duh, uric cu tot venitul.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise şi jumătăţi de sate şi a tuturor părţilor de sate şi iezere şi prisăci mai sus scrise şi a acestor vii mai sus scrise, să fie acestora mai sus scrise hotarul din toate părţile, după vechiul <hotar>[1]) pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele Ionaşco şi Bogdan şi Mihail Pătru şi credinţa boierilor noştri. Aceasta scriem [2]).

Boiarii [3]) anume: Movila mare logofăt, Ion Moţoc mare vornic, Niagoe şi Movila pârcălabii de Hotin, Iosip Veveriţă şi Alexa Bodeiu şi Petre Cârcovici

[1]) omis în copie.

[2]) «Aceasta scriem», intercalat de copist.

[3]) urmează text românesc.

şi Ion Danciul şi . . . [1]) pârcălabii de Niamţu, Văscan şi Andreica pârcălabi de Cetatea-Nouă, Dumitru portariul de Suceav<a>, Sava *mare* postelnic, Moga mare spatar, Ion *mare* vistier, Coste *mare* paharnic, Andreica *mare* stolnic, Paşco mare comis.

In Huşi, leat 7068 <1560>, Aprilie 11.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629 f. 71—72.
Copie slavă din sec. XIX.

140

1560 (7068) Aprilie 13, Iaşi.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că pe aceste adevărate slugi ale noastre Bratăş şi fratele său Ion şi Simca [2]), i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră în Moldova, ocina lor dreaptă şi cumpărătura lor din privilegiul de cumpărătură ce au avut ei dela Petru voevod, un sat anume Cupcicea, pe Ciuhur şi cu iaz şi cu moară pe Ciuhur, ca să le fie dela noi cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7068 <1560>, Aprilie 13.

Marele logofăt. Faceţi-le uric.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/223.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1808.

141

1560 (7068) Aprilie 13, Huşi.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Alexandru v<oe>vod, domnul ţării Moldoviei, scris în Huşi de Bogze diiac, din leat 7068 <1560> Apr. 3.

Inştiinţare facem prin aciastă carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi cetindu-să, deacă va avea cineva vre-o trebuinţă să ştie, precum că domniia mea am binevoit înpreună cu preiubita doamna a domniei meale Ruxanda, cu a noastră bunăvoinţă, cu curată şi cu luminată inimă, din tot sufletul nostru şi cu ajutoriul dela d<umne>zeu, de am dat şi am miluit a noastră din nou zidită sf<â>nta rugă, mănăstirea Râşca, unde iaste hramul a sf<â>ntului arhierarh şi făcătoriul de minuni Nicolae, un sat în obârşiia pârâului Vasluiului, anume Popeştii şi cu măn<ă>stirea ce să numeşte Trăstiiana şi cu moară într'acelaş părău, cu prisăcile şi cu poenile. Care acest de mai sus numit sat Popeştii, cu

[1]) loc alb în text.
[2]) pasagiul: «şi fratele său Ion şi Simca» este tăiat cu cerneală.

măn<ă>stirea Trăstiiana, cu prisăci şi cu poenile, au fost a Lupului *fost* pah., fecior Dionisiei călugăriţii, nepot Tăutului şi le-au pierdut în vremea vicleniei sale, când s'au rădicat domn asupra capului domniei mele şi cu alţi vicleni, când au şi perit întru vinovăţiile sale.

Pentru ca să fie sf<i>ntei rugii noastre cu tot venitul nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acestui de mai sus numit sat Popeştii, din obârşia Vasluiului cu moară, cu mânăstirea Trăstiiana, cu prisăcile şi cu poenile, să fie după vechiul hotar până unde s'au apucat din veci.

Precum spre aceasta iaste credinţa a însuşi mai sus numitei domniei noastre, Alesandru v<oe>vod şi credinţa a preiubiţilor fii a domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Petru şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldoviei, a mari şi mici[1]).

Şi spre mai mare tărie şi întăritură, am poruncit credincios boeriului nostru Movilă logf. să scrie şi către adevărată cartea noastră această peceate să lege.

De pe sârbie pe limba moldovinească, am tălmăcit la anul 1813, Iuli în 10, clucer Pavel Debrici.

Această[2]) copie de pe suretul ispisocului domnului Alexandru v<oe>vod, poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt şi fiind întocma cu cel adevărat, s'au încredinţat şi cu a noastră iscălitură, 1814 Mart 15. Veniamin mitropolit Moldaviei.

Arh. St. Buc., M-rea Râşca, XII/1.
Copie rom. din 1814 după o trad. rom. din 1813.
Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., LIV/247.

142

1560 (7068) Aprilie 19.

† *Noi Alexandru vooevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.* Iată aciasta a noastră slugă Stanciul şi Fraţiman şi Mihal şi Drojdie şi cu fămeile loru Marica şi Toma şi Sora miluitu-i-am pre dănşii pentru a noastră osebită milă şi le-am dat şi le-am întărit lor dela noi înntru al nostru pământ al Moldovei din şapte părţi din sat din Bălăneşti pre Juravăţu şase părţi, cum ca să aibă a ţine precum le-am dat a mele acele părţi, pentru căci ei au dat domnii mele şasă cai buni. Şi pre acele părţi n'au avut nime niciun dres şi s'au venitu al nostru dreptu domnescu acele părţi.

Pentru aceia, i-am miluit ca să le fie şi dela noi uricu cu tot venitul, lor şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor cu tot neamul lor carele să va alege mai deaproape, neclătit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă şasă părţi din şapte părţi din Bălăneşti pre Jurăvăţu, ca să le fie din şapte părţi, şasă părţi, iar de către alte hotară pe hotarul cel bătrânu, pe unde au înblat din veacu.

[1]) în suret urmează în paranteze: «De aicea, urmează obicinuitul blestăm asupra acelora ce ar cuteza a strica această danie şi miluire».

[2]) urmează text scris de altcineva.

Iar pentru mai mare credinţa şi întărire acestor ce s'au scris mai sus, poruncit-am credinciosului boeriului nostru dumnealui... [1]) logofăt să scrie şi pecete noastră să lege aciastă a noastră adevărată carte.

La Iaşi, let 7068 <1560> Apr. 19.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trei Ierarhi, nr. 578 f. 348 v.
Trad. rom.

143

1560 (7068) Aprilie 23.

Ispisoc, d. la Alexandru vod<ă>, leat 7068 <1560> Apr<ilie> 23.

Adecă, au vinit înaint<e> noastră şi a boierilor noştri Dumitra şi Marta şi Muşia şi Drăgana, feteli lui Ion Porcul, de a lor bună voe, de nim<e> silit<e> nici asuprite, au dat iali a lor driaptă ocină din giumătat<e> de sat de Bogdăneşti a cincia parte, parte <a> lui Ion Porcul, au dat-o slugilor noastre, lui Petria Păun şi Porcului şi Bechii şi lui Budii, pentru căci ei au plătit o gloabă a lui Ion Porcul, 100 zloţi tătăreşti, în visteriia noastră.

Aşa arată acest ispisoc.
In Iaşi, leat 7209 <1701>, Ap. 24.

Arh. St. Iaşi, CDXIV/14.
Trad. rom.

144

1560 (7068) Mai.

† In vremea binecinstitului şi de Hristos iubitorul nostru domn, Io Alexandru voevod, fratele nostru, călugărul Marchel, pustnic în locul numit Ţolici, a venit în faţa egumenului ieromonah Spiridon dela mănăstirea Neamţ, înaintea noastră şi înaintea întregului sobor şi s'a închinat sfintei mânăstiri şi a dat locul său de prisacă pe care singur l-a curăţat cu munca sa şi a făcut şi poiană şi singur a curăţat.

Şi l-am scris în sfântul şi marele pomelnic; şi pomană i-am făcut lui.

Şi eu, smeritul călugăr Marchel, am dat cu voia mea nesilit de nimeni, nici prigonit. Iar după moartea mea, nimeni să nu încerce a lua dela sfânta mânăstire . . . . [2]) pentru sufletul meu şi nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi . . . . . [2]).

In anul 7068 <1560>, luna Mai . . . . . [2])

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, IX/1.
Orig. slav, hârtie.
Fotocopie la Acad. R.P.R., XXVI/14.

[1]) loc alb în text.
[2]) loc rupt în orig.

1560 (7068) Mai 19, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, oricui îi va fi de trebuinţă, că pe această adevărată slugă a noastră Boldur şi pe sora lui, Magda, fiii lui Dragoş Mihăilaş şi pe verele lor Caterina şi Ana şi Mariica, fiicele lui Sima Mihăilaş, toţi nepoţii Anuşcăi, fiica lui Pătru Liteanu, cneaghina lui Andreico ceaşnic, i-am miluit pe ei cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, dreapta lor ocină şi dedină din uricul lor drept şi din privilegiul de cumpărătură, ce a avut bunica lor Anuşca, fiica lui Pătru Liteanu, cneaghina lui Andreico ceaşnic, dela Petru voevod, un sat anume Milineştii, în ţinutul Hotinului, ca să le fie dela noi ‹uric› şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţiilor şi strănepoţiilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris anume Milineştii, în ţinutul Hotinului, să fie din toate părţile, după hotarul cel vechiu.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Pătru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi credinţa panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petrea Cârcovici pârcălab, credinţa panului Iosip Veveriţă pârcălab, credinţa panului Alexa Bodeiu pârcălab, credinţa panului Ion Danciul şi credinţa panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului ‹Vas›[1]) can şi credinţa panului Andreica pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Sava postelnic, credinţa panului Moga spătar, credinţa panului Ioan vistier, credinţa panului Costea cea‹şnic›[1]), credinţa panului Andreica stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este ocina şi dedina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Gavril Grigorevici în Huşi, în anul 7068 ‹1560›, luna Mai 19 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 232.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

[1]) loc rupt în orig.

146

1560 (7068) Iunie 5, Suceava.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Toader Isacico şi sora lui Nastea, copiii Măricăi, nepoţii lui Vlaşin şi verii lor Lazor şi fratele său Marco, fiii lui Ştefuł şi deasemeni verii lor Manea şi sora lui Drăgaia, copiii Magdei, toţi nepoţii lui Oanţă Flocescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut nişte curături [1]) şi cu prisacă şi cu grădini, însă în pădure, în afară de câmp, din jumătate de sat, care sunt curăturile [1]) lor, ce li-au curăţit ei în ocina lor şi le-au ars, cu dreptele lor privilegii, iar acum ei le-au vândut slugii noastre Vasco, pentrru 120 de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Vasco, fratele lui Floca, de a plătit totul deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 120 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Toader şi ale surorііі lui Nastea, copiii Măriicăi, nepoţii lui Vlaşin şi ale verilor lor Lazo şi ale fratelui său Marco, fiii lui Ştefuł şi ale lui Manea şi surorii lui Drăgae, copiii Magdei, toţi nepoţii lui Oanţa Flocescul, înaintea noastră, ca să fie şi de la noi cu tot venitul.

Scris în Suceava, în anul 7068 <1560>, Iunie 5.

Marele logofăt a spus.

Arh. St. Iaşi, CCCL/11.
Copie slavă.

147

1560 (7068) Iunie 24, Suceava.

Alexandru <voevod> din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Dă <domnia mea> slugii noastre Ciolpan a treia parte de sat, din a patra parte din Vârtop, partea de sus, de moştenire şi <de> cumpărătură, ce a avut Toader vistier, pe care şi-a cumpărat-o el dela Todosiica Samoileasă pentru patru sute zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat Ciolpan şi a plătit deplin toţi aceşti 400 zloţi tătăreşti înaintea noastră în mâinile Todosiicăi. Ca să-i fie lui şi de la noi şi cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7068 <1560>, Iunie 24 zile.

Marelę logofăt a spus.

Pătraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, LXX/8—9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1827.

[1]) «terebeji» în text.

148

1560 (7068) Iulie 18, Suceava.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre credincioase Anton fost humelnic [1]) jumătate din sat, din Avrămeani jumătatea de sus, pe care şi-a cumpărat-o această jumătate de sat dela Sofronia călugăriţa, fiica lui Solomon vistier, pentru patru sute zloţi tătăreşti. <Şi s'a sculat sluga noastră>, Anton humelnic [1]) şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi . . . [2]).

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7068 <1560>, Iulie 18.

Marele logofăt . . . [2]) a spus

Eu Stârcea am scris.

Acad. R.P.R., LVIII/4.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1813.

149

1560 (7068) August 20, Hârlău.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţa cea de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpânului meu Isus Hristos, închinătorul troiţei, Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, oricui îi va fi de trebuinţă, că am binevoit domnia mea, cu bună voirea noastră şi cu inimă curată şi luminată şi din toată bună voia noastră şi cu ajutor de la dumnezeu şi am dat şi am miluit şi am întărit vechea noastră ctitorie, sfânta mânăstire dela sfântul Munte, dela Vatopet, unde este hramul blagoveşteniei preacuratei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu o cărvăsărie [3]) ce este în Solun [4]), care această cărvăsărie domnia mea am cumpărat-o dela un cadiu turc anume Balcic din Solun [4]), pentru 65000 aspri turceşti.

Şi am dat această mai sus scrisă cărvăsărie [3]) să fie ascultătoare de sfânta mânăstire dela Vatopet, pentrucă au adus rugătorii noştri chir Maxim iclisiarh şi Sofronie stareţ proegumen şi cu alţi fraţi din sfânta mânăstire dela Vatopet, în ţara noastră şi la noi sfinte moaşte: mai întâi sfântul cap al sfântului Grigorie Bogoslovul şi sfintele moaşte sfintele fălci ale sfântului Ioan Zlataust şi sfintele

[1]) „humelnic": vătaf de arie.
[2]) loc rupt în orig.
[3]) vamă.
[4]) Salonic.

moaşte sfântul deget cel mare al sfintei Ana, mama preacuratei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria.

Deci, domnia mea, împreună cu rugătorii şi părinţii noştri chir Grigorie mitropolit de Suceava şi chir Etimie episcop de Rădăuţi şi chir Anastasie episcop de Roman, am primit şi toţi împreună au binecuvântat ca să aşezăm sfintele moaşte în noua noastră zidire în sfânta mânăstire dela Slatina, unde este hramul sfintei preobrăjenii a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos.

Deci, domnia mea, cu mare bucurie m'am bucurat şi preafrumos am înfrumuseţat sfintele moaşte şi am ferecat cu mult aur aceste moaşte mai sus scrise şi multe pietre de mare preţ am adăugat la sfintele moaşte. Şi le-am aşezat pe ele în mânăstirea noastră dela Slatina.

Şi întru aceasta, deasemenea am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată şi am întocmit ca să aibă sfântul locaş dela noi obroc în toţi anii, câte trei sute ducaţi roşii. Şi am dat şi am împlinit şi vom da până când va sta sfântul lăcaş din sfânta mânăstire dela Vatopet, pentru mântuirea şi pentru sănătatea şi pentru sufletul domniei mele şi petru mântuirea şi sănătatea şi pentru sufletul Roxandei, doamna domniei mele şi pentru sănătatea copiilor de dumnezeu dăruiţi ai domniei mele: Ionaşco şi Bogdan şi Mihail Pătru şi a fiicelor domniei mele: Tudora şi Cneajna şi Teofana şi pentru sufletul sfânt-răposaţilor părinţilor noştri şi pentru sănătatea oştenilor [1]) şi a întregei ţări a domniei mele şi pentru întreaga credinţă creştinească drept credincioasă ca să fie această mai sus scrisă cărvăserie sfintei mânăstiri dela Vatopet, unde este hramul blagoveştenia preacuratei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi unde este egumen rugătorul nostru Calist, dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor, pentrucă am cumpărat domnia mea această cărvăsărie mai sus numită, tot pe aspri gata.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ionaşco şi Bogdan şi Mihail Pătru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc vornic, credinţa panului Neagoe şi a panului Vascan Movilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petru Cârcă pârcălab, credinţa panului Iosip Veveriţă pârcălab, credinţa panului Alxea Bodeiu pârcălab, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Andreica şi a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Dumitru portar de Suceava, credinţa panului Moga spătar, credinţa panului Zbearea postelnic, credinţa panului Ion al lui Petrică vistier, credinţa panului Costea ceaşnic, credinţa panului Andreica stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) «ionaţem»: volnici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră şi această întocmire mai sus scrisă, ci să le împuternicească şi să le întărească şi să le dea şi să împlinească aceşti mai sus scrişi 300 ducaţi roşii obrocul sfintei mânăstiri dela Vatopet, precum am întocmit, ca să fie în veci.

Iar cine s'ar încumeta să strice sau să nimicească această mai sus scrisă întocmire a noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de doisprezece sfinţi apostoli de frunte şi de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu Iuda şi cu alţi Iudei care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu, sângele lui nevinovat asupra lor şi asupra copiilor lor, să fie, cum şi este în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră,

A scris Andronic Hamza în Hârlău, în anul 7068 <1560>, luna August 20 zile.

[1]) Io Alexandru voevod, domn ţării Moldovei. Însă să se ştie că în fiecare an, când va fi luna Decemvrie în 6 zile în ziua sfântului Nicolae, vor face domniei mele pomenire şi doamnei domniei mele şi copiilor de dumnezeu dăruiţi ai domniei mele, după obiceiu, seara, parastas şi băutură cu o cupă mare de argint şi aurită cu solzi şi cu scafă [2]), din care am băut domnia mea şi a doua zi, asemenea, colivă şi băutură şi trapeză [3]).

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/25.
Fotocopie după un orig. slav.
Cu o trad. rom., CLXXXVII/173 dela mijlocul sec. XVIII. Altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 476 şi alta la Acad. R.P.R., ms. 1446, f. 79.

150

1560 (7069) Decembrie 21, Iaşi.

Io Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Iată am dat această carte a noastră stareţei şi tuturor călugăriţelor mânăstirii dela Vânători, ca să fie tari şi puternice cu această carte a noastră să-şi apere locul din prejurul mânăstirii, loc de două aruncături de săgeată în toate părţile, precum a însemnat sluga noastră credincioasă, Mălaiu vornic de gloată.

---

[1]) acest text este scris cu litere mari sub formă de monogramă.
[2]) «scafă»: taler ce stă sub cupă.
[3]) «trapeză»: ospăţ călugăresc.

Şi dacă vor afla tăind lemne sau orice pe locul lor, ele să aibă voie să ia dela acel om câte 4 boi.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să le împiedice sau să le păgubească pe locul lor, fără ştirea lor, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7069 <1560>, luna Decembrie 21.

Domnul a spus.

Stârcea a învăţat.

Şandru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/12
Copie slavă.

151

1561 (7069) Ianuarie 7, Suceava.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat rugătorilor noştri, ieromonahului Inochentie egumen şi tuturor călugărilor din mânăstirea dela Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni Nicolae, un sat pe Şumuz anume Dolheştii şi cu o moară în Şumuz, care acest sat pe Şumuz anume Dolheştii şi cu mori în Şumuz, l-au schimbat ei cu credinciosul nostru boier pan Zbiarea postelnic ; şi au dat schimb pentru schimb credinciosului nostru pan Zbiarea postelnic, două sate anume Streşanii pe Bâc şi cu moară în Bâc şi satul Cruhliceanii.

De aceia noi, văzând tocmeala şi schimbul lor de bunăvoie şi noi de asemenea şi dela noi, am dat şi am întărit rugătorilor noştri, ieromonahului Inochentie egumen şi tuturor călugărilor din mânăstirea dela Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni Nicolae, acest sat mai sus scris pe Şumuz, anume Dolheştii şi cu mori în Şumuz, ca să le fie dela noi şi cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7069 <1561>, Ianuarie 7.

Insuşi domnul a spus [1]). Faceţi-le uric.

Gavriil a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1786.

152

1561 (7069) Iunie 20, Vaslui.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri sluga noastră Isaico şi sora lui Candachiia, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Ion Tunsul, dela bunicul

[1]) scris de altă mână.

domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân şi din privilegiul de mărturie dela Petru voevod, din a patra parte .... [1]) din sat din Tunseşti şi au vândut slugii noastre Gavriil de acolo, pentru 65 zloţi tătăreşti. Şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, în mâinile celor de mai sus.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Vaslui, în anul 7069 <1561>, Iunie 20.

Domnul a spus.

Stârcea a scris.

Acad. R.P.R., CXCIX/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, cu data de 1561 August 7.

153

1561 (7069) Iulie 4.

Ispisoc .... dila domnul Alixandru v<oe>v<o>d, 7069 <1561> Iuli 4, întru cari să cuprindi că înainte domnii sale au a<ră>tat Marie, fata Tudorii, că au schimbat a sa driaptă ocină ci au avut maică-sa, Tudora, din giumătati, giumătate di sat Leuceştii, din a trie parte a cince parte şi din moară asămine şi dintr'altă giumătati, iarăş giumătati di sat, din a cince parte a cince parte, aceste li-au schimbat cu nepoţii săi, cu Dragoş şi cu sora lui, Mărina, fii lui Dragotă, dând ei Mării doă părţi din satul Grecii; şi au adaos 60 zloţi.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 380, f. 77 v.
Rezumat rom. din 1823.

154

1562 (7070) Martie 10.

† In numele domnului dumnezeului şi mântuitorului nostru Isus Hristos şi al preacuratei lui maici. Iată eu, mult păcătosul monah Teofilact, fost Băloş logofăt, am binevoit cu a mea bunăvoinţă şi din tot sufletul meu şi am dat sfintei mânăstiri Moldoviţa, pentru marele pomelnic, Ţiganul meu cumpărat anume Mihul, pe care l-am cumpărat pentru banii mei drepţi, pentru 1.000 aspri gata, dela vărul meu, dela Petrea fost pârcălab; iar Petrea pârcălab a adus acel Ţigan din ţara Ardealului cu ceata lui, când a mers Petru voevod la Unguri cu oştile. Şi atunci în domnia lui Petru voevod şi în <timpul> egumenului ieromonah Avramie, l-am dat sfintei mânăstiri, de bună voia mea ca să-i fie rob. Iar altul

[1]) loc ras în orig.

să nu-l supere şi nici să nu-l ia dela sfânta mânăstire, pentrucă îmi este cumpărătură dreaptă.

Iar pentru mai mare mărturie, să se ştie bine că m'am întocmit cu egumenul Avramie şi cu alţi fraţi şi am pus şi pecetea mea pe acest zapis de întărire al sfântului loc mai sus scris şi întru pomenirea mea neclintită.

Iar cine va strica această întocmire,să-i fie potrivnică preacurata născătoare de dumnezeu, în zilele judecăţii, amin.

In anul 7070 <1562>, luna Martie 10.

Acad. R.P.R., LXXXIV/153.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

155

1562 (7070) Martie 17, Iaşi.

Ion voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bună voinţă şi cu inimă curată şi luminată şi din toată bună voia noastră şi cu ajutor dela dumnezeu şi am dat şi am întărit rugătorilor noştri, Ioasaf egumen şi tuturor călugărilor, care locuiesc în sfânta mânăstire dela Homor, ocina şi dedina lor dreaptă, un sat pe Sâtna, anume Feredeianii, cu iaz şi cu mori pe Sâtna.

Şi acest sat, anume Feredeianii, l-a luat Alexandru[1]) dela mânăstire să fie domnesc. Şi după aceia, a căpătat acest sat Andreica stolnic şi a făcut acolo iaz şi aceste mori. Apoi, pentru aceste mori şi acest heleşteu, au făcut socoteală călugării dela Homor şi au dat înaintea noastră lui pan Andreica stolnic 100 de ughi galbeni, ca să nu mai aibă a se judeca Andreica sau copiii lui sau dintre verii lui, pentru acest iaz şi aceste mori.

Şi întru aceasta, deasemenea dăm şi întărim rugătorilor noştri mai sus scrişi, Ioasaf egumen şi tuturor călugărilor dela Homor, ocina şi dedina lor dreaptă, un sat pe Zijia, anume Strahotinul şi cu mori pe Zijia; care acest sat, anume Strahotinul, a fost luat şi el de Alexandru şi dat fiilor lui pan Neagul stolnic şi au făcut iaz şi mori.

De aceia, călugării au făcut socoteala acestui iaz şi a morilor lor pe cari le-au lucrat fiii lui pan Neagul stolnic; şi au plătit călugării dela Homor înaintea noastră 100 de ughi galbeni, în mâinile slugii noastre Lupul aprod, fiul lui pan Neagul stolnic.

Pentrucă aşa am aflat domnia mea, cu sfatul nostru, că este ocina şi dedina lor dreaptă, ca să fie aceste sate mai sus scrise, anume Feredeianii, cu iaz şi cu

[1]) este vorba de Alexandru Lăpuşneanu.

mori pe Sâtna şi satul anume Strahotinul pe Zijia, cu iaz şi cu mori pe Zijia, sfintei noastre mânăstiri dela Homor, dela noi şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7070 <1562>, Martie 17.

Insuşi domnul a spus.

Hamza a scris.

Arh. St. Iaşi, CCCL/13.
Copie slavă.
Altă copie slavă din 1786 la Arh. St. Iaşi, neinventariată.

156

1562 (7070) Iulie 1, Roman.

Ion voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Petrea Dupniţă, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă, din ispisoc de cumpărătură ce a avut el dela Alexandru <voevod>, din a patra parte de sat din Vârtopi în ţinutul Neamţului, a treia parte şi dintr'o bucată de pământ din câmp, ce este din hotarul Vârtopului, a treia parte; şi a vândut slugilor noastre, fraţilor săi, Ion Dupniţă şi Bârlibaş şi surorii sale Armanca, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat slugile noastre Ion Dupniţă şi Bârlibaş şi sora lor Armanca de au plătit toţi aceşti bani mai sus spuşi, patru sute de zloţi, în mâinile slugii noastre Petrea Dupniţă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Roman, în anul 7070 <1562>, Iulie 1.

Domnul a spus.

Pătraşco <a scris>.

<Pe verso:> 5 sărăcuste Indreica, 4 sărăcuste Pop, 3 sărăcuste Bărlibaş, 1 sărăcustă şi 5 vecernii Gavril şi 2 sărăcuste Cioban.

1 sărăcustă Mihalcea, 1 sărăcustă Crăciun şi 1 sărăcustă Dragoş.

2 sărăcuste Gavril, 1 sărăcustă Simion, deasemenea Simion . . . sărăcuste; 3 sărăcuste Dămian, 4 sărăcuste Onofrei, 1 sărăcustă Grigorie, 2 sărăcuste Nistrea

Acad. R.P.R., LXXVI/80.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

157

1562 (7070) Septembrie 11, Suceava.

Ioan voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei, părintele patriei. Am dat slugii noastre Vartic o selişte anume Andriecăuţi, în ţinutul Hotinului, care această selişte a fost din ocolul Bozoviţei, ca să-i fie dela noi şi cu tot venitul lui.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7070 <1562>, Septembrie 11.

Acad. R.P.R., LX/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

158

1563 (7071), Huşi.

Suret di pi ispisoc sărbăscu, tălmăcit la anul 1836, luna Iuni 9 zili ci esti din leatu dila Adam 7071, iar anii dila Hristos 1563.

Au vinitu înainte noastră şi înaintea boierilor noştri, Cucul şi fratili-său Ioan . . .[1]) Iacob, ficiorii lui Ioachim Tâmpa, nepoţii lui Ioan Cârpă, di a lor bună voi, di nimine săliţi, nici asupriţi, au vândut a lor driaptă ocină strămoşască, moştenire ci au avut moşul lor Ioan Cârpă, din giumătati din a trie parti, din satul vechiu Ştefan [2]) doă părţi din parte din gios; şi au vândutu slugilor nostri, lui Drăgan Stoişa şi lui Ioan şi fimeii lui Ana, în 70[3]) zloţi tătăreşti.

Şi au plătitu toţi banii acei di mai sus scriş<i>, <70 de> zloţ<i>, ca să li fii lor cu tot vinitu. Şi nimini să nu să amesteci.

S'au scris în Huşi, la anul 7071 <1563>.

I<s>călit Gavril.

Arh. St. Iaşi, CCCL/14.
Trad. rom. din 1836; altă trad. rom. din 1766 cu mici deosebiri.

159

1563 (7071) . . . 16, Bârlad.

Din mila lui dumnezeu, noi Ion voevod, domn al ţării Moldovei, nepotul lui Ştefan voevod cel Bătrân. Facem cunoscut şi cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Trif, fiul lui Fetion, nepotul

[1]) loc alb în text.
[2]) celelalte acte din aceeaşi partidă, menţionează satul « Cârpeşti ».
[3]) în trad. rom. din 1766: « 800 zloţi tătăreşti ».

lui Şandru Dumescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul său Şandru Dumescul, dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a treia parte, din a treia parte din sat din Dumeşti, care acest sat este pe Iadricii. Şi a vândut slugilor noastre, lui Ion Findea şi fiului său Lupe stolnicel, pentru o sută şi şasezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat slugile noastre Ion Findea şi fiul său Lupe stolnicel de au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus spuşi, 160 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Trif, fiul lui Fetion nepotul lui Şandru Dumescul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri; însă loan Findea singur a dat 130 de zloţi tătăreşti, iar Lupe stolnicel a dat 30 de zloţi tătăreşti.

Şi întru aceasta, asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Marinca, fiica Ancăi, nepoata lui Şandru Dumescul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina ei dreaptă, tot din acelaşi privilegiu mai sus scris, ce a avut bunicul ei Şandru Dumescul dela bunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, a cincea parte din a treia parte de sat din Dumeşti; şi a vândut slugii noastre Coste, pentru o sută şi zece zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Coste, de a plătit deplin toţi aceşti bani scrişi mai sus, 110 zloţi tătăreşti, în mâinile Marincăi, fiica Anei, nepoata lui Şandru Dumescu.

De aceia, noi am văzut tocmeala de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea am dat şi am întărit slugilor noastre Ion Findea şi fiului său Lupe stolnicel, această mai sus numită a treia parte din a treia <parte> din sat din Dumeşti, care acest sat este pe Iadrici şi iarăşi, slugii noastre Coste, din a treia parte de sat, iarăşi din Dumeşti, a cincea parte, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acesta mai sus scris, din a treia parte din sat din Dumeşti, a treia parte să fie din tot hotarul, din a treia parte, a treia parte; iar dinspre alte părţi după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit. Şi iarăşi, această mai sus scrisă, din a treia parte de sat din Dumeşti, a cincea parte, să fie din tot hotarul din a treia parte, a cincea parte; iar dinspre alte părţi să fie după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ion voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc mare sfetnic şi credinţa panului Spancioc vornic, credinţa panului Dărman căpitan, credinţa panului Avram şi a panului Mătiaş staroşti şi pârcălabi de Hotin, credinţa panului Iaţco şi a panului Seachil pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Andreica şi a panului Nicoară pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Bârnovschi portar de

Suceava, credința panului Bolea postelnic, credința panului Gavril spătar, credința panului Ion vistier, credința panului Mălaiu ceașnic, credința panului Ivăneața stolnic, credința panului Pașco comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu strice dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă ei și-au cumpărat pentru banii lor drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Gavril în Bârlad, în anul 7071 <1563>...[1]) 16 zile.

Ioan voevod [2])

Stroici a semnat.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, Pergamente, nr. 52.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., plic. CVII/2.

160

1563 (7071) Mai 14.

7071 <1563>, Mai 14. Ispisocul domnului Ioan v<oe>vod prin cari întărește stăpânire lui Crăciun și fratilui său Vasâli pe a șasa parti din sat din Hurdujănii, din a patra parti, ci au cumpărat dila Anușca, fata lui Ignat, drept 120 zloți tătărești.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 72, f. 61.
Rezumat rom. din 1843.

161

1563 (7071) Mai 14, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ion voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor cari o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Lazăr și fratele său Nicoară, copiii lui Ioan Leahul, nepoții lui

[1]) tăiat în orig.
[2]) semnătura domnului, în greceşte.

Barbul şi verii lor Manea şi sora lui Frăsina, fiii Sorei, toţi nepoţii lui Barbul şi mătuşa lor Urâta, fiica lui Barbul, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de împărţire ce a avut bunicul lor Barbul dela strămoşii noştri, dela Ştefan voevod cel Tânăr, din jumătate de sat din Grăpeni, din şase părţi, două părţi şi iarăşi din aceeaşi jumătate de sat, dintr'o parte, jumătate; astfel au vândut slugii noastre Ignat şi mamei lui, Urâta, pentru trei sute şi douăzeci şi cinci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat sluga noastră Ignat şi mama lui, Urâta, de au plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 325 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Lazăr şi fratelui său Nicoară, copiii lui Ion Leahul şi a verilor lor Manea şi sora lui Frăsina, toţi nepoţii lui Barbul şi a mătuşii lor Urâta, fiica lui Barbul.

Astfel noi, văzând a lor tocmeală de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ignat şi mamei lui Urâta acest mai sus scris loc, din jumătate de sat din Grăpeni, din şase părţi, două părţi şi iar din aceiaşi jumătate de sat, dintr'o parte, jumătate, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului neam cine se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestuia mai sus scris, din jumătate de sat din Grăpeni, din şase părţi, două părţi şi iar din acea jumătate de sat, dintr'o parte, jumătate, să fie din câmp ca şi din sat, iar din alte părţi, după hotarul vechi, pe unde din veac le-au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ion voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc mare sfetnic şi credinţa panului Spancioc mare vornic şi credinţa panului Dărman căpitan şi credinţa panului Avram şi a panului Mătiaş Stârcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Ion şi a panului Sechil pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Andreico şi a panului Nicoară pârcălabi de Cetatea-Nouă şi credinţa panului Bărnaschi hatman şi pârcălab al Sucevii şi credinţa panului Bolea postelnic şi credinţa panului Gavril spătar şi credinţa panului Ion vistier şi credinţa panului Mălai ceaşnic şi credinţa panului Ivănăţ stolnic şi credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i clintească lui ci să întărească şi să împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit acest mai sus scris act, deoarece ei şi l-au cumpărat cu banii lor drepţi şi proprii.

Şi spre mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion Neagoe în Huşi, în anul <7071 iar> [1]) dela naşterea lui Hristos 1563, Mai 14.

Ion voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 246.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, desprinsă.
Cu o trad. rom. din sec. XX.

162

1563 (7071) Mai 19, Huşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ion voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Stanca, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din privilegiul de împărţeală ce a avut ea dela Ştefan voevod, fiul lui Petru voevod, a treia parte din hotarul satului Sărăcineştilor, spre răsărit, însă numai din câmp, în gura Pârâului Ţarinei şi a vândut popei Sava şi Neagăi şi lui Gavril Faur şi lui Alexa şi lui Ţirul şi lui Trifan şi lui Ignat şi lui Trif, pentru trei sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat popa Sava şi Neaga şi Gavril şi Alexa şi Ţirul şi Trifan şi Ignat şi Trif, de au plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi 300 de zloţi tătăreşti în mâinile mai sus numitei Stanca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină între dânşii, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit această a treia parte mai înainte spusă, din hotarul satului Sărăcineştilor spre răsărit, însă numai din câmp, la gura Pârâului Ţarinei, popei Sava şi Neagăi şi lui Gavril şi Alexa şi lui Ţirul şi lui Trifan şi lui Ignat şi lui Trif, ca să le fie dela noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Insă să le fie în trei părţi: o parte lui popa Sava şi Neagăi, a doua parte lui Gavril Faur şi lui Alexa şi lui Ţirul; şi apoi a treia parte să fie lui Trifan şi lui Ignat şi lui Trifu.

Iar hotarul acestei a treia părţi mai înainte spusă, din hotarul satului Sărăcineştilor spre răsărit, însă din câmp, în gura Pârâului Ţarinei, să fie din tot hotarul a treia parte; iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Ion voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ion Moţoc, credinţa panului Drăghici Spancioc vornic, credinţa panului Dârman căpitan, credinţa panului Avram şi a panului Stârcea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul

[1]) loc şters în orig.

şi a panului Seachil pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Andreica şi Nicoară pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Bernovschi portar de Suceava. credinţa panului Bolea postelnic, credinţa panului Gavril spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Mălai ceaşnic, credinţa panului Ivăneaţe stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi, pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Movilă logofăt să scrie şi pecetea noastră să atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion Bogzovici în Huşi, în anul 7071 Mai 19, iar dela naşterea lui Hristos, 1563.

Ion vaivoda [1]), (m. p.)

Stroici a iscălit.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 91.
Orig. slav, perg., pecete mare, atârnată.
Cu o trad. rom. din 1772, la Arh. St. Iaşi, CCXLVI/4.

163

1563 (7071) Iunie 17, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ion voevod, domn al ţării Moldovei, nepotul lui Ştefan voevod cel Bătrân. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre Dragotă şi fratele său Isachie călugărul şi sora lor Mărica şi Titiana şi Rusca şi Uliana, toţi fiii Ştefului, cu jalbă mare şi cu mare mărturie, cu megieşii de prin prejurul său, spunând că privilegiul pe care l-a avut tatăl lor Ştefu1, de întărire şi de împărţeală dela bunicul domniei sale Ştefan voevod cel Bătrân, pentru satul Zastavna, le-a pierit lor, când a tăiat Ştefan voevod cel Tânăr capul tatălui lor Ştefu1.

De aceia noi, văzând jalba lor aşa de mare, cu mare mărturie cu megieşii de prin prejurul lor şi noi de asemenea şi dela noi le-am dat şi le-am întărit acest sat mai sus spus, Zastavna, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus spus, Zastavna, să fie după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

[1]) semnătura autografă, în greceşte.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus zise, Ion voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Moţoc mare sfetnic, credinţa panului Spancioc mare vornic, credinţa panului Dârman căpitan, credinţa panului Avram şi a panului Stârcea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ion Danciul şi a panului Seachil pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Andreica şi a panului Nicoară pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Bârnovschi portar de Suceava, credinţa panului Bolea postelnic, credinţa panului Gavril spătar, credinţa panului Ion vistier, credinţa panului Mălai ceaşnic, credinţa panului Ivăneaţe stolnic, credinţa panului Paşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi, pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, deoarece le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este ocină şi dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a celor mai sus zise, am poruncit credinciosului nostru pan Mohilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion Neagoe în Iaşi, în anul 7071, dela naşterea lui Hristos 1563, Iunie 17.

Ion voevod (m. p.)

Stroici a iscălit.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 181.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o copie slavă, ibid., ms. 5235, f. 224—227; şi o trad. rom. din 1902.

164

1563 (7071) Iunie 24, Cotnari.

Ion voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Filea vătag; îţi dăm de ştire că ni se jeluiesc Mihail, cu ceata [1]) lui şi spun că îi scot Ion din Vihoreani şi Anuşca din Hălăşeşti, din Arămeşti şi din Hălăşeşti.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a noastră, tu spune lui Ion şi Anuşcăi ca să-i lase în pace, căci aşa este cum ne spun ei nouă, sau trimite-i de faţă înaintea noastră. Altfel să nu faci.

Scris în Cotnar, Iunie 24, anul 7071, iar dela naşterea lui Hristos 1563.

Tomşa a spus.

Trifan a scris.

<Adresa:> Slugii noastre Filea vatag.

Acad. R.P.R., CCXX/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată pe verso, căzută.

[1]) «drujina» în orig.

165

1563 (7071) Septembrie 19.

† Iată eu, Grigorie fost mitropolit al Sucevii, scriu smerită metanie şi plecată închinăciune, cu faţa către faţa pământului umed, fraţilor noştri egumenilor buni şi dragi şi din inimă şi preaiubitei comunităţi [1]) şi tuturor fraţilor dela mânăstirea Pobrata, câţi se află trăitori acolo din vechime, de demult, dela începutul mânăstirii până la sfârşitul ei, preoţilor şi diaconilor, bătrâni şi tineri, dimpreună şi celor de rând, tuturor deopotrivă care ţin de acest hram al sfântului şi făcătorului de minuni Nicolae.

Şi după aceasta, ştiut să fie vouă, fraţii mei iubiţi şi cei mai de aproape, ca să ştiţi despre mine mişelul şi nevrednicul şi netrebnicul şi blestematul şi mâhnitul că am vieţuit acolo în acel sfânt loc şi cu poslușania şi toată sârguinţa din toată inima mea şi cu ajutorul lui Hristos şi cu voia lui dumnezeu şi a preacuratei lui maici şi cu sfântul Nicolae, am fost şi am vieţuit acolo egumen 23 de ani.

Am întors pe Petru voevod şi pe doamna lui Elina, dumnezeu să-i odihnească cu sfinţii, în binecredincioasă bunătate i-am întărit şi cu multă trudă m'am ostenit, cum dumnezeu şi sfântul Nicolae ne va răsplăti; şi vedeţi singuri că am făcut sfânta biserică din pajişte cu toată înfrumuseţarea, această întâia poslușanie am făcut.

A doua iarăşi tot aşa m'am nevoit cu multă trudă şi pricepere de am întors tot pe Petru voevod şi pe doamna lui Elina cu copiii lor, de s'au îngropat acolo; căci nicăieri altundeva nu se îngropau domnii fără numai la Putna. Şi Putnenii, până nu demult, au lătrat mult asupra mea şi mari blesteme şi mânie au ţinut; şi aceasta am făcut.

Iar a treia poslușanie am făcut şi m'am nevoit de am dobândit două sate foarte bune, Pârtănoşii şi Negoeştii şi eu singur am făcut morile cu banii mei.

Astfel tot aşa, a patra poslușanie am făcut-o, de am dobândit acel iezer cu numele Beleul.

Astfel, după aceia, văzând mai sus scrisul Petru voevod şi cu părintele nostru preasfinţitul mitropolit Teofan o astfel de bună întărire şi tipic, ei s'au îndurat şi s'au milostivit pentru truda noastră ce am trudit; şi însuşi Petru voevod şi cu binecuvântarea mitropolitului Teofan, a întocmit mie ca să am să mi se facă pomenire în fiecare an în luna Ianuarie ziua 25, în ziua lui Grigorie Bogoslovul.

Pe oricine îl va alege dumnezeu să fie egumen şi fraţii, cât va sta biserica şi mânăstirea, să se facă pomenirea mea nezăticnită şi neclintită; iar cine dintre noi nu va face sau altfel va întoarce sau dori, acel frate să fie blestemat de domnul dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata lui maică şi de

[1]) în orig.: « pcspol »

318 părinți dela Nicheia și de sfântul Nicolae și de toți sfinții și să fie părtaș lui Iuda și tuturor ereticilor. Și cine va rupe acest înscris al nostru, de asemeni să fie blestemat, după cum scrie mai sus. Iar de păcatele noastre, de toate, să dea răspuns înaintea lui dumnezeu în acea înfricoșată zi, când va veni judecata întregii lumi. Iar cine va face și va asculta, acela să fie binecuvântat de Hristos și de toți sfinții în vecii vecilor, amin.

In anul 7071<1563>, luna Septembrie 19.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV B/1.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate, căzute.
Cu o fotocopie.

166

1564 (7072) Iulie 8.

Tălmăcire de pe carte *domnească* sârbască <dela Alexandru voevod>, din 7072 <1564> Iulie 8, întăritoare Vasâlcăi și Tudoroae și fratelui lor, Andreicăi și Iacob și surorei lui, Anghelina, ficiori<i> lui Ion Bulubav, pe giumătate de sat de Briţcani, despre răsărit, ce li s'au venit lor după tocmala și învoiala ci au avut numiții mai sus, cu Mușa și sora ei, Marie și Gâta, ficiorii Anii, care au rămas a stăpâni cealantă parte de sat, despre apus.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 8, f. 112.
Rezumat rom. din 1837.

167

<1565> Ianuarie 30, Suceava.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre lui Apostol vameș de Trotuș. Iți dăm de știre că domnia mea am iertat de vamă două sute de boi ai birăului și ai întregului târg Brașou.

Pentru aceasta, dacă vei vedea această carte, tu să-i lași în pace și să nu-i superi, ci să meargă liberi; iar noi avem să-ți ținem în seamă. Altfel să nu faceți.

Scris în Suceava, Ianuarie 30.

† Insuși domnul a spus.

Gavril mare logofăt a învățat.

A scris Căzan.

Acad. R.P.R., Fotografii XIX/53.
Fotocopie după un orig. slav.

168

1565 (7073) Aprilie 25, Hârlău.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră popa Onică din Frunteşti şi cu alte rude din Obârşie şi au părît Gavril Dunavăț şi pe verii lui din satul Filipeani, pentru o jumătate de poiană, unde au trăit Coste călugărul, care această jumătate de poiană a cumpărat-o Filipaş, tatăl lui Gavril Dunavăț, dela unchiul său Sava, fiul lui Mleaştniță, din urice de mărturiei ce a avut dela Ştefan voevod cel Bătrân, pentru 140 de zloți tătăreşti.

De aceia, domnia mea le-am dat zi, ca să-şi prezinte privilegiul lor şi mărturire, peste două săptămâni.

Deci Gavril, fiul lui Filipaş, cu verii săi, au venit la zi cu mărturire şi au adus înaintea noastră privilegiul de cumpărătură ce l-a avut tatăl lor Filipaş dela Ştefan voevod cel Bătrân, că a cumpărat tatăl lor, Filipaş, dela Sava Mleaştniță, pentru 140 de zloți tătăreşti. Şi s'a îndreptat înaintea noastră şi şi-au pus ferie, ca să le fie şi dela noi carte de mărturie şi de îndreptare, precum şi de întărire, să le fie şi dela noi ocină şi dedină, neclintite niciodată, în veci. Şi aitul să nu se amestece în fața acestei cărți a noastre.

Şi cine ar mai ridica o pără mai mare, acela să fie dator la poartă 50 de boi. Altfel să nu fie.

Insuşi domnul a spus.

Scris în Hârlău, în anul 7073 [1]) <1565>, Aprilie 25.

Arh. St. Iaşi, CCCL/15.
Copie slavă.

169

1565 (7073) Iunie 25, Iaşi.

Suret tălmăcit de pe sărbie de pe ispisoc de la Alexandru voevod din leat 7073 <1565> Iunie 25.

Alexandru voevod, cu mila lui dumnezeu domnu pământului Moldaviei. Iată am dat şi am miluit domnia mea pre sluga noastră Hăbiac bătrânul cu o bucată de pământ, ce iaste pe lângă hotarul Hlăpeştilor pe din sus şi pintre părăul Velişoaei, începându-se din hotarul Căţălcnilor unde cade în obârşiia părăului Velişoaei, iară de acolo la vale matca părăului Velişoaei până şi la Prut; care acea de mai sus scrisă bucată de pământ au fost din hotarul domniei méle,

[1]) cifra «3» nu se vede destul de clar.

precum ca să fie săngur lui Hăbiac, lui şi copiilor lui şi copiilor lor, osebit de nepoţii lui, dela noi şi cu tot venitul.

Altul să nu să amestece, înaintea aceştii cărţi a noastre.

Domnul au zis.

S'au scris în Iaşi.

Posleduind cu cea adevărată din cuvânt în cuvânt şi aflând tălmăcire fără nicio greşală, am încredinţat. Polcovnic Pavel Debriţ *dela* mitropolie.

Ham au scris.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LV/2.
Trad. rom.

170

<1565> Iulie 25, Iaşi.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră acestui om, anume Onicică prisăcarul [1]) dela prisaca Jamenii. Pentru aceasta, să fie tare şi puternic cu această carte a noastră să-şi stăpânească prisaca, ocină dreaptă, cumpărată, cum îi spune privilegiul său.

Şi cui i s'ar părea nedrept, să stea cu dânsul faţă înaintea noastră, la un judeţ, dacă s'ar face.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-l supere până într'acel timp, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, Iulie 25.

Hatmanul a spus.

Cârstea <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/241.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

171

1565 (7073) Iulie 31.

7073 <1565>, Iuli 31. Ispisoc dela Alicsandru vodă, prin cari întăreşti vor-<ni>c<ului> Dinga cumpărăturile dila Toadir pitărelul şi fratile său Gavril şi sora lor Drăghina şi Mărica, fetile Dochii, nepoţii lui Gavril Dinga, ce şi aceştie au avut driaptă ocină şi moşie cu întărituri de cumpărături, ci au avut moşul lor Gavril Dinga dila bătrânul Ştefan vodă şi anumi, a trie părti din giumătati de sat de Fărloeştii şi a trie parti de undi cadi în Părăul-Sarat, în poiana Tazlăului şi a trie parti din poiana cu Păcură şi a tria parti din păcură şi a tria parti din dialul Tazlăului din poiana Prelucilor şi a triia parti din poiana Săcăturilor şi a tria

[1]) « pasicinic » în orig.

parti din poiana di la Chilie şi a trie parti diasupra Tazlăului, la dialul Giamân şi a trie parti din Frumoasa, undi esti poiana Cotuvei, acesti părţi de mai sus arătati li-au vândut vor<ni>c<ului> Dingăi, drept 220 zloţ<i> tătărăşti.

Arh. St. Iaşi, Transport 1788, opis 2039, dos. 241, p. 222.
Rezumat rom. din 1845.

172

1566 (7074) Iulie 12, Iaşi.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Nicoară a treia parte din a patra parte de sat din Băceşti, pe care şi-a cumpărat-o dela Parasca, fiica Mariei, fiica lui Telea cel bătrân, pentru o sută douăzeci de zloţi, ca să-i fie lui cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7074 <1566>, luna Iulie 12.
Domnul a spus.
Gavriil logofăt a poruncit.
Ion Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

173

1567 (7075) Aprilie 29, Iaşi.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri moldoveni Silion şi fraţii lui, Stan şi Toader, fiii lui Borcea, nepoţii lui Pardos, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi şi-au dat ocina lor dreaptă, din privilegiul de danie ce au avut Silion şi fraţii lui Stan şi Toader, fiii lui Borcea, nepoţii lui Danciul Pardos, dela Ilie voevod şi dela Ştefan voevod, a treia parte din sat din Moineşti, partea de jos; şi au dat-o slugii noastre lui Manea visternicel şi fraţilor lui, nepoţii lui Lazăr, fiul lui Hrelic, pentrucă au vândut a treia parte din sat din Bodeşti, partea de jos, partea lui Manea visternicel, Silion şi fraţii lui, Stan şi Toader, fiii lui Borcea, nepoţii lui Pardor[1]), ca să le fie lor dela noi cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7075 <1567>, Aprilie 29.
† Domnul a zis.
† Vasilie Bălţatul a scris
Să-i faceţi uric.

Acad. R.P.R., XXXII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, distrusă.
Cu o trad. rom. ibid., XXXII/5 şi o copie rom. în ms. 5235, f. 26—27.

[1]) în loc de «Pardos».

174

1567 (7075) Iunie 5, Suceava.

Alexandru voevod, <din mila> lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat <slugii> noastre Ion Dupniţă şi fratelui său Barlibaş şi surorii lor Armanca, din a patra <parte de sat> [1]) din Vârtop, care este în ţinutul Neamţului, a treia <parte> [1]), partea de mijloc, ce şi-au cumpărat ei [1]) şi fratele lor Dupniţă vătag şi din ispisoc de cumpărătură ce a avut Dupniţă dela domnia mea, pentru patru sute zloţi.

Şi le-a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi ca să fie şi dela noi şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

In Suceava, în anul 7075 <1567>, Iunie 5.

Domnul a spus.

Hamza a scris.

Acad. R.P.R., LVI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

175

1567 (7075) August 6, Suceava.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugilor noastre Micotici şi nepoţilor lui Reantea diac şi fratelui său Ignat, a treia parte de sat din Drislive, cu tot venitul. Care această a treia parte de sat şi-au cumpărat-o ei dela Cârstina, fiica Neacşei, nepoata de soră a Agafiei, femeia lui Ciolpan cel Orb.

Insă pentru această a treia parte din Drislive, care este a mătuşei ei, rudenia [2]) Agafiia, femeia lui Ciolpan, pentru această parte a ei din Drislive, ce <a vândut-o> [3]) Cârstina, femeia lui Gavril Steclăi, să-i fie ei partea Cârstinei din Bereşti, în schimbul părţii ei din Drislive, pentru 300 de zloţi tătăreşti. Iar slugile noastre, Micotici şi nepoţii lui Reantea şi Ignat, fratele său, au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 de zloţi.

Altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7075 <1567>, August 6.

Domnul a spus.

Ion Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, plic. XXX (Sârbi), doc. 1
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1785.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) «svoiţa» în orig.
[3]) lipseşte în orig.

176

1567 (7075) August 22.

In anul 7075 <1567> August 22, s'a înoit acest catastih şi dă domnul Alexandru voevod, pentru pomenirea lui Petru voevod şi a doamnei lui şi a fiului lor Ştefan voevod .

Şi această zi este la naşterea născătoarei de dumnezeu şi pururea fecioară Maria. 3 butoaie de vin, 3 coloade [1]) de grâu, 3 coloade de orz, 3 jumătăţi <de butoaie> de miere curată, 60 de zloţi pentru trebuinţă.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

177

1567 (7075) Noembrie 19, Iaşi.

† Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Hăbiiac din a patra parte de sat din Hlăpeşti, a şasea parte. partea Ruscăi, pentrucă a rămas fiul ei Marco cu o gloabă şi n'a avut cu ce să-şi plătească capul, ci a plătit mai sus zisa slugă a noastră Hăbiiac patruzeci şi cinci de zloţi tătăreşti. Astfel, toţi fraţii lui Marco, fiii Ruscăi, au dat părţile lor din această a şasea parte.

Să-i fie lui dela noi cu tot venitul. De aceia, altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7075 <1567>, Noembrie 19.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt.

† A scris Vasile Bălţatul.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

178

568 (7078) Ianuarie 30, Iaşi.

Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorul nostru Teodosie monah, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a închinat două sate ale sale, anume

[1]) baniţe.

Lucăceştii şi Boteştii, care aceste sate au fost ocinele şi dedinele lui drepte. Şi le-a închinat sfintei noastre rugi, mânăstirii Voroneţului.

De aceia noi, văzând dania lui de bună voie şi domnia mea deasemeni le-am dat aceste două sate mai sus spuse sfintei noastre rugi numite Voroneţ, să-i fie dela noi cu tot venitul, neclintite niciodată, în veci.

Insă satul Boteştii să aibă a asculta de rugătorul nostru mai sus spus, Teodosie, cât va fi viu; iar după moartea lui, să fie iarăşi, deopotrivă cu Lucăceştii, sfintei mânăstiri.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7076 <1568>, Ianuarie 30.

† Domnul a spus.

† Toma logofăt.

† Vasile Bălţatulovici a scris.

Acad. R.P.R., LXXXIII/28.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1787.

179

1568 (7076) Februarie 15.

Meşie Trusăştilor la ţănut Botoşanii.

Ispisoc sărbăsc dela Alexandru v<oe>vod, cu cari au afierosit şi au întărit măn<ă>stirii sali din nou zidită, Slatina, un sat ce au fost drept domnesc, anumi Trusăştii pe Jijia şi cu moară în Jijiia şi cu pio şi cu tot venitul, ce arată că acest sat au fost ascultătoriu către Ştefăneşti.

Iar hotarăle acestui sat să fie despre toate părţile, după bătrânile hotară, pe unde din vac au umblat.

Scriind mai gios aşa: «iar cini s'ar ispiti ca să strice cât de puţăn dintru a noastră tocmire şi aşăzare, stricat şi blăstămat să fie dela domnul d<u>mnezău, făcătoriul ceriului şi al pământului şi de precurată a lui maică pururea fecioară Marie şi de sfinţii 12 de frunte apostoli Petru şi Pavel şi ceelalţi şi de 4 evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela săborul Nichiei şi de toţ<i> sfinţii carii din ve<a>c bini au plăcut lui d<u>mnezău. Şi să aibă parte cu Iuda şă cu trecletul Arie şi cu ceelalţ<i> jidovi carii au strigat către domnul nostru Iis<us> H<risto>s, sângele lui asupra lor şi asupra feciorilor lor, precum au fost şi iaste şi va fi în veci, amin».

7076 <1568>, Fevr. 15.

Acad. R.P.R., ms. 1446, f. 162.
Rezumat rom.

180

<1568—1572>.

Bogdan voevod. Iată domnia mea am dat şi am miluit sfânta noastră mânăstire dela Berzunţul, unde acum se numeşte Bogdana, cu 2 mori la gârla Putnei, care aceste mori erau ale noastre drepte domneşti, cumpărături ale răposatului părintelui domniei mele Alexandru voevod; şi le-a dat să fie unei mânăstiri ce a dorit domnia sa să facă în ţinutul Putnei.

După aceia, le-a dat lui Gavriil fost logofăt.

Toate aceste mori mai sus scrise să fie sfintei noastre rugi, dela noi şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul nimeni să nu se amestece.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 352 v.
Copie slavă.
Datat din domnia lui Bogdan Lăpuşneanu.

181

<1568—1572>, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată au venit înaintea noastră> şi înaintea boierilor noştri Apostol şi femeia lui, Odochia <... nesiliţi de nimeni>, nici asupriţi şi au vândut ei dreptii lor Ţigani ... anume Dumitru Murs<ă>, fiul lui Tudoran şi sora lui, Sanhira ..... <slugii> noastre Hamza vistier, pentru o sută de zloţi tătăreşti .....<şi a dat banii> toţi în mâinile lui Apostol şi a femeii lui, Odochia, înaintea noastră .....

<De aceia noi, văzând a lor> tocmeală de bunăvoie şi plată deplină şi noi deasemeni <am dat şi am întărit> slugii noastre Hamza, ca să-i fie şi dela noi. Altul <să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre>.

Scris în Iaşi .....

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat.

Acad. R.P.R., LXXXIV/207.
Orig. slav, hârtie, rupt, lipseşte 1/3 din dreapta.
Datat din domnia lui Bogdan Lăpuşneanu.

182

<1568—1571> Aprilie 19, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru egumenul dela mânăstirea Putna şi celui pe care îl va trimite el, acesta să aibă voie şi tărie cu această carte a noastră

să caute Ţiganii mânăstirii, ori unde-i va afla în ţara noastră, fie oriunde şi să-i aducă la mânăstire.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-l oprească sau să i se împotrivească, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, Aprilie 19.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat.

† Ionaşco Boici <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXII/143.
Orig. slav, hârtie.
Datat din domnia lui Bogdan Lăpuşneanu.

183

1568 (7076) Mai 8.

Noi Bogdan voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţărei Moldovei. Am dat şi am miluit pre Agafie jupăneasa cu doaă sălaşe de Ţăgani, anume Andreica <şi> femeia lui, Stanca şi fii lor Toader şi Ion şi Marica şi Nastasăia, care Ţigani au fostu a Murgului *fost* post. şi i-au prăpădit.

Şi pentru aceia, iarăş i-am dat ei pe Laze Ţiganu şi fămeia lui Stanca şi fii lor Boste şi Miţul şi Erimie şi Petre şi Bobu şi Marie, care Ţigani aceştie au fostu drepţi domneşti, ca să-i fie ei şi fiilor, nepoţilor şi strănepoţilor ei.

Iară cine i-ar îndrăzni să-i iai şi ar strica danie noastră, să nu fie ertat de domnul dumnezeu şi de a sa maică şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli şi de 318 părinţi dila Nichie cetate şi să fie părtaş Iudei.

Şi pentru aciasta, altul să nu se amestece.

Leat 7076 <1568>, Mai 8.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 572, f. 160.
Trad. rom.

184

<1568—1571> Iunie 10, Priseaca.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru, egumenul dela Pobrata şi celui pe care îl va trimite iconom, acesta să fie tare şi puternic cu această carte a noastră să conducă [1]) în satul Hereşti, ce l-a dat lor bunicul domniei mele Petru voevod.

[1]) «uvezati» în text.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.
Scris în Priseacă, Iunie 10.
† Domnul a spus.
† Vasilie hatman, ispravnic.
† Popa uricar a scris.

Arh. St. Buc., Fotografii XI/4.
Fotocopie după un orig. slav.
Datat din domnia lui Bogdan Lăpuşneanu.

185

<1568—1571> Iunie 22.

Suret dipe un ispisoc sârbesc dela Bogdan Vodă, din leat 7074 Iunii 22.

Adică au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri slugile noastre Petre Orăş şi cu fraţii săi Mătieş şi Brătăuş şi cu surorile lor Stanca şi cu cumnatul Sofioiul şi Aniţa şi Niacşa şi fratele lor mai mic Ilie Orăş. Precum arată şi un zapis, Toader Sofioiul stolnic şi cu jupăneasa lui, Stanca, pe părţile lui Mătieş şi a lui Brătăuş şi a Aniţii, pe părţile din sat din Costeşti şi din Negoeşti şi din Păuneşti şi pe Valia Sacă, carile sănt lor locuri de prisăci şi de pomete şi au vândut a lor părţi de moşii lui Toader Sofioiul *fost* stol<ni>c şi jupânesăi dumisale Stancăi, din tot hotarul, cu tot venitul.

Şi văzând şi noi de a lor bună voe tocmală şi vănzare şi aşăzare între dănşii, de nimine sâliţi, nici asupriţi, s'au vândut a lor drepte ocini şi moşii.

Deci noi încă am socotit pre însuş cu tot sfatul nostru, după legia ţării. Şi s'au venit în partea lui Toader Sofioiul *fost* stol<ni>c şi în parte giupănesii dumisale Stancăi giumătate de sat din Costeşti, parte din gios, fără parte Stancăi ce rămâne în cia giumătate de Costeşti, sat din gios, în parte fraţilor săi, Petrii lui Orăş şi a lui Ilie Orăş.

Şi au rămas giumătate de sat din Costeşti şi o parte din ce giumătate din sat din Costeşti deasemenea din gios, care au rămas patru părţi de moşie din Costeşti şi cu patru locuri de heleşteu în părăul Boţbitiriului şi cu patru vaduri de moară. Şi au rămas aceste toate în parte lui Toader Sofioiul *fost* stol<ni>c şi a giupănesii sale Stanchii.

Şi au rămas şi în parte Petrii Orăş şi a lui Ilie Orăş doaă părţi de moşie din Costeşti şi cu doă locuri de heleşteu în părăul Boţbitiriului.

Iarăş am socotit şi pentru satul Negoeştilor, săleşte din mijloc. Şi iarăş am ales patru părţi de moşie în parte lui Toader Sofioiul şi a giupănesii sale Stancăi. Şi au rămas şi în parte lui Petre Orăş şi a lui Ilie Orăş doaă părţi de moşie din sat din Negoeşti. Carele sate împărţite unul de cătră altul şi vaduri de moară,

care să arată şi în sămne, care unde au luat să să ştie; şi locuri de prisăci, care unde i s'au venit loc de prisacă. Şi au luat în dialu în Ulieş şi unul în Costeşti, despre apus, lăngă părăul Tinos, carele s'au luat Petre Orăş.

Şi un vadu de moară în apa Văii Săci, în frunte locului. Şi lui Ilie Orăş iarăş i s'au venit un vadu de moară în apa Căiuţului Mic şi un loc de prisacă piste apa Bulbosanului, în Poiana Rătundă şi un loc de prisacă pe Vale Sacă, drept gura părăului Tinos, supt dial, în poiană.

Şi au rămas şi în parte lui Toader Sofioiul *fost* stol<ni>c şi în parte giupănesii sale Stancăi patru părţi de moşie din Costeşti din gios şi cu patru locuri în heleşteu, în părăul Boţbătiriului şi patru vaduri de moară: doaă vaduri de moară în Costeşti, în malul părăului şi un vadu de moară mai gios de satul Negoeştilor, unde să împreună izvoarăle fântânelor şi un vadu de moară în apa Căiuţului Mic ce au vândut Aniţa iarăş lui Toader Sofioiul *fost* stol<ni>c. Şi pe alt zapis ce are tot dela mâna lui Mătieş şi dela măna lui Bretăuş şi dela Aniţa.

Şi prilejându-să mulţi boeri la acel zapis şi văzându-le iscăliturile şi peceţi mai gios puse şi mărturisâră şi ei cu sufletile lor, precum le umbla hotarul Negoeştilor şi a Costeştilor, precum văzum şi într'acest zapis, arătându-să sămnile locului.

Iată că făcum şi noi ispisoc prin oameni, ca să <se> ştie: din apa cu peştile care părău cură din sat, din Bogdana şi să scură în apa Trotuşului şi loveşte gura părăului drept prisaca veche ce este apa Trotuşului, supt Răpa Galbănă şi la dial, în capul dialului mare, din sus, ce să numeşte Detunat; şi apucă zare<a> dialului în gios şi loveşte în fântăna Chetrii în dial şi loveşte pe diasupra gropii mari şi apucă zare<a> dialului în sus, pără în coasta părăului Tinos; şi apucă părăul la vale şi tae apa Săcii în curmezăş şi apucă drumul vechiu chetros la dial şi apucă zarea dialului pe din gios de apa Săcii; şi iar apucă în sus, alături cu hotarul Săcăturii, carele rămâne iarăş în părţile altor fraţi, care a lor acest hotar să sue pără în vărful muntelui, pără în Dialul Mare şi pără în obărşiile Căiuţului Mic şi apucă Căiuţul Mic în gios, pără în apa Trotuşului.

Şi au rămas în parte<a> lui Toader Sofioiul *fost* stol<ni>c şi partea jupănesii sale Stancăi, parte<a> lui Mătieş şi a lui Breteuş şi a Aniţii, care au vândut toată parte<a> lor din Costeşti şi din Negoeşti şi din Păuleşti şi di pre Valia Sacă, care sânt locuri de pomăt şi pe vale sânt locuri de prisăci, în costişă despre apus. Care au rămas patru părţi de moşii în tot locul, cu tot venitul. Şi au rămas aceste părţi de moşii dintr'aceste sate ce-s numite mai sus, tot în parte<a> lui Toader Sofioiul *fost* stol<ni>c şi în partea jupănesii sale Stancăi. Şi au rămas şi în partea lui Petre Orăş şi în partea fratelui său mai mic, Ilie Orăş, iarăş părţi de moşii din tot locul, ca să-ş<i> stăpâniască şi a lor părţi împreună, unde li s'au venit locuri de mori şi de prisăci, ca să nu aibă pricini între dânşii, numai să stăpâniască care unde ş'au luat.

Şi noaî încă văzând de a lor bună voe tocmire şi împărţire între dănşii şi noi aşijdere am dat şi am întărit, pe părţile ce scrie mai sus, lui Toader Sofioiul *fost* stol<ni>c şi a giupănesii sale Stancăi şi fraţii săi, Petrii şi lui Ilie, ca să le fie lor şi dela noi uricu, cu tot venitul. Şi alt nimine să nu să amestice piste carte<a> domniei mele.

Acest suret de pe sărbie l-am scos la let 7149 <1641> Ghen<a>rie 8. Scris-a condicar<iul>.

Asămini di pe cel adevărat, scris de mini, D. Filipescu, la anii 1816. Marele log<o>fă>t.

Acad. R.P.R., LXIX/2.
Copie rom.
Data greşită de copist; datat din domnia lui Bogdan Lăpuşneanu.

186

1568 (7076) Iulie 11, Suceava.

Bogdan v<oe>voda. Adică domniia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor dela sfânta mănăstire Tazlăul, undi iaste hramul naştirei precistii, pi un sat anumi Ostopcanii şi cu mori, cari sat le este danii dila Ştefan vod<ă>, ficiorul lui Pătru vod<ă>. Şi acesta sat iaste dăruit din satili noastri din ocolul Petrii, ca să-i fii şi dila domnia me cu tot vinitul.

Şi altul să nu s<ă> amestice.

In Suceava, 7076 <1568> Iuli 11.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 369 v.
Trad. rom.

187

1568 (7076) August 22.

In anul 7076 <1568> August 22, s'a înoit acest catastih şi de domnul Bogdan voevod, întru pomenirea lui Petru voevod şi a doamnei lui şi a fiului lor Ştefan voevod.

Şi această zi este la naşterea născătoarei de dumnezeu şi pururea fecioară Maria.

4 butoaie de vin, 3 coloade de grâu, 3 coloade de orz, 4 jumătăţi <de butoi> de miere curată.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV A/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

188

1568 (7076) Noembrie 5. Iași.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru Calistrat egumenul dela Pobrata și tuturor călugărilor de acolo și poslușnicilor lor, pe cine vor avea vornicel la iezerul mânăstiresc, la Bealeu, pentru aceasta, ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să-și apere iezerul la Bealeu și cu toate gârlele sale, care intră și ies din Bealeu: o gârlă numită Chiciteța, ce este din gura Pruțului și cu Pruțul [1]); a doua gârlă Topileana, ce iese din Bealeu și cade în Troian [2]); a treia gârlă, gârla Neagră, ce cade la Trifești; a patra gârlă, Vidra; a cincea gârlă, Bursucul; a șasea gârlă, Pancova, ce iese din Chiceteța; a șaptea gârlă, Plopul; a opta gârlă, Vlaca; a noua gârlă, Petreasa și mlăjetul dela Văleani, mai sus de Rădeani.

Ca nimeni să nu prindă pește în aceste gârle și nici să taie lemne în acest mlăjet, fără de știrea egumenului. Și pe cine vor găsi prinzând pește, în oricare gârlă, fără voia egumenului sau tăind lemne în mlăjet, să ia dela acești oameni tot: și carul cu boii și în mlăjet asemenea și toporul și tot.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a-i supăra înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7076 <1568> Noembrie 5.

Domnul a spus.

Drăgan logofăt a învățat.

Ștefan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/19—21.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1796 și o copie după ea din 1817.

189

1568 (7076) Decembrie 6.

In anul 7075 <1568> Decembrie 6. Catastih ce dă Bogdan voevod la praznicul mânăstirii sale dela Pobrata, unde este hramul sfântului arhiereu și făcător de minuni Nicolae:

2 coloade de grâu.
2 coloade de orz.
1 butoi de vin.
1 jumătate de butoi de miere curată.
30 zloți pentru trebuințe.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) cuvintele: „și cu Pruțul" șterse în orig. cu cerneală.
[2]) „Troian" scris peste un loc ras.

190

1569 (7077).

Leat 7077 <1569>. Ispisoc dela Bogdan v<oe>v<o>d. Iată acest adevărat sluga noastră Condrea păhărnicelul şi cu fraţii lui, Andreica şi Sava şi Ion şi surorile lor Marina şi Neacşa şi văru-său Tiron, l-am miluit dintru osăbită mila noastră şi i-am dat, în pământul nostru a Moldovei, a lor drepte ocini şi moşii, jumătate de sat din Ţurşti şi jumătate din hotar. Care acest jumătate de sat de mai sus scris din Ţurşti şi jumătate din hotar iaste lipit cu hotarul Muşăteştilor, cu direasele ce au avut tatul lor Muşat dela unchiul nostru Bogdan v<oe>v<o>d şi cu ale lor bătrâne scrisori.

Aceste de mai sus scrise ca să le fie dela noi uric cu tot vinitul, lui şi copiilor şi nepoţilor şi răsstrănepoţilor şi a tot neamul, cât să va aleage mai aproape, *nestricat* niciodată, în veaci.

Şi altul să nu se amestece.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 524.
Trad. rom.

191

1569 (7077), Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această slugă adevărată a noastră Măteiu al lui Vlaicul l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat <un loc de pustie>, în gura Lidvului, în pârâu, în Fântână, care acest loc de pustie i-a fost de danie dela bunicul domniei mele Petru voevod; şi a avut şi privilegiu de danie dela bunicul domniei mele <Petru voevod> .... noi am aflat cu tot sfatul domniei mele şi cu toţi boierii moldoveni că i-a fost ocină şi danie dreaptă dela bunicul domniei mele Petru voevod.

De aceia şi dela noi <am dat şi am întărit .... şi fiilor lui şi nepoţilor lui> şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus <scris loc de pustie ... dispre alte părţi>, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi <ai domniei mele, Mihail Petru şi Constantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic al> ţării de jos, credinţa panului Crăciun vornic al ţării de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzel, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcă-

labi <de Hotin . . . , credința panului Coste și a panului <Poroseaci> pârcălabi de Roman, credința panului Vasilie portar de Suceava, credința panului Toader spătar, credința panului Jurja vistier, credința panului <Dinga postelnic . . . credința panului> Arvat comis <și> credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine <îl va alege dumnezeu, . . . acesta să nu clintească dania și întăritura> noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, fiindcă-i este lui danie dreaptă.

Iar pentru mai mare <putere și întărire> a tot ce este scris mai sus,<am poruncit . . .> să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toma Berheaciovici în Iași, în anul 7077 <1569> . . .

Acad. R.P.R., CCXVII/27.
Orig. slav, perg., tăiat, lipsește partea din stânga, pecete smulsă cu parte din pergament.

192

1569 (7077) Ianuarie 28, Iași.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni rugătorul și părintele nostru chir Anastasie episcop de Roman, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a schimbat cu domnia mea și a dat domniei mele un sat în ținutul Sucevei, anume Bârlești, amândouă cuturile și cu iazuri și cu mori, din privilegiul de cumpărătură ce a avut rugătorul și părintele nostru chir Macarie episcopul Romanului dela bunicul domniei mele Petru voevod. Și acest privilegiu l-a dat rugătorul și părintele nostru în mâinile domniei mele. Și rugătorul și părintele nostru chir Macarie a dat pentru acest sat, pentru Bârlești, douăzeci și cinci mii de aspri gata și a dat el acest sat episcopiei de Roman.

Iar apoi, domnia mea deasemeni am dat sfintei noastre rugi, episcopiei dela Roman, unde este rugătorul nostru chir Anastasie episcop, schimb pentru schimb, două sate în ținutul Romanului, anume Șcheuleții și Bogdăneștii, care aceste două sate au fost satele noastre drepte domnești, din zilele dedemult; și au fost ascultătoare de morile noastre dela Șchei, ce sunt pe Siret.

Și iarăși, satul Bârlești care este în ținutul Sucevei, amândouă cuturile și cu iazuri și cu mori, domnia mea am dat și am miluit cu acest sat sfânta noastră rugă, mânăstirea dela Râșca, unde este hramul mutarea moaștelor sfântului arhiierarh și făcător de minuni Nicolae, unde este egumen rugătorul nostru Calistrat, întru pomenirea părinților domniei mele și pentru sănătatea domniei mele și a fraților și surorilor domniei mele, ca să fie sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Râșca și cu tot venitul.

Iar acest privilegiu, care a fost de cumpărătură rugătorului nostru Macarie episcop, domnia mea l-am dat în mâinile rugătorului nostru ieromonah Calistrat egumen şi tuturor fraţilor din mânăstire, dela Râşca.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7077 <1569>, Ianuarie 28.

Insuşi domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Ion a scris.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XXII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

193

1569 (7077) Februarie 7.

Bogdan v<oe>voda. Adică domniia <mea> [1]) am întărit a noastră sfântă rugă, mănăstirea Tazlăul, unde iaste hramul naştirea născătoarei de dumnezeu, pe un sat anumi Zăneştii pe Bistriţa, în gura Cracăului, cari sat am aflat domniia mea c'au fost danie sfintii mănăstiri Tazlăului dila strămoşul domnii meli bătrânul Ştefan vod<ă>, ca să fie şi dela domniia me sfintii mănăstiri danii şi'ntăritură, cu tot vinitul.

Iar cini ar strica a noastră danie, aciia ca să aibă a da samă la straşnicul giudeţ a lui H<risto>s.

Şi altul să nu să amestece.

Leat 7077 <1569>, Fevr. 7.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 371 v.
Trad. rom.

194

1569 (7077) Februarie 23, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră Anghilina, fiica Malei din . . . [2]) de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina sa dreaptă din satul Scumpeşti jumătate, din jumătate, a patra parte, ce se va alege partea Anghilinei; şi a vândut slugilor noastre Lealea şi Ihnat, pentru cincizeci de zloţi tătăreşti.

[1]) lipsă în text.
[2]) loc rupt în orig.

Şi s'au ridicat slugile noastre Lealea şi Ihnat de i-au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 50 de zloţi, înaintea noastră, ca să le fie dela noi şi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7077 <1569>, Februarie 23.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat.

Faceţi-i uric.

† Ion a <scris>.

Acad. R.P.R., IV/225.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

195

1569 (7077) Martie 11, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această adevărată slugă credincioasă a noastră Cornea brăniştear şi fratele său Nicoară şi sora lor Măgdălina, fiii lui Ţintea şi vărul lor Ion şi surorile lui, Măriica şi Călina, fiii Grozei, toţi nepoţii Ileanei şi ai lui Dragotă Frăţiian, i-am <miluit> cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de cumpărătură ce au avut <bunicii lor Il>eana şi Dragotă Frăţiian dela străbunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, un sat <peste Prut ce este la> gura Obreajei, anume Frăţieneştii, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape.

Iar hotarul acestui sat <mai înainte spus>, anume Frăţieneştii <la> gura Obreajei, să fie din toate părţile pe vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor <fraţi ai domniei> mele, Mihail Petru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic de ţara de jos, credinţa panului Crăciun vornic de ţara de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzeal, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava <şi a panului Tu>rcea părcălabi de Hotin, credinţa panului Paşco şi a panului Danciul părcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi Poroseaci părcălabi de Roman, credinţa panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Giurgea vistier, credinţa panului Dinga postelnic, credinţa panului Movilă ceaşnic, credinţa panului Vascan stolnic, credinţa panului Arvat comis <şi> credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi <domn> dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi, pe oricine îl va alege dumnezeu <să fie domn> al ţării <noastre> Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi şi să le împuternicească, pentrucă le este <ocină> şi dedină dreaptă . . .[1]).

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavril logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toma Berheaciovici în Iaşi, în anul 7077 <1569>, luna Martie 11 zile.

<P.verso :> «Uric de Frăsineşti la ţinutul laşilor, peste I rut, dela Bogdan Vodă».

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 162.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Rezumat rom. în ms. 1737, f. 184.

196

1569 (7077) Martie 15, Iaşi.

Noi Bogdan v<oe>vod, domnul Moldaviei. Ştire facem măria sa cu cartea măriei sale tuturor celor ce vor ceti şi celora ce vor auzi cetind, acel adevărat a măriei sale slugă Avram, miluit-au pre dânsul cu osăbită a măriei sale milă, în ţara măriei sale Moldova, dat-au şi au întărit lui spre a lui dreaptă ocină şi moşie şi răscumpărat<u>ră, din diresă de cumpărătură ce are dela părintele domniei măriei sale, Alexandru v<oe>v<o>d, din giumătate de sat de Potlojăni, din partea din sus giumătate ; şi din ceialaltă giumătate de sat *tot* de Potlojăni, din partea din gios, a patra parte, iarăşi despre partea de sus.

Şi aşijdirea, din giumătate de sat de Pietrileşti, giumătate, ce să chiamă acmu Borceştii, care iaste pe Părâul Alb şi cu moară în Pârâul Alb.

Şi satul Căteştii, ce să chiiamă acum Neguşăni, din deresi ce are dela părintele măriei sale, Alexandru v<oe>vod, spre acea de sus scrisă, din giumătate de giumătate de sat de Potlojăni, giumătate din partea de sus ; iar din ceialaltă giumătate de sat, din partea din gios, a patra parte.

Iarăşi despre partea din sus de Potlojăni, s'au sculat nişte oameni, anume David şi Toader Uşurelul şi Lazar şi Mihail şi maica lor, Drăgulina şi au pârît pre Avram înnaintea acelui avan Despot v<oe>vodu, zicând ei aşa, că n'au cumpărat acele de mai sus scrisă părţi dela Mica, fata lui Manailă, nepoata Mihului Bătrânului.

Şi i-au ras lui acele de mai sus scrisă părţi dintr'acel<e> de mai sus pomenit<e> diresi, carele are el de cumpărătură dela părintele măriei sale Alexandru v<oe>vod.

Deci, măriia sa şi cu toţi boieriei sale, adeverind precum i-au stricat diresul fără de vină şi fără giudeţu, dat-au măriia sa şi au întărit lui Avram, slugii măriei

[1]) loc rupt în orig.

sale, din giumătate de sat, din Potlojăni, partea din sus; şi din ceialaltă giumătate de sat, a patra parte, din partea din gios, iarăşi despre partea de sus.

Şi iarăşi, din giumătate de giumătate de sat de Petrileşti, ce să chiamă acum Borceşti, partea din sus şi cu moară în Părăul Alb.

Aşijdirea şi sa-ul Coteştii, ce să chiamă acum Neguşănii, ca să fie dela măriia sa uric şi întăritură, lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a toată ruda lui, cine să va alege mai aproape, neclă<ti>tă în veci.

Hotarul să fie de toate părţile, pe unde au ţinut din veci.

Poruncit-au măriia sa credinciosului şi cinstit boeriu Toader log<o>f<ă>t să scrie şi pecetea măriei sale să lege către acestu adevărat uric a măriei sale.

Scrisu-s'au Andronic Hamză, *în Iaşi, în anul* 7077 <1579>, Mart 15.

Acad. R.P.R., LXV/132.
Trad. rom.

197

1569 (7077) Martie 15.

7077 <1569> Mart 15. Tălmăcire de pe uricul sărbăsc dela domnul Bogdan v<oe>v<o>d, întăritori unui Procopii şi fimei<i> lui, Calinița, pe a cince parte din giumătate de sat din Briţcani, ci au cumpărat dela Gavril şi sora lui, Anuşca ficiorii Andreicăi, nepoţ<ii> lui Ioan, strănepoţ<ii> Onului Limbă-Dulce; şi deosăbit, pe a zece parte tot din aceiiaş giumătate de sat, ci au cumpărat dela Toma fimeia lui, Parasca, ficior Mariei, nepoţ<ii> Vasălcăi, fata lui Ioan.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 8, f. 112.
Rezumat rom. din 1837.

198

1569 (7077) Martie 15, Iaşi.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan v<oe>vod, domnu ţării Moldovei. Facem înştiinţare precum au venit înainte noastră şi înainte tuturor boerilor noştri slugile noastre Neagul şi frate-său Ionaşcu şi sora lor Bunata, feciorii lui Isai, nepoţii lui Manole uşeriul, de a lor bună voe, de nime supăraţi, nici siliţi, ce de a lor bună voe, au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie, din dresu ce au avut moşul lor Manole uşariul dela unchii noştri Ilie şi Ştefan v<oe>v<o>d, din dres de întăritură ce-au avut moşul lor, Isai dela Ştefan vodă cel Tânăr, din o jumătate de sat ce-i pe Pietroasa, unde au fost casa moşului lor, Manole uşeriul, o jumătate, parte din gios, aceia au vândut-o slugilor noastre, lui Stoico şi lui Nicoară şi Nechitei, drept 240 de zloţi tătărăşti. Însă Stoica au dat singur 140 zloţi, iar Nicoară au dat 60, iar Nechita au dat 40.

Aceşti bani, 240 de zloţi tătăreşti, au dat în mânile slugilor noastre, Neagului şi lui Ionaşcu şi surorii lor Bunata, feciorii lui Isai, nepoţi lui Manole uşeriul.

Pentru aceia şi noi, văzând a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplin, am dat şi am întărit slugilor noastre lui Stoico şi lui Nicoară şi Nechitei, cu acea mai sus scris<ă>, din jumătate de sat depe Pietroasa, unde au fost casa lui Manole uşeriul, o jumătate parte din gios, despre răsărit, ca să fie moşie, lor şi feciorilor lor, nepoţi şi strănepoţi şi a tot niamul, ce să vor alege mai aproape.

Iar hotarul acei părţi, din jumătate de sat de pe Pietroasa, giumătate, parte din gios despre răsărit, să fie despre toate părţile după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din veacu.

Şi pentru mai bună credinţă şi întăritură, am poruncit credinciosului nostru Gavril *mare* log<o>f<ă>t să scrie şi a noastră pecete, cătră această carte a noastră, să o lege.

Au scris Toma <Ber>heaciovici, în Iaşi văleat 7077 <1569>, Mart. 15.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 32.
Trad. rom.

199

1569 (7077) Aprilie 2, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Antimia, nepoata Anuşcăi, de bună voia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită şi a vândut ocina ei dreaptă şi cumpărătura sa pe care şi-a cumpărat-o dela vara ei Erina, fiica lui Mihul, nepoata Anuşcăi şi din privilegiul ce a avut bunica lor Anuşca dela străbunicul nostru, Ştefan voevod cel Bătrân, din a patra parte de sat din Borzeşti, a patra parte, partea de jos; şi a vândut-o slugilor noastre Duma şi fraţilor lui, Gliga şi Trif, pentru optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat slugile noastre Duma şi fraţii lui, Gliga şi Trif, de au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 80 de zolţi tătăreşti, în mâinile Antimiei, nepoata Anuşcăi, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit acestor mai sus scrişi, Duma şi Gliga şi Trif, această mai sus scrisă a patra parte, partea de jos, din a patra parte de sat din Borzeşti, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregul lor neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise a patra parte, partea de jos, din a patra parte de sat din Borzeşti, să fie din tot hotarul, din a patra parte, a patra parte, partea de jos; iar din spre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail Pătru şi Costantin şi credinţa preaiubiţilor boieri ai noştri: credinţa panului Zbiarea vornic al ţării de jos şi credinţa panului Crăciun vornic al ţării de sus şi credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Cozma Murgu şi credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Danciul pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Roman şi credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Deanga[1]) postelnic şi credinţa panului Toader spătar şi credinţa panului Jurja vistier şi credinţa panului Movilă ceaşnic şi credinţa panului Vascan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă ei şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Androinic Hamza, în Iaşi, în anul 7077 <1569>, luna Aprilie 2 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 195.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

200

1569 (7077) Aprilie 2, Iaşi.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţa sfântă şi nedespărţită. Iată eu, închinătorul lui Hristos, Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră, cu inima curată şi luminată şi din tot sufletul nostru şi cu ajutor dela dumnezeu şi am schimbat domnia mea satele noastre drepte, care au fost dedemult ascultătoare de morile noastre dela Schiaia pe Siret, două sate în ţinutul Romanului, anume Şcheuleţii şi Bogdaneştii; şi a schimbat domnia mea cu rugătorul şi părintele nostru chir Anastasie episcop dela mitropolia de jos din Roman şi cu toţi călugării care sunt acolo.

Şi ei au dat domniei mele, schimb pentru schimb, ocina şi cumpărătura dreaptă a sfintei mitropolii şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut rugătorul şi părin-

[1]) în loc de: Dinga.

tele nostru chir Macarie episcop de Roman, dela bunicul nostru Petru voevod satul Bârleştii în ţinutul Sucevei, amândouă cuturile şi cu iazuri şi cu mori şi a fost cumpărătură dreaptă sfintei mitropolii din Roman de către episcopul Macarie pentru 25.000 aspri, bani gata.

De aceia, domnia mea am dat pentru aceasta, schimb pentru schimb, fintei noastre mitropolii dela Roman, unde este rugătorul şi părintele nostru chir Anastasie episcop, aceste sate mai sus scrise în ţinutul Romanului, anume Şcheuleţii şi Bogdaneştii, ca să fie dela noi şi cu tot venitul neclintite niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise două sate, anume Scheuleţii şi Bogdaneştii. să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai noştri, Mihail Pătru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic, credinţa panului Crăciun tot vornic şi credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Cozma Murgu şi credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Danciul pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Roman şi credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Dinga postelnic şi credinţa panului Toader spatar şi credinţa panului Jurja vistier şi credinţa panului Movilă ceaşnic şi credinţa panului Vascan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească întocmirea noastră, ci să întărească şi să împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă este ocină dreaptă sfintei mitropolii dela Roman.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavril logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Androinic Hamza în Iaşi, în anul 7077 <1569>, luna Aprilie 2 zile

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XXII/2.
Orig. slav, perg. tăiat, pecete atârnată, smulsă.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

201

1569 (7077) Aprilie 15.

A Gălăţii [1]). Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri

[1]) aşa în text: „A Gălăţii".

Ana, fiica lui Erimia vistier, care s'a chemat pe călugărie Evloghie, cneghina lui Toma logofăt, răstrănepoata lui Vlaicul pârcălab de Cetatea-Albă şi a lui Clanău spătar şi a lui Ion Limbă-Dulce şi a lui Galeş comis, de bunăvoia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina ei dreaptă din privilegiul de mărturie, ce l-a avut ea dela sus scrisul, noi Bogdan voevod, satul anume Vălceştii, pe Siret şi cu mori la Siret; şi a vândut Agafiei, cneghina din casa [1]) domniei mele, pentru trei mii de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat Agafia, cneaghina din casa [1]) domniei mele, de a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 3000 de zloţi tătăreşti, în mâinile acestei mai sus scrise Ana, fiica lui Eremia vistier, ce s'a numit pe călugărie Evloghie, cneghina lui Toma logofăt, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi de asemeni am dat şi am întărit acestei cneghine mai sus scrise, Agafia, acest sat mai sus scris, anume Vălceştii pe Siret şi cu mori în Siret, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, ei şi copiiilor şi nepoţilor ei şi strănepoţilor şi întregului ei neam , neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Vâlceştii pe Siret şi cu mori în Siret, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail şi Petru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri.

Anul 7077 <1569>, Aprilie 15 [2]).

Boierii, anume: Gavril *mare* logofăt, Zbearea vor., Crăciun vor., Ion Caraghiuzel, Cozma Murgul, Sava *şi* Turcea, pâr. de Hotin, Pasco şi Danciul, par. de Niamţu, Coste *şi* Poroseci, parcălabi *de* Roman, <Vasilie> hat. *şi* portar Sucevei, Dinga post., Toader spăt., Jurje vis., Movila pah., Văscan stol., Arvat comisul.

Arh. St. Buc., Condica Asachi nr. 628, f. 213 v.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1784 la Acad. R.P.R., LI/26.

202

1569 (7077) Aprilie 18.

7077 <1569>, Apr<ilie> 18. Suret di pi ispisocul sărbăscu dela domn Bogdan v<oe>vod, prin cari să întăreşti Micăi, fiicii lui Mihăilă Andrieşăsculuí, un sat pi Tutova anume Pulpeştii, avându-l de cumpărătură dela Micul Dragoslav şi alţii, să-l stăpâniască în veci.

Arh. St. Iaşi, Transport 1146, opis 2, 1300, dos. 54, f. 492 v.
Rezumat rom.

[1]) în text: «strat».
[2]) urmează text românesc.

1569 (7077) Mai 15, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Neacşa şi sora ei Dobra, fiicele lui Andrei Lungul şi vara lor Mărie şi sora ei Dragole, fiicele lui Miclea şi vărul lor Sava şi sora sa Fedca, copiii Maruşcăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de întărire ce au avut dela bunicul domniei mele Petru voevod, din satul Măleşti, ce se numeşte acum Micleştii, a patra parte, partea de jos, dinspre Şicani. Şi au vândut slugii noastre Ivan Bercea pentru o sută şi zece zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ivan Bercea de a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 110 zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus spuşilor: Neacşa şi sora ei Dobra, fiicele lui Andrei Lungul şi verele lor Mărie şi sora ei Dragole, fiicele lui Miclea şi vărul lor Sava şi sora lui, Fedca, copiii Maruşcăi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie între dânşii şi plata deplină, şi noi deasemeni şi dela noi şi noi am dat şi am întărit slugii noastre Ivan Bercea această mai înainte spusă a patra parte din sat din Măleşti, care se numeşte Micleştii, partea de jos dinspre Şicani, ca să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra părţi mai înainte spusă din satul Măleşti, care se numeşte acum Micleştii, partea de jos dinspre Şicani, să fie din tot hotarul a patra parte; iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Pătru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic de ţara de jos şi credinţa panului Crăciun vornic de ţara de sus şi credinţa panului Cozma Murgu şi credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Danciul pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Cetatea-Nouă şi credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Toader spătar şi credinţa panului Jurja Tescanovici vistier, credinţa panului Dinga postelnic şi credinţa panului Moghila ceaşnic şi credinţa panului Văscan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească ci să întărească şi să împuternicească dania şi întărirea noastră, pentrucă i-am dat, fiindcă şi-a cumpărat el pentru banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion în Iaşi, în anul 7077 <1569>, luna Mai 15.

<Peverso, însemnare slavă>. «Uricul Mileştilor ce se chiamă acum Micleştii pe apa Siretului din sus di Agiud, ce sînt în ţin<u>t Putnei».

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 48.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 86.

204

1569 (7077) Mai 20, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această slugă a noastră adevărată Fătul şi surorile lui Anghelina şi Marina şi Sofica, copiii Magdalinii, fiica Anuşcăi, strănepoţii lui pan Onica Muşat vornic, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit dela noi la ţara noastră Moldova, ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de întărire ce a avut răstrăbunicul lor Onica Muşat dela răstrăbunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân, satul anume Popricanii pe Zijia, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Popricanii pe Zijie, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai noştri, Mihail Pătru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic şi credinţa panului Crăciun vornic şi credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Cozma Murgu şi credinţa panului Gavriil şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Danciul pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Roman şi credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Dinga postelnic şi credinţa panului Toader spătar şi credinţa panului Jurja vistier şi credinţa panului Movilă ceaşnic şi credinţa panului Vascan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este ocină şi dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavril logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Androinic Hamza în Iaşi, în anul 7077 <1569>, luna Mai, 20.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Perg., nr. 57.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

205

1569 (7077) Mai 24, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Tecla, fiica lui Petriman, nepoata Berească, sora lui Rodna, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din privilegiul de întărire ce a avut unchiul ei Rodna dela străbunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Muncelul Rodniei, a opta parte şi loc de moară şi de prisacă. Şi a vândut slugii noastre Ignat şi femeii lui Titea pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ignat şi femeia lui, Titea de au plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus zisei Tecla, fiica lui Petriman, nepoata Berească, sora lui Rodna, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, au venit deasemeni înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Dumitru şi Cârstea, fiii Neacşei, nepoata Berească, sora lui Rodna, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de întărire ce a avut unchiul lor Rodna, dela străbunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, tot din această jumătate de sat din Muncelul Rodniei, din jumătate, din a patra parte, două părţi, ce se vor alege partea lui Dumitru şi a Cârstei, fiii Neacşei, nepoţii Berească, sora lui Rodna. Şi au vândut tot slugii noastre Ignat, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ignat, de a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus scrişilor Dumitru şi Cârstea,

fiii Neacşei, nepoţii Berească, sora lui Rodna, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi de asemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Ignat aceasta mai înainte spusă, din jumătate de sat din Muncelul Rodniei, a opta parte, cu loc de moară şi de prisacă şi din acelaşi sat, din jumătate de sat din Muncelul Rodniei, din a patra parte, două părţi, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte spusă, din jumătate de sat din Muncelul Rodniei, a opta parte, să fie din tot hotarul, din jumătate de hotar, a opta parte şi iarăşi tot din acelaşi sat din Muncelul Rodniei . . .[1]), din jumătate, două părţi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail Pătru şi Costantin şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornicul ţării de jos şi credinţa panului Crăciun vornicul ţării de sus, credinţa panului Cozma Murgu şi credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Danciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci dela Cetatea-Nouă, credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Toader spătar şi credinţa panului Jurja vistier şi credinţa panului Dinga postelnic şi credinţa panului Moghilă ceaşnic şi credinţa panului Văscan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domnul ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să împuternicească şi să întărească, fiindcă şi-au cumpărat ei pentru banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris în Iaşi, Ion, în anul 7077 <1569>, luna Mai 24.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 96.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1794, ibid., LXIII/68, cu data «7086 <1578> Mai 24 .

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

206

1569 (7077) Mai 27, Iaşi.

Suret.

Noi Bogdan voevod cu mila lui dumnezeu domn pământului Moldovei. Adecă au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri, Anghelina, fata Tudori, strănepoata lui Hrim Hasnaş, din bună voia ei, de nime sălită, nici asuprită şi au vândut a iai dreaptă moşie ce au avut dela moşii săi, cu hrisoave şi întăriturí ; care moşie au avut-o moşul iai Hrim Hasnaş dela părintele domniei noastre Alexandru voevod, întărită cu privileghii, adecă giumătate dintr'a cincea parte şi a treia parte din giumătate de sat Hăsnăşănii şi cu o curte într'acel sat ; acele le-au vândut slugii noastre lui Trifan, drept cinzăci zloţi tătărăşti. Şi au rămas de au plătit sluga noastră Trifan acei de mai sus arătaţi bani 50 zloţi tătărăşti, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, deplin.

Deci şi noi văzând cea de bună voie a lor tocmală şi plată deplin şi dela noi am dat şi am întărit dela noi, mai sus numitului slugii noastre Trifan ca să-i fie acea cumpărătură dreaptă ocină şi moşie cu tot venitul iai şi nimene să nu stea împotrivă aceştii domneşti a noastre cărţi.

S'au scris în Iaşi la let 7077 <1569>, Mai 27.

Ştefan log<o>f<ă>t.

De pi cel sărbăscu pe lămba moldovinasca, s'au tălmăcit la an 1792 Oc<tombrie> 19, de cap<i>t<an> Gavril Cosovschi, în Iaşi.

Arh. St. Iaşi, CCXLVI/5.
Trad. rom.

207

1569 (7077) Iunie 13.

Suret scos di pi alt suret a unui ispisoc sărbesc dela Bogdan v<oe>vod, din anul 7077 <1569>Iuni 13, scos la 1793 Mart 23.

Inştiinţare facem cu această carte a noastră tuturor cine pe dânsa va ceti sau cetind va auzi, că iată au venit înaintea noastră şi înainte a tuturor boerilor noştri moldoveneşti, al nostru credincios pan Iaţco părcălab şi cu niamurile sali şi cu săminţăe lui, Agafie şi soru-sa Niacşa, feciorii Mărinii şi săminţăe lor Vega şi surorile lor Tecla şi Petra şi fratele lor Trifan, feciorii *lui Petriman*, toţi nepoţăi lui Ilieş pah. şi de a lor bună voie, de nimine sălit<i>, nici înpresuraţi şi ş'au împărţăt a lor drepte ocine şi moşii din dresă de daniia ce au avut ei dela strămoşul lor, Ilieş pah., dela moşul nostru Alexandru voevodu, satul anumi Cărligii şi Corlăteştii şi Bereştii şi Bălăceştii.

Şi s'au dat la parte a lui nostru credincios pan Iaţco păr<că>labul şi la tot rodul lui, satul Cărligii şi satul Corlăteştii. Iar parte Agafii şi a surori sali Niacşii, feciorii Mărinii şi săminţăi lor Neghii şi surorilor ei, Teclii şi Petrii şi frăţăni-său, lui Trifan, feciorii lui Petrimanu, li s'au venit lor satul Bereştii şi Bălăceştii.

Şi noi, văzând de a lor bună voia tocmală şi împărţeală între dânşii, aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit a lui nostru credincios pan Iaţco părcălabul şi cu tot niamul lui şi iar săminţăi lui, Agafii şi surorii sali, Niacşii, feciorii Marinii şi săminţăi lor, Niaga şi surorii lui, Teclii şi Petrii şi frăţăni-său, lui Trifan, feciorii Manuvii, toţ<i> nepoţăi lui Ilieş pah., pe toate aceli mai sus scris<e> sate datu-li-am dela noi uric cu tot venitul, lor şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi înprăştieţălor şi a tot rodul lor, ce să va alegi mai de aproape, neclătit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus scris<e> sate datu-li-am ca să le fie lor hotară, pe bătrâne hotară, pe unde din vac au înblat.

Şi înainte aciasta este credinţa însumi domnii mele, Bogdan v<oe>vodu şi credinţa a preiubiţi<i> fiilor [1]) domnii meli, Mihail Petru şi Costandin şi credinţa a tuturor boerilor noştri, dela Zbera mare vornic, până la mare comis.

Şi am poroncit a lui nostru cinstit şi credincios pan Gavril mare log<o>f<ă>t, ca să scrie şi a noastră pecete să o legi pe aciastă a noastră adivărată carte.

Acest suret depe uric sărbesc l-am scris eu acum, la *anul* 7269 <1760> Noemv. 9, eu Sămion Cheşc<u>, uri<car>, poslediindu-s<ă> din cuvânt în cuvânt, au car eşit scris asămine.

... ban Costin stol. [2])

Acad. R.P.R., CCVI/135.
Trad. rom.

208

1569 (7077) Iunie 20.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Moisia şi surorile lui, Grozava şi Alba şi Anghelina, toţi copiii Magdei, nepoata lui Ivanco, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Ivanco dela unchiul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr, din cinci părţi de sat din Căbiceani, două părţi şi jumătate, părţile lui Moisia şi ale surorilor lui, Grozava şi Alba şi Anghelina, copiii Magdei, care se vor alege părţile lor, părţile de sus, unde a fost curtea lui

[1]) în loc de: « fraţilor ».
[2]) semnat în greceşte.

Ivanco, despre biserică; şi au vândut slugii noastre, Ionaşco păhărnicel, pentru două sute si nouăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ionaşco păhărnicel şi a plătit deplin toţi aceşti bani, 290 zloţi tătăreşti, în mânile lui Moisia şi ale surorilor lui, Grozava şi Alba şi Anghelina, copiii Magdei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit aceste părţi mai sus scrise slugii noastre Ivanco păhărnicel, ca să-i fie cu tot venitul.

In anul 7077 <1569>, Iunie 20.

Domnul a spus.

Gavriil mare logofăt a învăţat.

Popa <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/16.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom.

209

1569 (7077) Iunie 28.

Suretu di pe un ispisoc dela Bogdan v<oe>v<o>d, din let 7077 <1569>, Iunii 28.

Insămnare facem cu această carte a noastră tuturor cui or vide-o sau cetindu-s<ă> or auzi-o. Iată acestŭ adevărată slug<ă> a noastră One şi cu suru-sa lui, Anuşca şi cu nepoţii lor Luca şi Irimie şi sora lor, Măgdălina, ficiori Catrinii, nepoţi lui Coste, de au jeluitu pentru osăbită a noastră mil<ă> şi le'm datu şi le'm întărit lor din pământul nostru a Moldovii, a lor driaptă ocin<ă> şi moşie di pe deres ce au de întărire dela unchiul domnii mele, Petru v<oe>v<o>d, pe a trie parte din satu din Obârşie, deasupra Părăului Albu, unde au fost casa lui Toader, parte dispre răsăritŭ, ca să-i fie lui dela noi uricŭ cu tot vinitul, lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot nemului lui, ce-i s'a alege mai deaproape neclătit niciodată, în veci.

Şi după aceia, iarăşi au venitŭ înainte domnii mele şi'nnainte tuturor boerilór noştri sluga noastră Luca şi frate-său Irimie şi sora lor Măgdălina, ficiorii Catrinii, nepoţii lui Coste, de a lor bun<ă>voe, de nime săliţi, nici asupriţi şi au vândutŭ a lor driaptă ocin<ă> şi moşie, iarăşi dintre acele deres<e>, ce-au avut dela unchiul domnii mele Petru v<oe>v<o>d, cât s'a alege parte<a> lor iarăşi dintr'acel sat din Obârşie ce este pe deasupra Pârâului Albu, aceasta au vândut-o însuşi strănepotului lor, slugii noastre, lui Drăghici vătavului, ficior Onii, nepot Catrinii, drept 50 de zloţi tătărăşti.

Şi sculându-s<ă> sluga noastră Drăghici vatavul au plătit deplin aceşti mai sus bani, 50 de zloţi tătărăşti, în mănule mai sus arătaţi, Lucăi şi fratelui său

frimii şi a surorii lor Măgdălinii, ficiorii Catrinii, nepoţii lui Costi, înainte noastră şi'nainte boerilor noştri.

Şi noi, văzând de bună voe a lor tocmală şi plat<ă> deplin<ă> între dânşii, iat<ă> şi noi aşijdire am datu şi am întăritu slugii noastre lui Drăghici ficiorul Onii, nepot Catrinii, pe aceast<ă> ce arată şi scrie mai sus, pe cât s'a alege din sat din Obărşie, ce este deasupra Pârâului Albu, ca să-i fie şi dela noi uric şi cu tot vinitulu, lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi altui niam a lui ce s'ar alege mai deaproape, neclătit nici odăn<ă>oar<ă>, în veci.

Iar hotarul aceştii mai sus arătate a trie parte din satul Obărşie, pi deasupra Părâului Albu, unde au fost casa lui Toader, parte dispre răs<ă>ritu, ca să fie dispre toate hotarăle a trie parte; iar pentru ceialalt<ă> parte, după hotarul cel vechiu, care din veci au veţuitu.

Şi spre aceasta însuşi credinţa domnii mai sus scris<e>, Bogdan v<oe>v<o>da şi credinţa preiubiţ<i> fraţii domnii mele, Mihail, Petru şi Costantin şi credinţa a tutor<or> boerilor.

Acad. R.P.R., LXV/20.
Trad. rom. din sec. XVIII; alta din 1763, ibid., CCXLVII/9.

210

1569 (7077) Iulie 6, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri moldoveni, Lupul şi sora lui Dochia, copiii lui Silion, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Silion, dela bunicul domniei mele Petru voevod, o bucată de pământ din hotarul Buciumilor, însă numai din pădure, din întreaga pădure ce este în hotarul lor, a treia parte şi cu loc de moară pe Valea Buciumilor; şi au vândut lui Toma şi lui Măteiu pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat Toma şi Mateiu de au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Lupul şi a surorii lui Dochia, copiii lui Silion, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit lui Toma şi lui Mateiu această bucată de pământ numită mai înainte şi spusă, care este din toată pădurea ce este în hotarul lor, a treia parte, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi la tot neamul lor, cine li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ, care este din întreaga pădure ce este în hotarul lor, a treia parte, să fie pe amândouă părţile văii Buciumilor, începând dela vadul Cârlijilor, către miază-zi, în jos până în drumul lui Onică; şi pe drum. până la mijlocul bucovinei lui Balaci şi prin bucovină până în drumul Cârlijilor; apoi pe drum, până la gura Andoliei şi drept peste valea Andoliei, unde se despart două drumuri, al Cârlijilor şi al Buciumilor; şi de acolo drept la un drum ce este în poiana Rusului; apoi pe drumul Buciumilor, care merge către o behnă; şi iarăşi pe acelaşi drum, la nişte stejari însemnaţi şi drept în vadul Cârlijilor. Acesta le este tot hotarul.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail Petru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Crăciun mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Coste şi a panului Tudoran [1]) pârcălabi de Cetatea-Nouă şi credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Toader spătar şi credinţa panului Jurja vistier şi credinţa panului Dinga postelnic şi credinţa panului Moghilă ceaşnic şi credinţa panului Văscan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris în Suceava Simeon Popa, în anul 7077 <1569>, luna Iulie 6 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, Perg., nr. 43.
Orig. slav, perg. tăiat în două, pecete atârnată.
Cu trei traduceri rom.: una din sec. XVIII., alta din 1945 (ibid. plic LXXIV-Buciumi, doc., 1—2) şi a treia din sec. al XIX la Arh. St. Iaşi, CDXVIII/6.

211

1569 (7077) Iulie 9, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

[1]) în alte doc. apare «Poroseci»

cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Dragotă şi Ionaşco şi sora lor Măriica şi Titiiana şi Rusca şi Sofiica şi Uliana, toţi copiii lui Ştefuł şi ni s'au plâns cu jalobă mare şi cu mare mărturie şi cu megieşii lor de prin prejur, spunând că privilegiul de întăritură ce a avut tatăl lor Ştefuł dela străbunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, pe satul Zastavna, acel privilegiu a pierit atunci când s'a închis Dispot în cetatea Sucevei şi când a venit Laski a doua oară, până la Cernăuţi.

De aceia noi, văzându-i pe dânşii cu mare jalobă şi cu mare mărturie şi cu megiaşii lor de prin prejur şi noi de asemeni şi dela noi am dat şi am întărit lui Dragotă şi fratelui lui, Ionaşco şi surorilor lor Mariica şi Titiiana şi Rusca şi Sofiica şi Uliana, toţii copiii lui Ştefuł, acest sat numit mai înainte, anume Zastavna, ca să le fie şi dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, nestricat niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat anume Zastavna, să fie după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail Petru şi Costantin şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic al ţării de jos, credinţa panului Crăciun vornic al ţării de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Cozma Murgu şi credinţa panului Sava şi a panului Turcea, pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Cetatea-Nouă şi credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Toader spătar şi credinţa panului Jurja vistier şi credinţa panului Dinga postelnic şi credinţa panului Moghila ceaşnic şi credinţa panului Văscan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris în Suceava Simion Popa, în anul 7077 <1569>, Iulie 9.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 219.

Orig. slav, perg., pecete mare, atârnată.

212

1569 (7077) Iulie 13, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Modovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate Stanca şi surorile ei, Măgdălina şi Anghelina şi Mariica, fiicele lui Luca Dreptate, strănepoatele Stanei, fiica lui Jurja Cozmăscul, le-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocinele şi dedinele lor drepte din privilegiul de întărire ce a avut străbunica lor Stana dela străbunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, două sate pe Siret, anume Cozmeştii, unde a fost Bratul şi jumătate din vad ce este în Siret şi Mirceştii, unde a fost Oana.

Toate acestea de mai sus scrise să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate spuse mai înainte, anume Cozmeştii, unde a fost Bratul şi jumătate din vad şi Mirceştii, unde a fost Oana, să fie după vechiul hotar, pe unde au fost folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail Petru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic şi credinţa panului Crăciun vornic şi credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Cozma Murgu şi credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Cetatea-Nouă şi credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Toader spătar şi credinţa panului Jurja vistier şi credinţa panului Dinga postelnic şi credinţa panului Moghilă ceaşnic şi credinţa panului Văscan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le strice danie şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris în Suceava, Simion Popa, în anul 7077 <1569>, luna Iulie 13 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 266.

Orig. slav, perg., pecete mare, atârnată, stricată.

Cu două traduceri rom., la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr, 628, f. 86 v. şi nr. 629 f. 74 (cu data de 25 Mai 1569).

213

1569 (7077) Iulie 15, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi a tuturor boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Avram Tătărăşanul şi nepotul lui de soră, Munteanul, fiii lui Petru, strănepoţii Magdei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiul de întăritură ce a avut tatăl lor Petru dela unchiul domniei mele Ştefan voevod cel Tânăr şi din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunica lor Magda dela străbunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân din jumătate de jumătate de sat din Săngureani, care se numesc acum Dumeanii pe Jejia, a şasea parte, partea de sus; şi au vândut slugii noastre Zaharia pentru o sută şi şaisezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Zaharia de a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 160 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus spuşilor, Avram Tătărăşanul şi nepotul lui de soră, Munteanul, fiii lui Petre, strănepoţii Magdei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta de asemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Fădora, sora lui Cârstea, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina ei dreaptă, din uricul său drept de cumpărătură ce a avut ea dela Ştefan voevod cel Tânăr, din a patra parte de sat din Săngureani pe Jejia, care se numeşte acum Dumeanii, a şasea parte; şi a vândut slugii noastre Zahariia pentru o sută şi şasezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Zahariia, a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 160 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus numitei Fedora, sora lui Cârstea, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi de asemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Zahariia acestea mai înainte spuse, din jumătate de jumătate de sat din Săngureani pe Jejia, care se numeşte acum Dumeanii, a şasea parte, partea de sus şi aceasta din a patra parte, din acelaşi sat, a şasea parte, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor părţi mai înainte spuse, să fie din tot hotarul a şasea parte; iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au trăit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail Petru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic al ţării de jos, credinţa panului Crăciun <vornic> al ţării de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzial şi credinţa

panului Cozma Murgu, credința panului Sava și a panului Turcea pârcălabi de Hotin, credința panului Pașco și a panului <Tudoran, pârcălabi> de Neamț, credința panului Coste și a panului Poroseaci pârcălabi de Roman, credința panului Vasilie portar de Suceava, credința panului Toader spătar, credința panului Dinga postelnic, credința panului Jurja vistier, credința panului Movilă ceașnic, credința panului Arvat comis, credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre frații noștri sau dintre copiii <noștri sau> din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă <i-am> dat și i-am întărit, fiindcă și-a cumpărat el, pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil logofăt să scrie și să atârne <pecetea noastră> la această carte a noastră.

Scris în Suceava, în anul 7077 <1569>, luna Iulie 15 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 193.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

214

1569 (7077) Iulie 17.

Leat 7077 <1569> Iuli 17. Noi Bogdan voevoda facem înștiințare tuturor cu aceasta carte a noastră. Iată binevoind domnie mea cu a noastră bună voire și cu curată inimă și cu agiutorul lui dumnezeu, cercetat-a domnie me pentru sufletili moșilor și a strămoșilor și a niamului domnii meli și pentru sănătate și mântuire sufletelor noastre și a iubiților fraților și surorilor noastră și întru po<me>nire răposaților tuturor pravoslavnicilor creștini, întru vecinica adormire, dat-am și am miluit și am întărit sfânta a noastră rugă, mănăstire Agapii, unde este hram adonare îngerilor Mihail și Gavriil, pe 2 sate, anumi Băloșenii pe părâul Niamțului, cu mori în Niamțu și altă săliști, anumi Grașii, cari sati, în vremili vechi au fost drepti domnești ascultătoare de Cetatea Niamțului, ca să le fie lor cu tot vinitul.

Și întru aceasta, vinit-au înainte noastră Ion Danciul pârcălab și au vândut a lui driaptă ocină, moșie, o bucată de <pă>mânt din hotarul satului Retovoeștii, din parte de sus, ce să chiamă acum Cucueții, cu mori în Topoliță, au vândut rugătorilor noștri, egumenului Sălăvestru și altori călugări dela mănăstire Agapii, drept 300 zloți tătărăști.

Pentru aceasta, dacă am văzut a lor di bună voe tocmală și plata deplin, domnie me încăș am dat și am întărit pe aceste sate ce mai sus scriu, ca să fie sfintii mănăstiri drepti ocini și moșii cu tot vinitul, în veci.

Iar hotarâle acestor sate ca să fie, di toati părţâle pe hota<rul> vechiu, pe undi di veci au înblat.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 75.
Trad. rom.
Rezumat rom. la Acad. R.P.R., ms., 2088, f. 3 v.

215

1569 (7077) Iulie 19, Suceava.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugilor noastre Băloş şi Alba şi Drăghici şi Andreica şi Ivan şi Ursu şi Baciul şi Zbiarea şi Frăţălă şi Măteiu şi Mica şi Ştefulşi Sorae şi Ilea şi Mihăilă şi Nasta şi Ana, cu fraţii lor, o dumbravă, să-şi facă loc de ţarină, din drumul mare dinspre ocinele lor, în sus până sub costişă şi în sus dela costişă, peste drumul Cornului, până la ocina Nemiscului, pe unde le-a hotărît Banul urednic din Bacău. Care acest loc a fost domnesc, ascultător de ocolul Bacăului.

Insă <acesta> li l-a dat părintele domniei mele, Alexandru voevod, pentrucă au dat domniei sale 2 cai în Bacău.

Pentru aceasta, să le fie dela noi şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7077 <1569>, Iulie 19.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Brata a scris.

Acad. R.P.R., LXX/52.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

216

1569 (7077) Iulie 26, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Gherman şi fraţii săi Lazor şi Petrea, copiii Erenii, fiica lui Sima Grecul, strănepoţii panului Vana Talpalaiu, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, din privilegiu de danie ce a avut străbunicul lor pan Vana Talpalaiu dela înaintaşii noştri Alexandru voevod, jumătate din Tălpălăieşti pe Gârbovăţ, mai sus de Oneşti ; şi au vândut-o lui popa Andrieş şi lui Ilea pitărel şi lui popa Simion, pentru trei sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat popa Andrieş şi Ilea pitărel şi popa Simion, de au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus numiţilor

Gherman şi fraţii săi, Lazor şi Petrea, copiii Erenii, fiica lui Sima Grecul, strănepoţii lui pan Vana Talpalaiu, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi de asemeni şi dela noi am dat şi am întărit lui popa Andrieş şi lui Ilea pitărel şi lui popa Simion această mai inainte spusă jumătate din Tălpălăieşti pe Gârbovăţ, mai sus de Oneşti, ca să le fie <de|a> noi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci. Insă să le fie în două: jumătate să fie lui popa Andrieş singur, iar cealaltă jumătate să fie slugii noastre Ilea pitărel şi lui popa Simion.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse jumătăţi de sat de Tălpălăieşti pe Gârbovăţ, mai sus de Oneşti, să fie din tot hotarul jumătate; iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail Petru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic al ţării de jos, credinţa panului Crăciun vornic al ţării de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzel, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea <pârcălabi> de Hotin, credinţa panului Paşco şi a panului Tuduran pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Roman, credinţa panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Toader spatar, credinţa panului Dinga postelnic, credinţa panului Jurja vistier, credinţa panului Movilă ceaşnic, credinţa panului Vascan stolnic, credinţa panului Arvat comis, credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le strice dania şi întăritura noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă ei şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare tărie şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toma Berheaciovici în Suceava, în anul 7077 <1569>, luna Iulie 26 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 303.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1825, ibid., XCVI/6.

217

1569 (7077) Iulie 28.

Suret di pi ispisoc dila Bogdan vodă din velet 7077 <1569>, Iuli<e> 28.

Iată aciastă adiverati Frăsăna şi surorili ei Anuşca şi Cărstina şi Marta şi Magda şi niamul lor Vărvara şi fraţii ei Ioan şi Nicoară şi Costandin, ficiorii lui

Panea, toţ<i> nepoţ<ii> Iugăi, strănepoţii lui Pătraşcu, i-am miluit dintru osăbită mila noastră, li-am dat şi li-am întărit lor în pământul nostru a Moldavvei şi a lor driapti ocine şi moşii din diresă di danie ci-au avut stremoşul lor Pătrăş dila strămoşul nostru Ilii vodă un sat, anumi undi esti Fântăna Ţudcovţii pi Prut, ci s'au chiemat Repiteni şi un sat anumi *Obârşia* [1]) Liubevţia ci se chiemă acmu Liubeniţ, în ţăn<u>t Sorocei.

Aceste toate di mai sus scrisă ca să li fii şi dila noi uric cu tot vinitul, lor şi copiilor şi nepoţii şi strănepoţii şi tot niamul lor, căt să va alegi mai di aproapi nerăşuit în veci.

Iar hotarul acelor sati de mai sus scrisă ca să fii din toate pe hotarul cel vechiu, pe undi di veci au veţuit.

Arh. St. Iaşi, Transport 1765, op. 2014, dos. nr. 10, f. 123.
Trad. rom. din 1737 incompletă.

218

1569 (7077) August..., Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Simion, fiul lui Andruşco, nepotul Muşei, strănepotul lui Ion Nadiş, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din privilegiul de întărire ce l-a avut străbunicul său Ion Nadiş dela străbunicul domniei mele Ştefan voevod cel Bătrân, din a patra parte de sat, anume din Nadiş, din a cincea parte, din trei părţi, o parte; şi a vândut slugii noastre Trif şi femeii lui Tudosia pentru o sută de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Trif şi femeia lui Todosia, de au plătit deplin toţi aceşti bani scrişi mai sus, 100 zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus numitului Simion, fiul lui Andruşco, nepotul Muşei, strănepotul lui Ion Nadiş, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Vasco, fiul Lucăi şi strănepotul lui Jurja Hârtan, de bună voia sa, nesilit de nimeni şi nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din privilegiul de întărire ce l-a avut străbunicul său Jurja Hârtan dela străbunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Turlui, din a noua parte, din a treia parte, din a treia parte, o parte şi din jumătate de sat din Negăşeşti, din

[1]) «verha» în text.

a noua parte, din a treia parte, din a treia parte, o parte; aceasta a vândut tot slugii noastre Trif şi femeii lui Todosia, pentru o sută şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Trif şi femeia lui Tudosia, de au plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, o sută şi cincizeci de zloţi tătăreşti, în mânile mai sus spusei noastre slugi Vasco, fiul lui Luca, strănepotul lui Jurja Hârtan, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi de asemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Trif şi femeii lui Todosia aceste mai sus scrise, ca să fie dela noi uric şi cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus numite părţi să fie pe cât scriem mai sus şi după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre drept scrisului, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Mihail Petru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa a panului Zbiarea mare vornic, credinţa panului Crăciun mare vornic, credinţa panului Ion Caraghiuzeal, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Jurja vistier, credinţa panului Dinga postelnic, credinţa panului Văscan stolnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării Moldovei, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească lor dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit lor, căci şi-au cumpărat ei pentru banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

Scris în Iaşi, în anul 7077 <1569>, luna August . . . [1]) zile.

Arh. St. Iaşi, CCCL/17.
Fotocopie slavă.
Cu o trad. rom. din 1805, la Acad. R.P.R., CXXII/40.

[1]) loc ilizibil în text.

219

1569 (7077) August 5.

Bogdan v<oe>vod. Adecă domniia <mea> am dat şi am întărit a noastră sf<â>ntă rugă, mănăstirea Tazlăul, cu un sat anumi Păşcanii, în Câmpii lui Dragoş, care acest sat iaste lor danii, dela tatăl [1]) domnii mele Pătru vod<ă>, ca să fie şi dela noi sf<i>ntii mănăstiri Tazlăului danie cu tot venitul, în veci. Nime altul să nu să amestici, piste carte noastră.

Leat 7077 <1569>, Avg<ust>5.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 372 v.
Trad. rom.

220

1569 (7077) August 7, Suceava.

† Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat Caterinii şi surorilor ei Mariica şi Ana, fiicele Catei, a treia parte din sat din Lehăceni, partea de jos pe care ei şi-au împărţit-o între dânşii cu alte surori ale lor anume Mag... şa [2]) şi cu fetele Dolineascului şi cu alte surori ale lor, ca să le fie dela noi şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava în anul 7077 <1569>, August 7.

† Domnul a spus

Marele logofăt a învăţat.

Hamza a scris.

Acad. R.P.R., Fondul Credit, dos. 2172, doc. nr. 1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, distrusă.

221

1569 (7077) August 7, Suceava.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră, mânăstirea numită Moldoviţa, cu un Ţigan anume Mihul, pe care Ţigan l-a dat sfintei mânăstiri, Teofilact, numit Bălcş fost logofăt. Şi Teofilact, numit Băloş fost logofăt, îl cumpărase dela Petrea fost pârcălab.

Să-i fie şi dela noi sfintei rugi, rob, [3]) cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

---

[1]) în loc de « bunicu ».
[2]) loc rupt în orig.
[3]) « holop » în orig.

Scris în Suceava, în anul 7077 <1569>, August 7.
Domnul a spus.
Dragan logofăt.
Ştefan <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/156.
Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

222

1569 (7077) August 7, Suceava.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră, mânăstirea numită Moldoviţa, cu un sălaş de Ţigani, anume Mihul şi cu femeia lui, anume Parasca şi cu copiii lor. Care aceşti Ţigani i-a dat sfintei mânăstiri Moldoviţa bunicul domniei mele Petru voevod.

Şi să-i fie şi dela noi sfintei mânăstiri robi şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava în anul 7077 <1569>, August 7.
Domnul a spus.
Dragan logofăt.
Ştefan <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/155.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

223

1569 (7077) August 12, Suceava.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Sofiica şi sora ei Magdalina, fiica Mariicăi şi nepoţii lor de soră, Nechita şi Ieremia, copiii Anuşcăi, toţi nepoţii lui Balco Baişescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat ocina şi dedina lui şi din privilegiul ce a avut răstrăbunicul lor Balco Băişescul dela răstrăbunicul nostru Alexandru voevod, jumătate din a patra parte de sat din Băişeşti; şi au schimbat cu sfântrăposatul părintele domniei mele Alexandru voevod. Şi le-a dat tuturor acestor mai sus scrişi, schimb pentru schimb, un sat în ţinutul Orheiului, pe Ciulucul mare, mai sus de Ţuţurmac şi pe de ceia parte, unde a fost Colac şi cu iaz şi cu mori, care acum se numeşte Cubecianii. Care acest sat a fost din zilele de demult ocina şi dedina noastră dreaptă domnească şi au întemeiat acolo acest sat nişte oameni, fără ştirea noastră domnească. Pentru aceasta, l-am luat dela ei şi am schimbat cu aceşti mai sus scrişi.

Şi intru aceasta, a binevoit sfântrăposatul părintele domniei mele Alexandru voevod, şi domnia mea asemenea ; şi am dat şi am miluit sfânta noastră mânăstire nou-zidită dela Slatină, cu această jumătate din a patra parte de sat din Băişeşti, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela Slatină, dela noi şi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7077 <1569>, August 12 zile.

Domnul a spus.

Cafa a scris.

Acad. R.P.R., CLVII/22.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. ruscească şi românească.

224

1569 (7077) Septembrie 15, Suceava.

† Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat <slugii> noastre Vartic o selişte anume Andreicăuţii în ţinutul Hotinului, care această selişte anume Andreicauţii a fost a domniei mele din ocolul Buzoviţa ; şi să-i fie lui dela noi şi cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece.

Scris la Suceava în anul 7077 <1569>, Septembrie 15.

† Domnul a spus.

† A scris Berheci.

Biblioteca V. A. Urechia, Galaţi
Orig. slav hârtie, pecete aplicată.

225

1569 (7077) Septembrie 21, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Trif, fiul lui Fetica nepotul lui Şandru Dumescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a avândut ocina şi dedina lui dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce a avut bunicul lui, Şandru Dumescul, din a treia parte de sat din Dumeşti, a treia parte, care acest sat este pe Iadrici ; şi a vândut slugilor noastre, Ion Fendea şi fiului său Lupe stolnicel, pentru o sută şi şasezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat slugile noastre Ion Fendea şi fiul său Lupe stolnicel, de au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus numiţi, 160 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Trif, fiul lui Fetion, nepotul lui Şandru Dumescul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Însă Ion Fendea singur a dat 130 de zloţi tătăreşti, iar Lupe stolnicel a dat 30 de zloţi tătăreşti.

Şi întru aceasta, de asemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor moldoveni Marinca, fiica Ancăi, nepoata lui Şandru Dumescul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina ei dreaptă din acelaşi privilegiu mai sus scris, ce a avut bunicul ei, Şandru Dumescul, din a treia parte de sat din Dumeşti, a cincea parte; şi a vândut slugii noastre Coste, pentru o sută şi zece zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră, Coste, de a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 110 zloţi tătăreşti, în mâinile Marincăi, fiica Anicăi, nepoata lui Şandru Dumescul.

De aceia, noi, văzând tocmeala de bunăvoie şi plata deplină şi noi de asemeni le-am dat şi le-am întărit slugilor noastre Ion Fendea şi fiului său Lupe stolnicel, aceasta mai sus spusă din a treia parte din sat din Dumeşti, a treia parte, care acest sat este pe Iadrici; şi iarăşi slugii noastre Coste, din a treia parte de sat, iarăşi din Dumeşti, a cincea parte, ca să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Marele logofăt a poruncit.

Scris în Iaşi, în anul 7077 <1569>, Septembrie 21.

Domnul a spus.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, plic. 107, doc. 3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

226

1569 (7077) Noembrie 20, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi au întărit slugii noastre Goia pârcălab de Cotnari şi cneghinei lui Anghelina jumătate de sat din Rusi, ce este la Cobâle, pe care au cumpărat-o ei dela Chineajna, fiica Solomiei, chiar sora Anghelinei, cneghina lui Goia pârcălab de Cotnari, pentru trei sute şi şaptezeci şi cinci de zloţi tătăreşti.

Şi au plătit Goia pârcălab şi cneaghina lui Anghelina deplin toţi aceşti mai sus scrişi 375 de zloţi tătăreşti, în mâinile Chineajnei, fiica Solomiei, chiar sora Anghelinei, cneghina lui Goia pârcălab de Cotnari.

Şi să le fie şi dela noi şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7077 <1569>, Noembrie 20.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Ştefan <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

227

1569 (7077) Noembrie 30, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre Goia pârcălab de Cotnar şi cneghinei lui, Anghelina, jumătate de sat din Rusi ce este la Cobâle, în ţinutul Romanului, pe care şi-au cumpărat-o ei dela Chineajna, fiica Solomiei, chiar sora Anghelinei, cneghina lui Goia pârcălab de Cotnar, pentru trei sute şi şaptezeci şi cinci de zloţi tătăreşti şi din privilegiul de întăritură ce au avut strămunicii lor dela bunicul domniei mele Petru voevod şi din privilegiul de împărţeală dela părintele domniei mele Alexandru voevod.

Şi s'a ridicat Goia pârcălab şi cneghina lui, Anghelina şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 375 de zloţi tătăreşti în mâinile Chineajnei, fiica Solomiei, ca să le fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7077 <1569>, Noembrie 30.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

A scris Ilea Ajud.

Faceţi-le uric [1]).

Acad. R.P.R., LXI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1824.

228

1569 (7077) Decembrie 13, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Ana şi sora ei Anghelina şi fraţii lor Ionaşco şi Buhuşi, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Bran pârcălab şi ni s'au jăluit cu mare jalbă şi cu mare mărturie şi cu megiaşii lor de prin prejur, zicând că privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Bran pârcălab dela strămunicii noştri Ştefan voevod cel Bătrân şi Bogdan voevod pe satul Iuganii pe Pereschii, dela Fântâna Puţita [2]) şi cu mori pe Pereschii, aceste privilegii le-au pierdut când a venit însuşi împăratul turcesc şi a făcut război până la Suceava, în zilele bunicului domniei mele Petru voevod.

De aceia noi, văzându-i cu mare jalbă şi cu mare mărturie şi cu megiaşii lor de primprejur şi noi deasemeni şi dela noi le-am dat şi am întărit acest sat mai

[1]) scris de altă mână.

[2]) pasagiul: « dela Fântâna Puţita », scris deasupra, de altă mână, cu altă cerneală.

înainte spus, anume Iuganii pe Pereschii şi cu mori pe Pereschii, ca să le fie cu tot venitul [1]), până când îşi vor face şi uric, pe judecată.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Iuganii pe Pereschii şi cu mori pe Pereschii, să fie pe unde a hotărît Chicoş vătag, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7077 <1569>, Decembrie 13.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Arh. St. Buc., Mitrop. Iaşi, CXXXVIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1817, ibid., ms. 537 f. 3.

229

1570 (7078), Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră tuturor celor ce o vor vedea> [2]) sau o vor auzi cetindu-se că pe această slugă adevărată a noastră Ion şi femeia lui, Nastea, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi le-am întărit ocina şi cumpărătura lor dreaptă, a patra parte din a treia parte a satului dela gura Stebnicelului, anume Băleştii, pe care şi-au cumpărat-o ei în zilele părintelui domniei mele Alexandru voevod dela Gavril, fiul Parascăi, strănepotul Maruşcăi . . . [2]) bunica lui, Maruşca, pentru o sută şi cincizeci de zloţi tătăreşti şi cu privilegiul de întărire ce a avut bunica lui, Maruşca, dela străbunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân.

Această mai sus scrisă a patra parte din a treia parte de sat din Băleşti, la gura Stebnicelului, să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse a patra parte din a treia parte de sat din Băleşti, la gura Stebnicelului . . . [2]) să fie din tot hotarul a patra parte din a treia, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi <Bogdan> [3]) voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele Mihail Petru şi Costantin şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic al ţării de jos

[1]) pasagiul: « ca să le fie cu tot venitul », scris deasupra, de aceiaşi mână.
[2]) loc rupt în orig.

şi credinţa panului Crăciun vornic al ţării de sus <şi credinţa> [1]) panului Cozma Murgu şi credinţa panului Ion Caraghiuzel şi credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi <a panului> [1]) Tudoran pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi <a panului> [1]) Poroseaci pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Vasilie portar de Suceava şi credinţa panului Dinga postelnic şi credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Jurja vistier şi credinţa panului Moghilă ceaşnic şi credinţa panului Văscan stolnic şi credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întăritura noastră, ci să le întărească şi să le împuternicească, pentrucă le-am <dat şi întărit> [1]), fiindcă ei şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului <şi cinstitului> [1]) nostru pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris în Iaşi Ion Solomonescul, în anul 7078 <1570> [1]), luna . . . [2]).

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 49.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

230

1570 (7078), Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se>, că a venit înaintea noastră şi înaintea <tuturor boierilor noştri> sluga noastră Coman, fiul Solomcăi, strănepotul lui Negrilă, <de bună voia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit> şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din privilegiul de întăritură ce a avut străbunicul lor Petrea <Ploscar dela Ştefan voevod cel Bătrân şi mama lor Solomca dela> Petru voevod, o bucată din hotarul R<ăteştilor>, pe unde este însemnat, din Valea de Jos, drept peste . . . . . până la podul lui Iurie şi de acolo matca pârâului Lozniţa şi un loc de moară, în Berheaci şi a vândut <slugii noastre . . . . . > şi vărului său Turbure, pentru trei sute de zloţi tătăreşti.

<Şi s'au ridicat slugile noastre . . . . . şi vărul său Tur>bure, de au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre <Coman, fiul Solomcăi, strănepotul lui Negrea> Ploscarul.

[1]) loc rupt şi şters în orig.
[2]) luna şi ziua se pare că sunt omise de diac.

De aceia noi, văzând tocmeala de bună‹voie› şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi ‹am dat şi am întărit slugii noastre . . . . . şi vărului său Turbure acest sat›, uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam ‹cine li se va alege cel mai deaproape, nestricat› niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi ‹mai sus scrise› din hotarul Răteştilor, pe unde este însemnat ‹din Valea de Jos drept, peste . . . până la podul lui Iurie . . .› până la drum şi iarăşi la deal . . . şi de acolo pe matcă, până la stâlpul Lozniţei . . . . . este acestor semne, iar dinspre alt hotar, pe unde din veac au folosit.

‹Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise›, noi Bogdan voevod ‹şi credinţa preaiubiţilor› fraţi ai domniei mele, Mihail Pătru ‹şi Costantin şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea mare vornic al ţării de jos ‹şi credinţa› panului Crăciun mare vornic al ţării de sus ‹şi credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa› panului Cozma Murgu, credinţa panului ‹Sava şi a› panului Turcea pârcălabi de Hotin, credinţa ‹panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de› Neamţ, credinţa panului Coste şi Poroscaci pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Vasilie ‹portar de Suceava, credinţa panului› Dinga postelnic, credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Jurjea vistier, ‹credinţa panului . . . credinţa panului Moghilă ceaşnic› credinţa panului Vascan stolnic, credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor ‹noştri moldoveni, mari şi mici›.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe ori cine ‹îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le strice› întăritura şi dania noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat, căci le este ‹ocină şi cumpărătură dreaptă.

‹Iar pentru mai mare putere şi întărire› am poruncit credinciosului nostru Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră, ‹la această carte a noastră›.

‹A scris...› în Iaşi, în anul 7078 ‹1570›....

Arh. St. Iaşi, CCCXL/sub dată.
Orig. slav, perg., lipseşte 1/3 din doc., pecete atârnată.

231

1570 (7078) Ianuarie 21, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Ionaşco, nepot de soră al lui Crasco Lanţovici, a treia parte din sat din Iurcăuţi, partea de sus, pe care această parte Crasco a vândut-o lui Onciul,

pentru 233 zloţi tătăreşti. Şi apoi Ionaşco a întors lui Onciul aceşti bani, înaintea noastră. Insă deosebit i-a rămas din ei 60 de zloţi şi îi va da la duminica mare.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7078 <1570>, Ianuarie 21.

Insuşi domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Eu, Stârcea, am scris.

Acad. R.P.R., CLVII/23.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

232

1570 (7078) Februarie 9.

Inştiinţare facem cu aciastă carti a noastră tuturor cini pe dănsa va ceti şi va auză că iată am dat şi am întărit slugilor noastre Condrii şi Gheorghii pre a lor drepti ocini şi cumpărături, a patra parte de sat di<n> Tăuri şi dintr'altă a patra parte dintr'acelaş sat giumătati, cari ei sănguri ş'au cumpărat, drept.....[1] zloţi tătăreşti, din zălile niamului domniei meli Alexandru vodă, dela sluga noastră Ion, nepot Tăutului *fost* log<o>f<ă>t, din diresă de danii ci-au avut moş lui, Tăutul ci-au fost log<o>f<ă>t, dela bătrănul Ştefan vodă.

Pe aceste mai sus scrisŭ părţi de ocină, datu-li-am şi dela noi uricu cu tot venit<ul>, lor şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi împrăştieţilor lor şi a tot rodul lor, neclintit niciodinioară, în veci, aciastă a patra parti din sat di<n> Tăuri şi dintr'altă a patra parte giumătate dintr'acelaş sat, din Tăuri. Datu-li-am pe bătrăne hotară, pe unde din vacu au umblat.

Şi întru aciasta este credinţa insumi domnii meli de mai sus scris, Bogdan vodă şi credinţa preiubiţi fraţilor domniei meli, Mihail [şi] Petru şi Costandin şi credinţa boierilor noştri: credinţa giupănului Zberii vor<ni>c, credinţa giupănului Crăciun vor<ni>c şi credinţa giupănului . . . .[1], credinţa giupănului Cozmii Burciu, credinţa giupănului Saba . . . .[1], credinţa giupănului Turce pârcălabii de Hotin şi credinţa giupăn<u>lui Paşco şi giupăn Tudoran pârcălabii de Niamţ şi credinţa giupănului Coste şi pan . . . .[1] pârcălabii de Roman şi credinţa giupănului Vasălii portariul Sucevii şi credinţa giupănului Toad<e>r spat. şi credinţa giupănului Jurjii vist., credinţa giupănului Dinghii post. şi credinţa giupănului . . . .[1] pah. şi credinţa giupănului Văscan stol<ni>cu şi credinţa giupănului Arvat comis şi credinţa tuturor boerilor noştri, a marı şi a mici.

Iar după a noastră viiaţi, cini va fi domn ori din fii<i> noştri ori din fraţii noştri sau pe cini dumnezău va alegi a fi domnu pământului Moldoviei, să n'aibă

[1] loc alb în text.

a străca a noastră întărire, ce mai vârtos să aibă a da şi a întări pentru a sa vecinică pomenire.

Şi pentru mai mare întărire, am poroncit a lui nostru credincios şi cinstitu boeriu Gavril marili log<o>f<ă>t, ca să scrii şi a noastră pecete să legi pe aciastă a noastră carte.

7078 (1570), Fev<ruarie> 9.

Gavril log<o>f<ă>t.

Acest suret di pi sărbii l-am scris eu, Simion Cheşco uricar, pe căt s'au putut cunoaşti, fiind vechiu, la velet 7254 <1746>, Av<g>ust 20.

Acad. R.P.R., ms. 3392, f. 4.
Copie rom.

233

1570 (7078) Februarie 16, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se sau de îi va fi cuiva nevoe, că această adevărată slugă a noastră credincioasă pan Petrea Albotă logofăt a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele Alexandru voevod, în surghiun peste mare, drept şi credincios, iar astăzi ne slujeşte nouă, drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă pentru noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocinele lui drepte şi vislujenia din ispisoc de vislujenie ce a avut el dela părintele domniei mele Alexandru voevod, un loc de sat în pustie, la gura văii Speaei, pe Cobolta, pe amândouă părţile Coboltei şi cu loc de iaz şi de mori în Cobolta.

Şi iarăşi alt loc din pustie pe Căinar, în Piatra, unde se cheamă la Răchită, care se numeşte acum satul Albotenii, pe amândouă părţile Căinarului şi cu iaz şi cu mori în Căinar, ca să-i fie uric dela noi şi ocine şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise locuri de sate în pustie, în gura văii Speaei, pe Cobolta, pe amândouă părţile Coboltei şi cu loc de iaz şi de mori în Cobolta şi alt loc de pustie, pe Căinar, la Piatra, unde se cheamă la Răchită, care acum se numeşte satul Albotenii, pe amândouă părţile Căinarului şi cu iaz şi cu mori în Căinar începând din piatra de sus, la Răchită, ce este în Căinar, drept la deal şi peste câmp, drept la Vizunie, iar dela Vizunie, la deal şi peste câmp la Rosoşini [1])

[1]) sau « furcitură », sau « cracul văilor ».

în jos de obârşia văii Leahului şi de acolo peste valea Leahului şi peste valea Speaei la deal, la movila ascuţită dela mijloc, în deal şi de acolo în jos, pe valea mică, la Fântâna lui Seman şi de acolo, drept în Cobolta, până la gura văii lui Căcărază, care se numeşte Pritişea şi de acolo drept peste deal şi peste valea Cârstinii, la Fântâna Cârstinii şi dela Fântâna Cârstinii drept la deal, la drumul cel vechiu al lui Stepan ; apoi, tot pe drum, până la Movila Cloştei [1]) şi de acolo drept la Fântâna Caplei şi dela Fântâna Caplei drept peste Ghilta, la gura văii Hijcăi şi dela gura Văii Hicicăi, drept peste Ghilta, în Cobolta şi la vale, pe Cobolta, până în gura văii lui Hreaţcă şi de acolo, drept pe Berdu ; pe Berdu până într'un bolovan de piatră, ce este între două movile, la vârful dealului şi de acolo la vale, peste valea Vizuniei, mai jos de Rosoşini şi drept în Căinar, la altă piatră şi la deal, iarăşi pe Căinar, până în gura văii Predivnei şi tot la deal, pe matca văii Predivnei, până în obârşie şi dela obârşia văii Predivnei, la deal, pe drum unde dă drumul în Bulata şi la deal, pe matca Bulatei, până în gura văii Bozcova şi la deal pe valea Bozcova, până în obârşie şi dela obârşie drept peste câmp, în valea Cameniţei şi la vale, pe valea Cameniţei, până unde dă valea Cameniţa în Căinar şi la vale, pe Căinar până la piatra de sus, unde se chiamă în Răchită. Acesta este tot hotarul.

Şi deasemeni s'au făcut o moarte a unui <grec> în această vale mai înainte numită, care se numeşte acum valea Grecului şi a plătit pan Petrea Albotă logofăt pentru această moarte a acestui Grec şi a dat o sută şi cinzeci şi opt de boi, amestecaţi cu vaci şi şase sute de oi şi şapte cai şi treisprezece iepe cu mânji, ca să-i fie lui şi dela noi şi această vale ce se chiamă <valea Grecului>, cu tot venitul.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Io Bogdan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri : credinţa panului Zbearea mare vornic al ţării de jos şi credinţa panului Crăciun mare vornic al ţării de sus şi credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Paşco şi a panului Tudor pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Jurja vistier, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Văscan stolnic, credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau iarăşi din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă îi sunt lui ocini drepte şi vislujenie.

---

[1]) „cvocuhi", în orig.

Iar cine ar vrea şi ar cuteza să clintească dania şi miluirea noastră cu care l-am dăruit domnia mea şi l-am miluit, acela să dea răspuns înaintea înfricoşatei judecăţi a lui Hristos şi să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata maică a lui dumnezeu şi de cei pentru evanghelişti şi de cei 12 apostoli de frunte şi de cei 318 sfinţi părinţi care au fost la Nicheia şi de toţi sfinţii care bine au plăcut lui dumnezeu, din veac şi până acuma. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Iudei care au strigat asupra lui Hristos: sângele lui, asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi şi să fie anatema.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion în Suceava, în anul 7078 <1570>, Fevruarie 16.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, Perg., nr. 31.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.
Cu o trad. rom., dos. LXXIII/7 şi alta din 1766 la Arh. St. Iaşi, XXX/6.

234

1570 (7078) Martie 20, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, dacă cuiva îl va fi nevoie, că acest boier al nostru adevărat şi cinstit, credinciosul pan Dinga postelnic, a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele Alexandru voevod, iar astăzi ne slujeşte nouă drept şi credincios.

De aceia noi, văzându-l cu slujba lui dreaptă şi credincioasă pentru noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi am dat şi l-am miluit dela noi cu multe familii [1]) sălaşe de Ţigani, să-i fie lui robi [2]) Ţigani, anume . . . . . .[3]) şi femeia lui, Cârstina şi copiii lor, Saba şi Simion şi Vlaşin şi fiicele lui, Litovca şi Anghelina şi Grozava şi Horpina şi Toma şi femeia lui, Drumana şi fiicele lor, Titea şi Mărica şi Mihuţa şi femeia lui, Sora şi copiii lor . . . . [3]) Nicoară şi Simion şi Ion zlatar şi femeia lui, Mariica şi fiicele lui, Tetiia<na şi A>na[3]) şi soacra lui, Nastea şi fiicele ei Urâta şi Mierla şi Simion Moschici şi femeia lui, Marena şi copiii lui, Ilea şi Lupul şi <femeia>[3]) lui, Motrea şi copiii lor Cârstea şi Dumitru şi Gliga şi Bobric şi Simion şi fiicele lui . . . . .[3]) şi Lupa şi Odochia şi Luca al lui Bratul şi femeia lui, Frumoasa şi copiii lor Lupul şi Isac şi fiicele lui, Gaftona şi Fena şi Mariica, Borciu . . . . . .[3]) Bratul şi femeia lui, Odochia şi Mârza şi femeia lui, Marfa şi copiii lor, Buraga şi Carcea şi fiicele lor, Matina şi

[1]) «celead sălaşi», în orig.
[2]) «holopi», în orig.
[3]) loc rupt în orig.

Maria şi Sofia şi Nechita, Carcea şi femeia lui Anuşca şi copiii lor, Filip şi Ştefu şi Andreica şi fiicele lui, ...[1]) şi Parasca şi Stana şi copiii ei, Ion şi Androinic şi Simion şi sora lor Mărenca şi Mahra şi femeia lui, Zazulia şi fiul lor Cozma şi Sofiica văduva şi copiii ei Mihăilă şi Simion şi fiicele ei Mărinca şi Nastia şi Ana şi Nastea văduva şi fiicele ei şi Siropia văduva şi doi copii ai ei şi Vascan holteaiul şi Mateiu şi Bobric şi Ivan şi Mihail. Care aceşti toţi mai sus scrişi robi[2]) Ţigani au fost de demult fugiţi şi plecaţi din ţara noastră în Ţara Leşească şi nimănui nu i-a fost cu putinţă să-i scoată de acolo.

De aceia, domnia mea m'am sfătuit cu întregul sfat al domniei mele şi l-am trimis pe dânsul, împreună cu credinciosul şi cinstitul nostru pan Drăgan logofăt, în solie la craiul din . . . . .[1]), cu multe treburi adevărate ale noastre pentruca craiul să ne jure şi să tocmească să fie pace între noi şi între ţările noastre.

Şi atunci ei s'au rugat domniei mele să le dăm voie ca să şi-i scoată, să-i poată lua ca robi[2]) Ţigani.

De aceia, noi astfel le-am dat învoire şi le-am dat porunca domniei mele, ca să-şi ceară dela craiul aceşti Ţigani robi[2]) şi să-şi scoată Ţiganii cum vor putea, ca pe nişte pierduţi, şi să le fie dela noi robi[2]) Ţigani, <pentrucă>[1]) ei s'au nevoit, cu toată osârdia lor . . . . . .[1]) pentru toată slujba şi după voia şi după vechile jurăminte şi tocmeli să fie între noi şi între ţările noastre, să fie pace şi linişte.

De aceia, noi i-am cerut dela craiul şi pe aceşti robi[2]) Ţigani <şi craiul a dat>[1]) şi poruncă şi însuşi craiul le-a dat . . . .[1]) ca să fie puternici, pe unde vor găsi Ţiganii să-i ia din această ţară Leşească. Şi ei, pentru aceasta s'au nevoit şi i-au scos . . . . . .[1]) şi noi i-am dat lui . . . . .[1]) pe aceşti Ţigani robi[2]) ca să-i fie Ţigani robi[2]) . . . . . .[1]) copiilor lui.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor mei fraţi <Mihail Petru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbi>[1]) area vornic, credinţa <panului Crăciun>[1]) vornic, credinţa panului Ion Caraghiuzeal, <credinţa panului Coz>[1]) ma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului <Coste şi a panului Poroseaci>[1]) pârcălabi de Roman, credinţa panului <Vasilie>[1]) portar de Suceava, credinţa panului Toader spatar, credinţa panului Jurja vistier, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Vascan stolnic, credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor, <mari şi mici>[1]).

Iar după viaţa noastră, cine <va fi>[1]) domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) «holopi», în orig.

Moldova, acesta să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi l-am miluit, pentru slujba lui dreaptă.

Iar cine ar cuteza să strice şi să dărâme această danie şi miluire a noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu şi de preacurata maică a lui dumnezeu şi de cei 12 sfinţi apostoli şi de cei 318 părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii care din veac bine au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu Iuda şi cu alţi Iudei, care au strigat asupra lui Hristos: sângele lui nevinovat asupra lor şi asupra copiilor lor.

Şi pentru mai mare <putere> şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Androinic <Hamza> în Iaşi, în anul 7078 <1570>, luna Martie 20.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 131.
Orig. slav, perg., rupt în două şi şters, pecete atârnată.

235

1570 (7078) Martie 31, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se cui va fi nevoe, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, pan Gheorghie postelnic al doilea, a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele Alexandru voevod, drept şi credincios, iar astăzi deasemeni ne slujeşte şi nouă, drept şi credincios.

De aceia noi, văzându-l cu slujba lui dreaptă şi credincioasă pentru noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi am dat domnia mea şi l-am miluit pe dânsul dela noi, în ţara noastră Moldova, cu două sate: un sat anume Şirăuţii pe Prut, în ţinutul Hotinului, care acest sat a fost străveche ocină şi dedină domnească şi ascultătoare de Julinţi şi alt sat, anume Putreta, iarăşi în ţinutul Hotinului, şi acest sat l-a aşezat părintele domniei mele Alexandru voevod din pustie.

Şi pentru aceasta, i-am dat şi l-am miluit să fie domniei mele şi părinţilor domniei mele pomenire, în vecii vecilor. Şi să-i fie lui şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate mai sus scrise, anume Şirăuţii pe Prut, în ţinutul Hotinului şi alt sat anume Putreda, iarăşi în ţinutul Hotinului, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Mihail-Petru şi credinţa boierilor

noştri: credinţa panului Zbiarea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Crăciun mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzeal, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Roman, credinţa panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Jurja vistier, credinţa panului Dinga postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Văscan stolnic, credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi miluirea noastră.

Iar cine ar cuteza să strice sau să ia dania şi miluirea noastră cu care domnia mea l-am miluit, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de cei 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de cei 4 sfinţi evanghelişti şi de cei 12 sfinţi apostoli de frunte şi de ceilalţi şi de toţi sfinţii care din veac bine au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu Iuda şi cu alţi Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos: sângele lui să fie asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Simeon Popa <diac> în Iaşi . . . în anul 7078 <1570>, luna Martie 31.

Acad. R.P.R., LXXX/126.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

236

<1570 Aprilie 14> Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se cui îi va trebui, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri slugile noastre Toader pitărel şi fratele lui, Gavril şi surorile lor Draghina şi Marinca, copiii Odochiei, nepoţii lui Gavril Dinga, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiile de danie ce le-au avut străbunicii lor, Dinga pitar şi Dinga Gavril, dela străbunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân, şi din privilegiul de cumpărătură ce l-a avut Gavril Dinga singur dela străbunicul nostru Ştefan voevod

cel Bătrân a treia parte din jumătate de sat din Farloeşti, şi a treia parte de unde cade trecerea Solunţului, în Poiană în Tazlău şi a treia parte [1]) din Poiana cu Păcură şi a treia parte din Păcură şi a treia parte din Dealul Tazlăului, din Poiana Prilucelor şi a treia parte din Poiana Săcăturilor şi a treia parte din Poiana dela Chilia şi a treia parte mai sus de Tazlău, la Deal la <Ja>mâne şi a treia parte din Frumoasa [1]) unde este Poiana lui Coste, aceasta au vândut vărului lor, credinciosului nostru pan Dinga vornic, pentru două sute şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi sculându-se credinciosul nostru pan Dinga vornic a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 220 de zloţi tătăreşti, în mâinile acestora mai sus scrişi Toader pitărel şi fratele lui, Gavril şi a surorilor lor Draghina şi Marinca, copiii Odochiei, nepoţii lui Gavril Dinga.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Solomia şi sora ei, Lupa, fiicele lui Baloş Vuiupa, de bună voia lor şi nesilite de nimeni şi nici asuprite şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă şi din privilegiul de danie ce a avut tatăl lor Baloş Vuiupa, dela răstrăbunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân, din jumătate de sat pe Putna, unde a fost Târgul Putnei, însă din jumătate de sus, jumătate, şi jumătate dintr'un [2]) vad de moară, ce este acolo în acel sat, şi jumătate dintr'un loc de grădină, ce este între gârle, însă care se va alege partea Solomiei, aceasta a vândut ea credinciosului nostru pan Dinga vornic pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi întru aceasta, Lupa sculându-se, a vândut casele sale din acelaşi sat mai sus scris; însă aceste case, care au fost ale tatălui ei Baloş Vuiupa, şi au revenit în partea ei şi zece ogoare [3]) din . . . .şi din acelaşi hotar, şi jumătate din acelaşi vad de moară mai sus scris şi jumătate din acelaşi loc de grădină mai sus scris, între gârle, însă care i se va alege din partea ei, aceasta a vândut tot credinciosului nostru pan Dinga vornic, pentru două sute şi patruzeci de zloţi tătăreşti. Insă a luat banii gata şi şi-a plătit capul, pentrucă s'a dat după alt bărbat şi s'a plătit pentru desfrânarea ei.

Şi sculându-se pan Dinga vornic a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 240 de zloţi tătăreşti, în mâinile Lupei, sora Solomiei.

Şi întru aceasta, iarăşi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Dinga vornic drepţii şi proprii săi robi Ţigani şi Ţigance, anume Radul şi femeia lui, Dobra şi copiii lor şi Lepădat şi femeia lui şi copiii lor şi Stoica alăutar şi femeia lui, Leaneşa şi copiii lor şi Stanciul şi femeia lui şi copiii lor şi Radul Sechiraş şi femeia lui, Rada şi copiii lor şi Cornea zlătar şi femeia lui, Stana şi copiii lor

[1]) Un rând întreg stricat în mai multe locuri din cauza îndoiturii; textul reconstituit după documentul dela Alexandru Lăpuşneanu, din 1565 Iulie 31.

[2]) loc rupt şi completat după suret.

[3]) în orig.: « nivah ».

şi Stoian şi femeia lui, Nastasia şi copiii lor şi Necula şi f. meia lui, Larga şi copiii lor şi Costantin şi femeia lui, Voica şi copiii lor şi Calin şi femeia lui, Stana şi copiii lor şi <Neg>rilă şi femeia lui, Va<silca> şi copiii lor şi Caran şi femeia lui, Teala şi copiii lor şi . . Ciocan şi femeia lui, Rada şi copiii lor şi Muşa, femeia lui Dră . . . . .şi copiii lor şi Rus . . . . alăutar şi femeia lui, Anca şi copiii lor, care aceşti Ţigani robi mai sus scrişi i-a dat lui, Mircea voevod, când a fost în solie.

Şi iarăşi Buhtea şi femeia lui, Va . . . . . şi sora lui, Rada, pe care şi i-a cumpărat dela Mogâldea fost vistier, pentru 2300 aspri. Şi . . . zlatar şi femeia lui, Voica şi Radul cizmariul, pe care şi i-a cumpărat dela Anton fost vameş pentru . . . . . aspri.

Şi Voica Ţiganca, pe care a cumpărat-o dela Hrotan Dragoman din târgul Roman, pentru . . . .aspri.

Şi Tatul şi femeia lui şi copiii lor, pe care i-a cumpărat dela Marina, fiica lui Rânjea pârcălab, pentru 2400 aspri.

Şi Stana şi fiul ei Simion şi mama Stanei, pe care şi i-a cumpărat dela Spancioc călugăr, pentru 1000 aspri.

Şi . . . . . şi femeia lui . . . . . aspri. Şi Sofiica . . . . pentru 800 aspri. Şi Gavriil, pe care l-a cumpărat dela Leuştean ureadnic din Bacău, pentru 1000 de aspri.

Şi Bojar, pe care l-a cumpărat dela Petronie egumen şi dela alţi fraţi dela Tazlău pentru <20> de ughi galbeni, care acest mai sus scris Ţigan, numit Bojar, l-a vândut Salom pitar, fratele lui Dinga . . . . . .

Şi Tâmpa alăutar şi Danciul şi Opria şi fratele lui, Ciolan şi surorile lor, . . . pe care şi i-a cumpărat dela Barcan comis din Ţara Românească, pentru 4000 de aspri.

Şi Zagan şi femeia lui, Odochia şi Stan şi femeia lui, Dobra, pe care şi i-a cumpărat dela Tintea, pentru 4600 de aspri.

Şi iarăşi Buzdugan, pe care l-a cumpărat dela . . . . . pentru 1000 de aspri.

Şi Manciia, pe care l-a cumpărat dela acest mai sus scris Hartan, pentru 1000 de aspri.

Şi Cirţuilă şi femeia lui, Mariica, care sunt Ţiganii săi drepţi şi proprii. Şi Riba Ţiganul.

Ca să-i fie lui Ţigani şi să-i fie dela noi uric şi cu tot venitul, lui, copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus scrise,a treia parte din jumătate de sat din Farloieşti şi din toate aceste mai sus . . . . . din tot hotarul, a treia parte, şi din Păcură şi iarăşi hotarul acestor mai sus scrise părţi de sat pe Putna, unde

a fost Târgul Putnei, să aibă hotar, la câmp ca şi în sat; iar dinspre alte părţi să fie tuturor acestor mai sus scrise . . . . . .

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Pătru şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic al ţării de jos, credinţa panului Crăciun vornic al ţării de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzial şi a panului Ignat [1]) Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Paşco şi a panului Danciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci, pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Jurja vistier, credinţa panului Dinga postelnic, credinţa panului Movilă ceaşnic, credinţa panului Vascan stolnic, credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să i-o întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, căci şi-a cumpărat-o el pentru banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare tărie şi întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Andronic Hamza în Iaşi ‹anul 7078 ‹1570›, Aprilie 14›.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/sub dată.
Orig. slav, perg., rupt şi şters, pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1801, la Acad. R.P.R., CXXXII/9.
Data după un rezumat vechi, la Arh. St. Iaşi, Transport 1788, op. 2039, doc. 241, secţia I-a, f. 222.

237

1570 (7078) Aprilie 20.

Copie dipi suretu.

Uricu dăla Bogdan v‹oe›v‹o›d pentru miluire ce faci măn‹ăs›t‹irii› Berzunţului cu cătăva sălaşă de Ţigani şi cu o parte ‹din› Ciufreştii.

Însămnarĭ facim cu aciastă carte a noastră toţ‹i› cini pe dănsa va căuta sau cetind va auzi, însă cui va fi de trebuinţă, adică aciastă sfântă mănăstire a noastră, anumi Berzunţul, care cu mila lui dumnezău şi cu agiutorul precuratii maicii sali am rădicat-o noi, unde să cinsteşti şi să prăznuieşti hramul adormirii precuratii născătoarii de dumnezău şi purure fecioarii Marii, miluit-am dar domnia me pre aciastă sfântă mănăstiri de mai sus scrisă, cu deosăbită milă, dat-am şi am întărit

[1]) în loc de «Cozma».

dela noi dintru al nostru pământ al Moldavei giumătati de satu pe Bărladu, pe margine<a> ezărului celui mari a Bărladului, ci este în gura Gerul<u>i, anumi Ciofreştii, parte ce din sus, acee toată de mai sus scrisă giumătati de sat, Ciofreştii, să fii sfintii mănăstiri driaptă ocină şi moşii şi cu tot venitul ei în veci şi cu uricu dela noi.

Aşăjdire i-am mai dat şi am întărit sfintii măn<ăs>t<iri> a noastră şi cătiva sălaşi di Ţigani, anumi: Ghiorghii, ficiorul lui Giurgi, cu Ţiganca şi cu copii<i> lor şi pe Dumitraşcu Singur cu Ţiganca şi cu copii<i> lor şi pe Vasilu, *fiul* lui Ghiorghi Ţigan, cu Ţiganca şi copii<i> lor şi pe Ghiorghi, *fiul* lui Ştefan Ţiganu, cu Ţiganca şi cu copii<i> loru şi Ursu, *fiul* Ciofii Ţiganul, cu Ţiganca şi cu copii<i> lor şi Stana Ţiganca cu ficiorii ei şi Mihai, nepot Ursului Ţiganu, cu Ţiganca şi cu copilu loru şi Toad<e>r, *fiul* <lui> Neculai Ţi<ga>nu, cu Ţiganca lui şi copii<i> lor şi Simion, *fiul* Stanii Ţigan, cu Ţiganca şi copii<i> lor, ca să fii sfintii măn<ăs>t<iri> drepţi robi Ţigani şi cu uricu dela noi în veci.

Aşăjdire am mai miluit şi am întărit sfintii mănăstirii noastri, de mai sus scrisă, dintru al nostru pământ al Moldavii şi cu altă bucată de locu, ci să numeşti Obărşie, la fundătura Nadişii, cari acest locu nu esti cuprinsu în hotarul Năsoeştilor<>, care bucată de loc să deosăveşti din margine Năsoeştil<o>r din sus dintr'un drumuşor ci vini dela drumul Sărbil<o>r şi mergi pe supt deal, pe margine şăsul<u>i, pe fundătura Năsoeştil<o>r, ci caută spre răsărit şi mergi spre Căpăţină şi din margine şăsul<u>i, din coasta dealul<u>i şi cu fundătura ci caută spre miazănoapte şi spre deal, unde s'au cumpănit apa spre Bistriţă, la Trebiş.

Aciastă bucată de locu am dat şi am întărit sfintii măn<ăs>t<iri>, ca să-i fii driaptă ocină şi moşii şi cu tot venitul loru în veci şi cu uric dela noi.

Şi spre aciasta am credinţa domnii meli de mai sus scrisă, Bogdan v<oe>v<o>d şi credinţa preiubitu fratili domnii meli Mihai-Petru şi credinţa boeril<o>r noştri. 7078 <1570> Apr. 20.

Şi eu, Grigoraş, l'am scos acest suret românesti, după sărbiie pănă nu-i stricatu uricu, la letu 7236<1728> Maiu 11.

Acad. R.P.R., CCLXV/3.
Trad. rom.

238

1570 (7078) Aprilie 20, Iaşi.

Suret de pe uric vechiu pe sărbie dela Bogdan voevod, scris de Ştefan Teclici în Iaşi, la leat 7078 <1570>, April 20.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan v<oe>vod, domnu ţării Moldovei. Inştiinţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta spre dănsa sau o vor auzi cetindu-se, precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri

Evdochiia, ce din călugărie s'au numit Dionisiia, fata lui Toader log<o>f<ă>tului şi de bună voe ei, de nime sălită, nici asupritä ş'au vändut a ei driaptă ocină şi moşiia din ispisoc de danie, ce l-au avut tatăl său Toader log<o>f<ă>t dela strămoşul nostru Ştefan v<oe>vod Bătrânul, giumătate de sat de pe Bărlad, în margine iazerului celui mare a Bărladului, ce-i în gura Gerului, anume Ciofreştii, parte cea din sus şi cu o a patra partea din iazer, aceia o au vändut credincios boeriului nostru Dingăi *mare* post. drept cinci sute zl<o>ţ<i> tătăreşti.

Şi sculându-se credinciosul nostru Dinga *mare* post., au plătit toţ<i> deplin acei de mai sus arătaţ<i> bani, cinci sute zloţ<i> tătăreşti, în mâna Evdochii ce din călugărie s'au numit Dionisiia, fetei lui Toader log<o>f<ă>t, dinaintea noastră şi dinainte boerilor noştri.

Deci, văzind noi a lor cea de bună voie tocmală şi deplin<ă> plată, noi încă aşijdire şi dela noi am dat credincios boeriului nostru Dingăi *mare* post. şi i-am întărit, ca să-i fie lui şi dela noi uric cu tot venitul şi fiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot niamul lui, nest<ă>mutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul aceii de mai sus arătatei părţi, giumătăţ<ii> de sat ce-i pe Bărlad, în margine iazerului celui mare a Bărladului, ce-i în gura Gerului, anume Ciofreştii, parte cea din sus, să-i fie din tot hotarul gium<ă>tat<e>, iar despre alte părţi, după vechiul hotar, pân<ă> unde au apucat din veac.

Şi spre aceasta este credinţa a însumi domnii mele de mai sus scris, Bogdan v<oe>voda şi credinţa a preaiubiţ<ilor> fraţ<i> a domnii mele, Mihail [şi] Petru şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldovei, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, poruncit-am credincios boeriului nostru Gavriil *mare* log<o>f<ă>t să scrie şi să lege şi pecete la această adevărată cartea noastră.

De pe sărbie pe limba moldoveniască s'au tălmăcit la anul 1801 Iunie 20 de polcov. Pavel Debriţ *dela* mitropolie.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXVII/15.
Trad. rom.

239

1570 (7078) Mai 10.

Suret dela Bogdan voivod, leat 7078 <1570>, Mai 10.

Facem înştiinţari precum au venit înainte noastră şi înainte tuturor boerilor noştri mari şi mici Anna, fata Gănesăi şi rudeniia lor Petre Oräş şi fratili său Mätieş şi Bratăluş şi surorili lor Stanca şi Mariia şi Tăbălăiasă şi Aniţa şi iarăşi fratele lor Ilii Oräş şi iarăş rudeniili lor, Toader Ci fiioiu şi surorili lui, Sora şi Mali şi Preoteasa, ficiorii Giurgiei, de a lor bună voi, de nime săliţi ş'au

împărţit a lor dreptă şi ocină moşii den drept den schinbătură ce au avut moaşa lor Cerna dela meşul domnii meli Ştefan vodă Bătrănul la ţinutul Trotuşului, anume Negoeştii şi jumătate den satu den Costeşti, parte den gios şi au rămas în parte slugilor noastre Petrei Oräş ş'a frate-său Mătieş şi Brătiluş şi surorilor lor Stanca şi Măriia şi Tăbălăiasă şi Aniţii şi lui Ilii Oräş a trei parte den satu den Negoeşte, parte den sus şi giumătate dentr'unu heleştiu, pe un părău cu moară şi a trei parte dentr'o o poiană den Păuneşte şi a trei parte la pădure cu pomeţi, parte den sus şi den cămpu iarăş a trei parte şi dentr'un părău ce iara a lor cu peşte, parte den mijloc şi a trei parte den Costeşte, parte den sus.

Iar în parte lui Toader Ciofioiu şi surorilor lui, Sora şi Mali şi Preoteasa, feteli Giurgii au rămas lor iarăş a trei parte den satul Negoeştii, parte den gios şi giumătate den heleştiu, pe un părău cu moară şi a trei parte den sat den Negoeşti, parte den gios şi giumătate de heleştiu, pe un părău cu moară şi a trei parte dentr'o poiană den Păuneşti şi a trei parte den păduri cu pomeţii, parte den mijloc şi den cămpu aşi<j>deri şi a treia parte dintru un părău cu peşte, parte den gios şi a trei parte de jumătate den sat, den Costeşte, parte de mijloc.

Pentru care văzănd şi noi a lor bunăvoinţi şi tocmală şi împărţală între dânşii, aşijdiri şi noi am dat şi am întărit pre aceli de mai sus zisă a Anei Gănesăi şi tuturor rudeniilor ei cu tot venetul şi nimeni altul ca să nu să mai amestece, preste carte noastră.

Leat <7>265 <1756> Noi<embrie> 30, s'au tălmăcit de Ivloghii dascalul.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, VII/1.
Trad. rom; altă trad. rom., la Acad. R.P.R., XXI/71.

240

1570 (7078) Mai 23, Suceava.

Bogdan voevod, cu mila lui dumnezeu, domn ţării Moldovei. Am dat şi am întărit noi slugei noastre Hăbiiac bătrănul o bucată de loc de pământ ce este pe lângă hotarul Hlăpeştilor din sus şi între părăul Vălişoae şi să începe dela hotarul Căţălenii, unde pică în obârşiia părăului Vălişoae, iar de acolo la vale matca părăului Vălişoae şi până la Prut.

Şi că acea mai sus scrisă bucată de pământ este ia din hotară domnilor şi că au fost dată lui danie dă născătoriul [noscătoriul] nostru Alexandru voevod numai lui însuş Hăbiiac şi copiilor lui şi nepoţilor lui, afară de neamurile lui, cu tot venitul.

Şi nimene să nu să amestece înnaintea aceştii cărţi ai noastre.
Domnul au poruncit.
Anul 7078 <1570>, s'au scris la Suceava, Mai 23 zile. Ioan.
Marele logofăt a învăţat.
Luchiian *a scris.*

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LV/4.
Trad. rom.

241

1570 (7078) Iunie 10, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Grozea, cumnatul lui Crasco Lenţovici, a treia parte din sat din Iurcovţi, partea de sus, pe care Crasco a vândut-o lui Onciul, pentru 233 de zloţi tătăreşti.

Şi iarăşi Grozea, cumnatul lui Crasco, <a venit>...[1]) şi pentru aceasta am dat, ca să întoarcă toţi aceşti bani mai sus scrişi, 233 zloţi tătăreşti şi i-a întors în mâinile lui Onciul, în Suceava, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, ca să-i fie lui dela noi şi cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.
Scris în Iaşi, în anul 7078 <1570>, Iunie 10.
Domnul a spus.
Marele logofăt a învăţat.
Hamza a scris.

Acad. R.P.R., CLVII/24.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

242

1570 (7078) Iunie 17, Suceava.

† Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă şi cu voia şi vrerea cât dumnezeu a voit să lumineze inima noastră şi am dat şi am întors domnia mea sfintei nostre rugi, mânăstirii Tazlău, unde este hramul naşterea preacuratei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi unde este egumen eromonahul Efrem, un sat pe Bistriţa, anume Ostâpcanii şi cu mori şi cu şteaze şi cu stupe şi cu tot venitul, care acel sat a fost din ocolul curţii dela Piatra şi înainte de această vreme a fost dat şi de unchiul domniei mele Ştefan voevod.

[1]) loc şters în orig.

Pentru aceasta, am dat şi am miluit domnia mea ruga noastră, mânăstirea Tazlău, cu acest sat mai sus scris, anume Ostupcanii pe Bistriţa şi cu mori şi cu şteaze şi cu stupe să fie pentru pomenirea moşilor şi strămoşilor noştri şi a părinţilor noştri şi pentru pomenirea şi mântuirea domniei mele însumi.

Iar cine va îndrăzni să strice această a noastră danie şi miluire sau altfel să întoarcă după bunul său plac, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu care a făcut cerul şi pământul şi de preacurata lui maică, pururea fecioara Maria şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 12 sfinţi apostoli de frunte şi de 318 părinţi care la Nicheia au strălucit la sobor şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu cei care au strigat asupra domnului dumnezeu: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi este şi va fi în veci, amin.

Şi să fie sfintei noastre rugi dela noi şi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7078 <1570>, Iunie 17.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, IV/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

243

1570 (7078) Iunie 27, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Trifan şi fratele său Gherman şi sora lor Anuşca, copiii Urâtei şi verele lor Dragole şi sora ei Tecla, fiicele Anuşcăi şi deasemeni verii lor Anuşca şi fratele ei Ion Bălan, copiii lui Bălan, toţi nepoţii lui Roman, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit ocina şi dedina lor dreaptă şi cu privilegiul de mărturie ce au ei dela bunicul nostru Petre voevod, satul Romaneştii pe Vaslui, mai jos de Mateieşti. Şi au împărţit în trei părţi.

Şi a căzut în partea slugilor noastre Trifan şi a fratelui său Gherman şi a surorii lor Anuşca, copiii Urâtei, nepoţii lui Sima, a treia parte din Romaneşti, pe Vaslui, mai jos de Mateeşti, partea de sus.

Şi iarăşi, în partea verelor lor Dragole şi a surorii ei Tecla, fiicele Anuşcăi, deasemeni a treia parte din Romaneşti, pe Vaslui, mai jos de Mateeşti, partea de mijloc.

Şi în partea verilor lor Anuşca şi a fratelui ei Ion Bălan, copiii lui Bălan, deasemeni a treia parte din Romaneşti, pe Vaslui, mai jos de Mateeşti, partea de jos.

De aceia noi, văzând tocmeala şi înţelegerea lor de bună voie, cu care ei au împărţit între dânşii şi noi deasemeni le-am dat şi le-am întărit toate aceste părţi mai sus scrise tuturor acestor mai sus scrişi, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, <neclintit> niciodată, în veci.

Iar hotarul <acestui sat mai sus scris, anume Romaneşti pe Vaslui, mai jos de Mateeşti, să fie . . . .>[1]); iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate Mihail Pătru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic şi credinţa panului Crăciun deasemeni vornic, <credinţa> panului Ion Caraghiuzeal, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Turcea pârcălabi de Hotin, credinţa <panului> Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Roman, <credinţa> panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Jurja vistier, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Vascan stolnic, credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi <întărirea> noastră, ci să le întărească <şi să le împuternicească>, pentrucă le-am dat şi le-am întărit . . .[2]).

Iar pentru mai mare putere şi întărire a <tuturor celor> mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Hamza în Suceava, în anul 7078 <1570>, Iunie 27.

Acad. R.P.R., LXXXVII/65.
Orig. slav, perg., rupt şi şters, pecete atârnată, căzută.

244

1570 (7078) Iunie 30, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Pitic vornic al doamnei şi pe fămeia lui, Ileana, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi le-am

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc şters în orig.

dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, ocina lor dreaptă şi cumpărătura lor, jumătate din satul Păuşeşti, în ţinutul Cârligăturii, pe care şi-au cumpărat-o ei dela Petraşco fost vornic în Vaslui şi dela mama lui, Mariica, fiica Nastei, nepoata lui Coste Stravici, pentru trei sute şi şasezeci de zloţi tătăreşti. Şi şi-au cumpărat în zilele părintelui domniei mele Alexandru voevod şi cu privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor dela bunicul nostru Petru voevod.

Ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăţi de sat din Păuşeşti, în ţinutul Cârligăturii, să fie din tot hotarul jumătate; iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubitului meu frate Mihail Pătru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea vornic, credinţa panului Crăciun deasemeni vornic, credinţa panului Sava şi a panului Dinga pârcălabi de Hotin, credinţa panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci pârcălabi de Roman, credinţa panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Toader spatar, credinţa panului Jurjea vistier, credinţa panului Ghcorghie postelnic, credinţa panului Moghilă ceaşnic, credinţa panului Vascan stolnic, credinţa panului Arvat comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă şi-au cumpărat ei pentru banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gavriil logofăt să scrie şi pecetea noastră să atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Androinic Hamza în Suceava, în anul 7078 <1570>, Iunie 30.

Acad. R.P.R., Peceti, nr. 220.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

245

1570 (7078) Iulie 20.

Bogdan voevod. Ispisoc din leat 7078 <1570> Iuli 20.

Adecă au venit înainte noastră şi înaintea tuturor boiarilor noştri sluga noastră Isac aprodul şi fraţii lui, Cozma şi Avraam, feciorii lui Ion visternicul, nepoţii Condrii, de bună voia lor, de nime siliţ<i>, nici asupriţ<i> au vândut

BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE ŞI A CABINETULUI DE MARXISM CLUJ

a lor dreaptă ocină şi moşie, di în dres<e> de înpărţanie ci-au avut unchiu lor Condria dela moşul domnii miali Alixandru voevod, a şiasea parte de sat din Băloşeşti, ce iaste din partea unchiului lor Condrii, căci Condria n'au avut ficiori.

Acestia le-au vândut unchiului lor, slugii noastre, Eremiei vătavului de Suciavă, drept şeptezeci zloţ<i> tătărăşti.

Şi s'au sculat iarăşi Erimiia de au plătit pre acele, precum scrie mai sus, cu bani 70 zloţ<i> tătărăşti, în mânuli acelor ce scrie mai sus, lui Isac aprodul şi fraţilor lui, Cozmii şi Avraam, ficiorii lui Ion vist., nepoţii Condrii.

Aşijdere mai veniră înaintea noastră şi înainte tuturor boiarilor noştri sluga noastră Nichita şi frate-său Toader, iarăşi nepoţ<i> Condrii, de bună voe sa, de nime siliţ<i>, nici asupriţ<i> şi au schimbat a lor dreaptă ocină şi moşie, iară dintr'acel<e> dres<e> ce scrie mai sus şi dintr'acest sat ce scrie mai sus, doâ părţi den sat din Băloşeşti.

Iară cu partea Salomii, aceia o au fost schimbat unchii lor. Iar Erimiia, vătavul de Suciavă, şi-au dat lor Erimia, schimbu pentru schimbu, a lui dreaptă ocină şi moşiia cumpărătură, o moară la hotar la Pietriş, pe pârâul Bahluiului, ci-au fost cumpărat el dela Mărica şi dela Lăbuşco, drept 300 zloţi tătărăşti.

Şi noi, văzând tocmala lor, cu învoială între sine, aşi<j>dere şi dela noi am dat şi am întărit lui, cu tot venitul.

Şi altul să nu aibă a să amesteca.

L<ea>t 7268 <1759>, N<oem>v<rie> 24

Arh. St. Iaşi, CCXXXV/1.
Trad. rom.

246

1570 (7078) Iulie 25, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Cârstina, fiica lui Boboiug, fiul lui Trepăduş, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a schimbat ocina şi dedina sa dreaptă, cu privilegiul de împărţeală ce a avut tatăl ei Boboiug dela înaintaşul nostru Ştefan voevod cel Tânăr, din a patra parte de sat din Borâle, a patra parte ; şi a schimbat cu sluga noastră Andreica Borâleanul vistiernicel.

Şi s'a ridicat sluga noastră Andreica vistiernicel de a dat Cârstinii, fiica lui Boboiug, fiul lui Trepăduş, schimb pentru schimb, ocina şi cumpărătura sa dreaptă cu privilegiu de cumpărătură ce a avut singur dela părintele domniei

mele Alexandru voevod, din a treia parte de sat din Jeverteni, din jumătate, a cincea parte şi încă i-a mai dat o sută de zloţi tătăreşti.

De aceia noi, văzând tocmeala şi schimbul lor de bunăvoie, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Andreica Borâleanul vistiernicel, ca să-i fie şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai înainte spus, din a patra parte de sat din Borâle, a patra parte, să fie din a patra parte, a patra parte; iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Bogdan voevod şi credinţa preaiubitului frate al domniei mele Mihail-Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Zbiarea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Crăciun, credinţa panului Ion Caraghiuzeal, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Sava şi a panului Dinga pârcălabi de Hotin, credinţa panului Paşco şi a panului Tudoran pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Coste şi a panului Poroseaci, pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Vasilie portar de Suceava, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului Toader spătar, credinţa panului Jurja vistier, credinţa panului Movilă ceaşnic, credinţa panului Văscan stolnic, credinţa panului Purcel comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Gavril logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ştefan în Iaşi, în anul 7078 <1570>, Iulie 25.

Acad. R.P.R., CLIX/23.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., CXXII/104, cu data de 20 Iulie.

247

1570 (7078) August.

† In anul 7076 <1568>, în acea vreme, când a sosit omul de încredere împărătesc, adică al lui sultan Selim, cu porunca acestuia, ca să ia toate lucrurile călugărilor şi ale mânăstirilor, cele mişcătoare şi cele nemişcătoare, câte sunt ale călugărilor: metoaşe, mori, livezi, vii, grădini, ogoare şi celelalte, nu numai

ale sfântului Munte ci şi ale întregii lumi, câte sunt în stăpânirea sa. Le-au vândut deci pe acestea toate celor din afară, nemilostivii, ca fiind bunuri ale stăpânirii, iar noi plângând şi jeluind multa noastră lipsire şi întristarea cea către noi şi marea nenorocire şi neavând unde să ne culcăm capul şi ca să nu se pustiască cu totul mânăstirea noastră, din buna învoire a lui dumnezeu, prin ocrotirea şi rugăciunile prea marilor voevozi Mihail şi Gavril, am alergat cu multă grabă şi cu inima zdrobită, cu lacrimi şi jale, către preacucernicul şi milostivul domn, prea binecredinciosul şi prealuminatul voevod Bogdan a toată Moldovlahia, împreună cu preacucernica sa doamnă Ruxandra [1]), stăpâna, <fiind> şi ctitori din temelie ai împărăteştii şi dumnezeeştii mânăstiri a noastre, Dohiariu, a prea marilor voevozi.

Văzând dar jalea şi multa noastră mâhnire, doamna şi stăpâna noastră şi de dumnezeu păzitul şi preacucernicul fiul ei şi ctitorul nostru şi domnul nostru Bogdan, îndureraţi de sufletele şi de mâhnirea noastră şi de nenorocirea de nerăbdat şi de pustiirea deplină, s'au îndurat şi ne-au miluit prea mult întru toate. Şi au răscumpărat toate cele mişcătoare şi ne-au slobozit pe noi şi mânăstirea de datorie şi din lucrurile sale mişcătoare şi nemişcătoare din mâinile celor care le stăpâneau din afară. Şi iarăşi, pentru a doua oară s'au făcut ctitori ai acestei dumnezeeşti mânăstiri, ca şi mai întâi. Pentru aceasta, pomeneşte stăpâna noastră domna Ruxandra că pe acestea, adică averea aceasta o avea pentru pomenirea ei. Pentru nevoia, însă şi nenorocirea căzută pe nedrept, le dă pe acestea părinţilor din dumnezeiasca mânăstire Dohiariu pentru ajutorarea datoriei şi a lucrurilor mişcătoare şi nemişcătoare, întru veşnică pomenire. Iar ieromonahii şi monahii de acolo să fie îndatoraţi să săvârşească în fiece an praznicul sfântului Nicolae şi privegherea, porunca, în veci întru pomenirea acestei doamne şi stăpâne a noastre.

De aceia şi noi care ne găsim acolo, toţi: ieromonahi şi monahi şi bătrâni am primit acestea şi facem legământ în faţa lui dumnezeu să ţinem întotdeauna această sărbătoare cu priveghere şi pomenirea ctitorilor, după obiceiu. Şi dacă vreodată s'ar găsi cineva dintre cei ce se află acolo, fie mic, fie mare şi va fi piedică la cele ce am grăit, ca să ne săvârşească acest praznic al sfântului Nicolae, pururea, în fiecare an şi priveghere şi paraclis mare pentru fraţi şi dacă nu vor izbuti nici ieromonahii din mânăstire, atunci să aducă dela altă mânăstire preoţi ca să săvârşească acest praznic şi pomenirea întreagă şi fără greş.

Iar dacă vor nesocoti acestea vreodată dintre cei se vor afla, fie igumenul sau proigumenul sau dicheul sau ieromonah sau ierodiacon sau dintre bătrâni, oricine ar fi, să fie blestemat şi supus gheenei focului şi afurisit de către dum-

[1]) este vorba de mama domnului.

nezeu atotţiitorul şi nedeslegat după moarte. Să aibă şi blestemele celor 318 de dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri.

S'a făcut înscrisul de faţă înaintea preoţilor şi monahilor mai jos iscăliţi. Iar pentru încredinţare şi siguranţă s'a făcut şi cel de faţă înscris şi hrisov al celui prea dreptcredincios şi preacucernic domn al nostru, fericitul întru pomenire Bogdan voevod a toată Moldovlahia şi al maicii sale, stăpâna şi doamna noastră Ruxandra, pentru pomenirea veşnică a preacucernicului şi mai înainte răposatului tatălui său Alexandru, ctitor al acestei dumnezeeşti şi sfinte mânăstiri a Arhanghelilor, care şi-a schimbat numele în Pahomie monahul <intrând> în dumnezeescul şi îngerescul chip.

In anul 7078 <1570> s'a scris, indictul al treisprezecelea, luna August. Şi a dat suma de aspri 165 mii.

† Iacov ieromonah şi duhovnic, † Simion ieromonah şi igumen,
† Teofan ieromonah şi proigumen, † Teofil ieromonah şi proigumen,
† Sofronie ieromonah, † Paisie ieromonah, † Antim ieromonah,
† Moisi ierodiacon, † Matei ierodiacon, † Dionisie ierodiacon,
† Maxim călugăr, † Varnavas călugăr, † Samuil călugăr,
† Dionisie călugăr, † Ilarion călugăr.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/26.
Fotocopie după un orig. grec.

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1

1554 (7062) Aprilie 20, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe acest adevărat boier credincios al nostru Ion Moghilă logofăt l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat şi i-am întărit dela noi în ţara noastră în Moldova ocinele şi dedinele lui drepte din privilegiile lui drepte pe care le-au avut bunicii lui de moştenire şi de vislujenie şi de cumpărătură pe care şi le-a cumpărat el singur din urice şi drese dela Ştefan voevod cel Bătrân şi dela Iliaş voevod şi dela Ştefan voevod cel Tânăr şi dela Petru voevod pe satele şi dedinele lor, începând cu satul Hudinţi pe Başeu, cu curţi şi cu iazuri şi cu mori pe Başeu şi cu poienile de fân, ce se numesc Baranca şi cu bălţi de peşte la Prut şi cu pricutul [1]) lor în ţinutul Dorohoiului şi satul Mateuţii pe Nistru, cu mori pe Ciorna, în ţinutul Soroca şi satul Gligeanii lângă Mateuţii şi satul Napadovţii pe Nistru în ţinutul Soroca şi satul Verbova, cu mori la Iar şi Lipnicul, ce s'a numit Grozinţii şi satul Voluşcouţii, toate în ţinutul Soroca şi satul Cusareu, în ţinutul Hotin şi satul Cobâliia cu loc de iazuri în ţinutul Soroca şi douăsprezece fălci de vie în Dealul Domnului, dinspre Ciaplinţi.

Care aceste toate sate mai sus scrise, anume: Hudinţii, cu curte şi cu pricut[1]) şi satul Mateuţii şi satul Gligeanii şi satul Napadovţii şi satul Verbova şi satul Lipnicul şi satul Voluşcouţii şi satul Cosareu şi viile îi sunt lui moşteniri drepte din partea lui Iaţco Hudici şi din partea lui . . . [2]) şi din partea lui Petru Hudiuvici [3]).

---

[1]) colţ, parte de sat.

[2]) loc rms în doc.

[3]) cuvânul «Petru Hudiuvici» pare adăugat.

Iar satul mai sus scris Cobâliia îi este cumpărătură dreaptă mai sus scrisului Ion Moghila logofăt dela Gonţea fost vornic, fiul lui Păcurar, din zilele lui Petru voevod. Iar lui Gonţea deasemenea i-a fost acest sat dela nepoţii lui Cozma fost pârcălab. Şi a cumpărat Ion Moghilă logofăt acest sat Cobâliia dela Gonţea, pentru 480 de ughi galbeni.

Dar mai întâi acest sat a fost luat de Petru voevod pentru viclenia lui, fiindcă Gonţea s'a ridicat singur cu nume <de domn>[1]). Şi noi deasemeni am dat şi dela noi mai sus scrisului Ion Moghilă logofăt cu uric pe aceste mai sus scrise . . .[1]), lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate să fie din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Alexandru voevod şi credinţa tuturor <boierilor noştri : credinţa>[1]) panului Ion Nadăbaico <vornic>[1]), credinţa panului Petrea Cârcovici, credinţa panului Ion Hârovici şi a panului Neagoe pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Ion <Danciul>[1]) şi a panului Veisa pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Iosip Veveriţă şi Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa <panului>[1]) Danciul portar de Suceava şi credinţa panului Şendrescul spătar şi credinţa panului Văscan Moghila postelnic şi credinţa panului T<oader ceaşn>[1]) ic, credinţa panului Medelean stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri.

Iar după viaţa noastră, pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn, acesta să-i dea şi să-i întărească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru boier mai sus scris Ion Moghilă logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cracalei Căpotescul în Iaşi, în anul 7062 <1554> luna Aprilie 20.

Acad. R.P.R., Peceţi nr. 42.

Falsificat dela începutul secolului al XVIII-lea, pe un vechi pergament şters, cu pecete atârnată.

2

<1568—1572>

De<n> mila lui dumnezeu, Bogdan voivod, domn ţării Moldovei, facem ştire cu aciastă carte a domn<i>ei mele, tuturor cine va citi sau va auzi sau citi<n>du-să, că am dat şi am întărit slugii noastre lui Petreman, pe a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, dintr'a patra parte din satul Tăurilile, drept una sută

[1]) loc rupt în doc.

zloţi tătărăşti, dela sluga noastră Ion Tăutul logofăt, nepot Tăutului logofăt, încă din zilile părinţilor domn<i>ei mele Alexandru voivod; şi acele dresuri de danie le-au avut Tăutul logofăt dela strămoşul domn<i>ei mele Ştifan. Acele dresuri încă le-am dat în mănele lor.

Spre aciasta este cartea domn<i>ei mele de sus arătată şi credinţa pre i<u>biţălor fraţi a domn<i>ei mele Mihai Petrea, Costantin şi spre credi<n>ţa boerilor noştri mari şi mici: Sava Tulcea pârcălab de Hotin, Toader părcălab de Neamţ, Costea părcălab de Cetatea-Noao, Vasile postelnec de Suciava, Dănga spătari, Movilă păharnec, Toma postelnec, Arvat stolnec, Vişcan comisul.

Şi după viiaţa noastră sau din neamul nostru cini va fi domnu în pământul nostru al Moldovei, din fraţiei noştrei sau din fiei noştri, ori pe cine va alegi dumnezeu, acela să nu strece daniia noastră şi mai ales să o întărească, că ei ş<i>-au cu<m>părat cu drepţi bane<i> lor, să stăpânească pe unde au apucat de vechi în veci feciorii lor şi nepoţii lor şi strenepoţiei lor, den tot neamul lor cine să va alegi mai de pe aproape, neclătiţi nice într'o odineoară în veac. Toader Beghiul *fost mare* logofăt din Bogheni, Grigore Săpoteanul pitariul şi Ionaşcul Parasca *din* Hărceşti, Constantin *mare* com., Mareia *din* Cornova, Petreman din Peresăcina, ocină şi cu<m>părătură Părliţiei Moghii, Orzi<i>, Otavă.

Pe<n>tru aciasta, s'au poro<n>cit di domniia me<a> de sus scrisu credinciosului nostru jupănului Costantin *mare* logofăt, să scrie<i> şi să spă<n>zure o pecétă la acistă adevărată carte a domn<i>ei mele.

Le<a>t 1429, Dechem<vr<ie> 19.

Locul peceţii lui Bogdan voivod, domn ţării Moldovei.

Şi aciastă copie s'au scris de Grigore dascalul de pe uricul ci au işit din Ţara Noao, ci era la măna lui Hariton i<u>zbaş şi Mihail iuzbaş, după cum s'a tălmăcit de dă<n>şei şi s'au dat la măna moşului lor arătat, preutului Toader Buşcul, ci iste din Săpoteni, cu neamul său.

Acad. R.P.R., XXII/153.

Copie rom.

Fals. Forma diplomatică nu corespunde cu aceia a documentelor din secolul al XVI-lea; divanul nu corespunde în totul cu accla din vremea lui Bogdan Lăpuşneanu.

FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

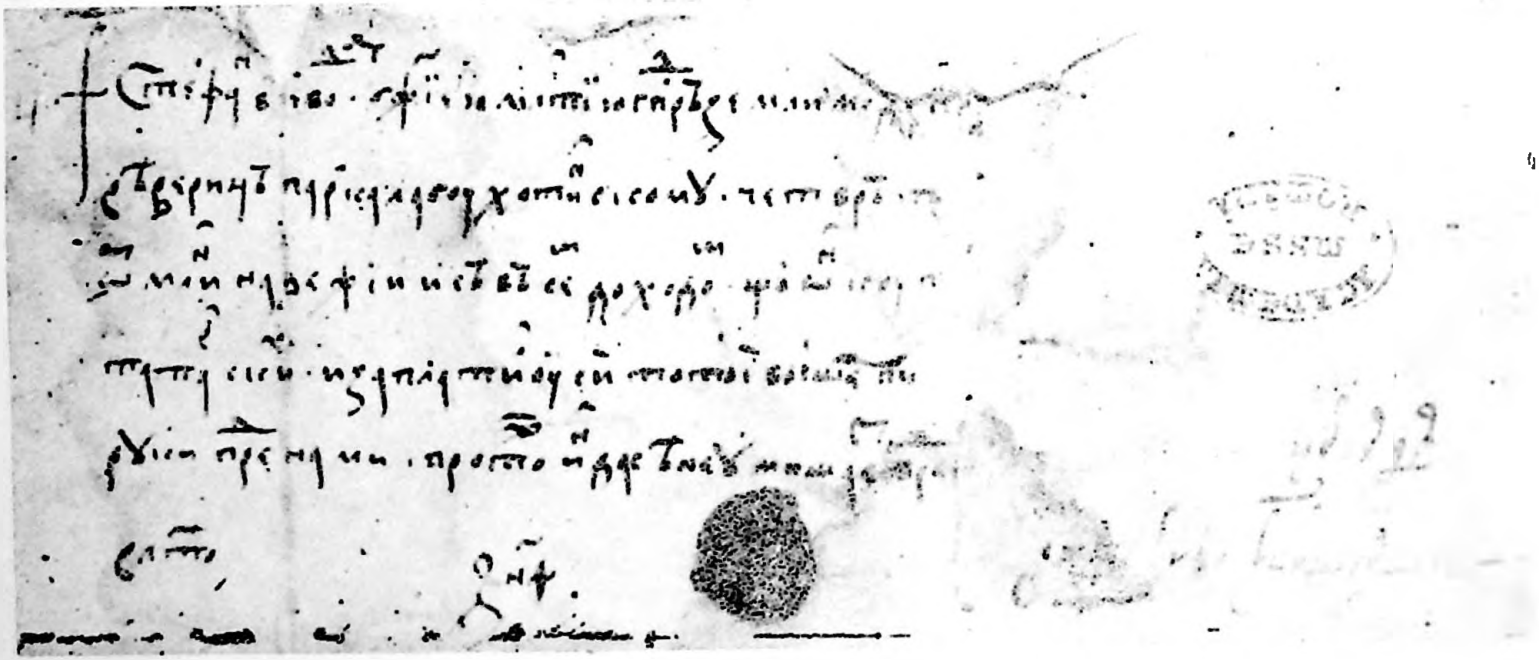

Doc. Nr. 3 (pag. 6)

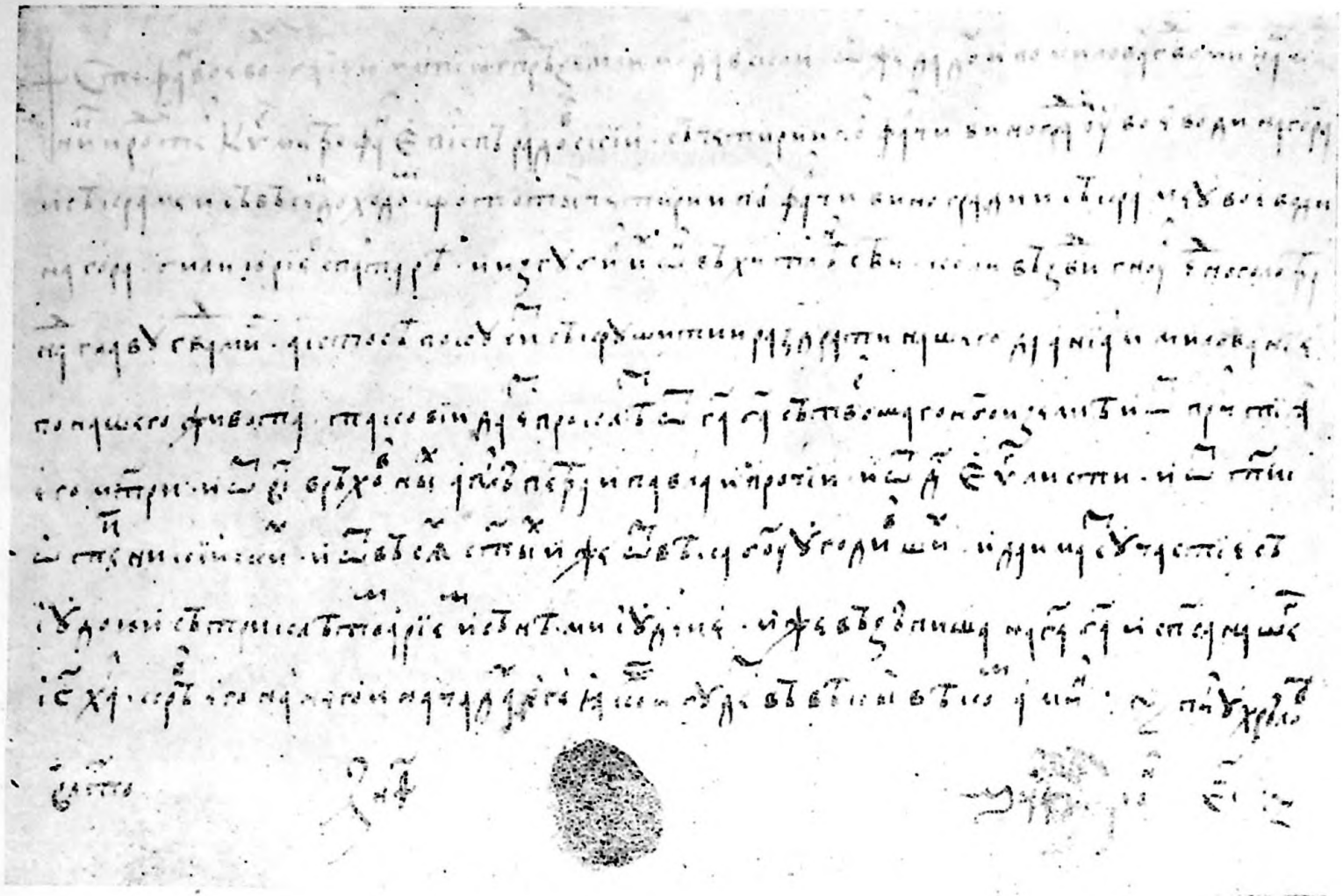

Doc. Nr. 5 (pag. 7—8)

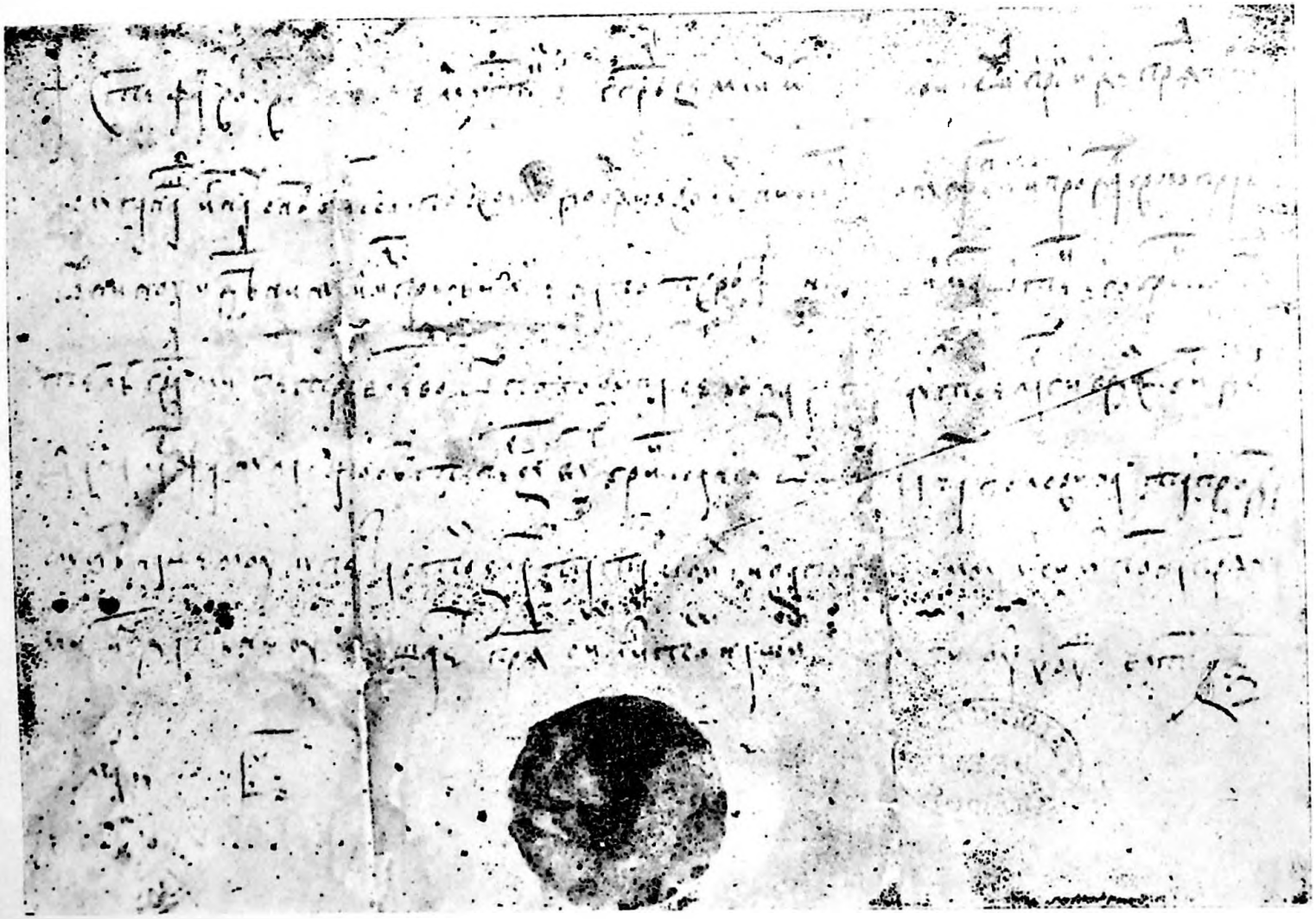

Doc. Nr. 9 (pag. 10)

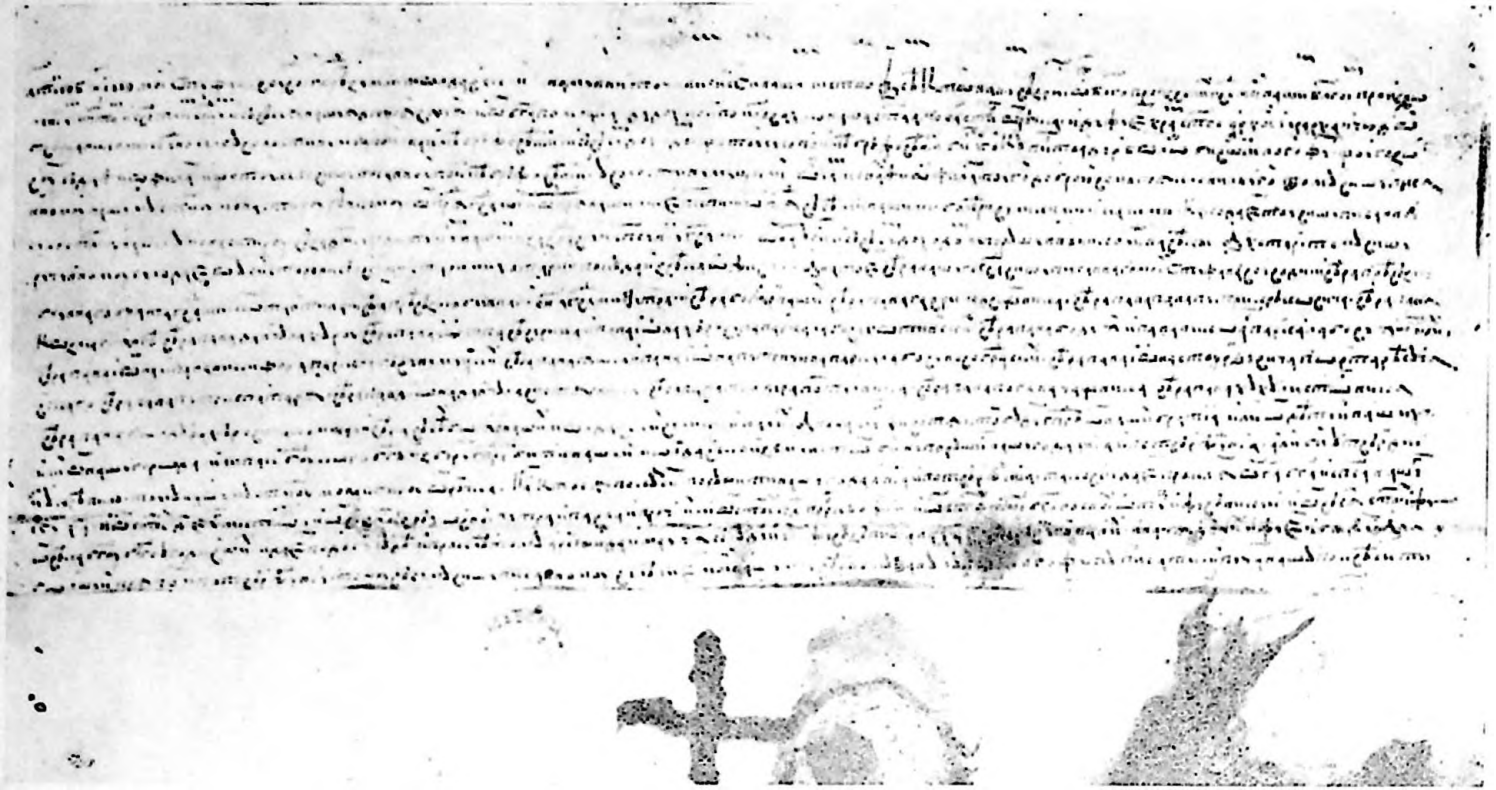

Doc. Nr. 10 (pag. 10—11)

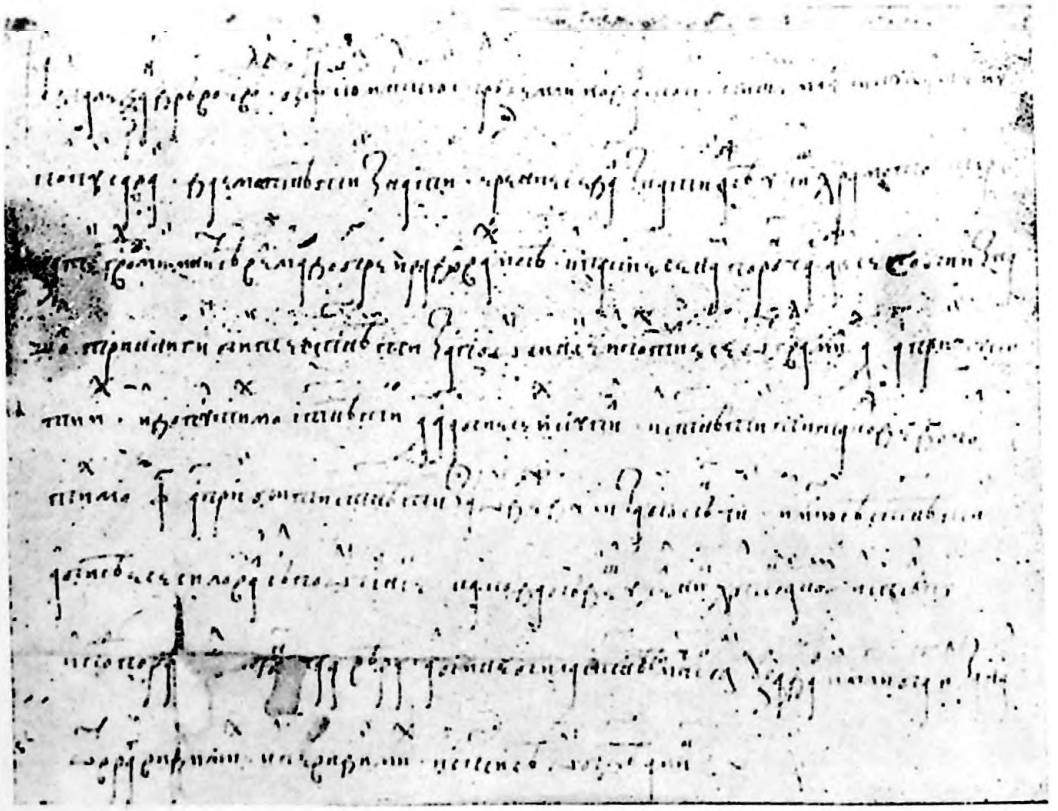

Doc. Nr. 33 (pag. 34—35)

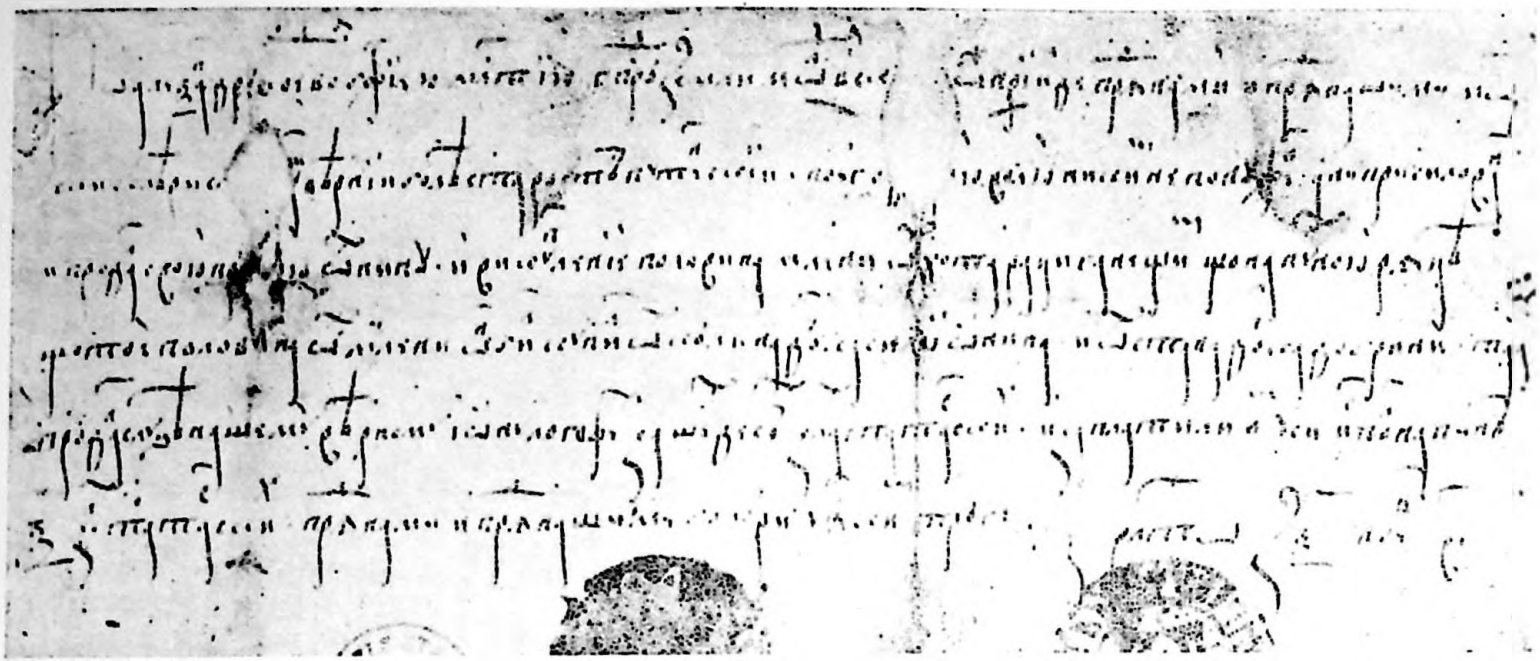

Doc. Nr. 34 (pag. 35)

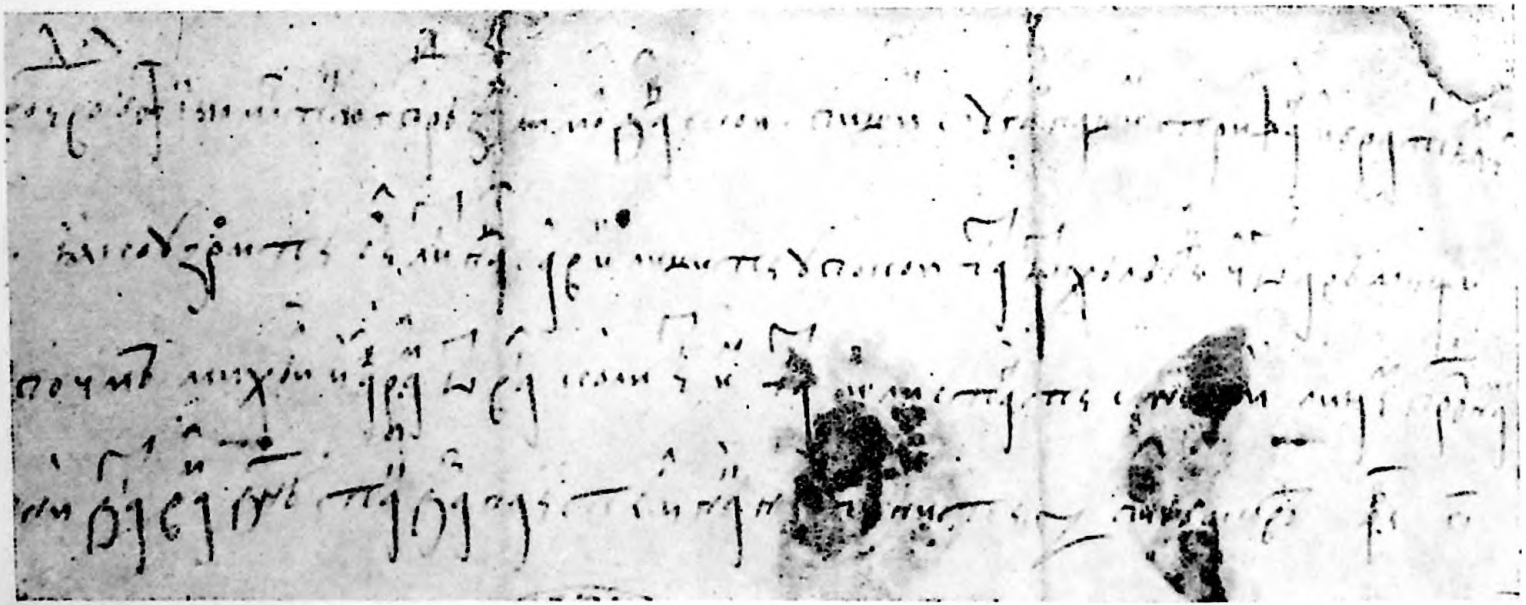

Doc. Nr. 35 (pag. 35—36)

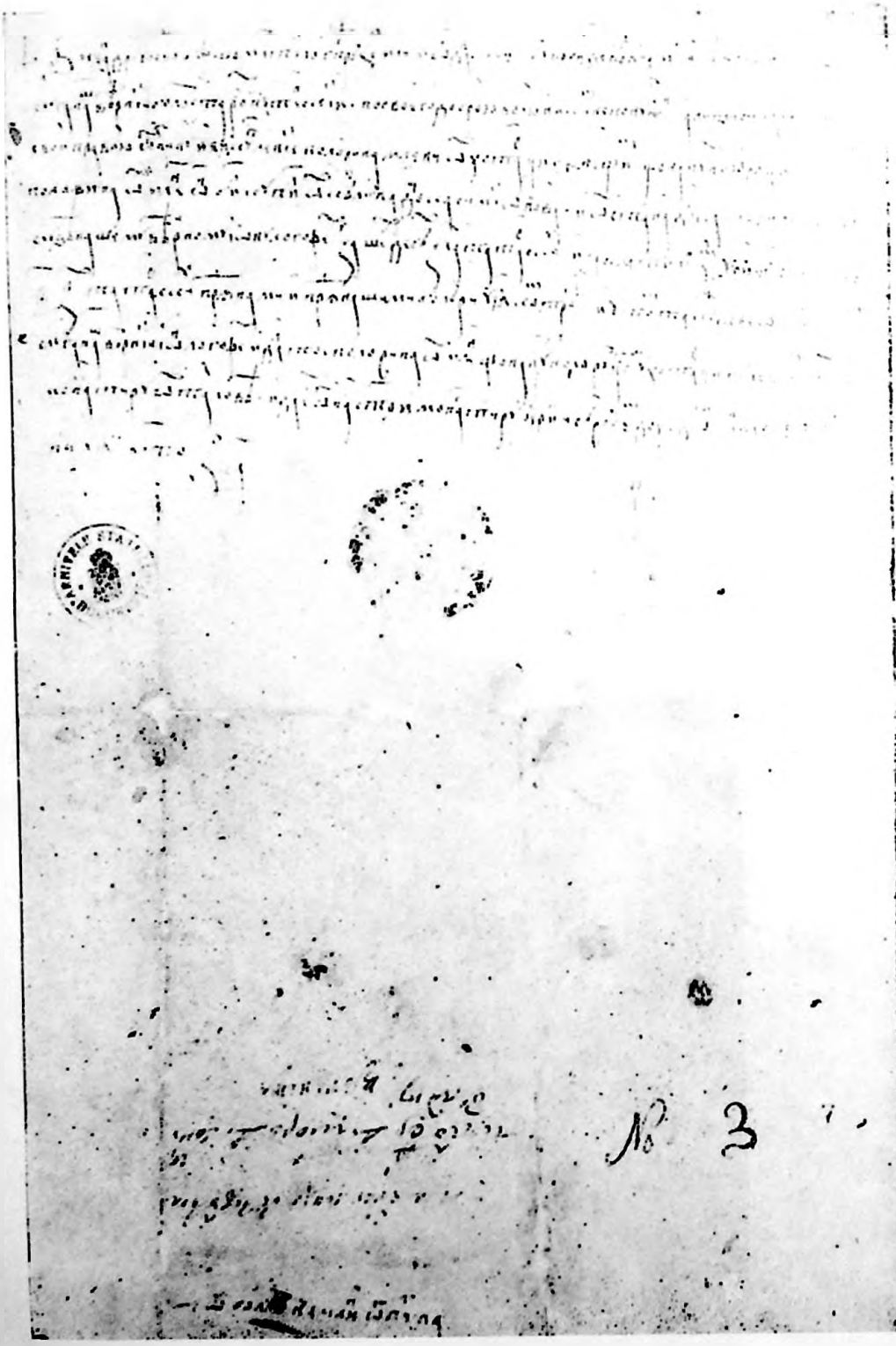

Doc. Nr. 39 (pag. 38—39)

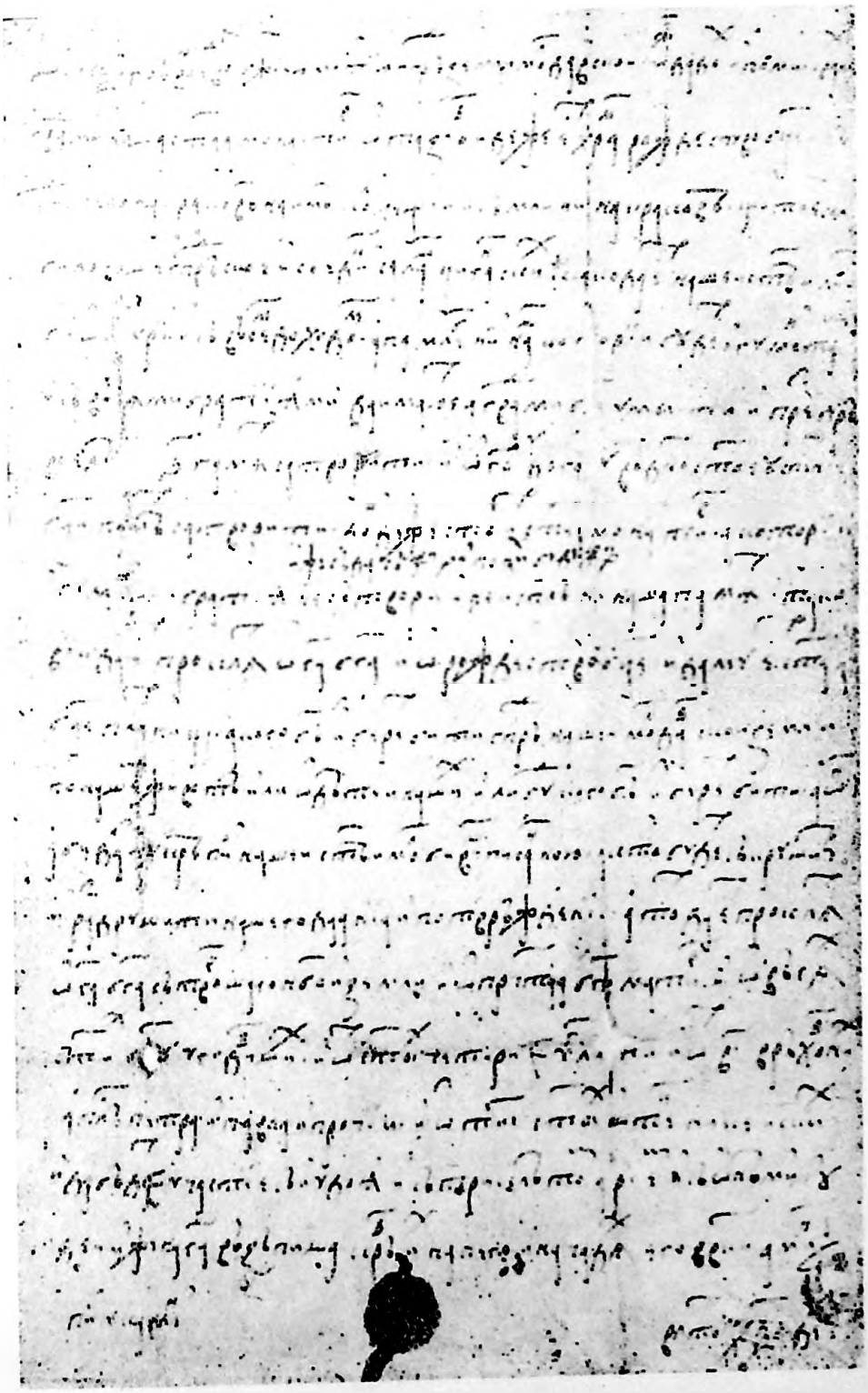

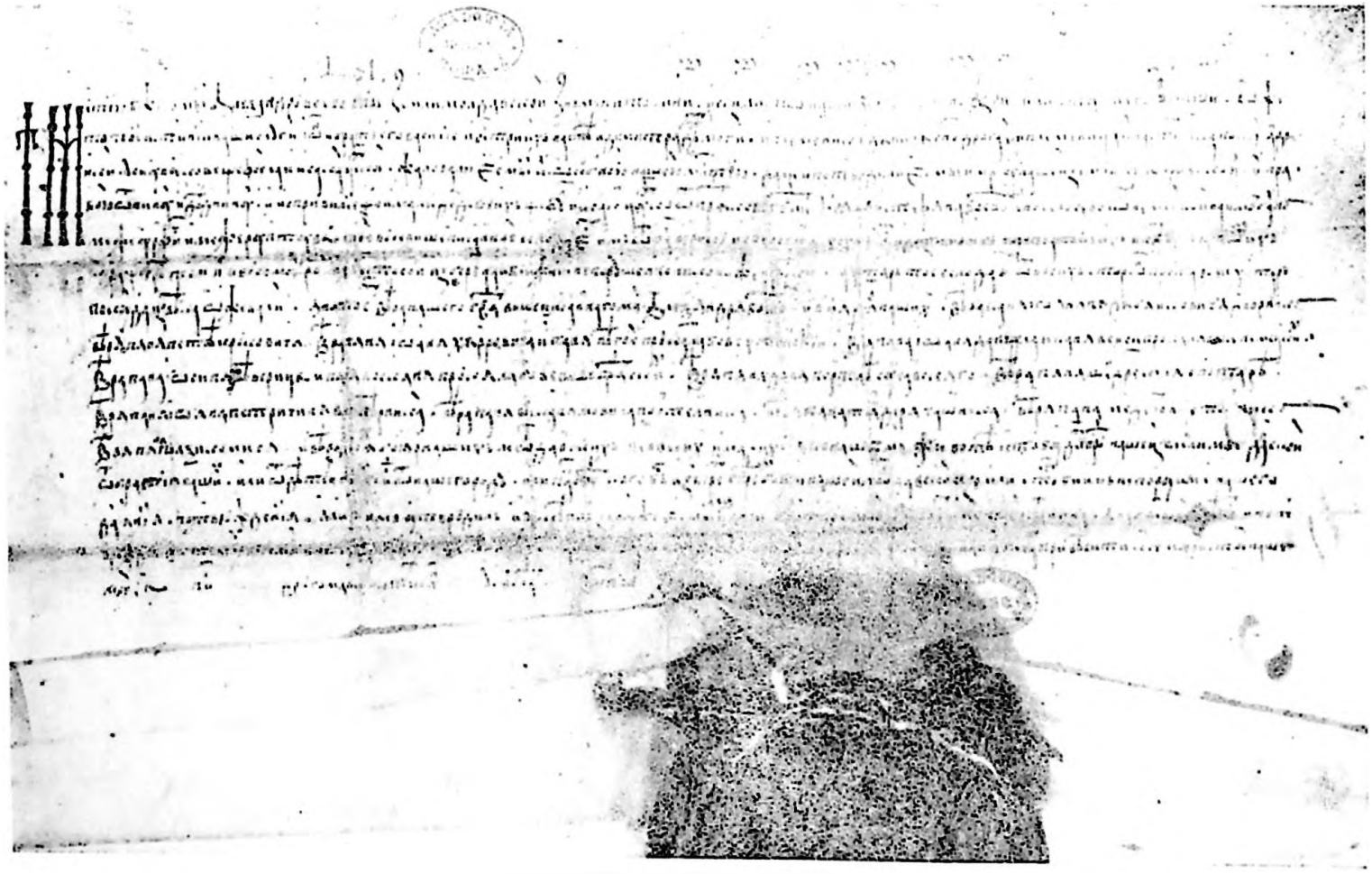

Doc. Nr. 44 (pag. 44—45)

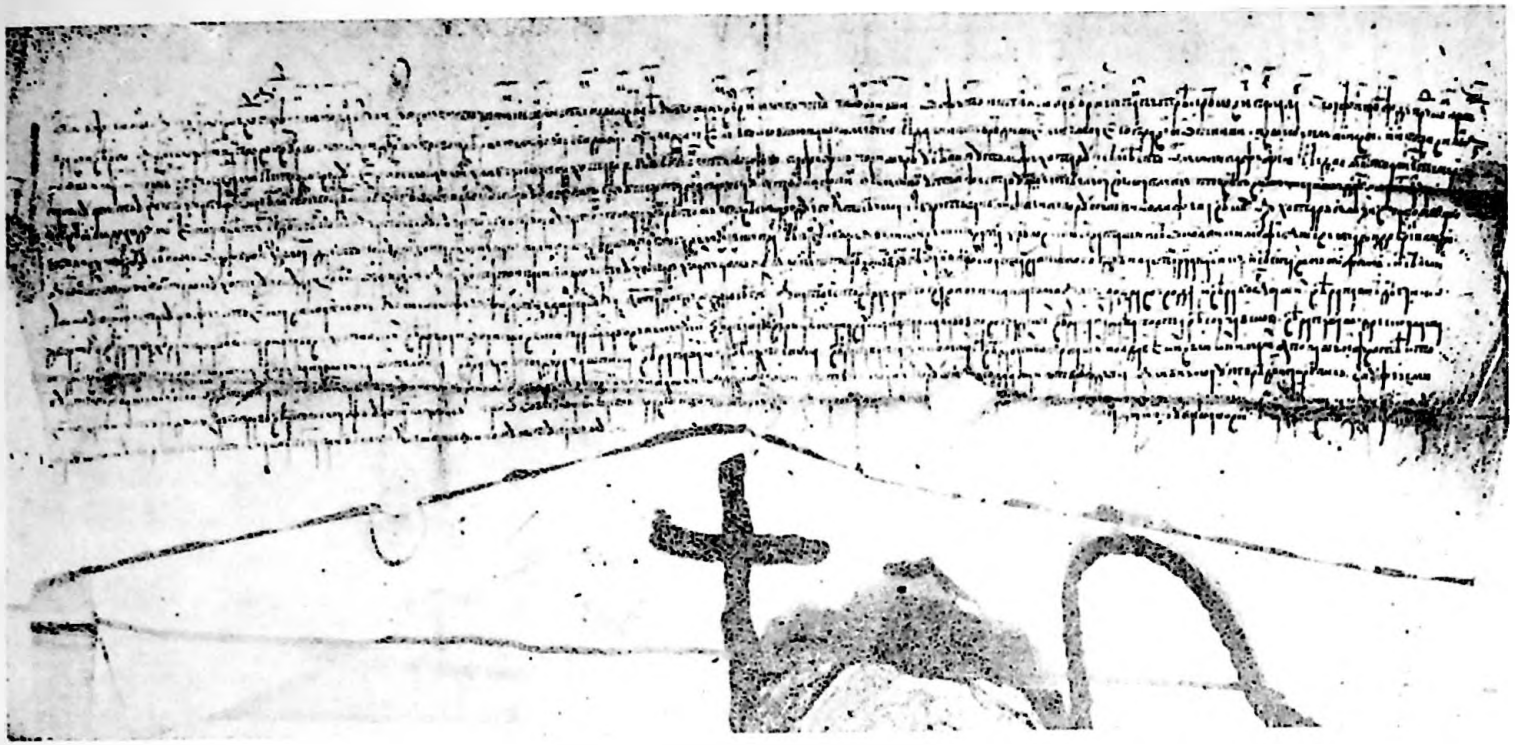

Doc. Nr. 45 (pag. 45—46)

Doc. Nr. 47 (pag. 47—48)

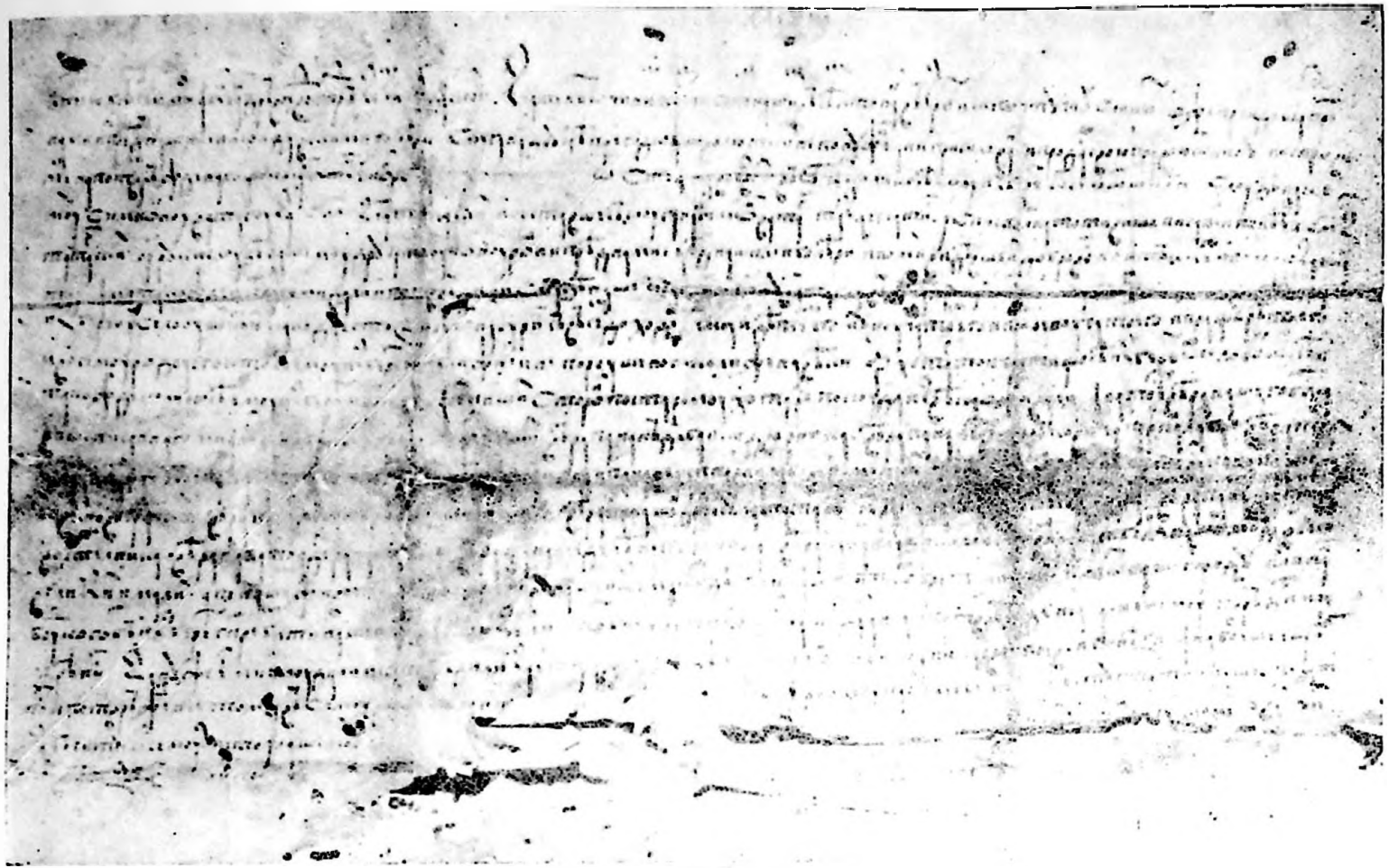

Doc. Nr. 49 (pag. 49—50)

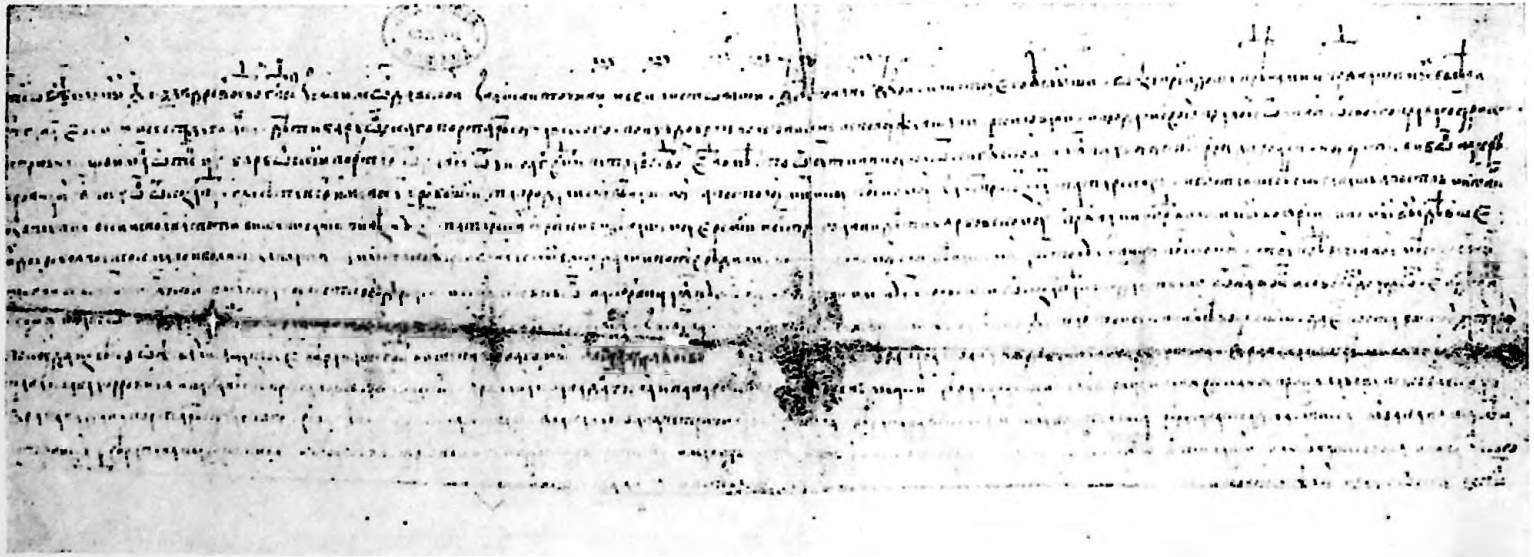

Doc. Nr. 53 (pag. 54—55)

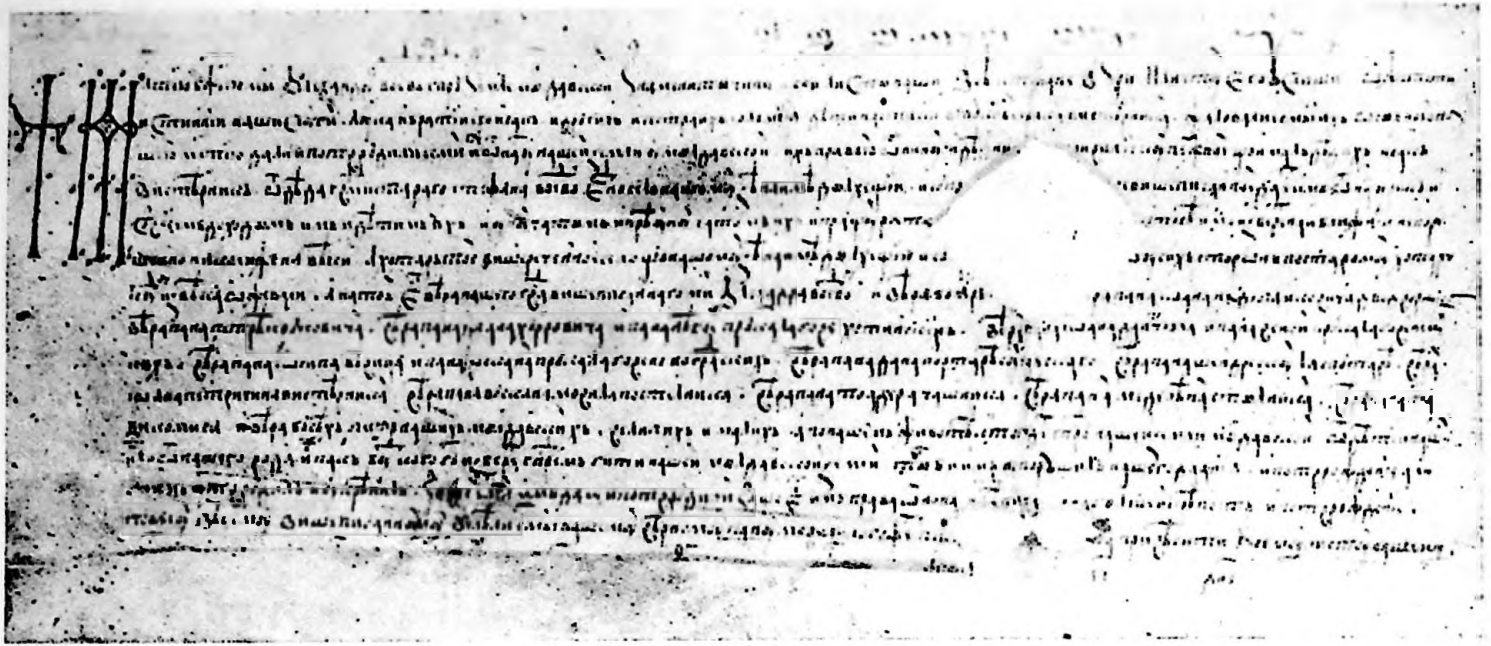

Doc. Nr. 54 (pag. 55—56)

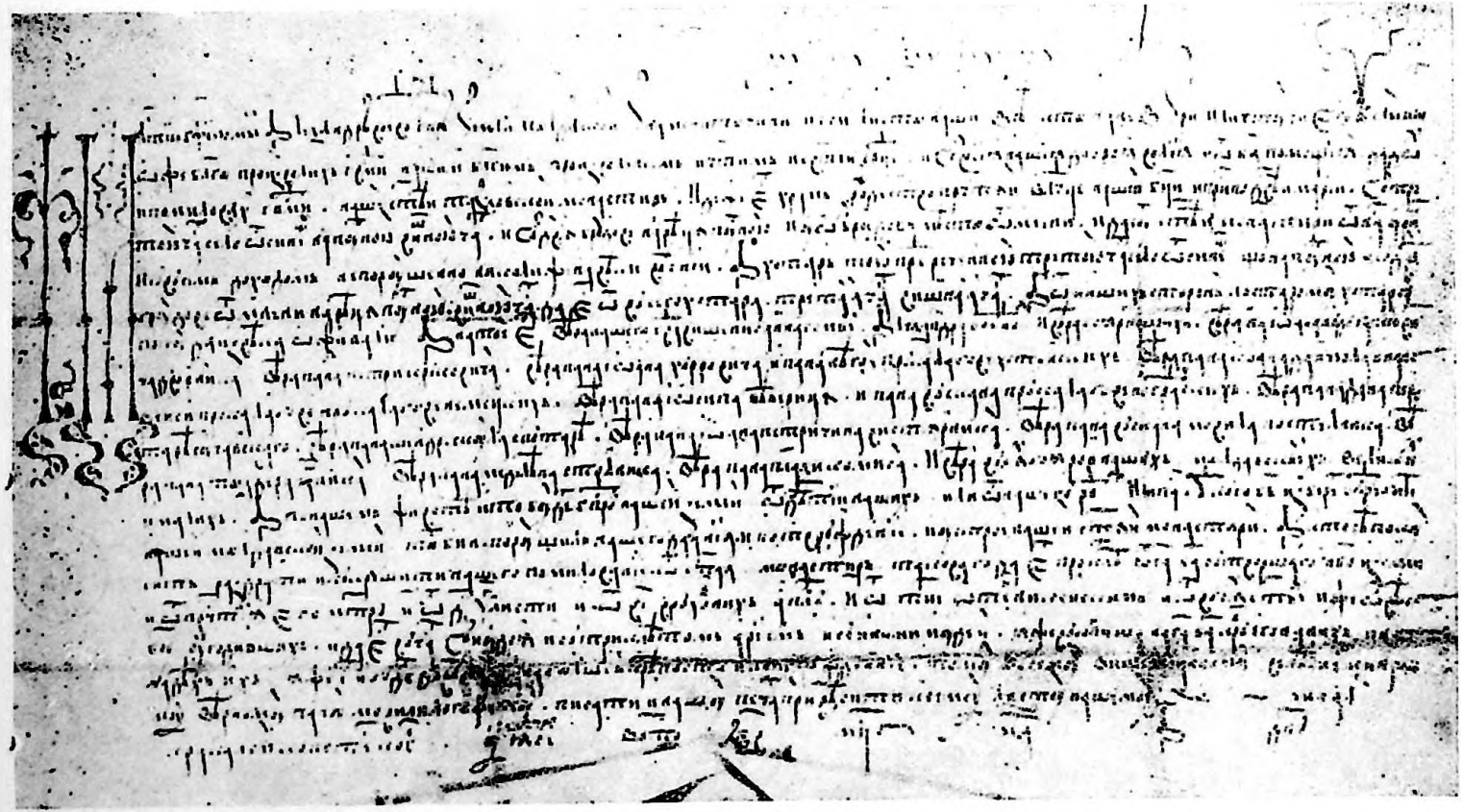

Doc. Nr. 60 (pag. 62—63)

Doc. Nr. 65 (pag. 69—70)

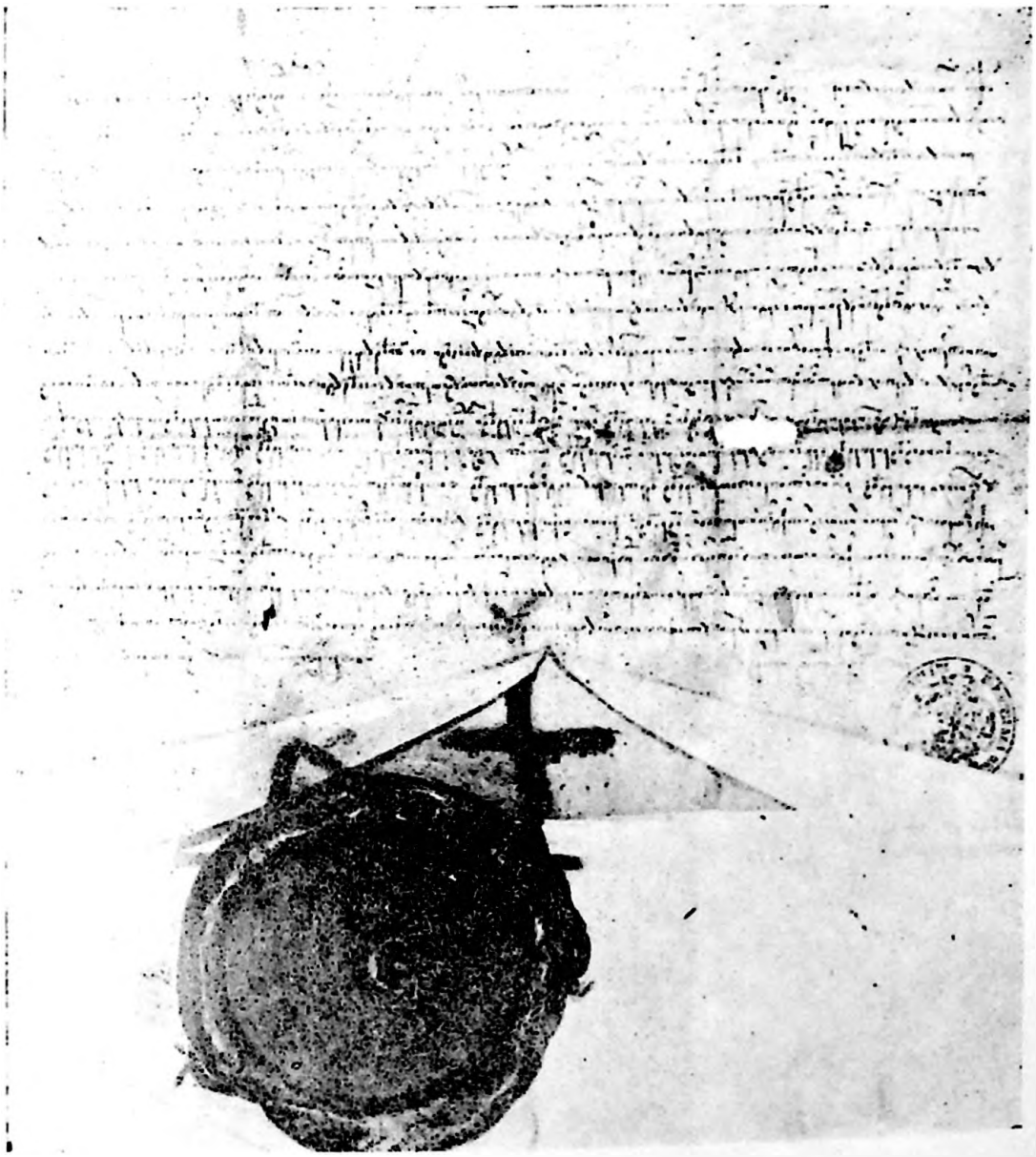

Doc. Nr. 65 (pag. 69—70)

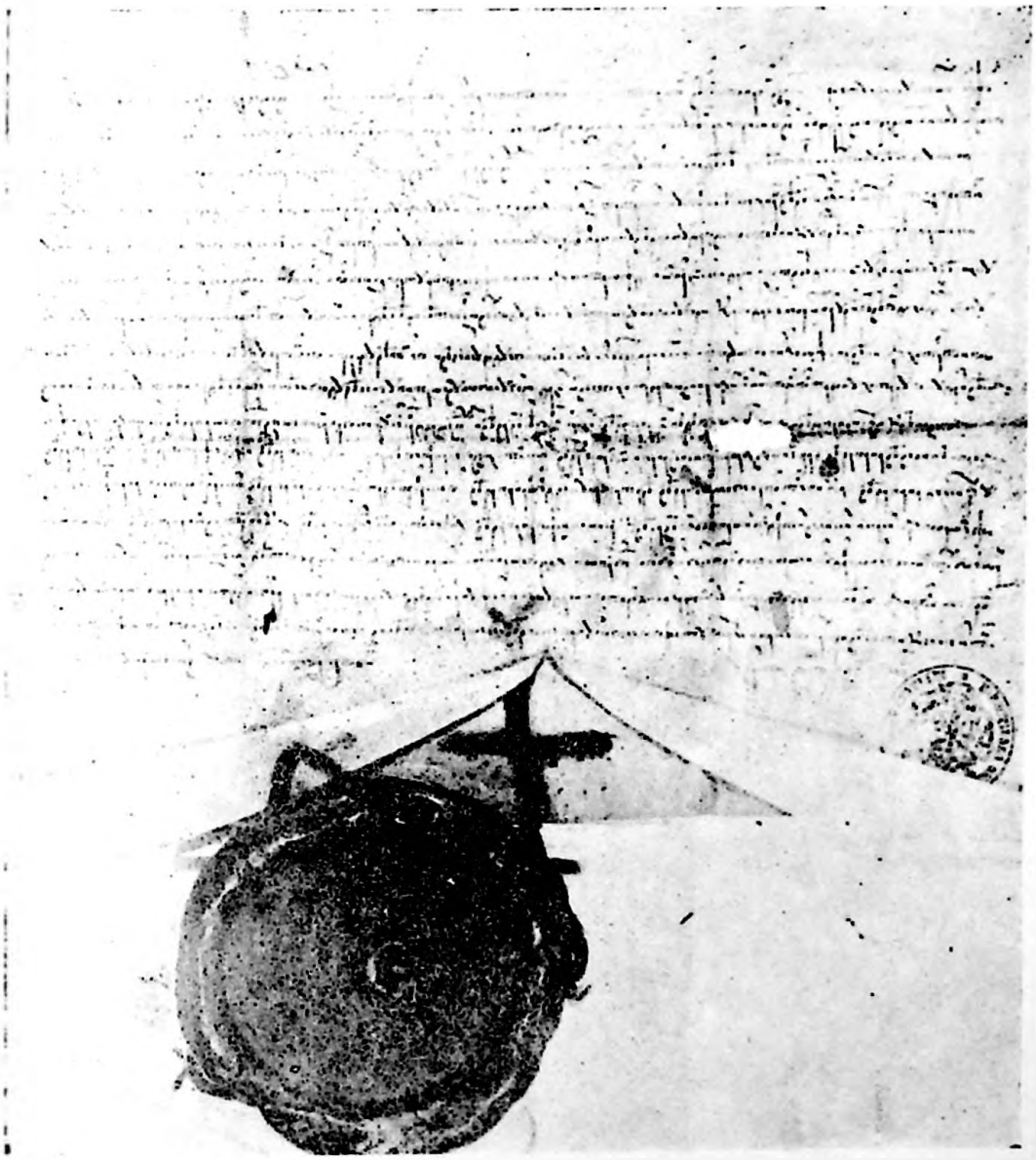

Doc. Nr. 68 (pag. 74—75)

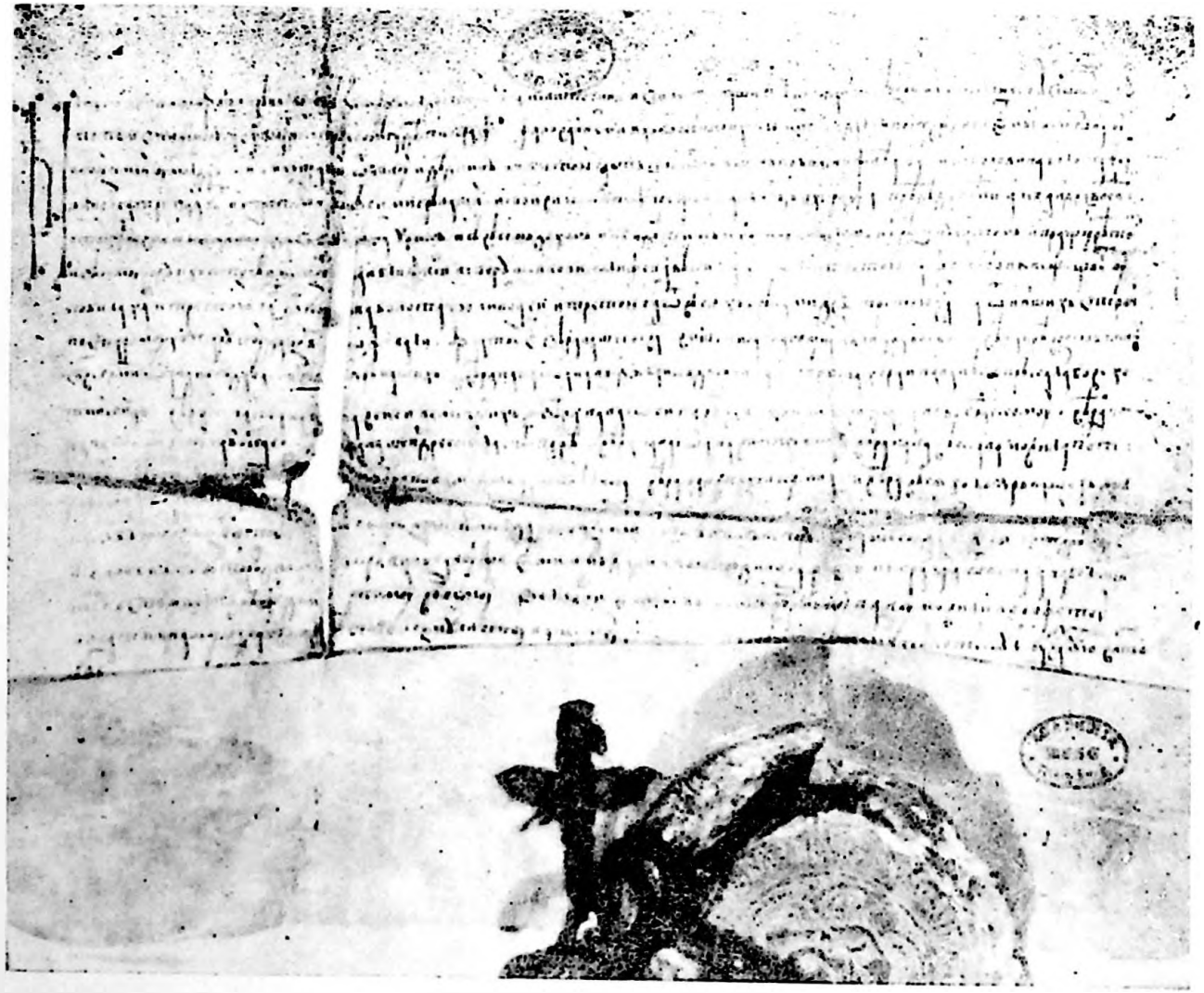

Doc. Nr. 69 (pag. 75—76)

Doc. Nr. 73 (pag. 80—81)

Doc. Nr. 77 (pag. 85—86)

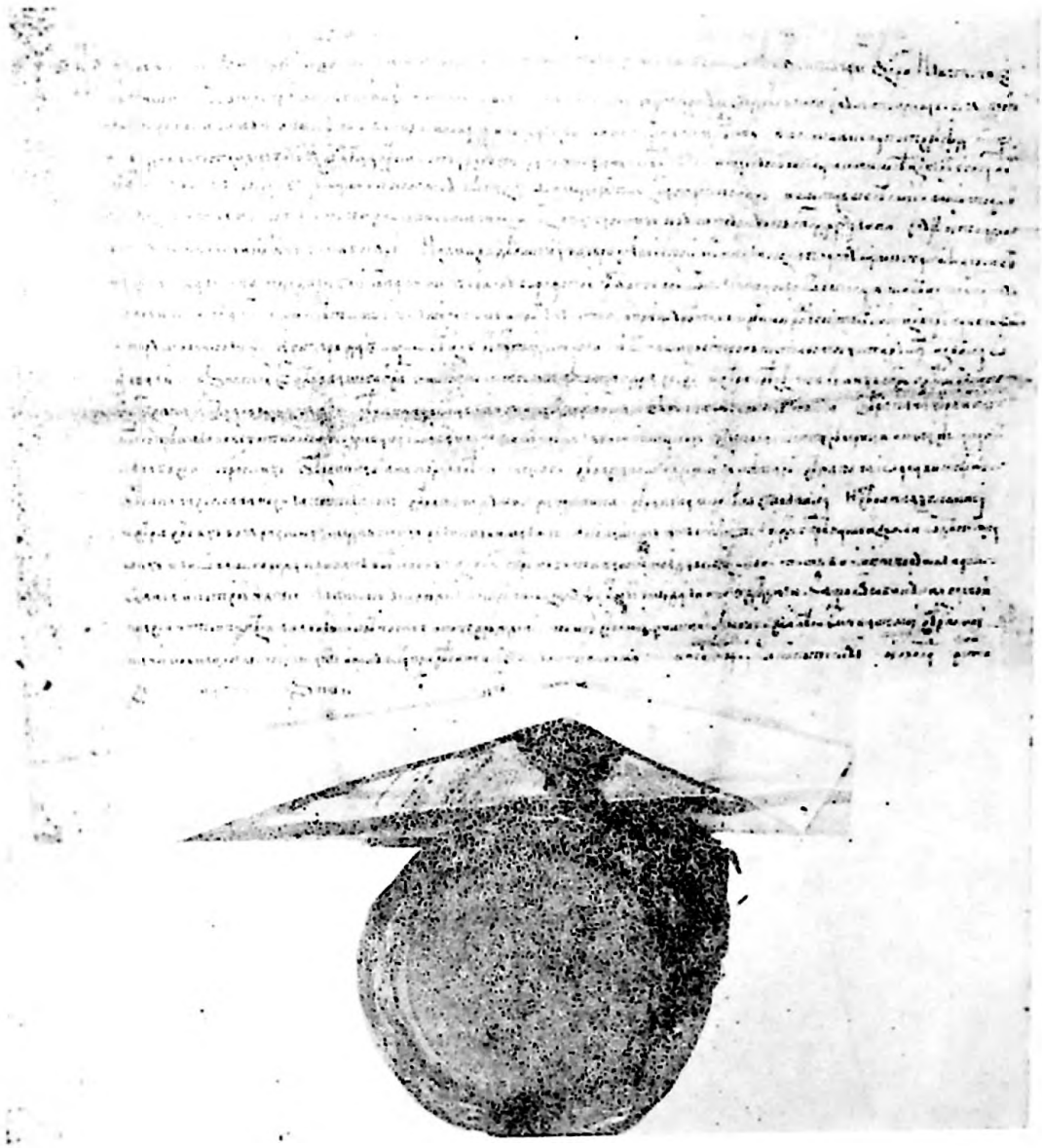

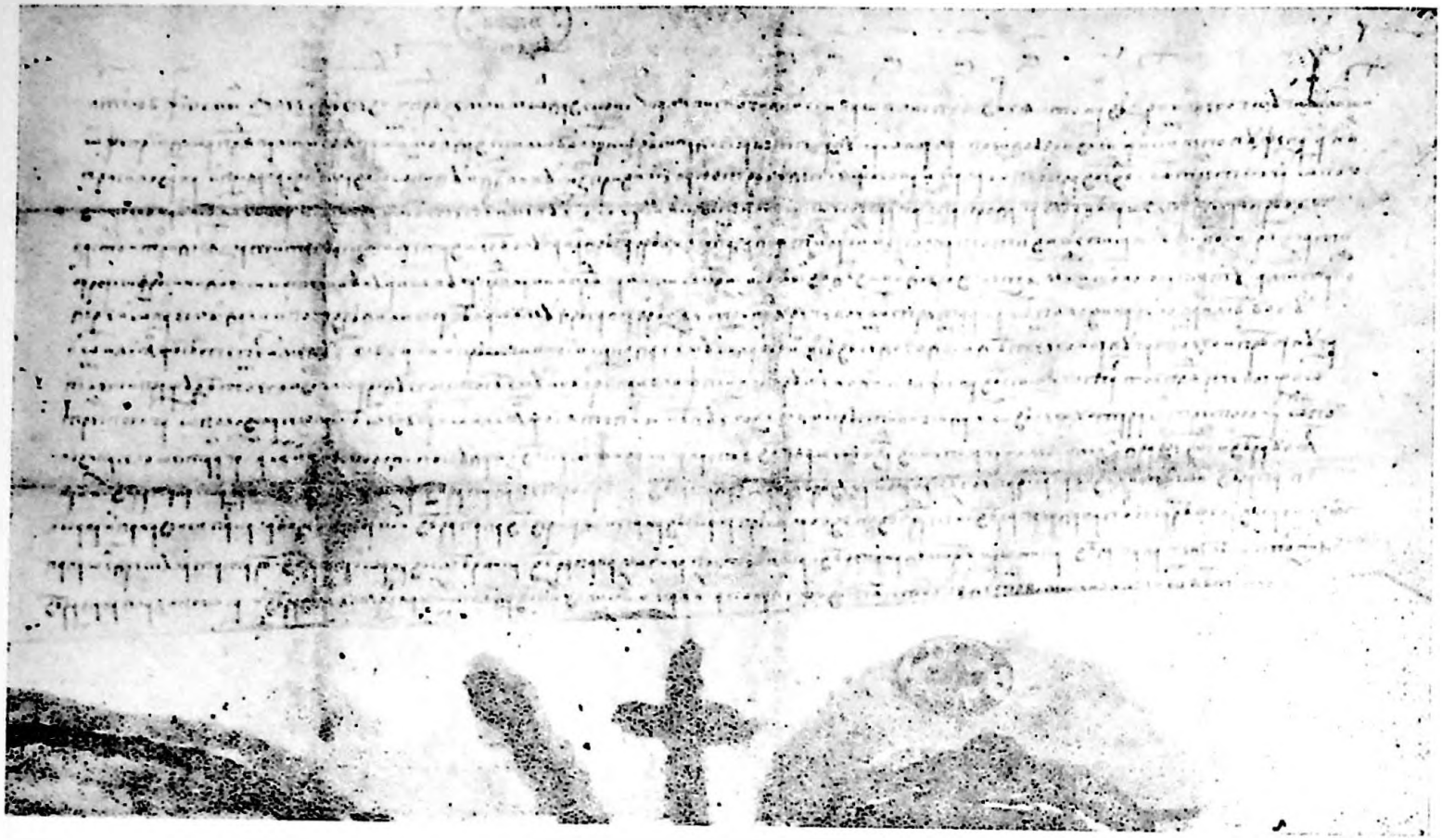

Doc. Nr. 80 (pag. 89—90)

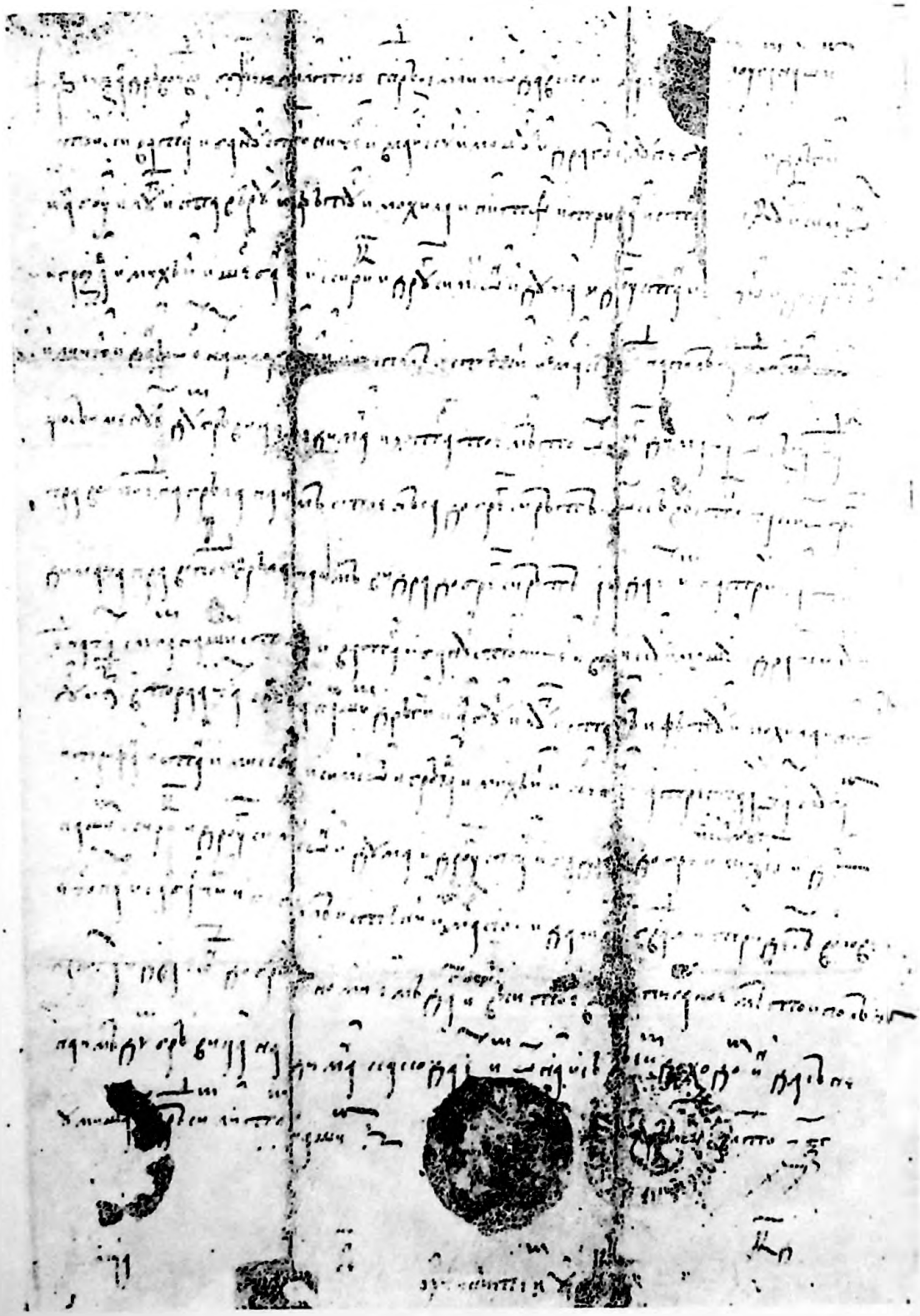

Doc. Nr. 87 (pag. 96—97)

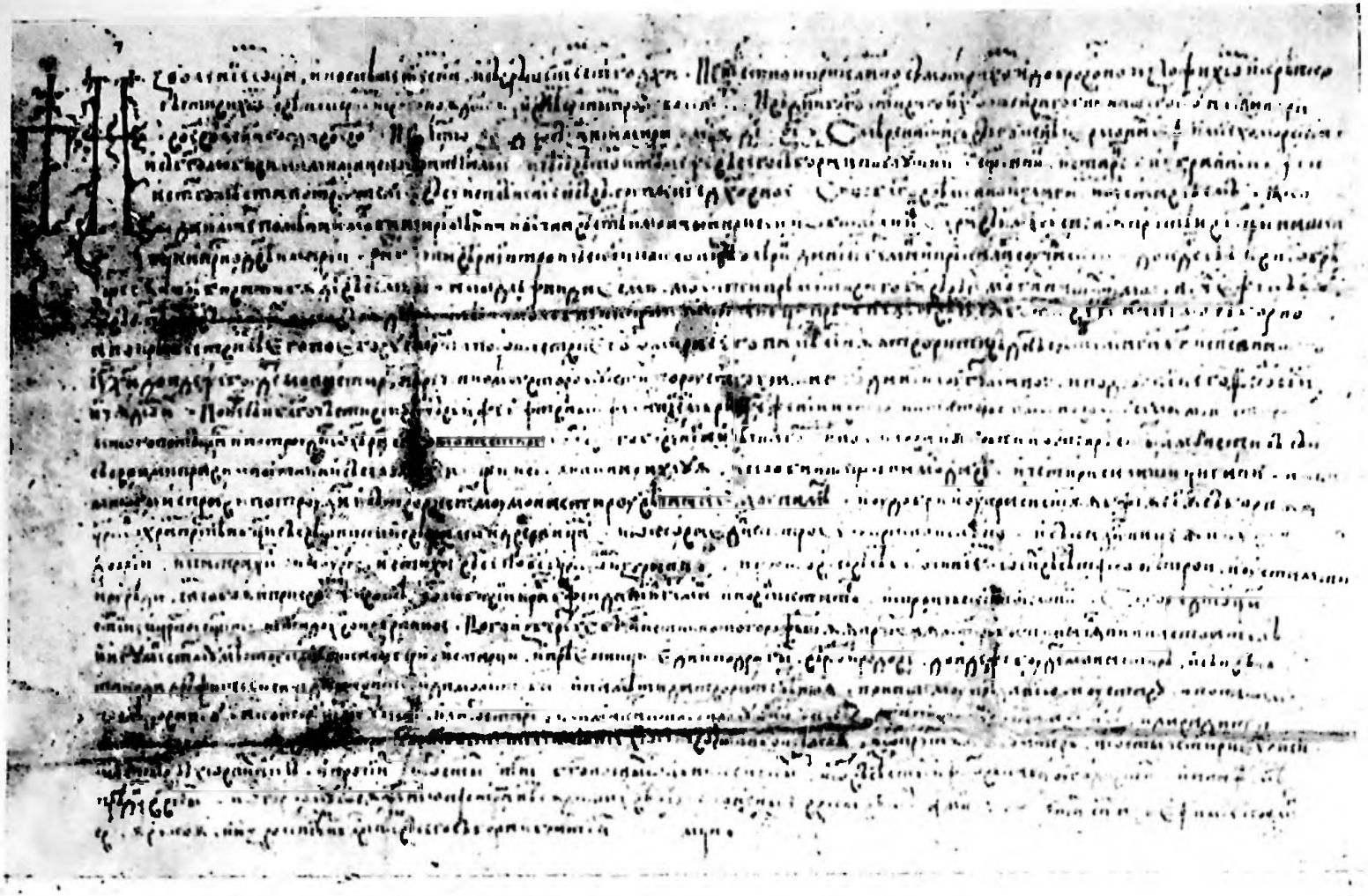

Doc. Nr. 89 (pag. 98—99)

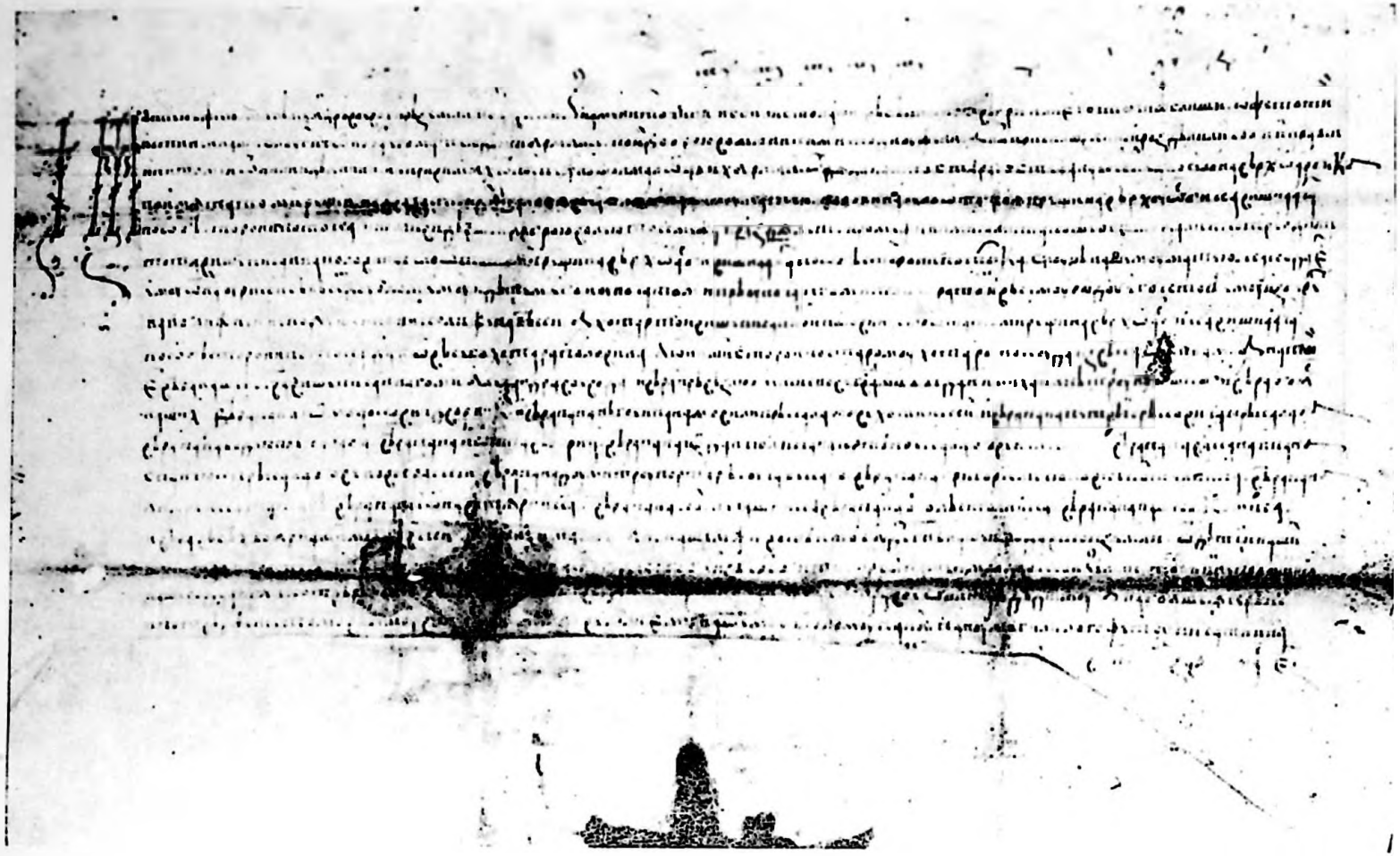

Doc. Nr. 93 (pag. 101—102)

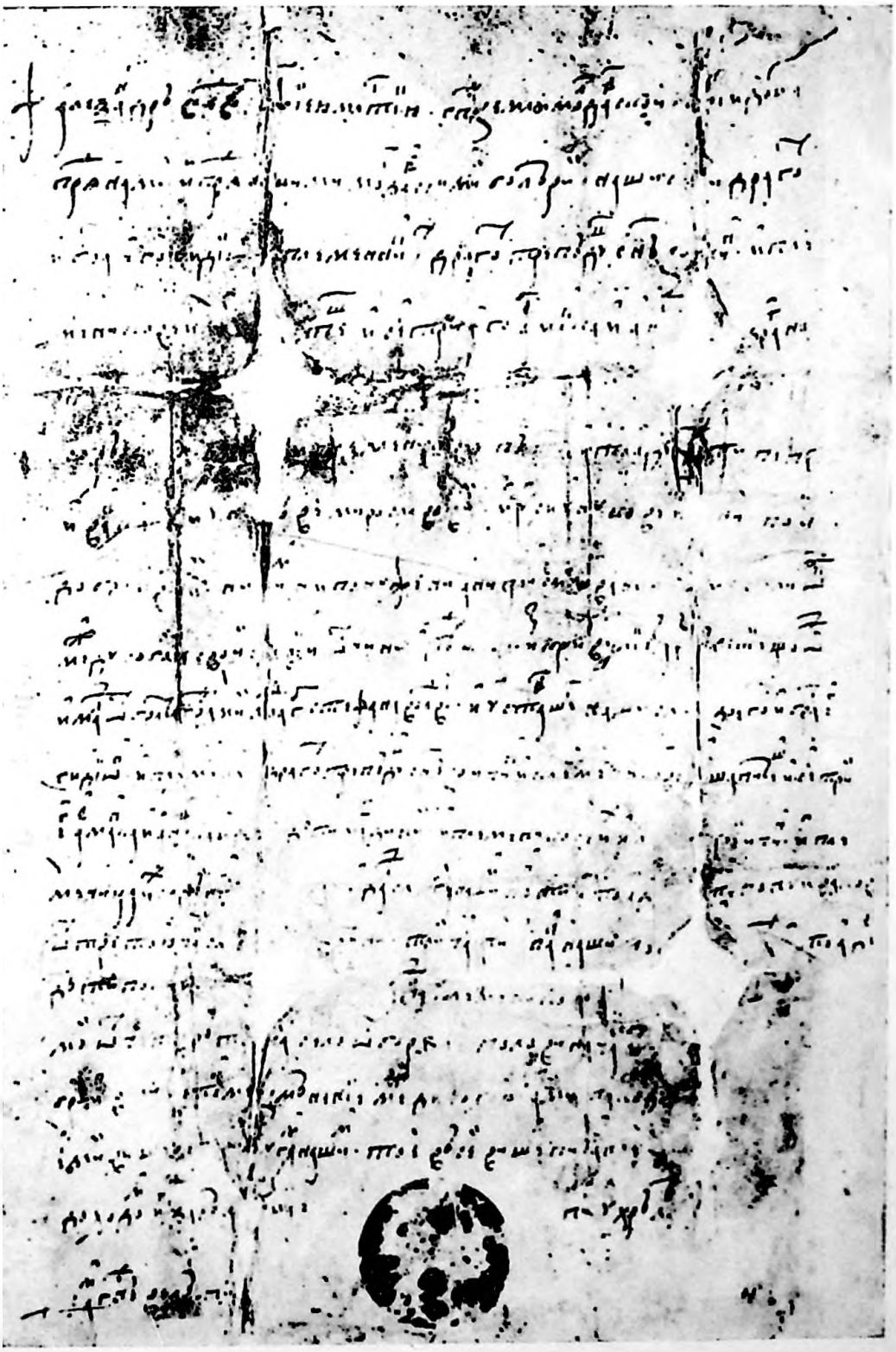

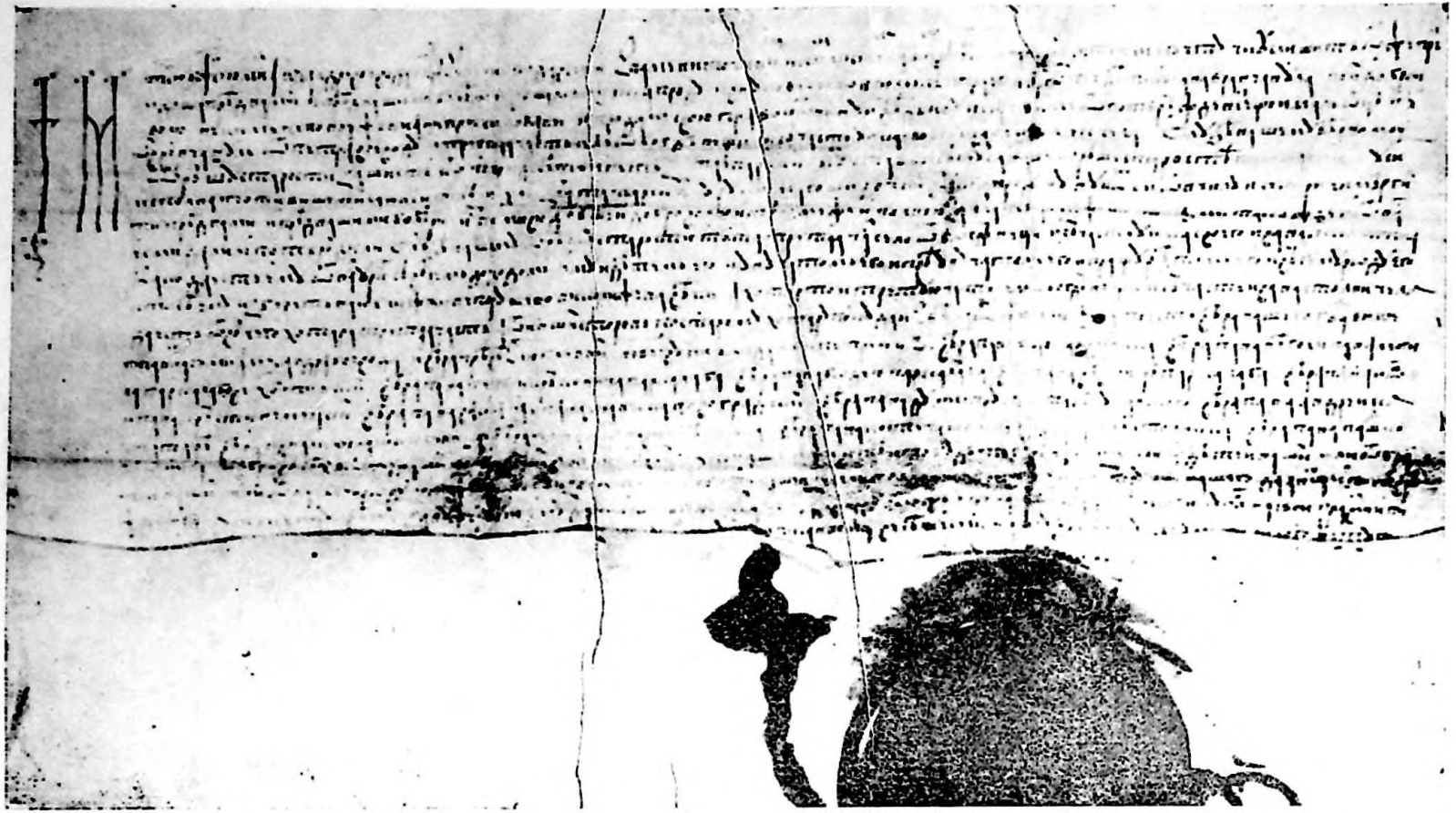

Doc. Nr. 101 (pag. 109—110)

Doc. Nr. 110 (pag. 119)

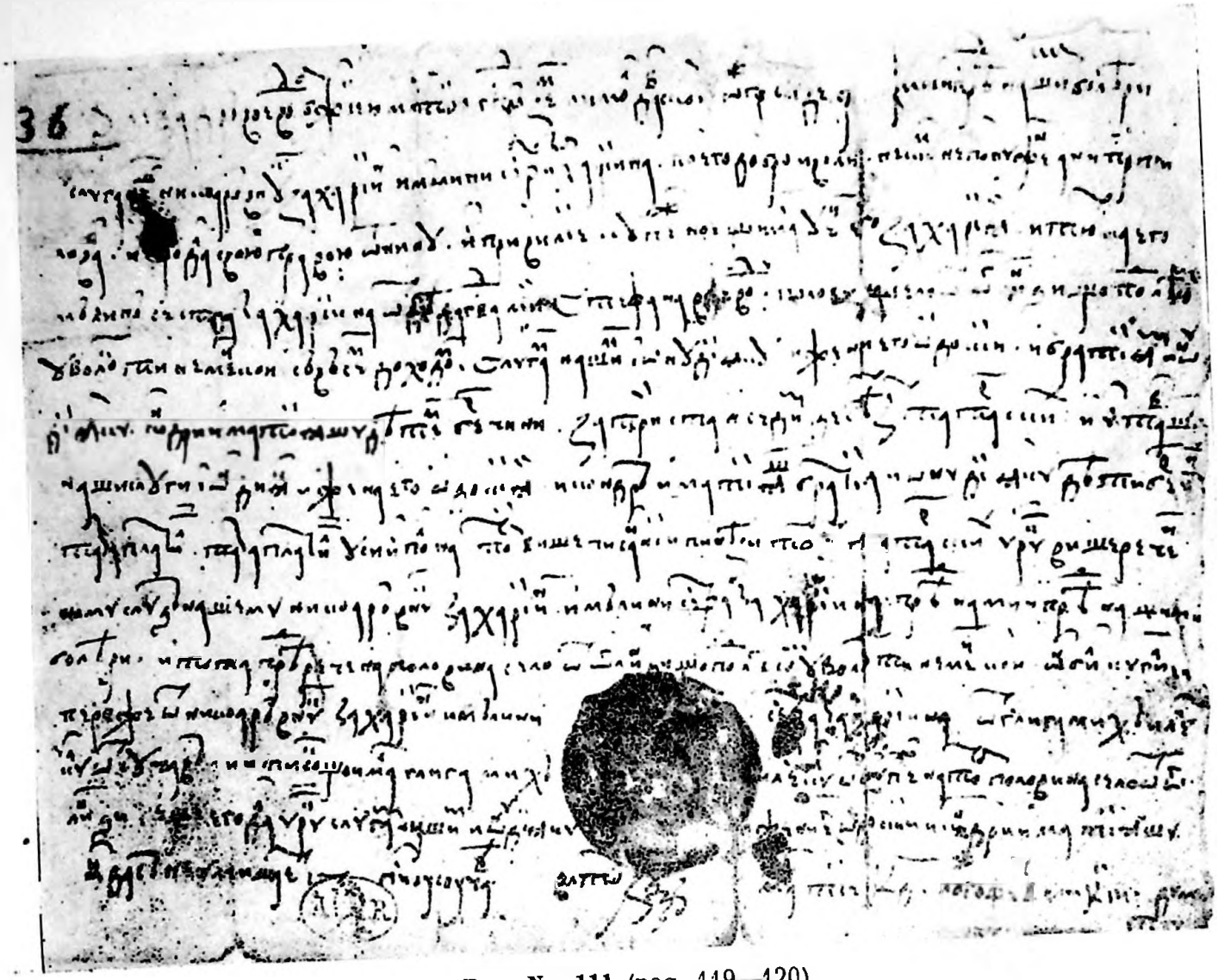

Doc. Nr. 111 (pag. 119—120)

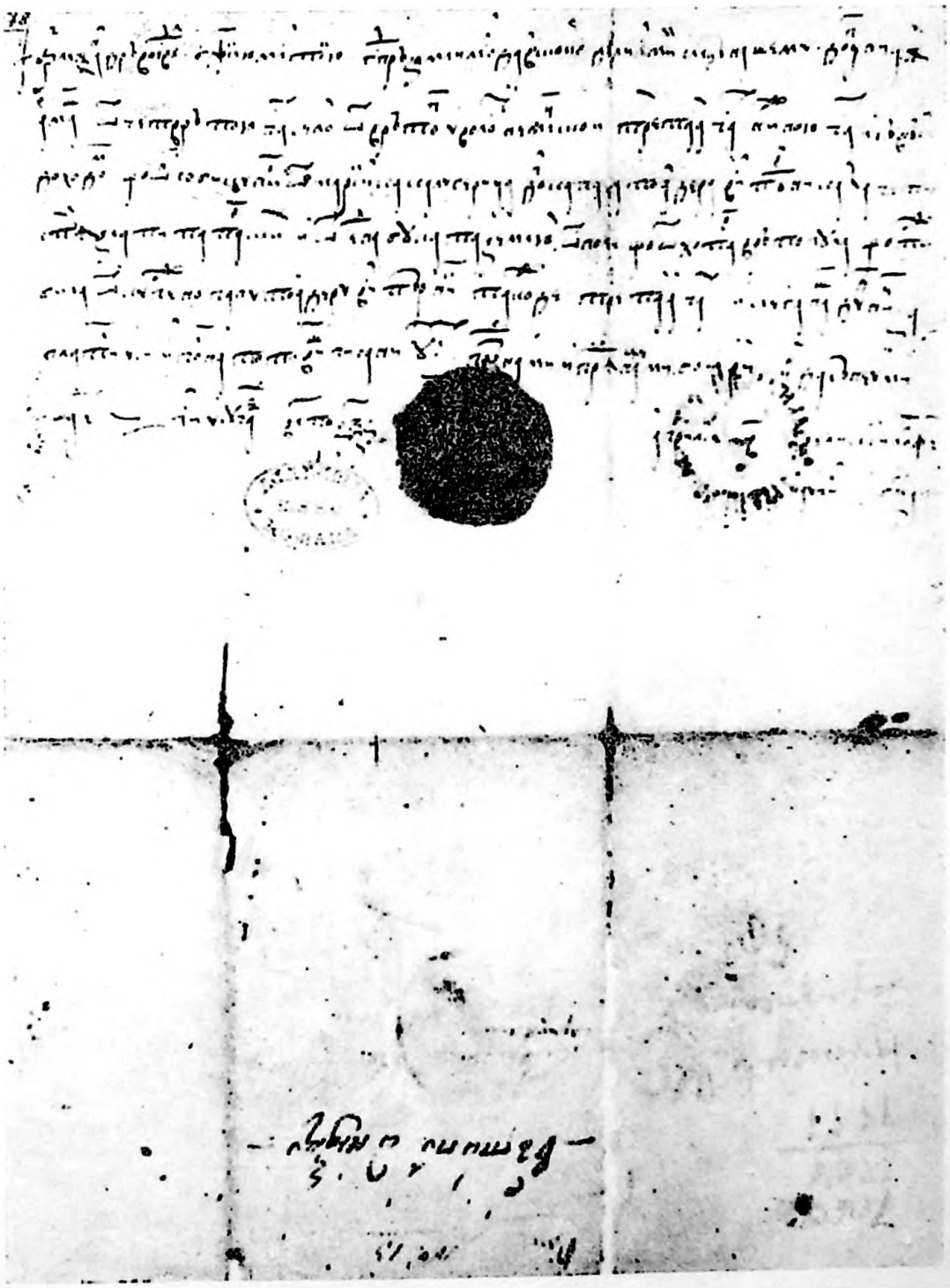

Doc. Nr. 116 (pag. 123)

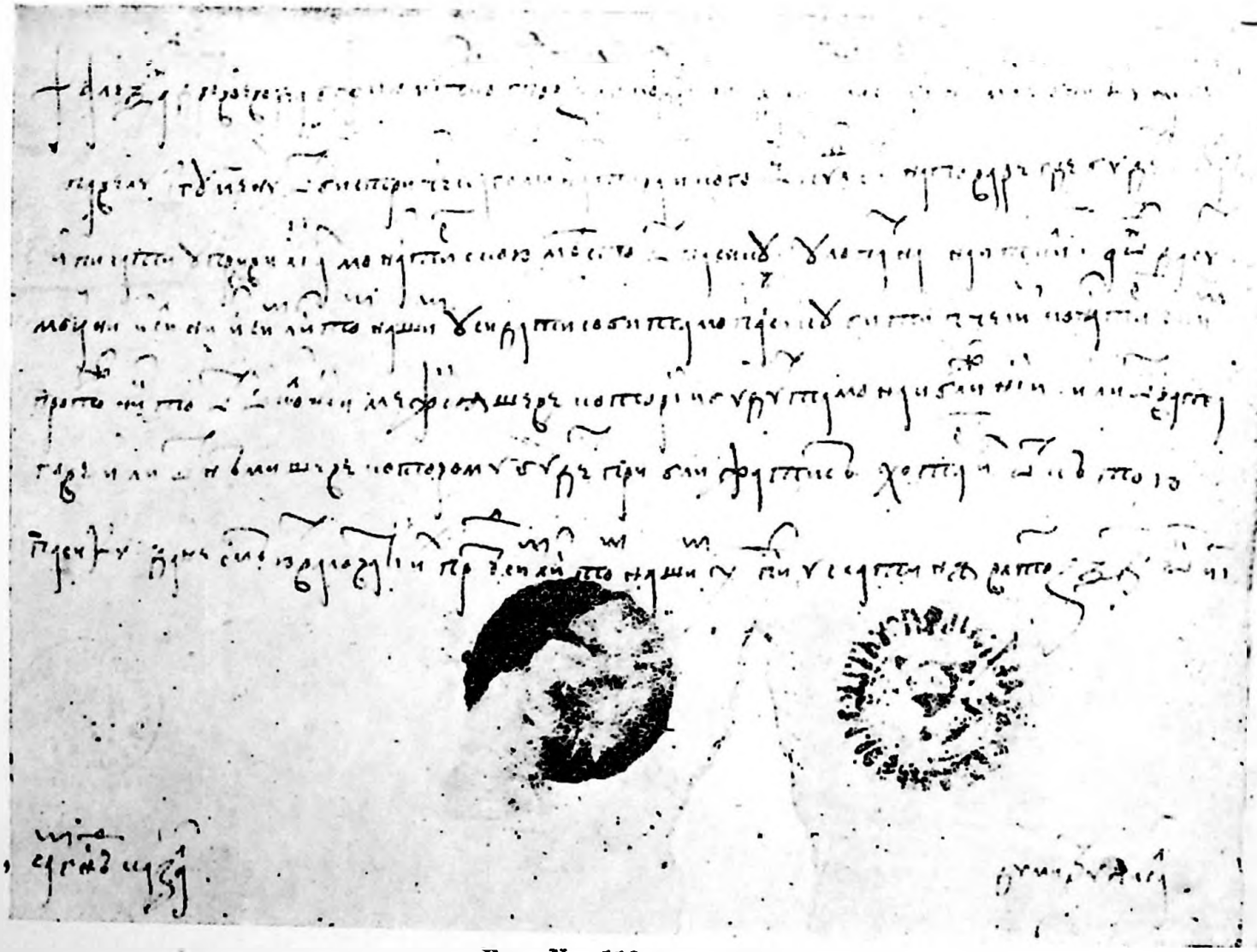

Doc. Nr. 118 (pag. 124)

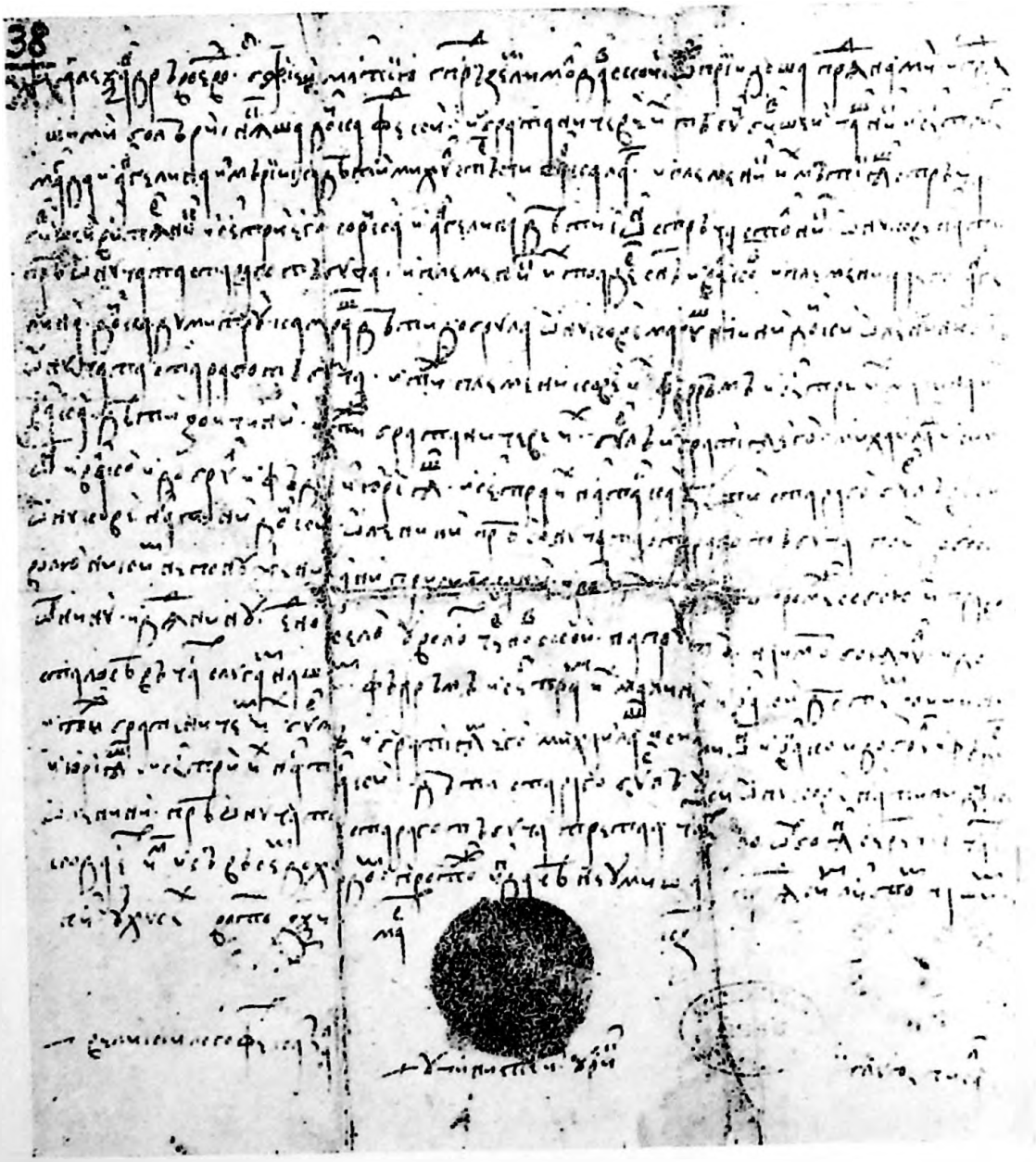

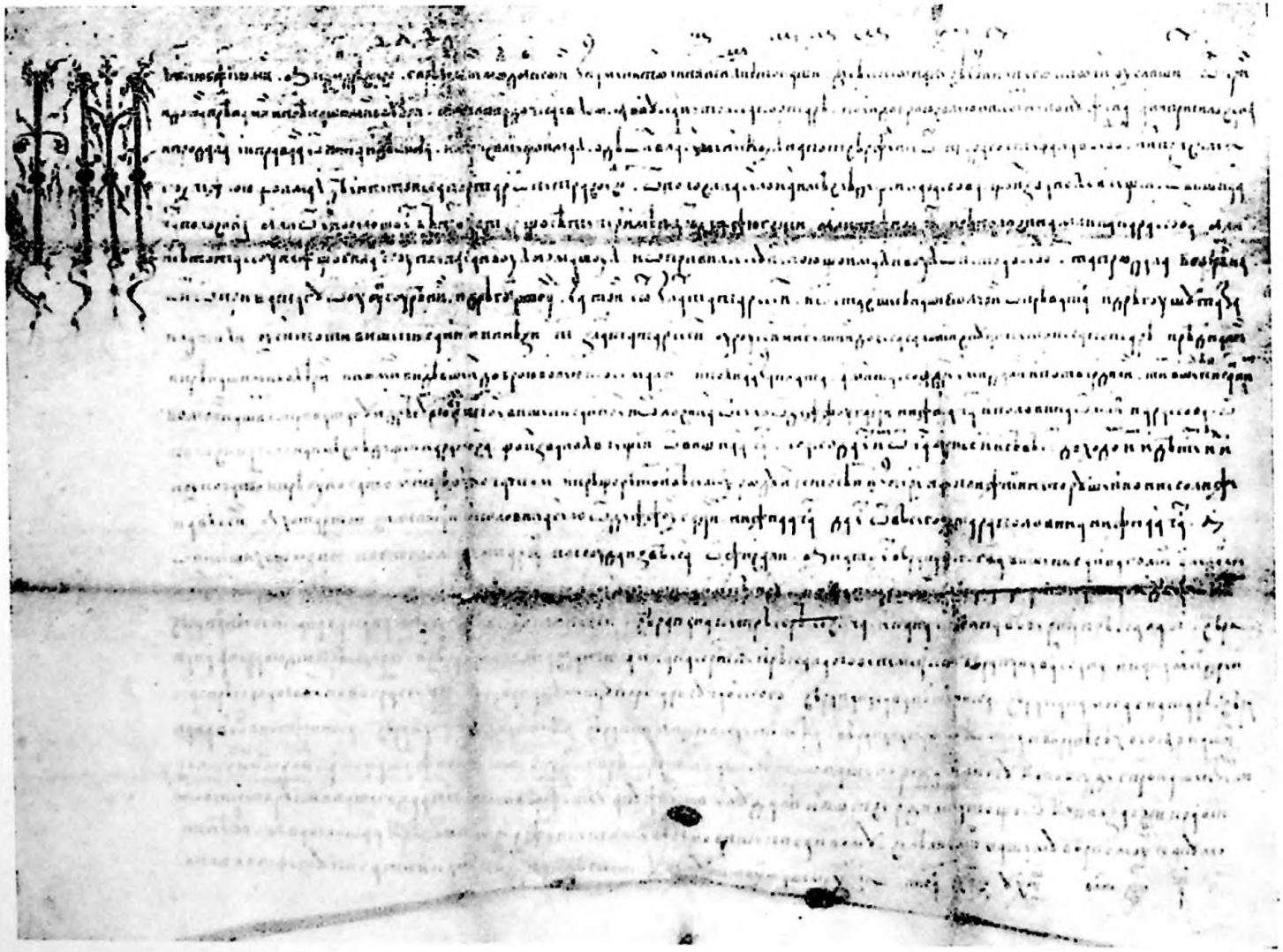

Doc. Nr. 130 (pag. 137—139)

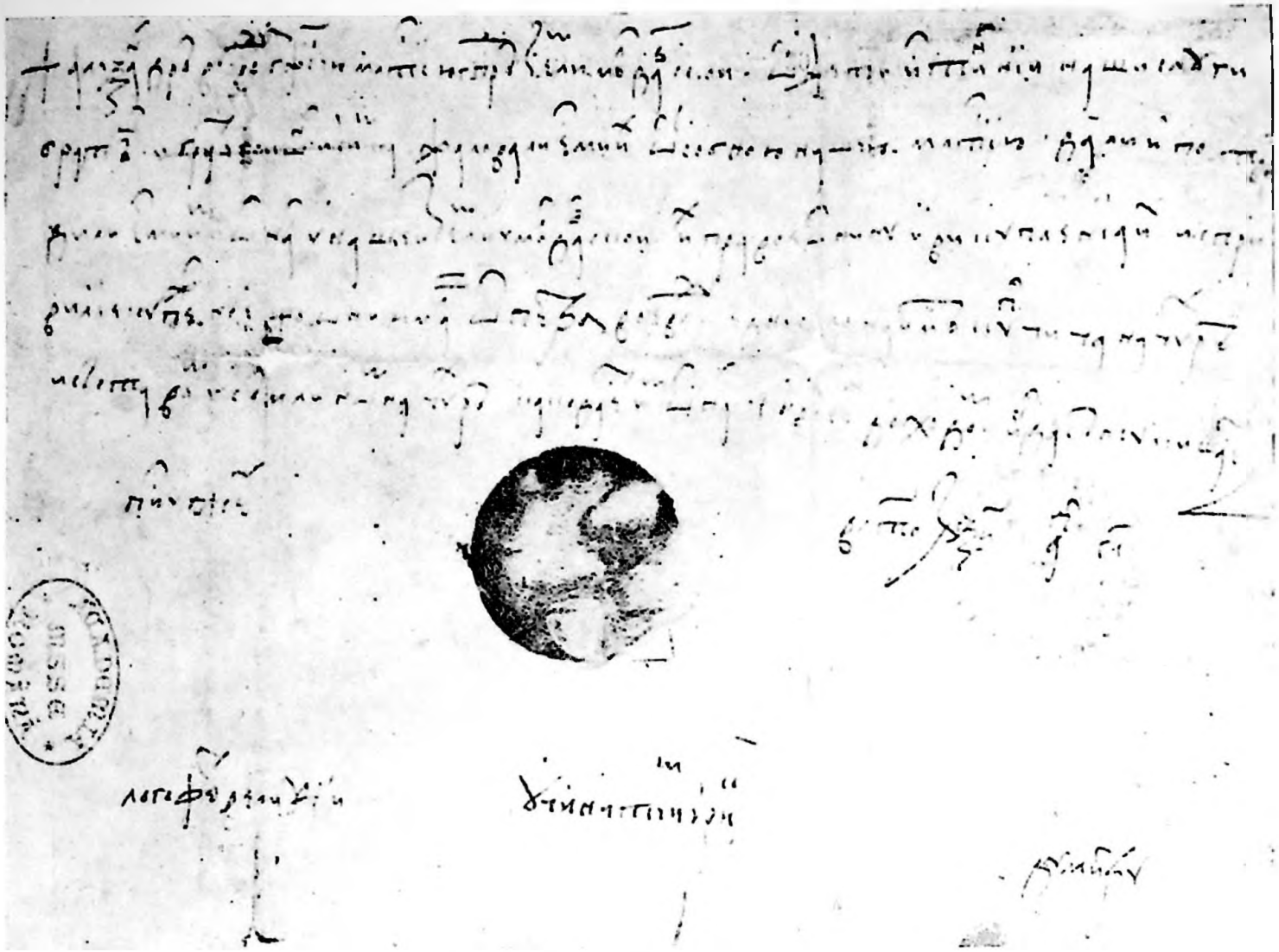

Doc. Nr. 140 (pag. 149)

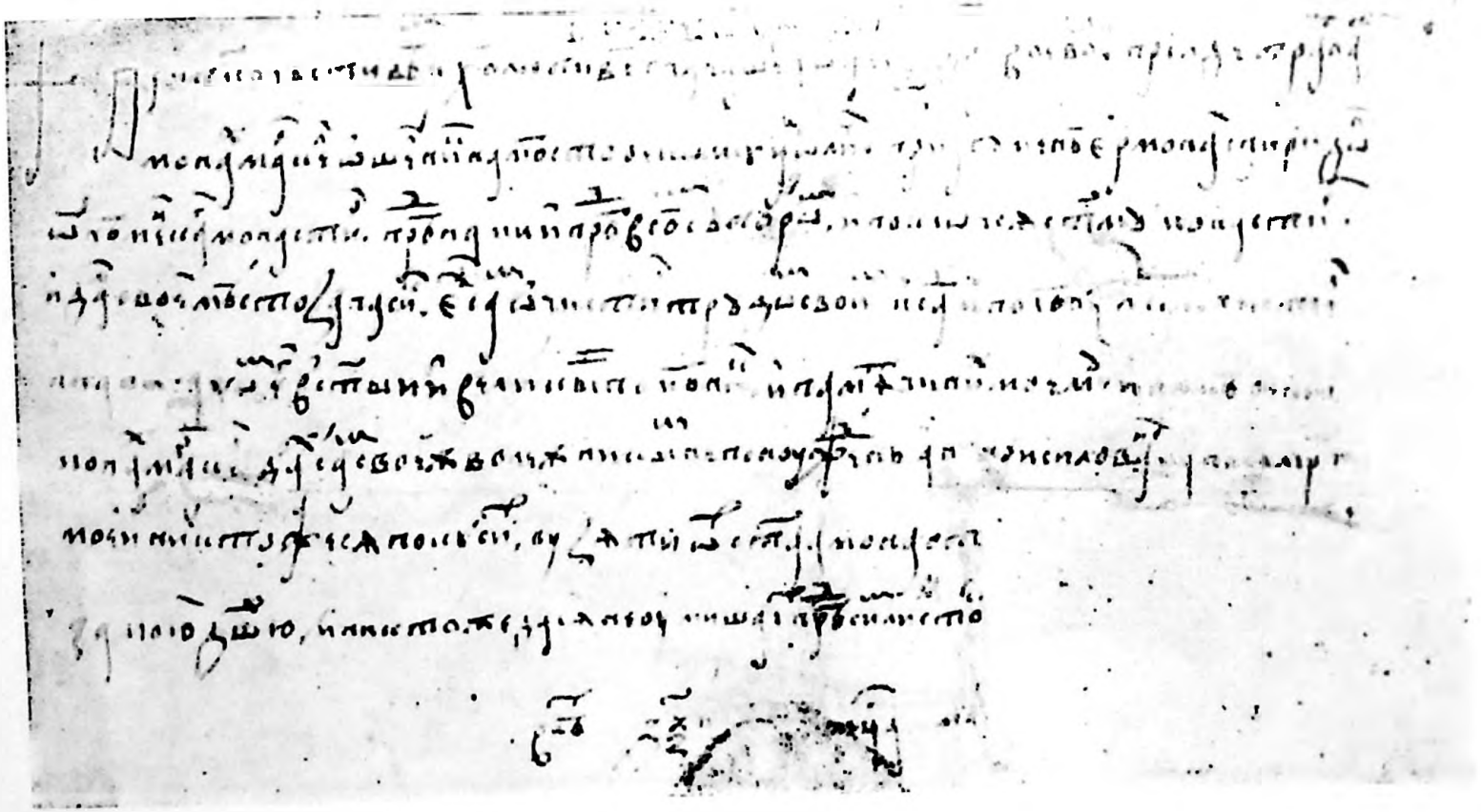

Doc. Nr. 144 (pag. 151)

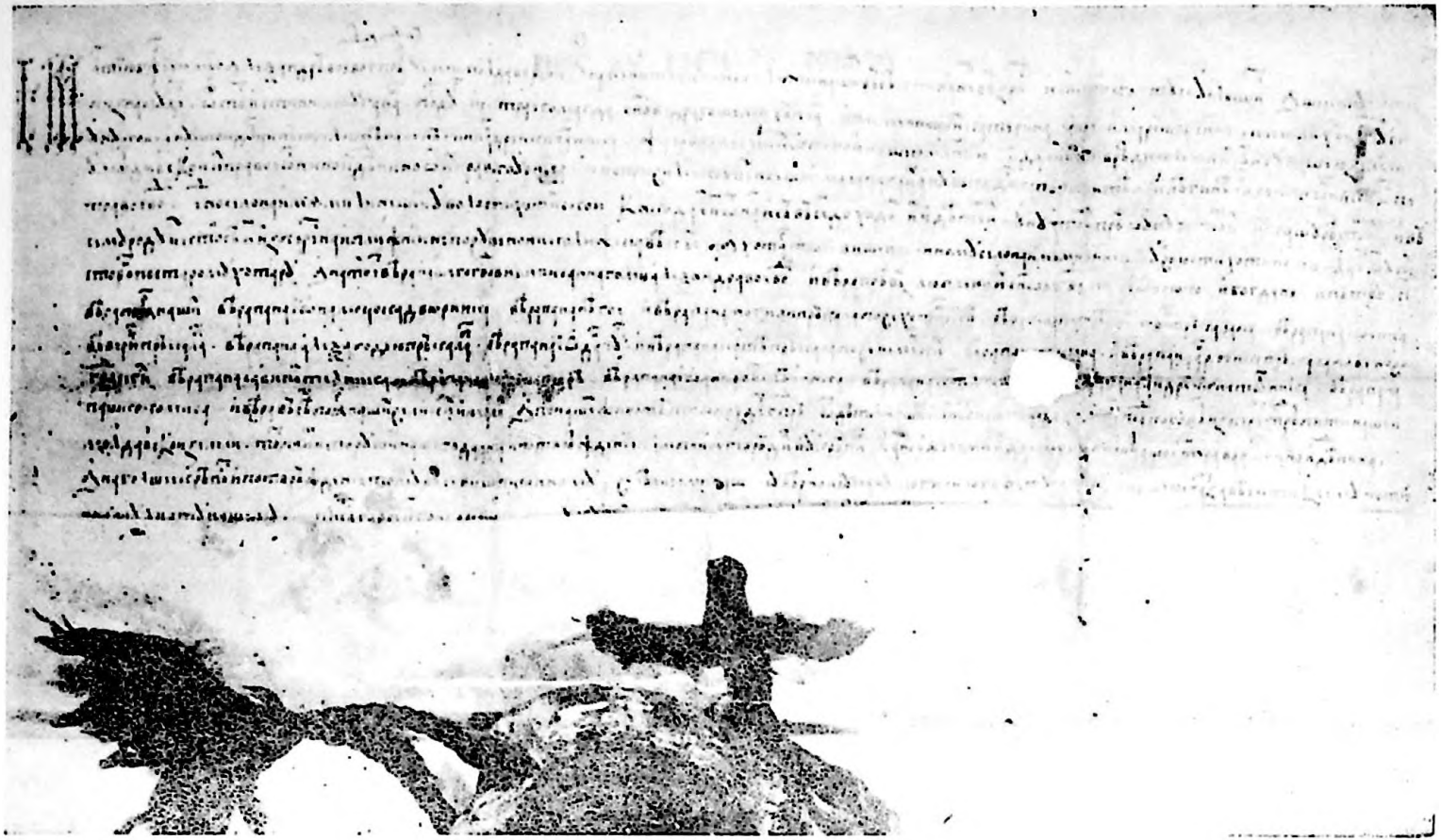

Doc. Nr. 145 (pag. 152)]

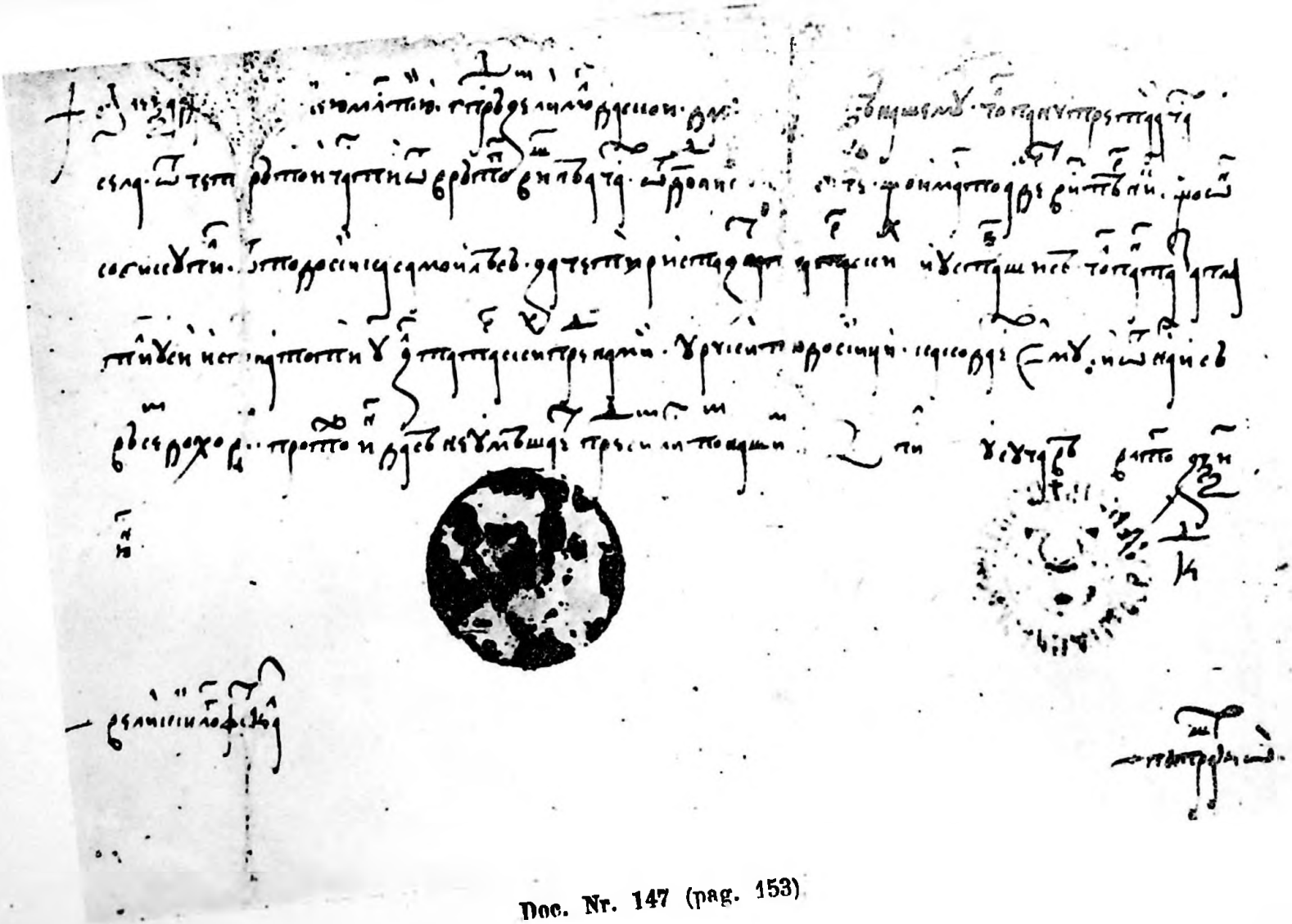

Doc. Nr. 147 (pag. 153)

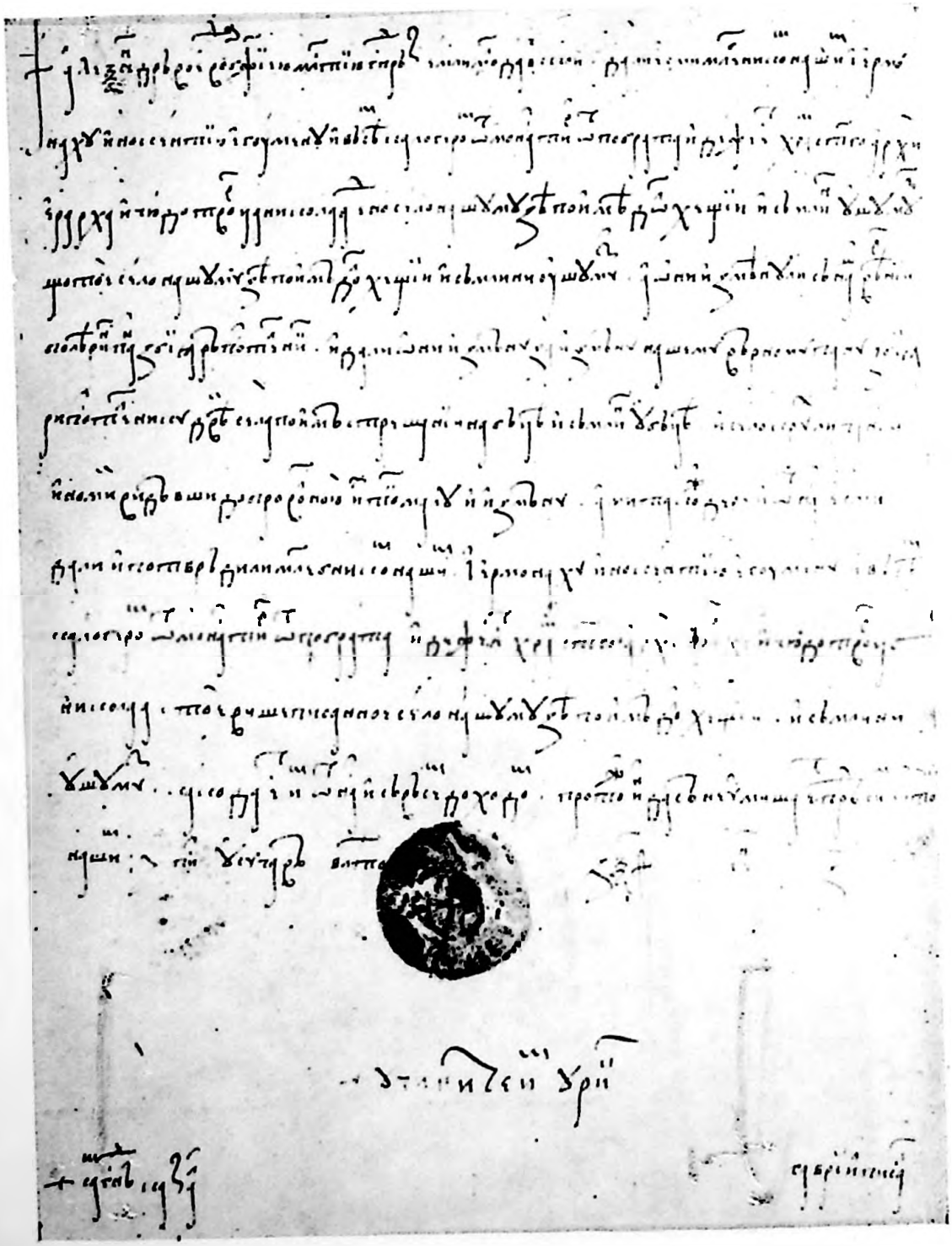

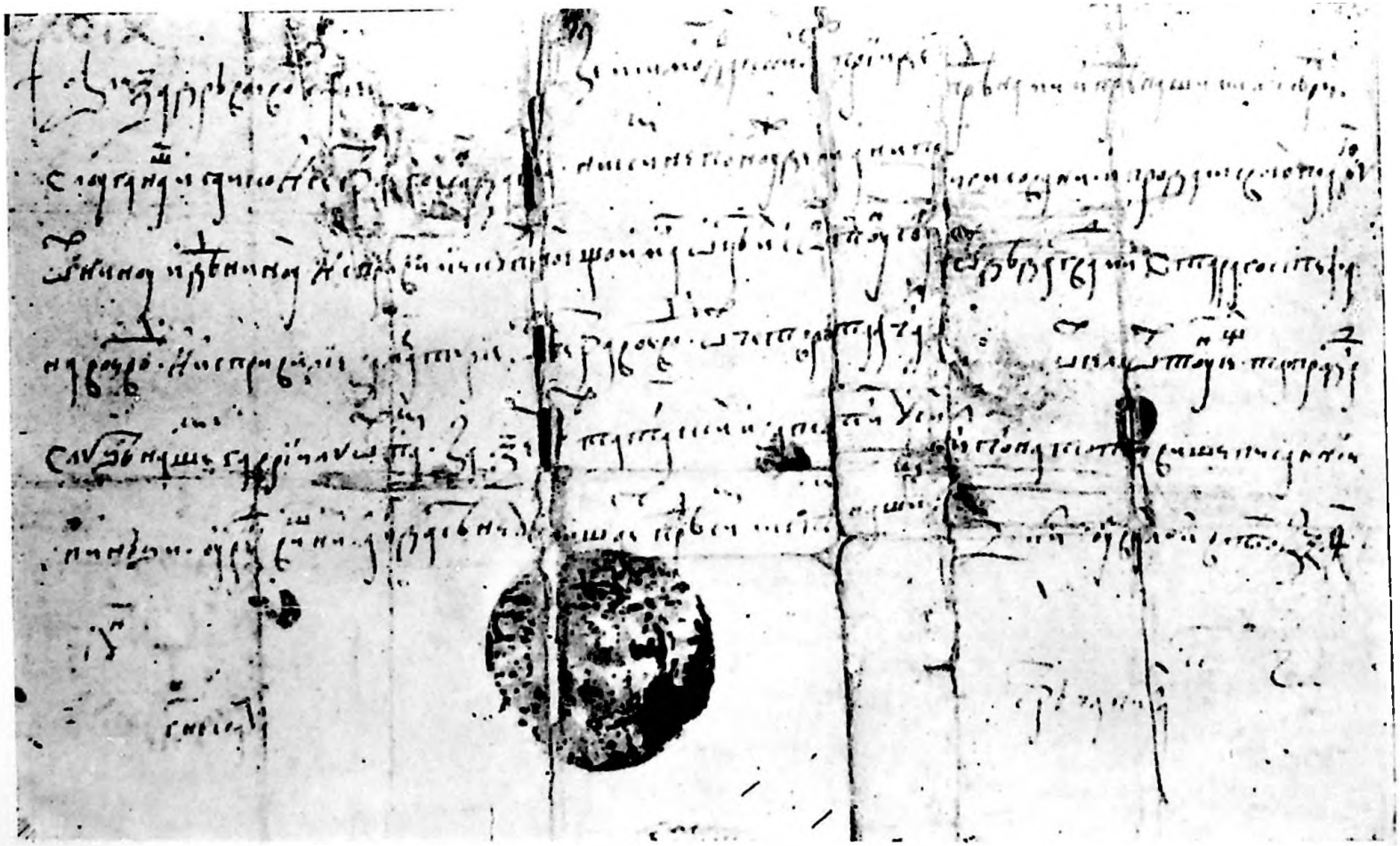

Doc. Nr. 152 (pag. 157—158)

153

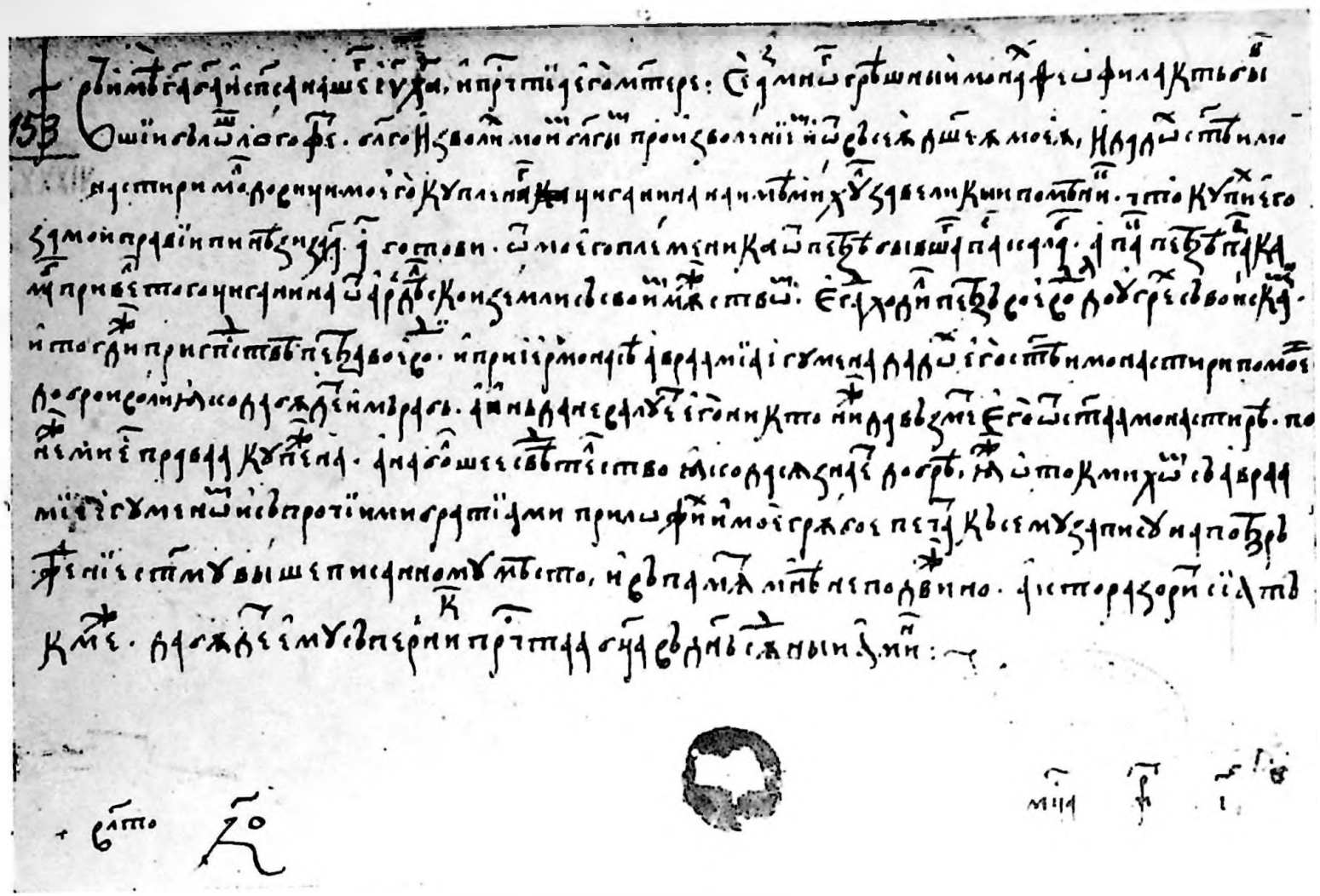

Doc. Nr. 154 (pag 158—159)

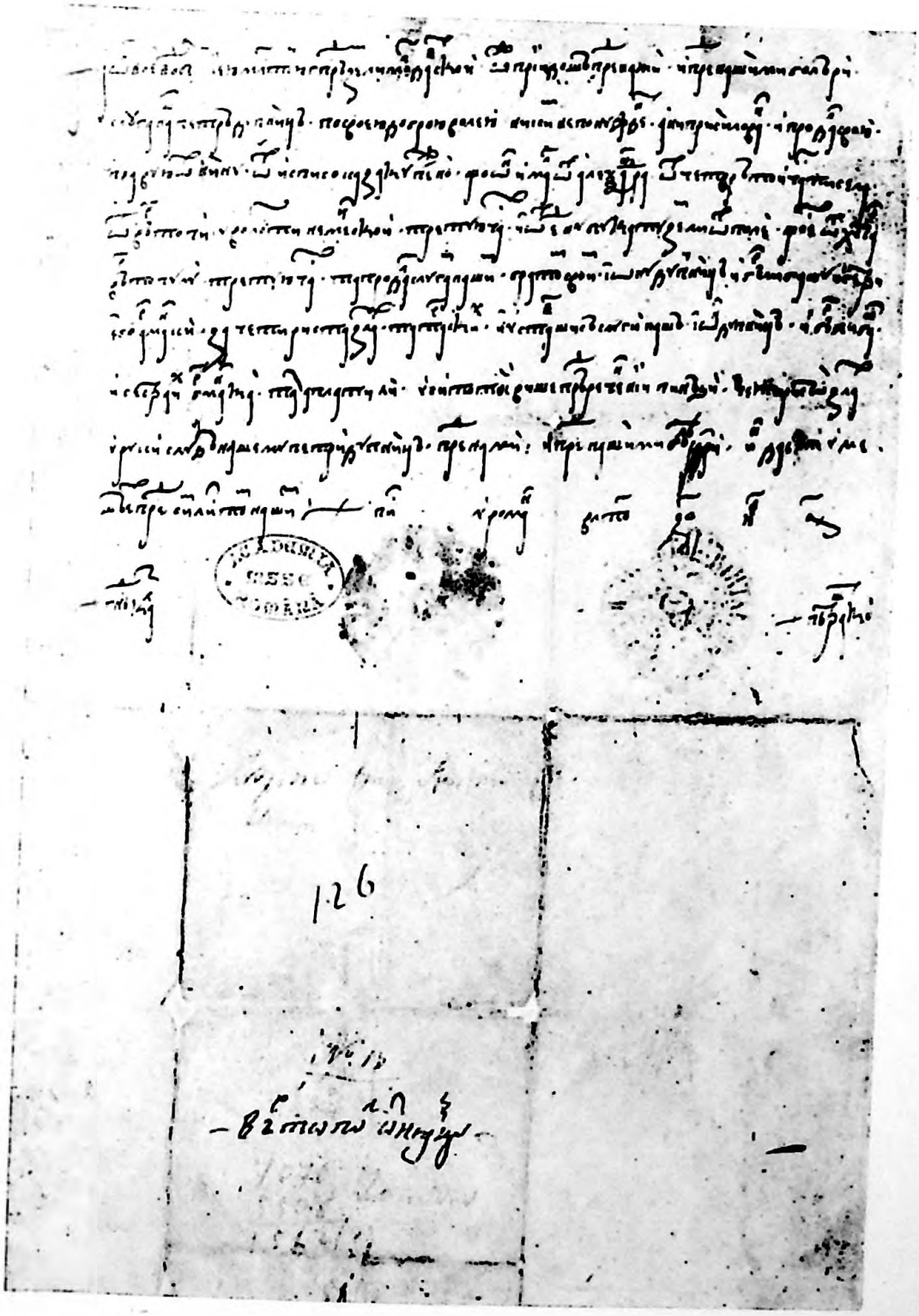

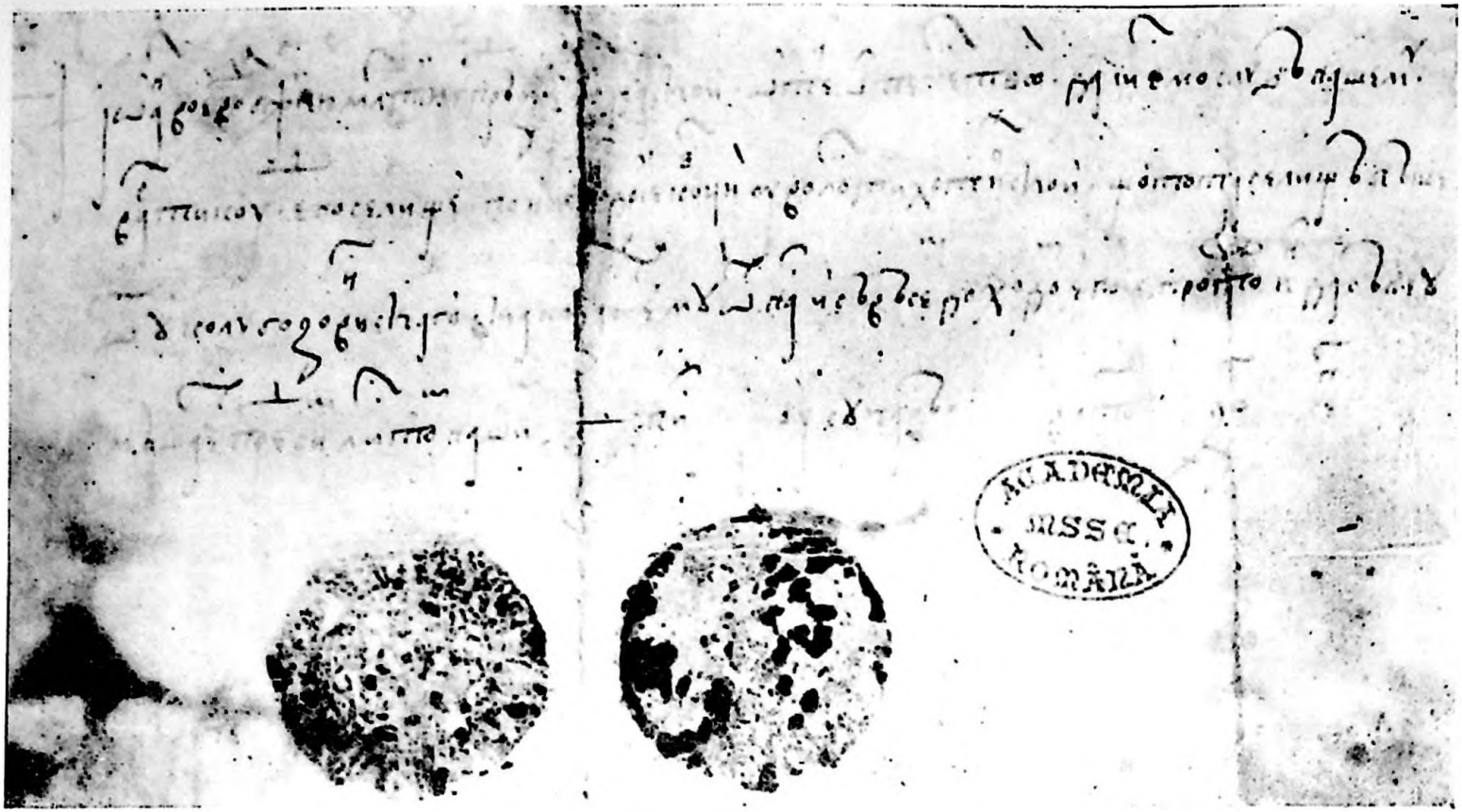

Doc. Nr. 157 (pag. 161).

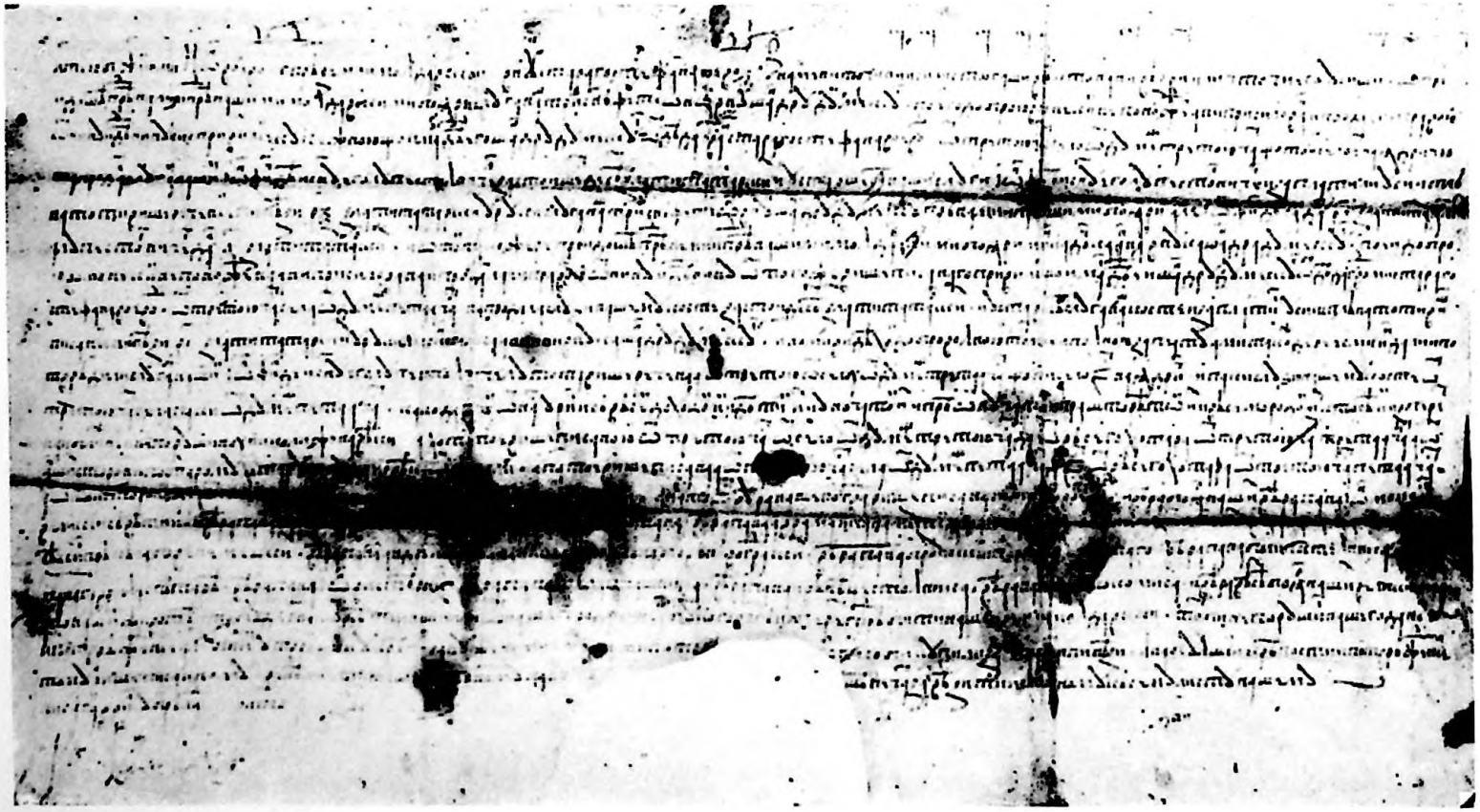

Doc. Nr. 159 (pag. 161—163)

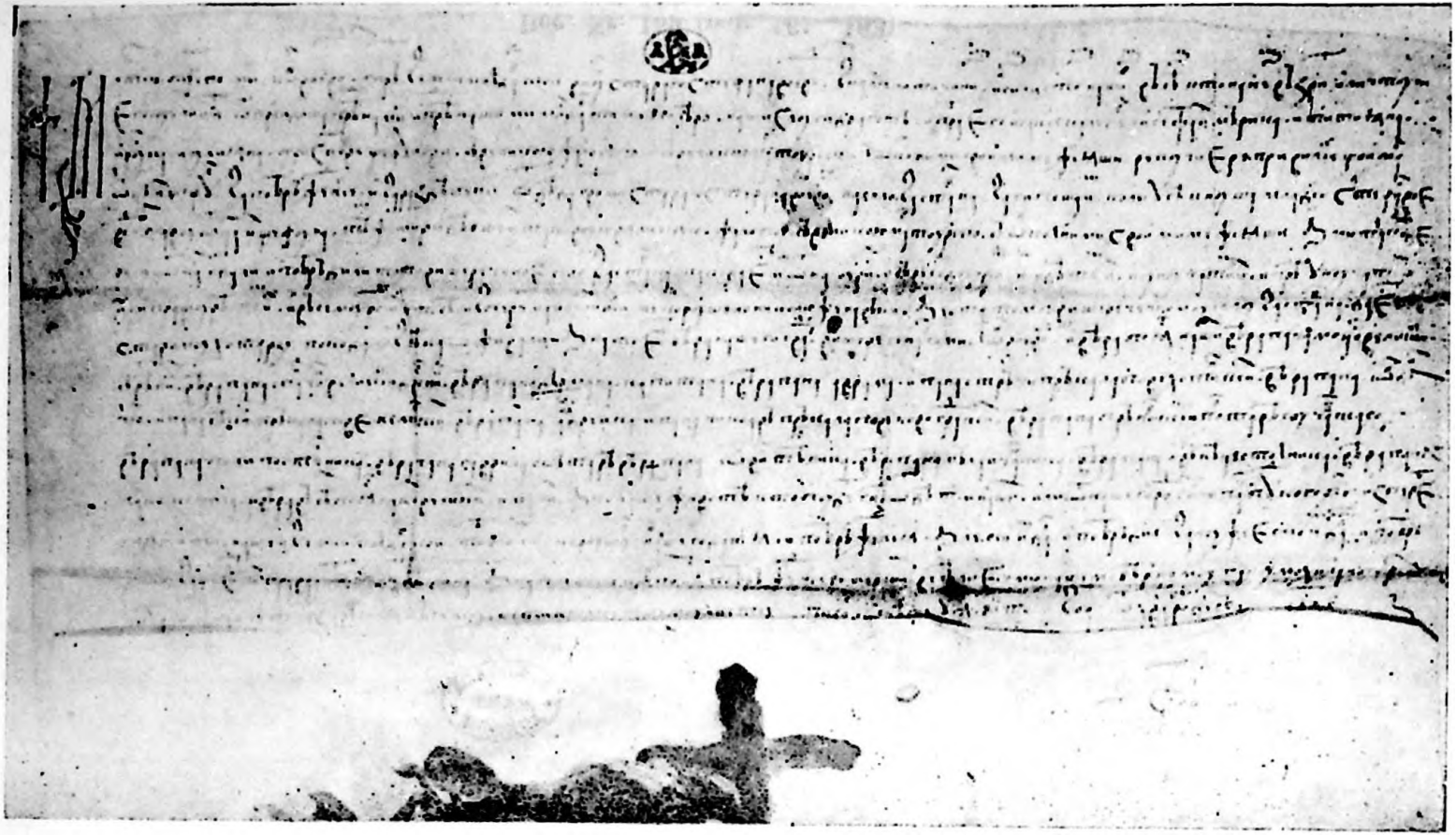

Doc. Nr. 163 (pag. 166—167)

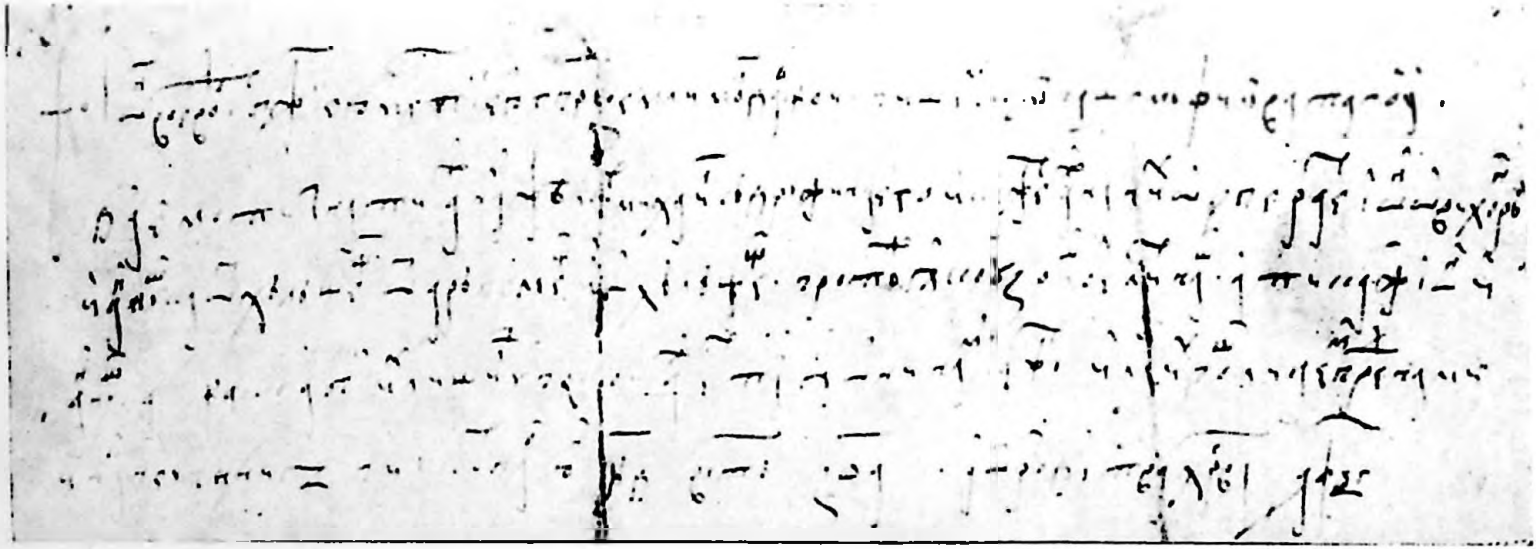

Doc. Nr. 164 (pag. 167)

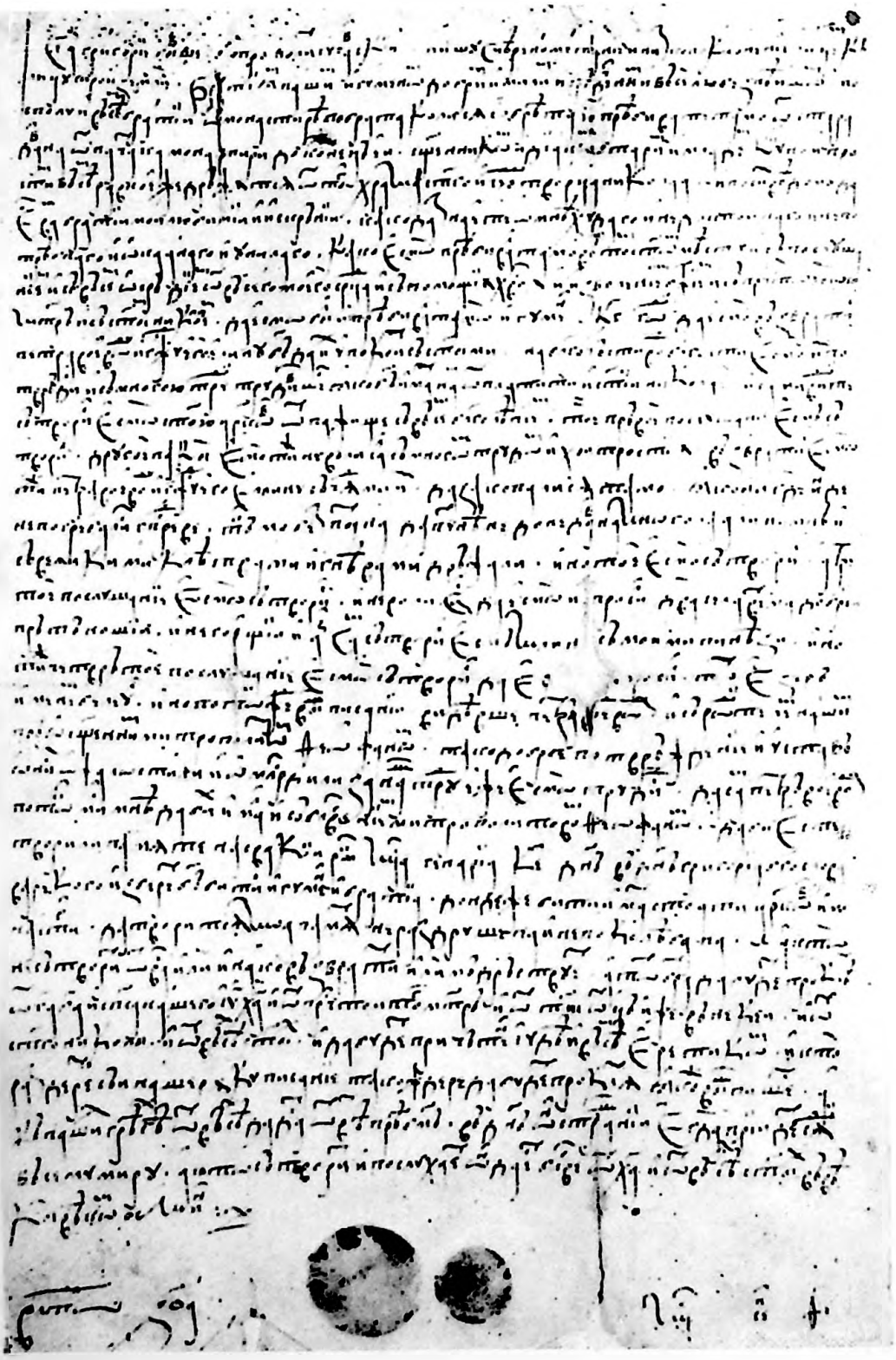

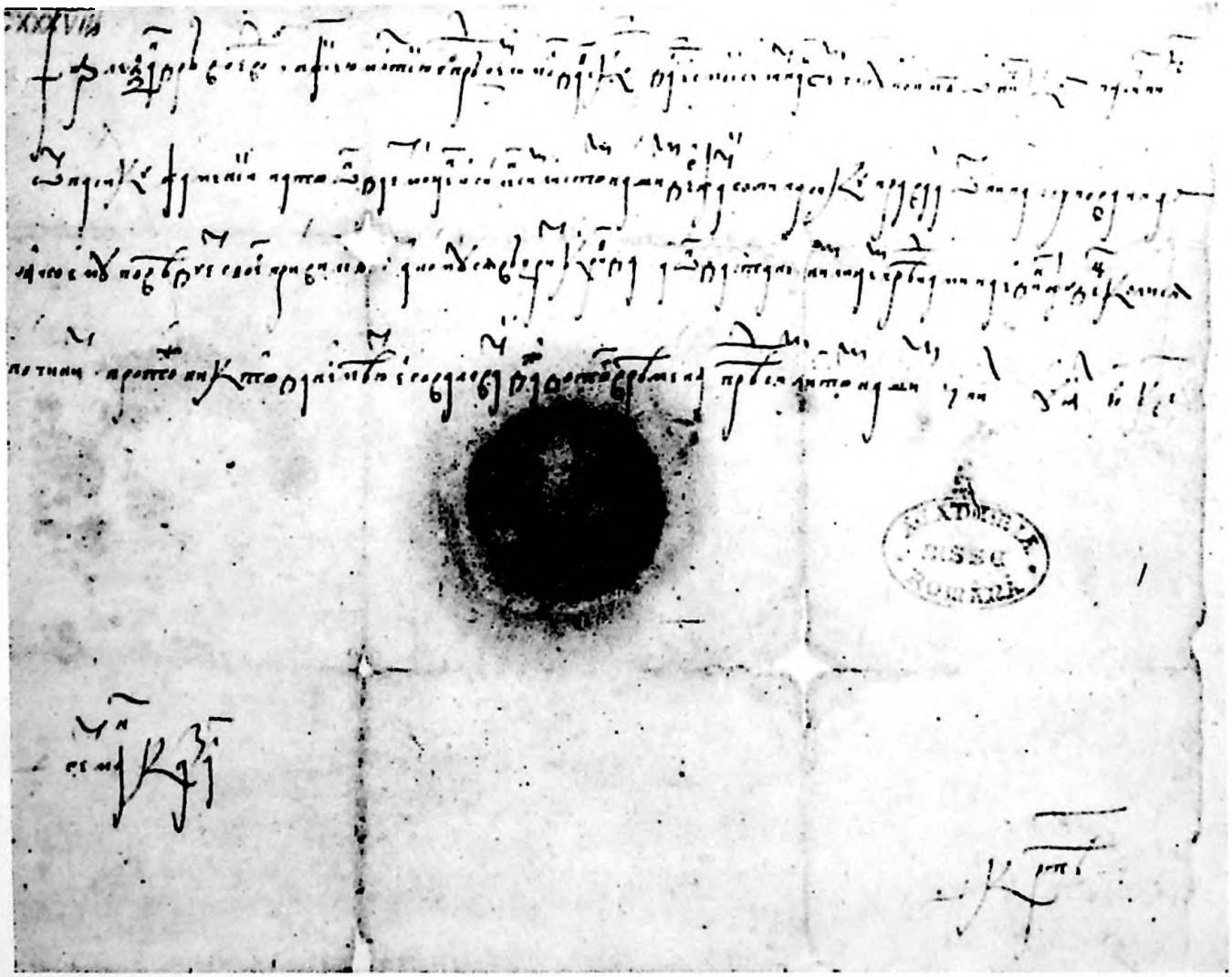

Doc. Nr. 170 (pag. 171)

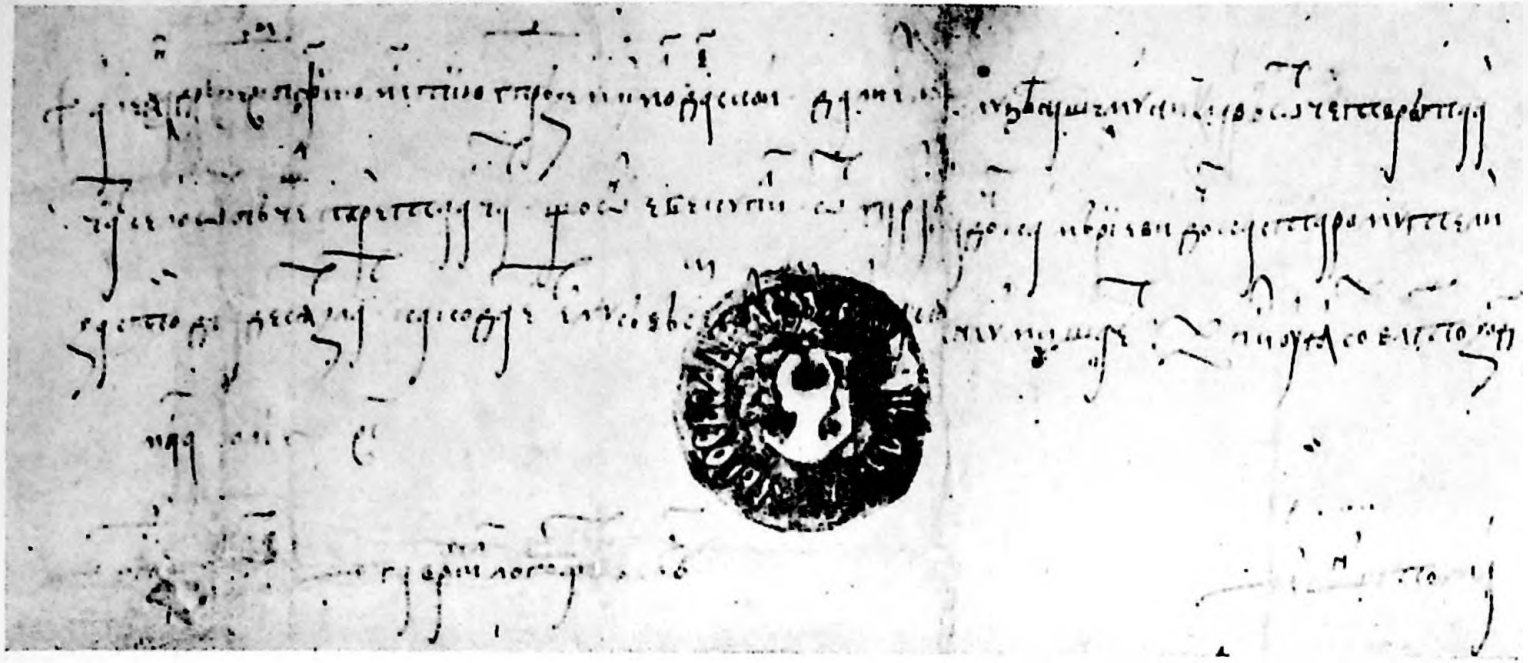

Doc. Nr. 172 (pag. 172)

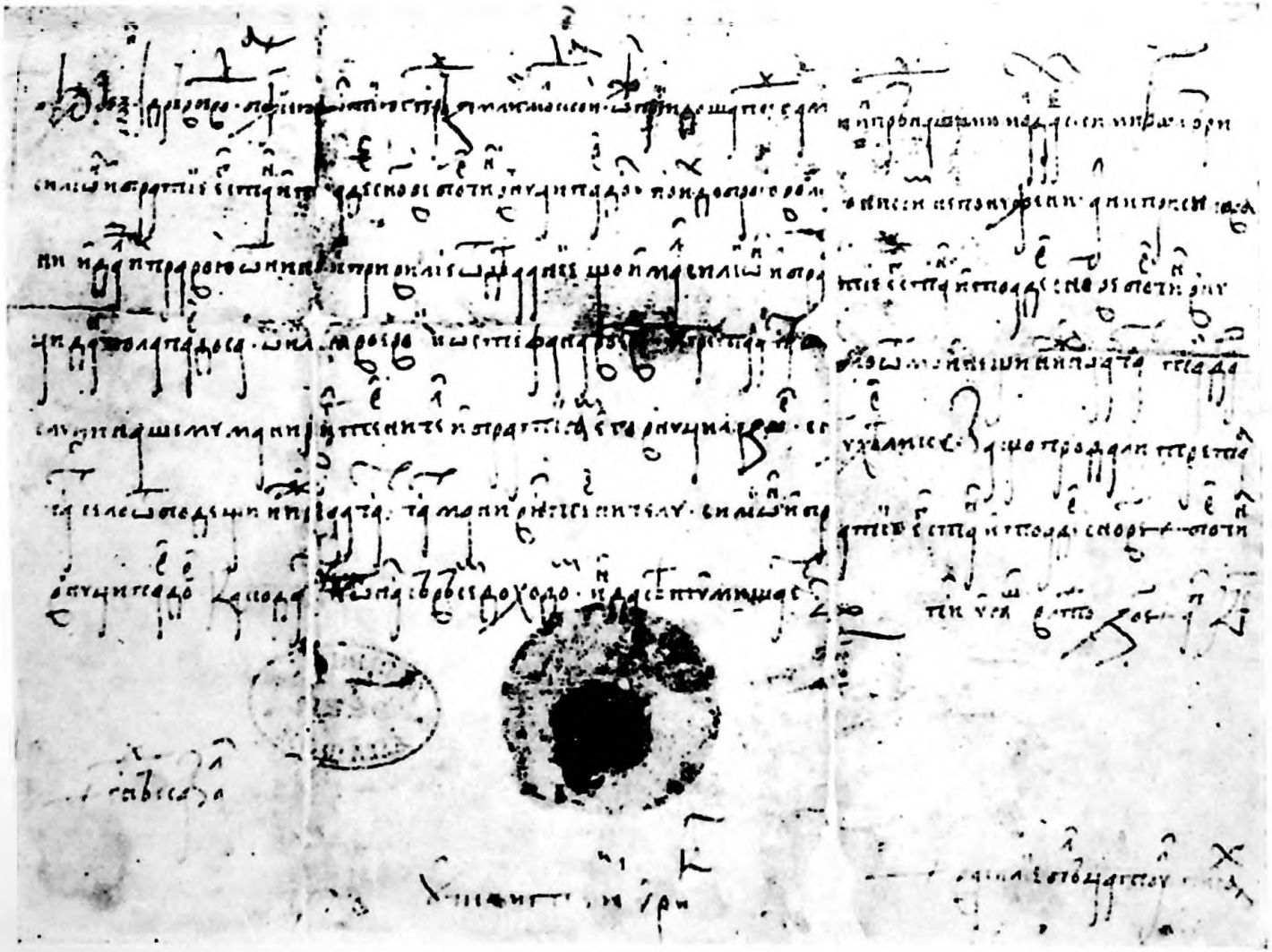

Doc. Nr. 173 (pag. 172)

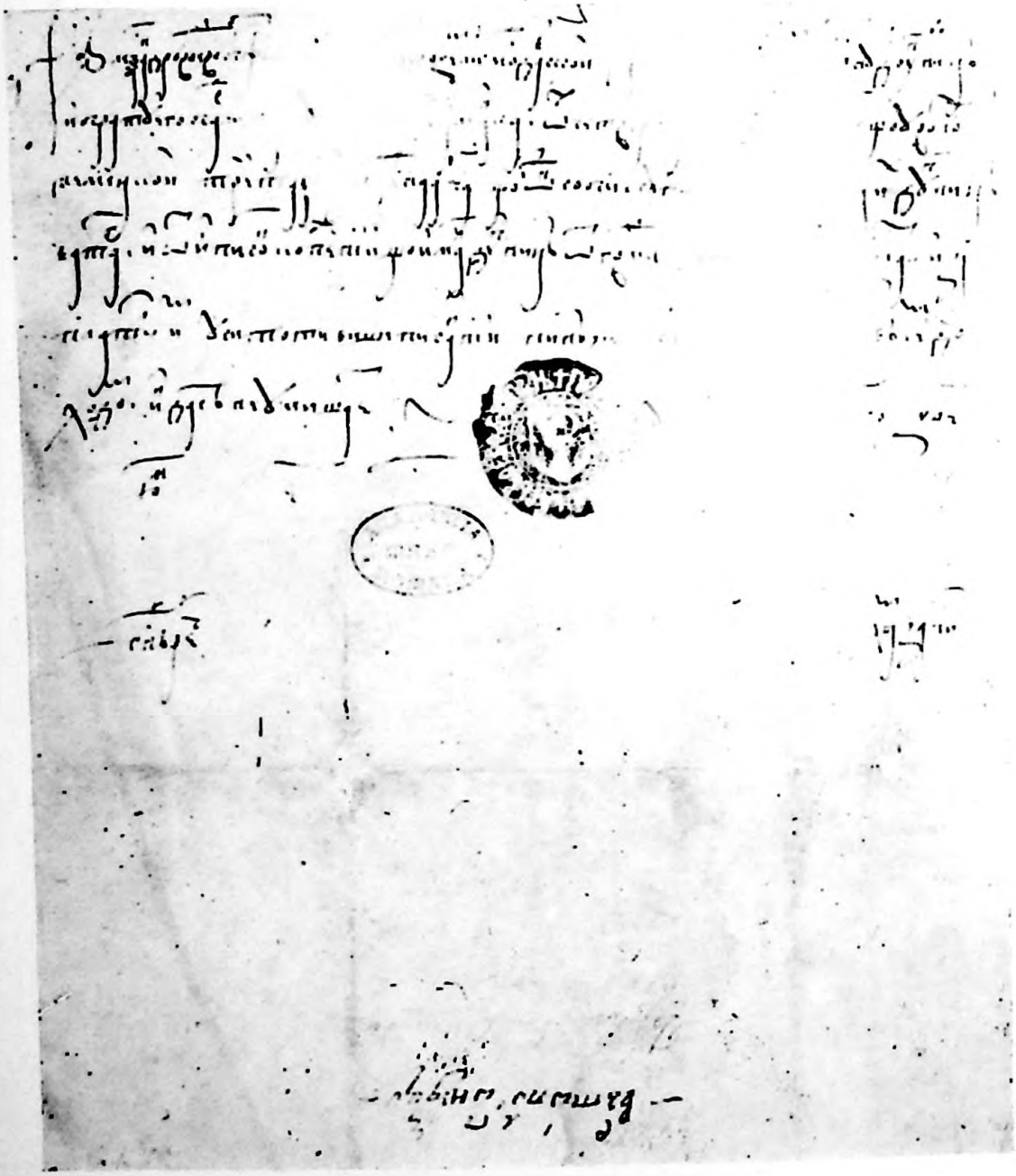

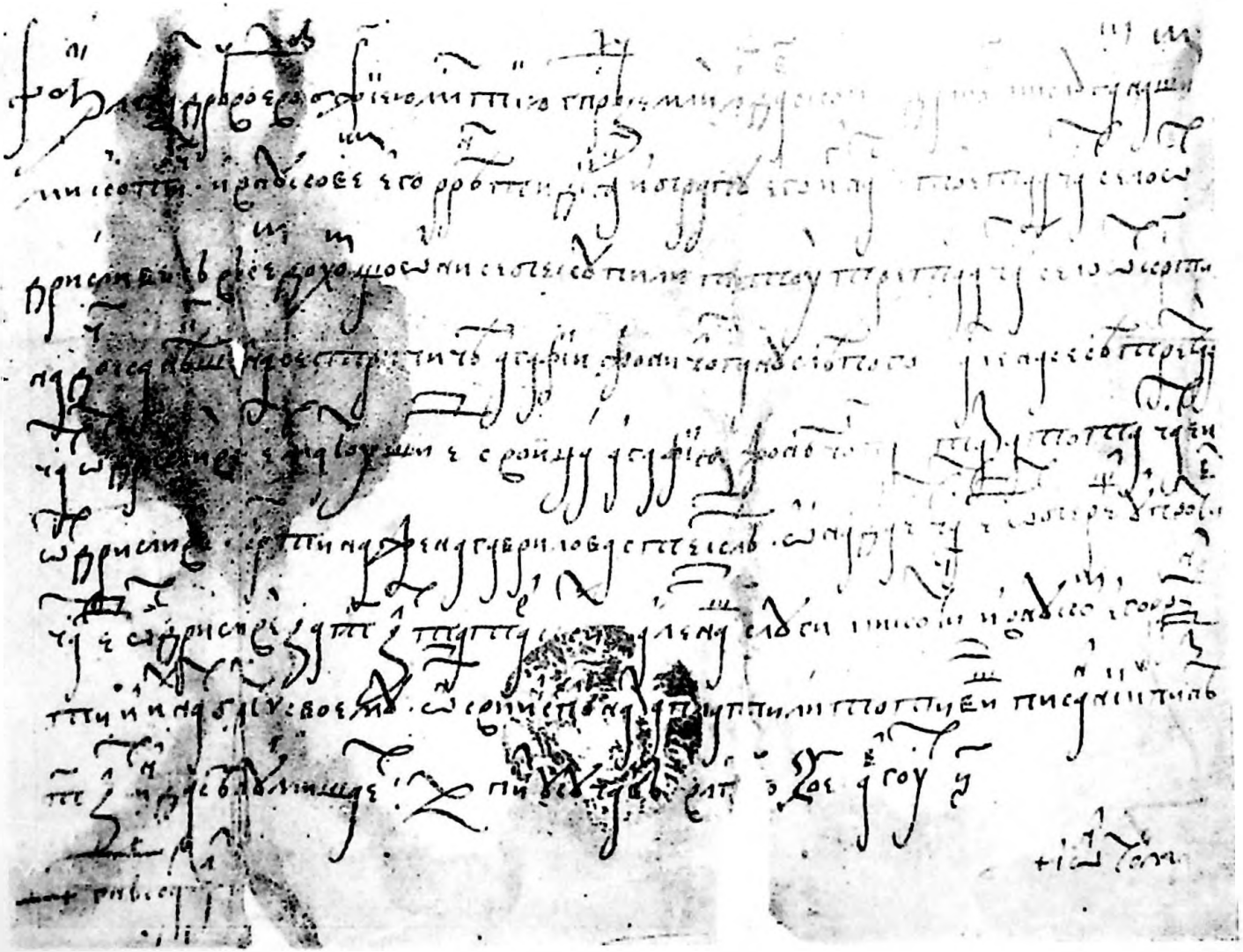

Doc. Nr. 175 (pag. 173)

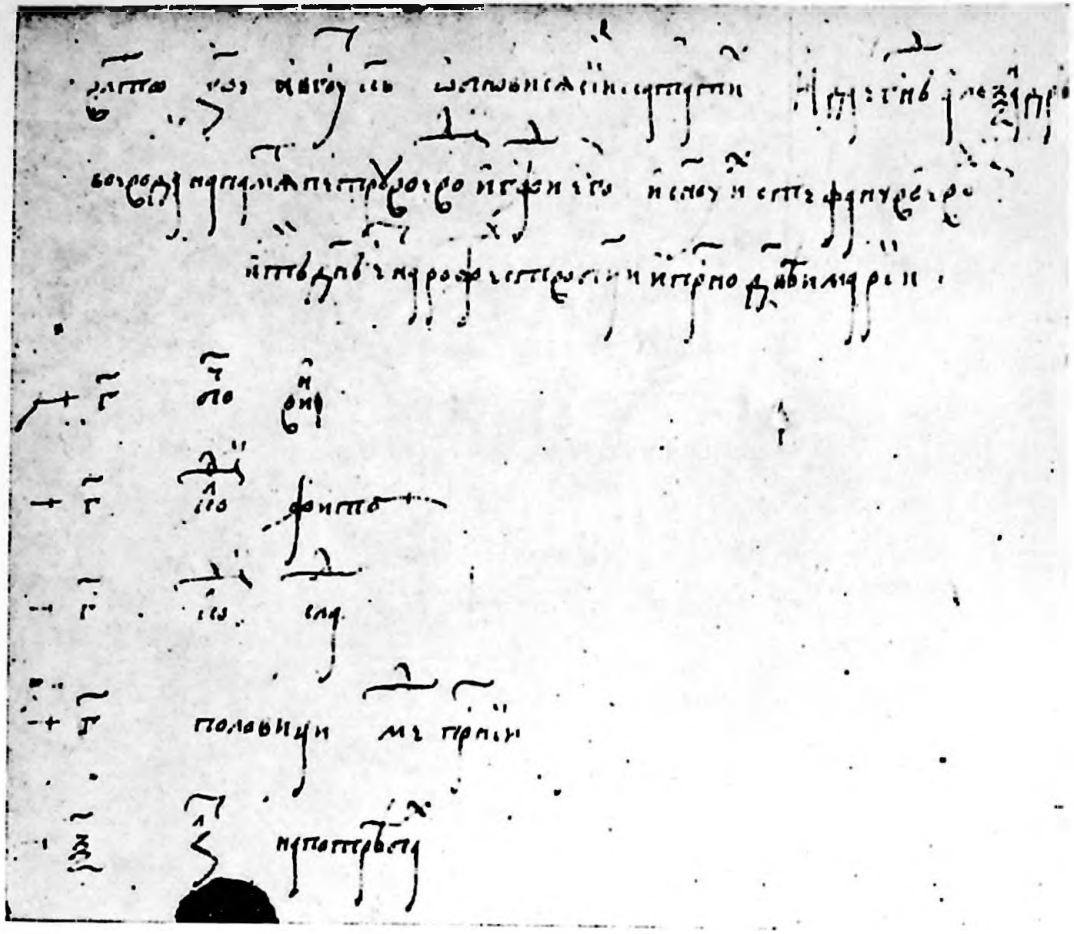

Doc. Nr. 176 (pag. 174)

Doc. Nr. 177 (pag. 174)

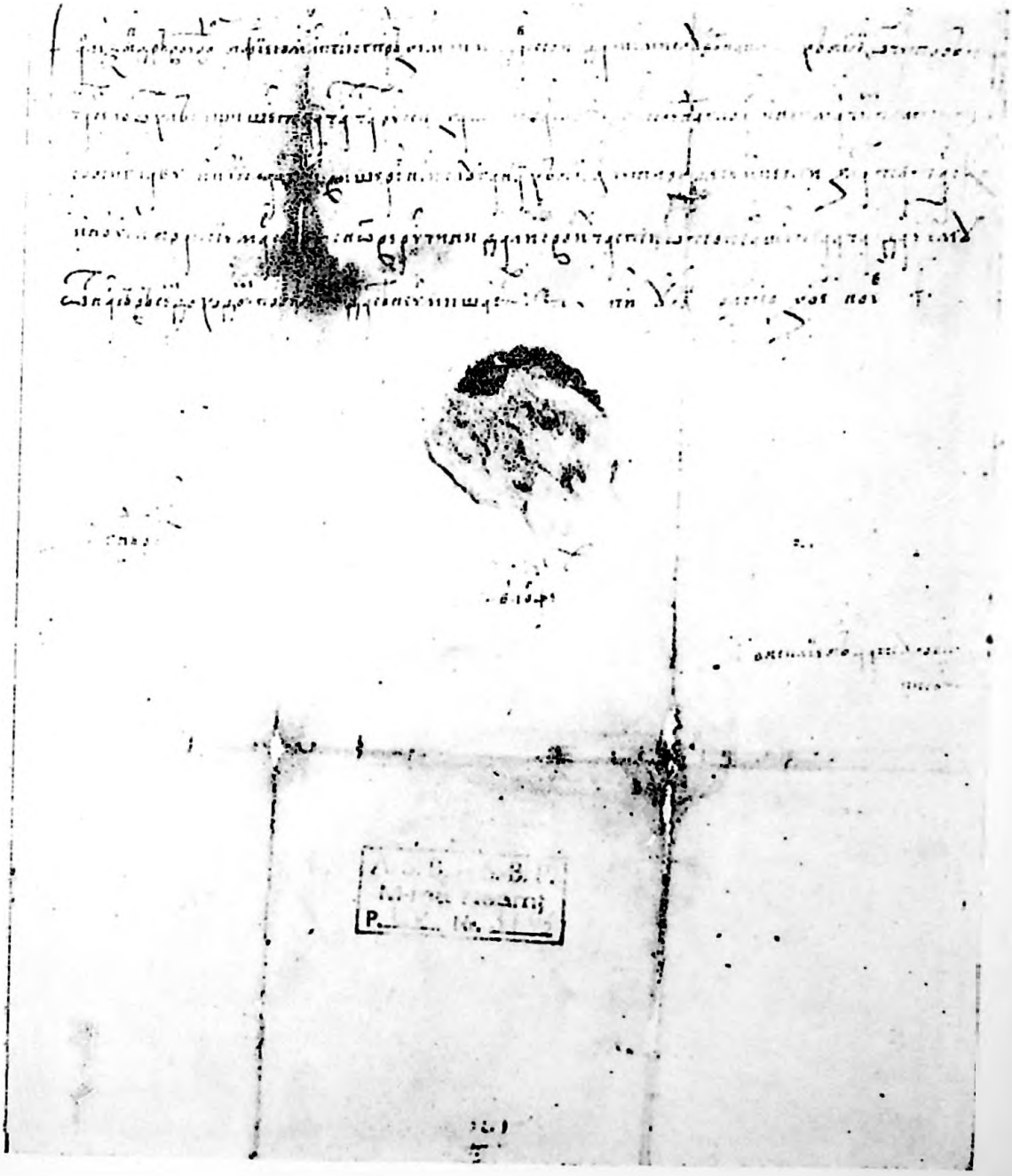

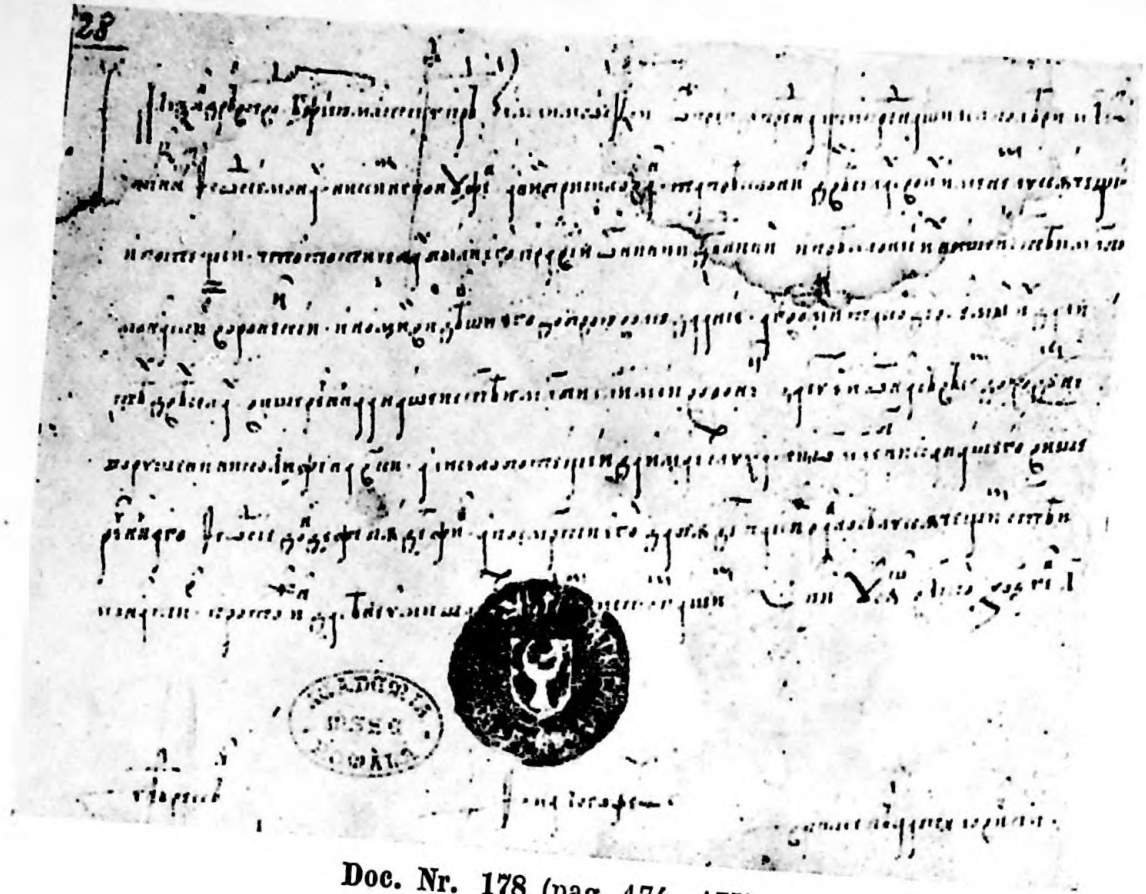

Doc. Nr. 178 (pag. 174—175)

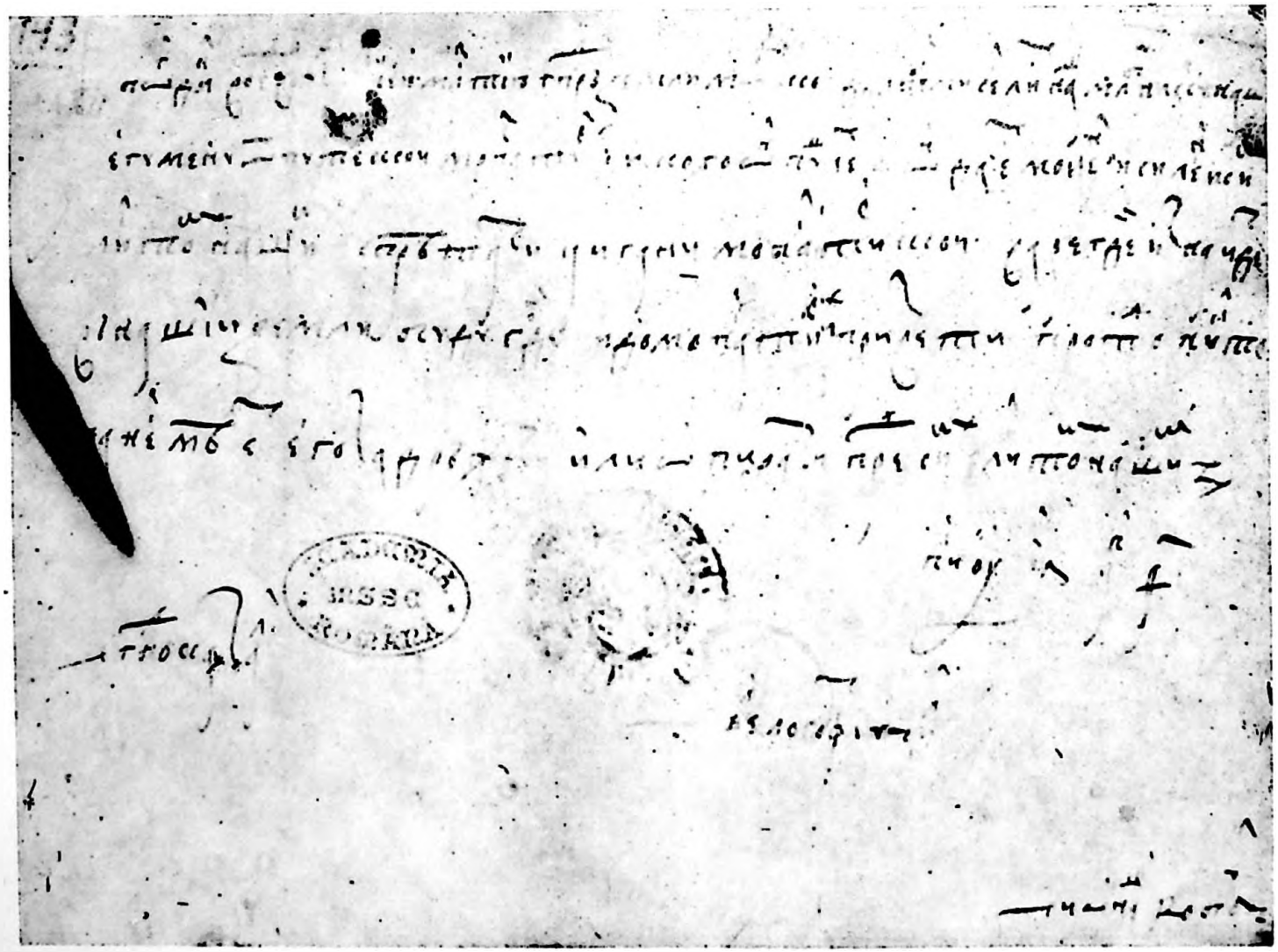

Doc. Nr. 182 (pag. 176—177)

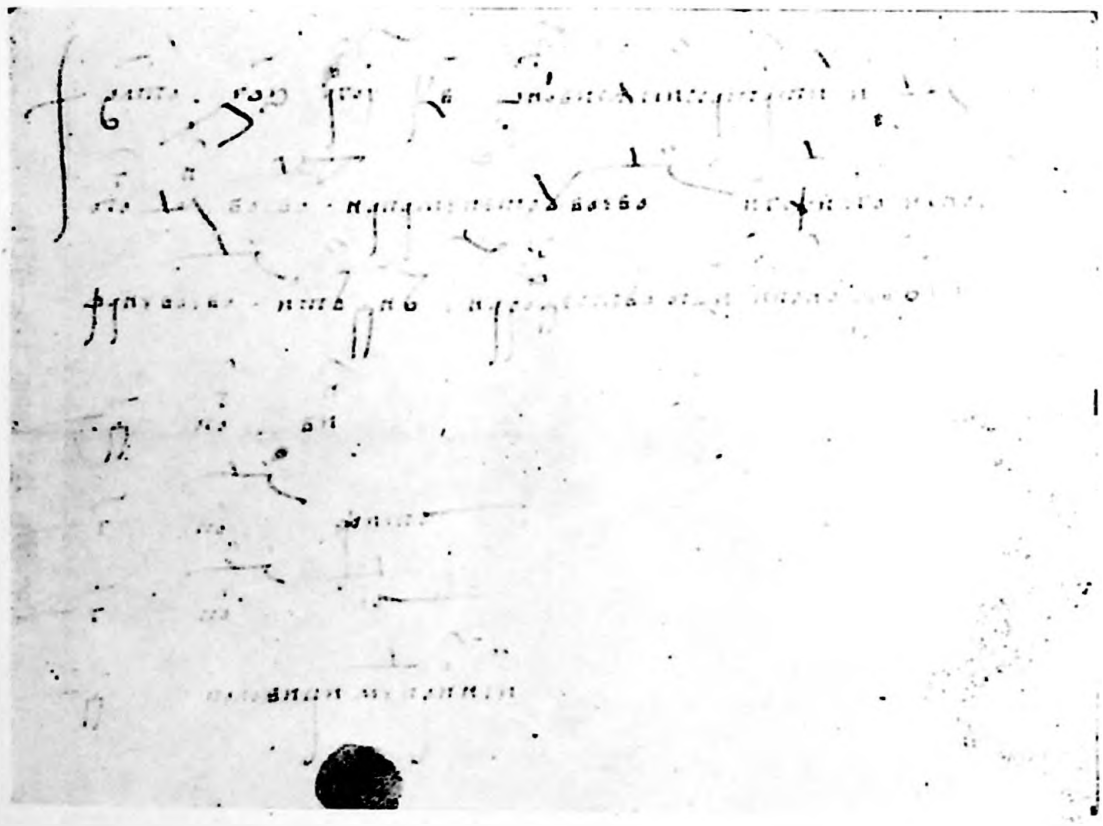

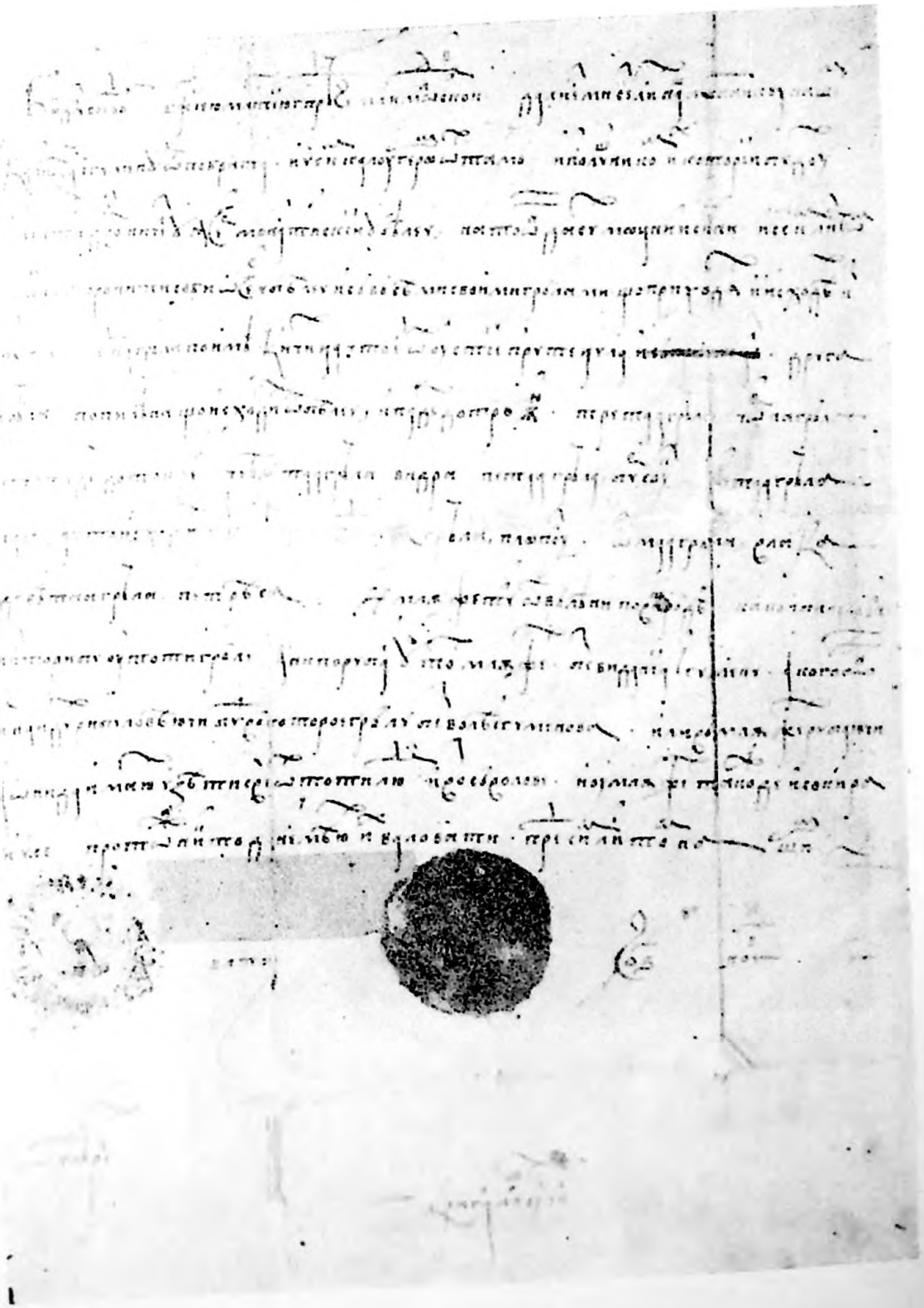

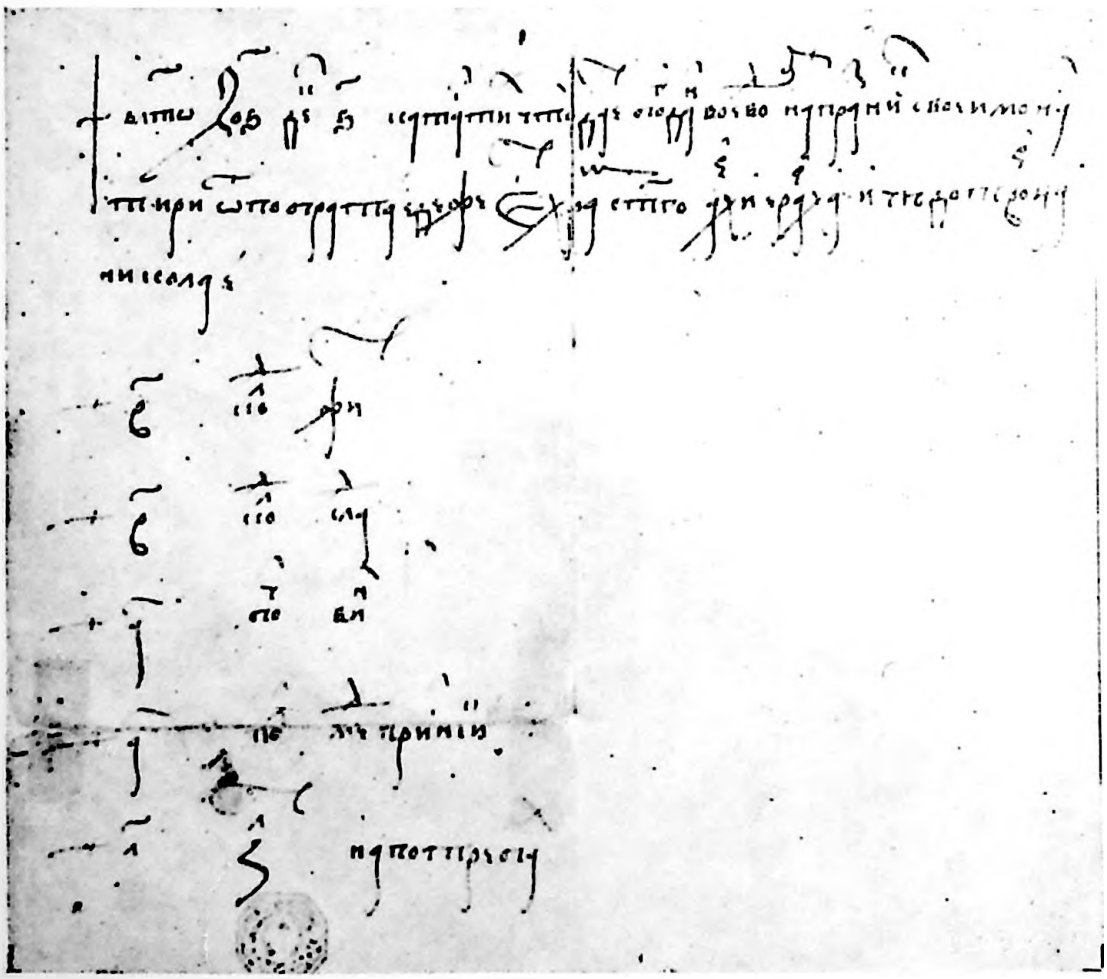

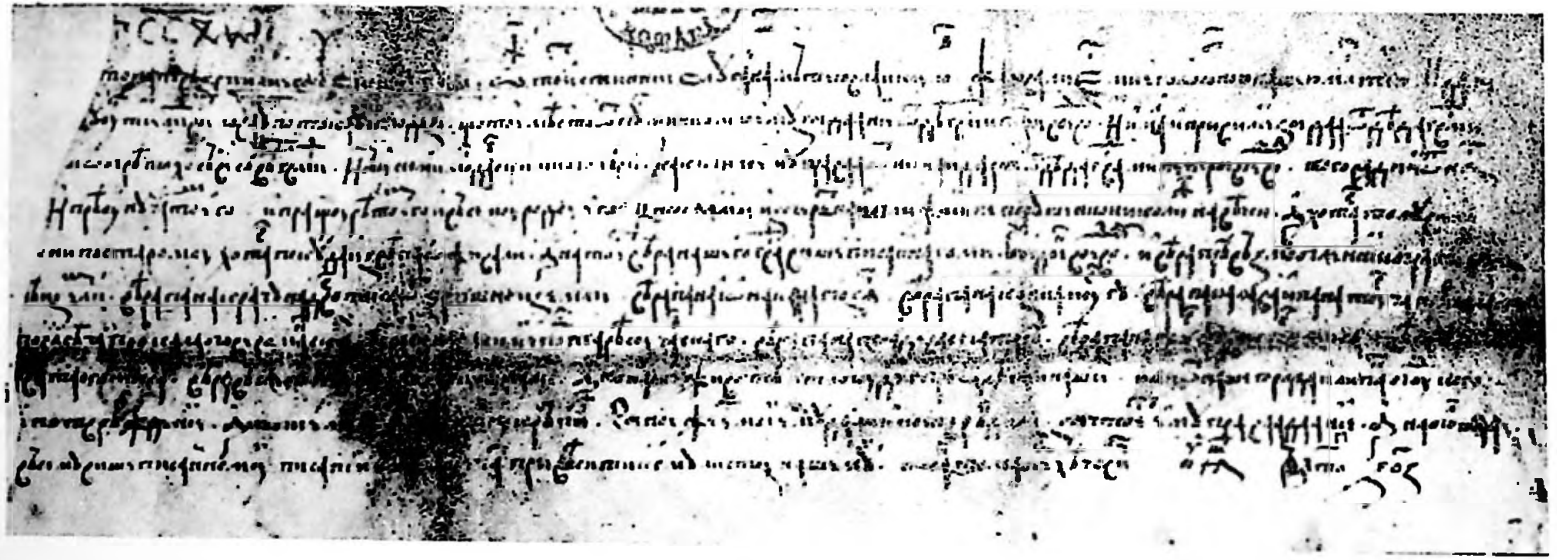

Doc. Nr. 191 (pag. 182—183)

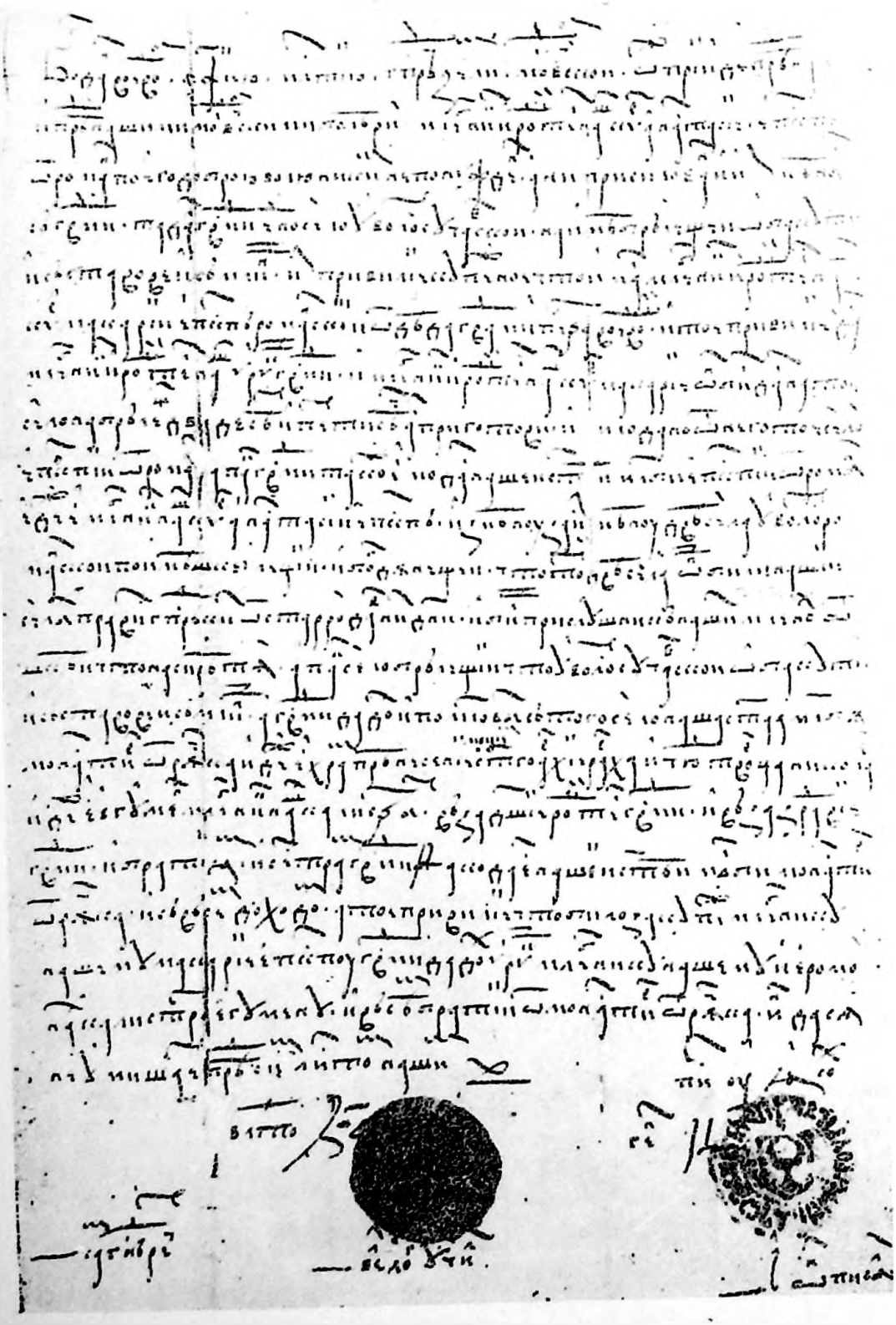

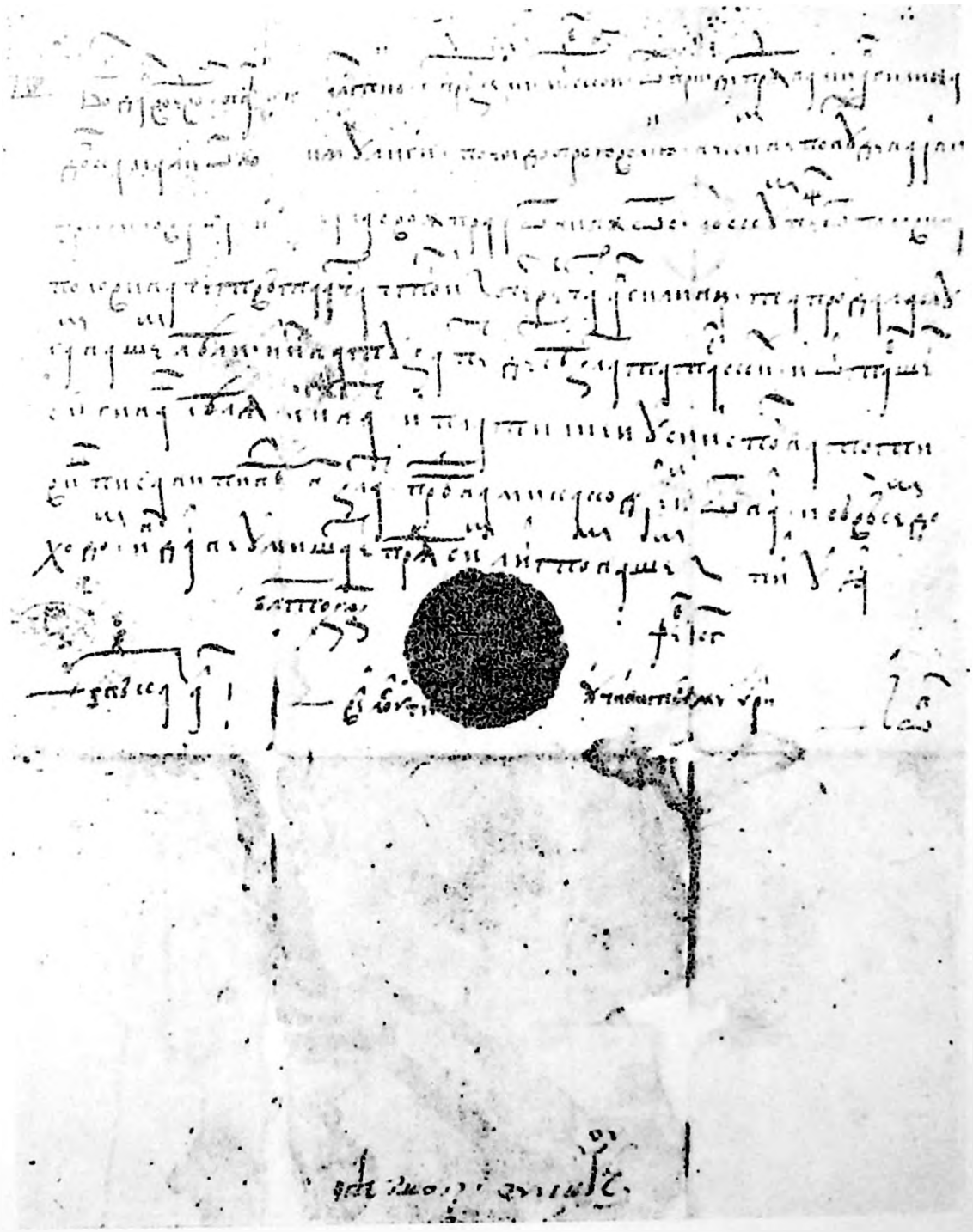

Doc. Nr. 200 (pag. 189—190)

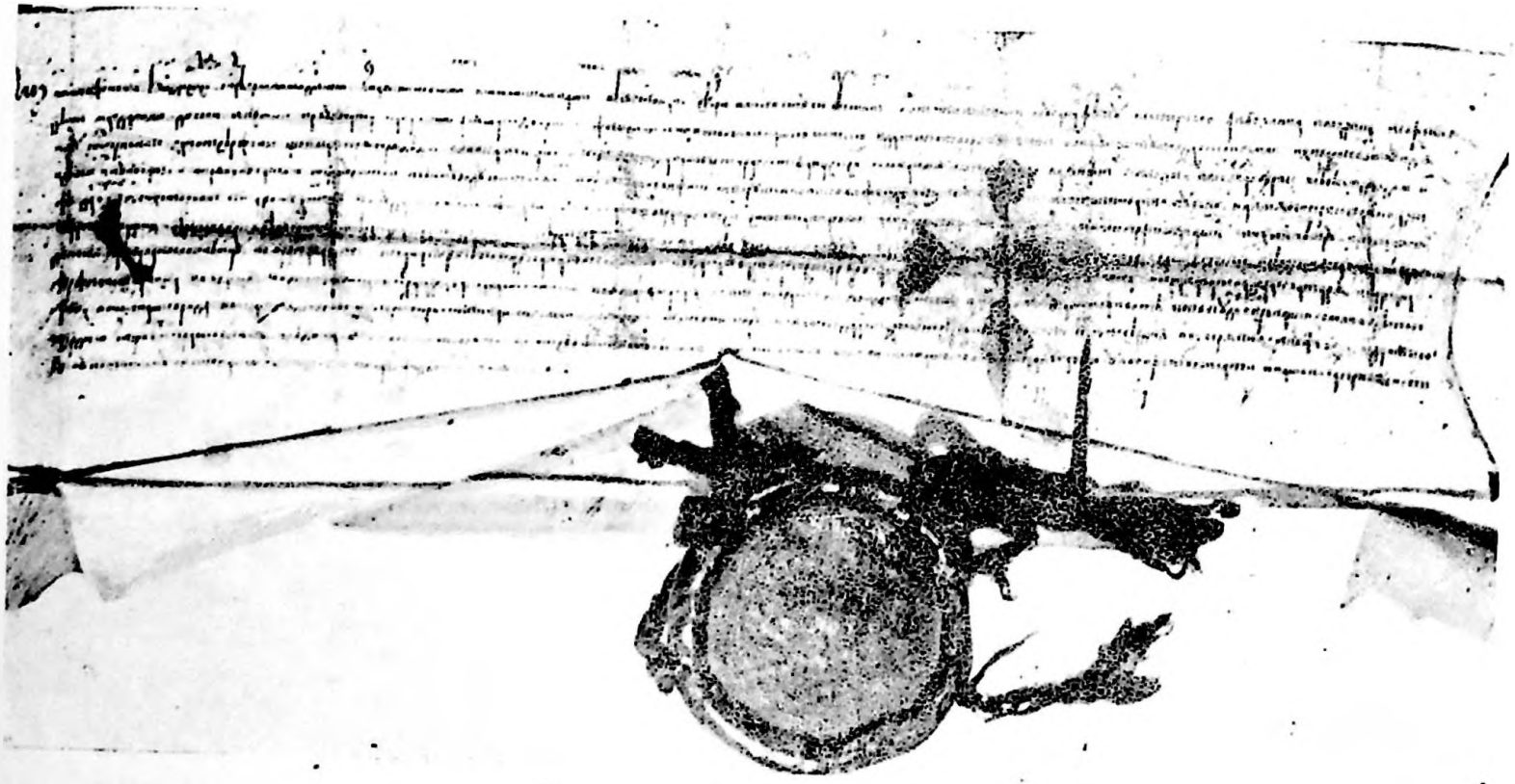

Doc. Nr. 204 (pag. 193—194)

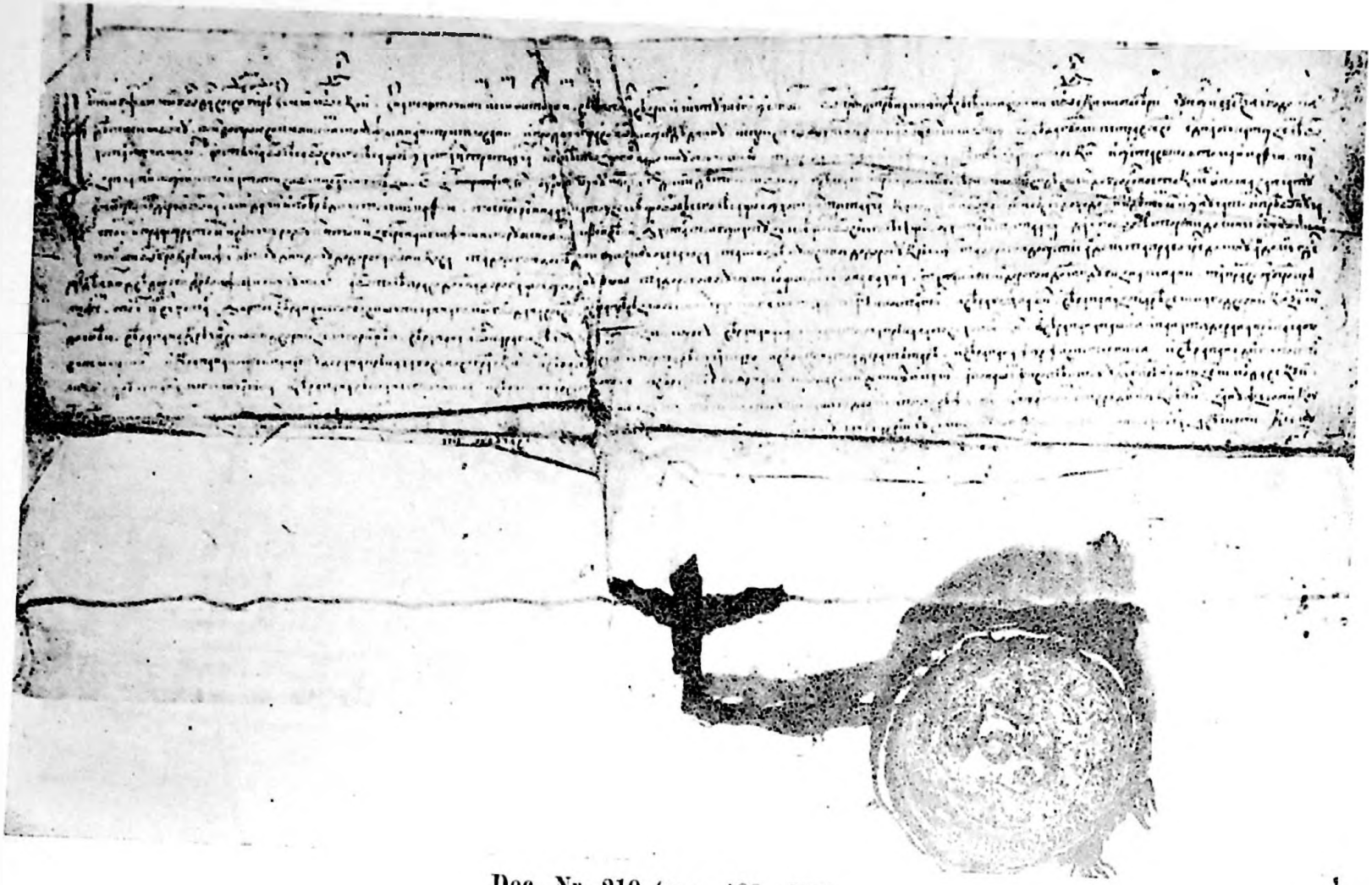

Doc. Nr. 210 (pag. 199—200)

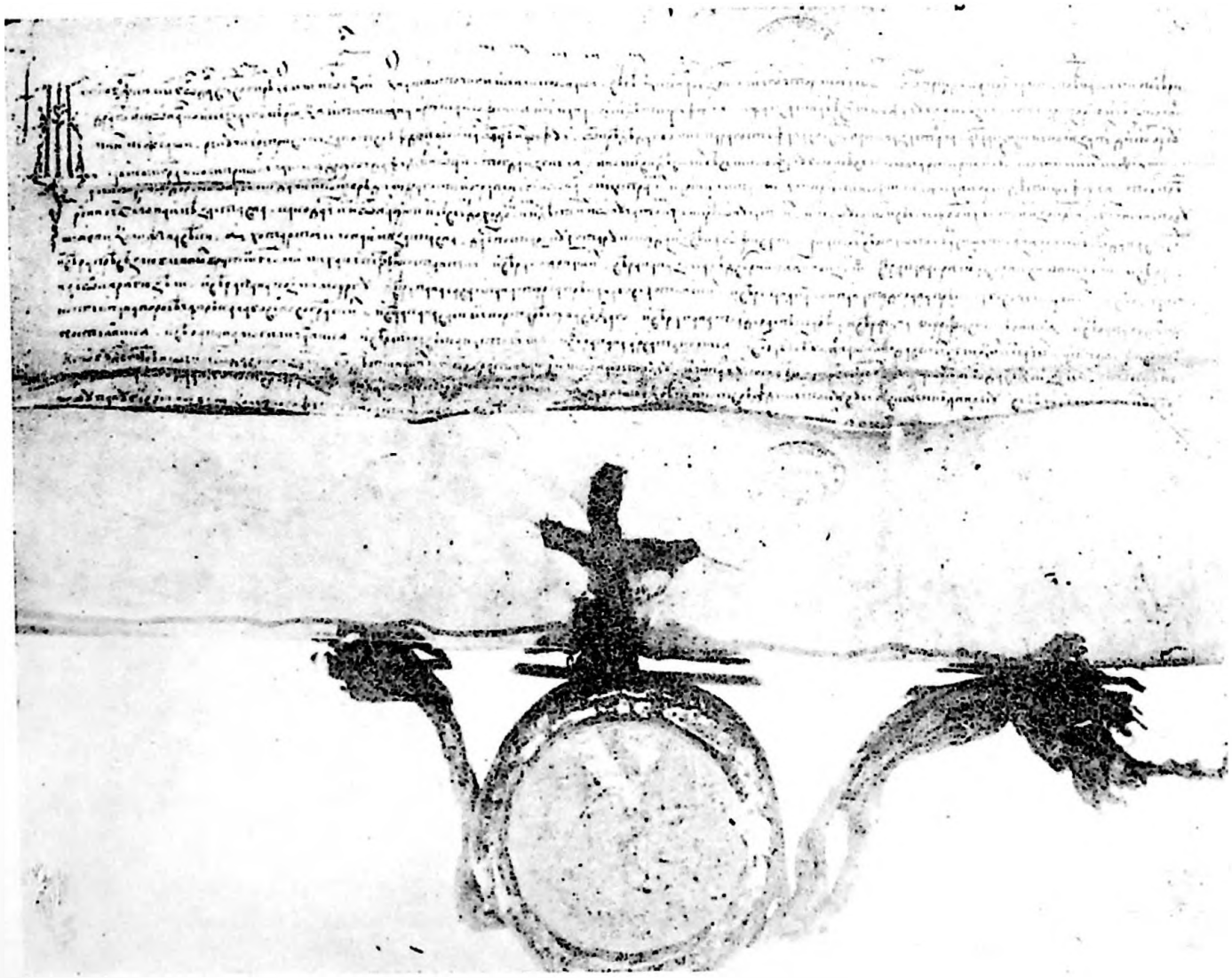

Doc. Nr. 211 (pag. 200—201)

Doc. Nr. 212 (pag. 202—203)

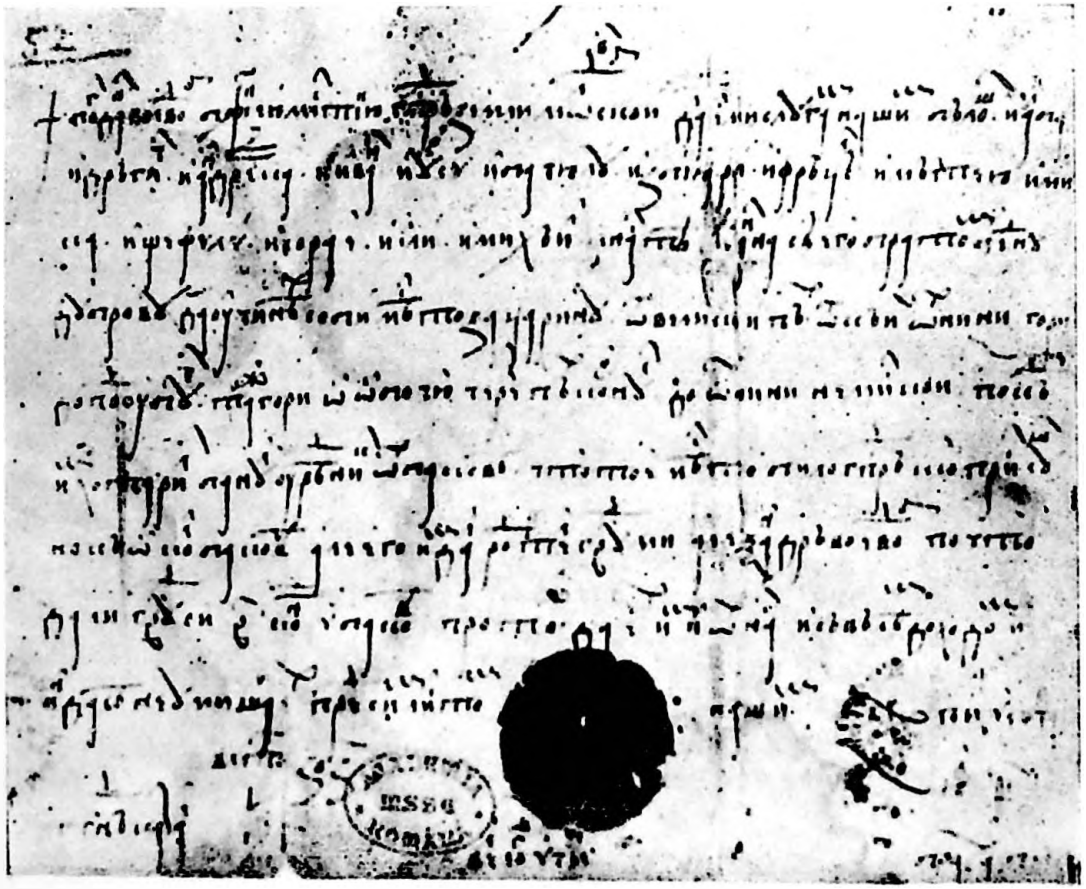

Doc. Nr. 215 (pag. 205)

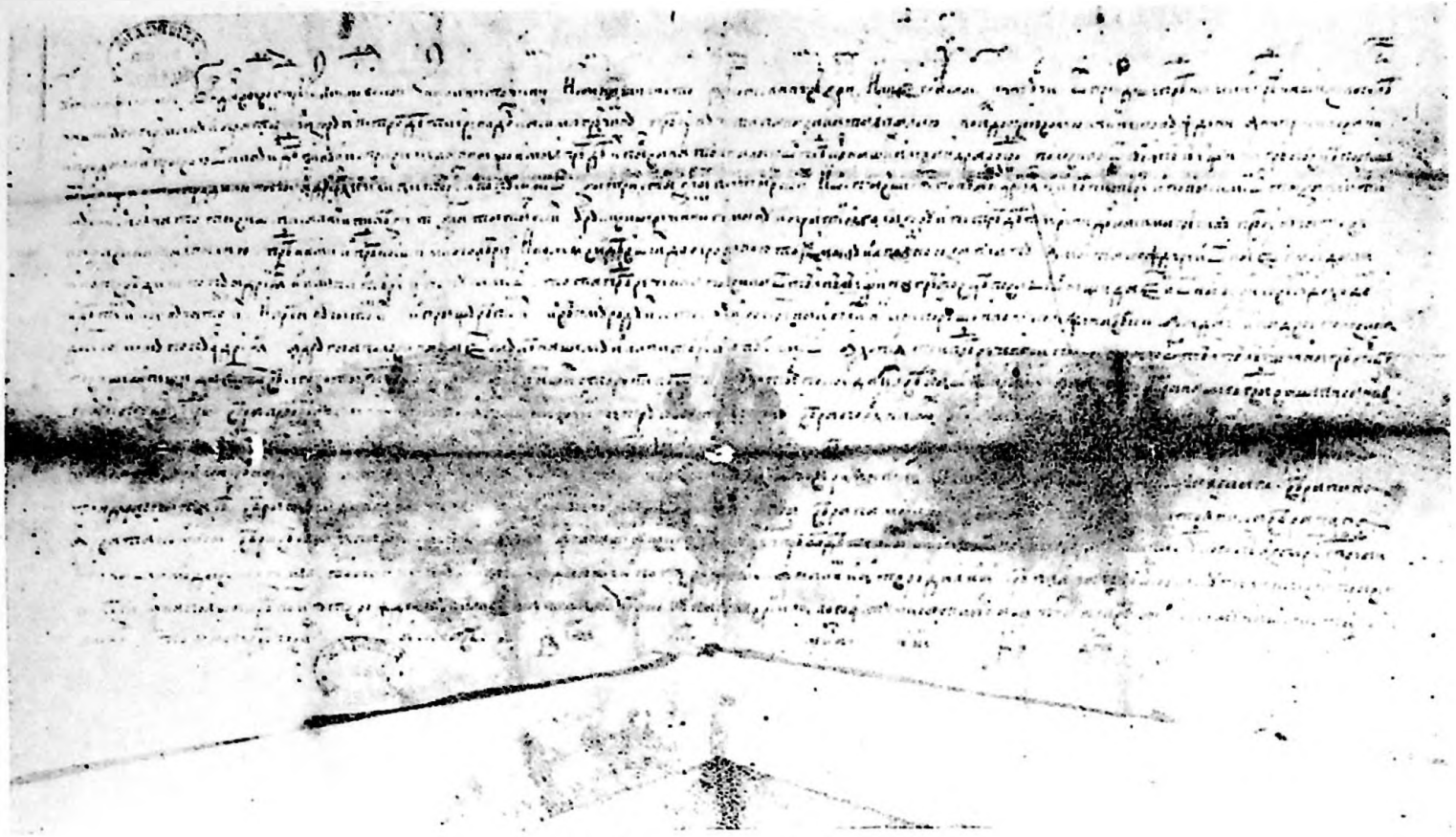

Doc. Nr. 216 (pag. 205—206)

Doc. Nr. 220 (pag. 209)

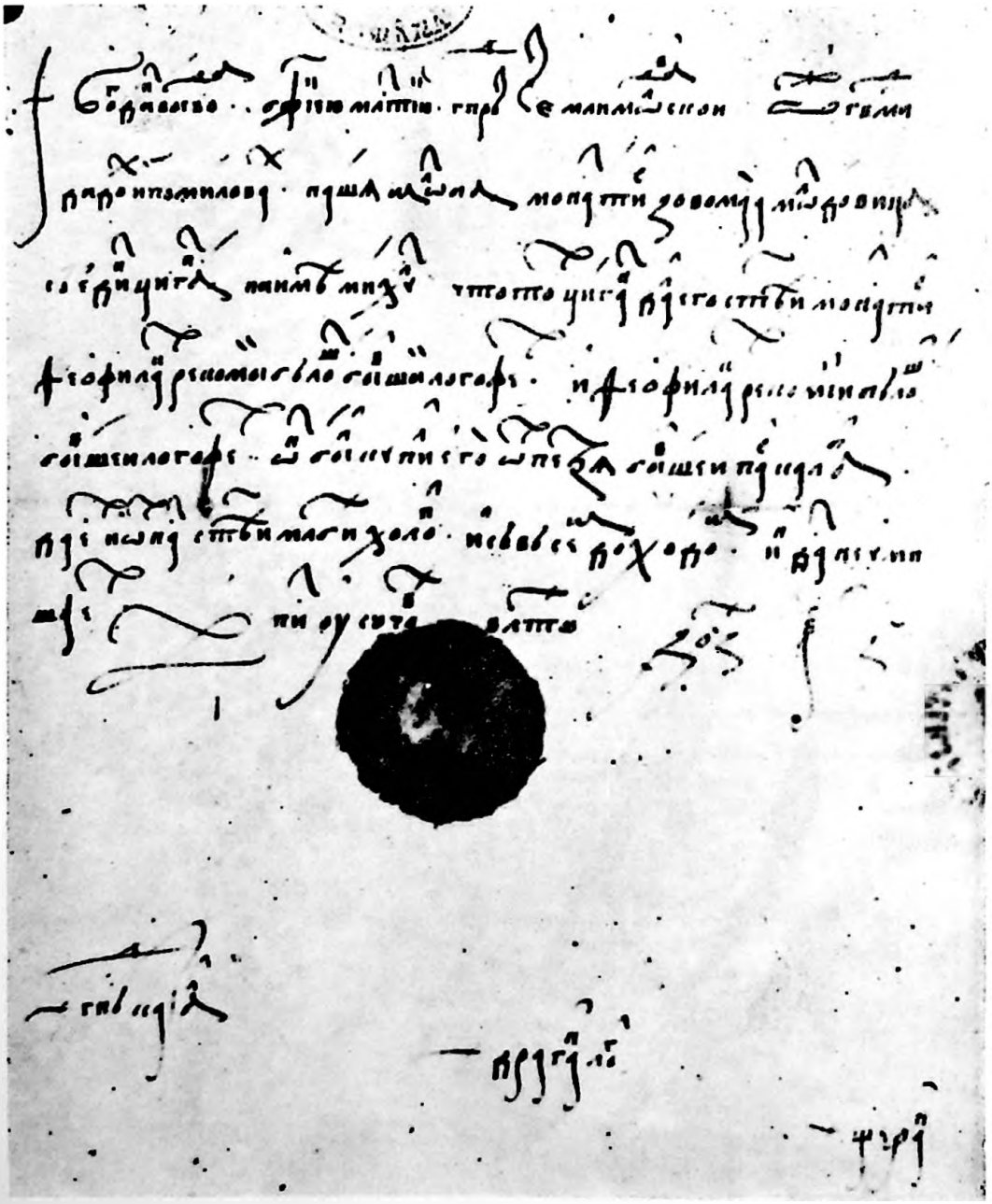

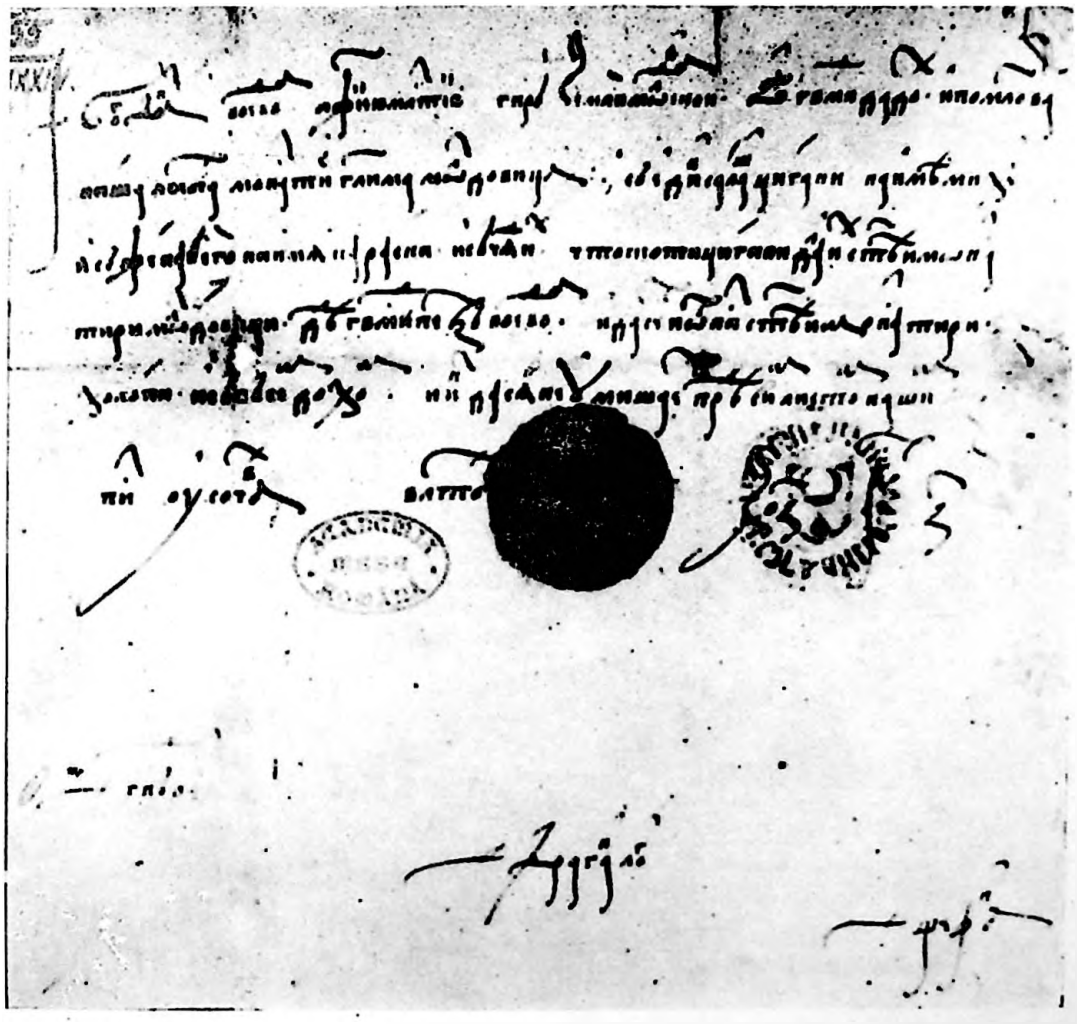

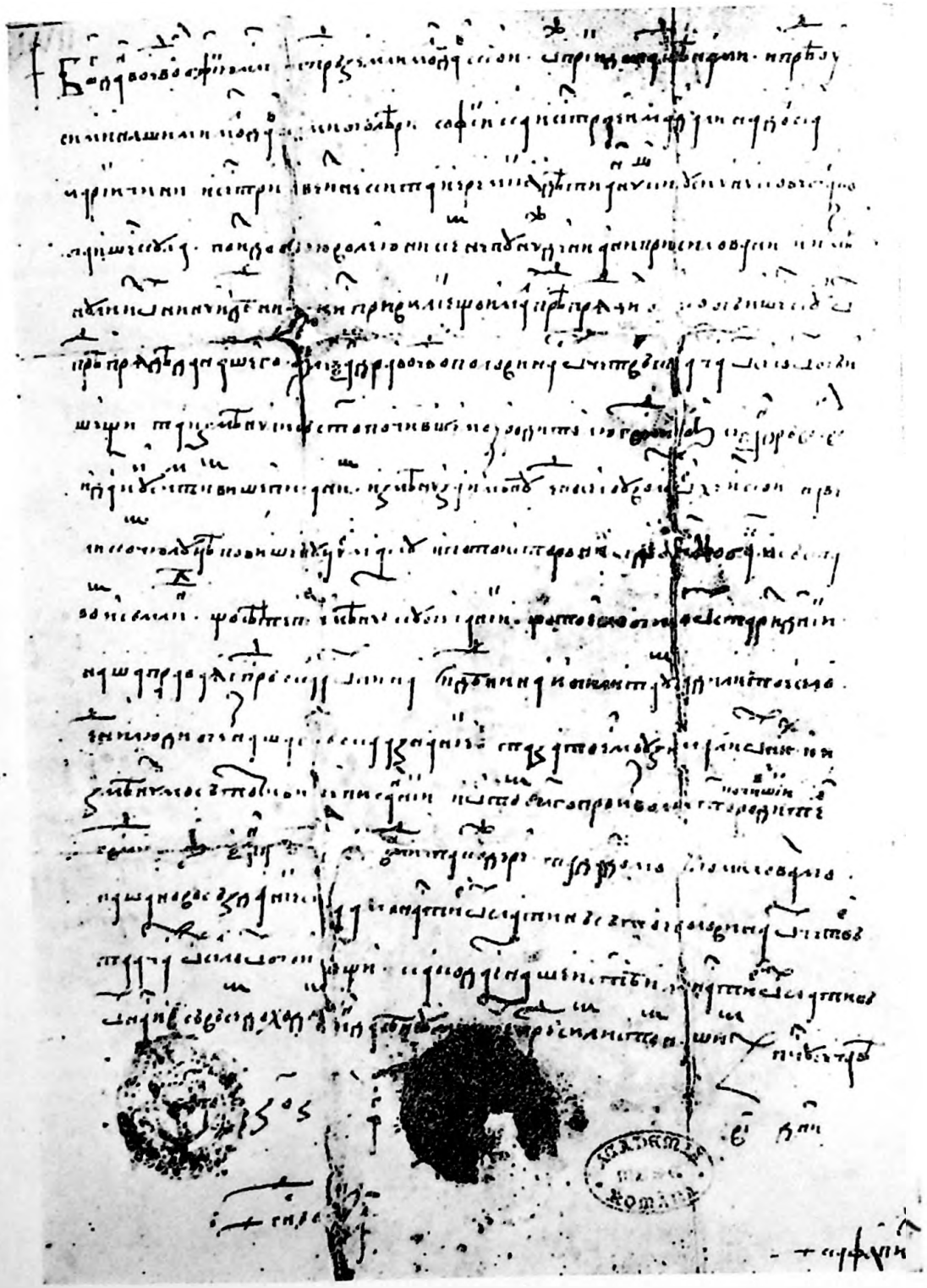

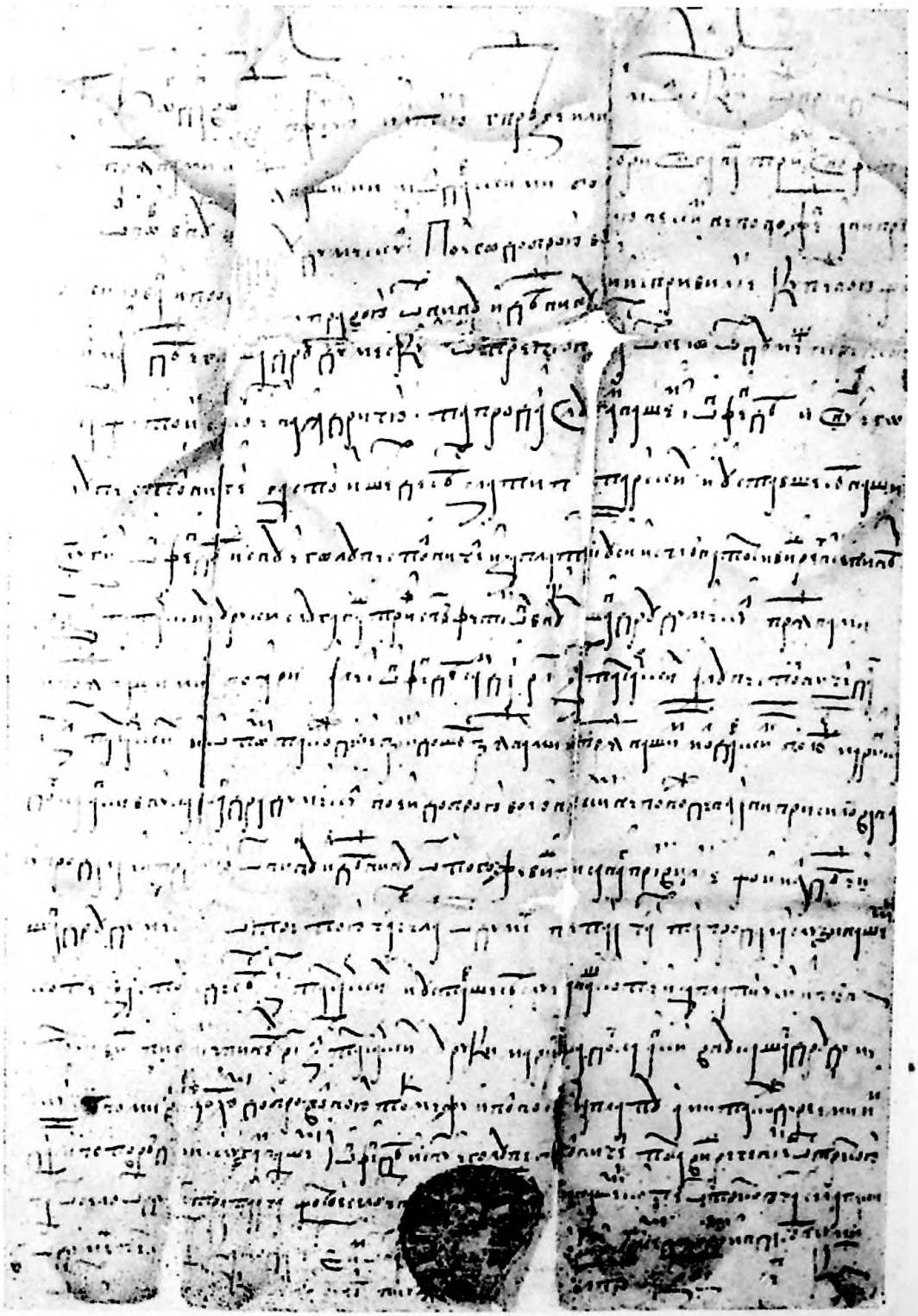

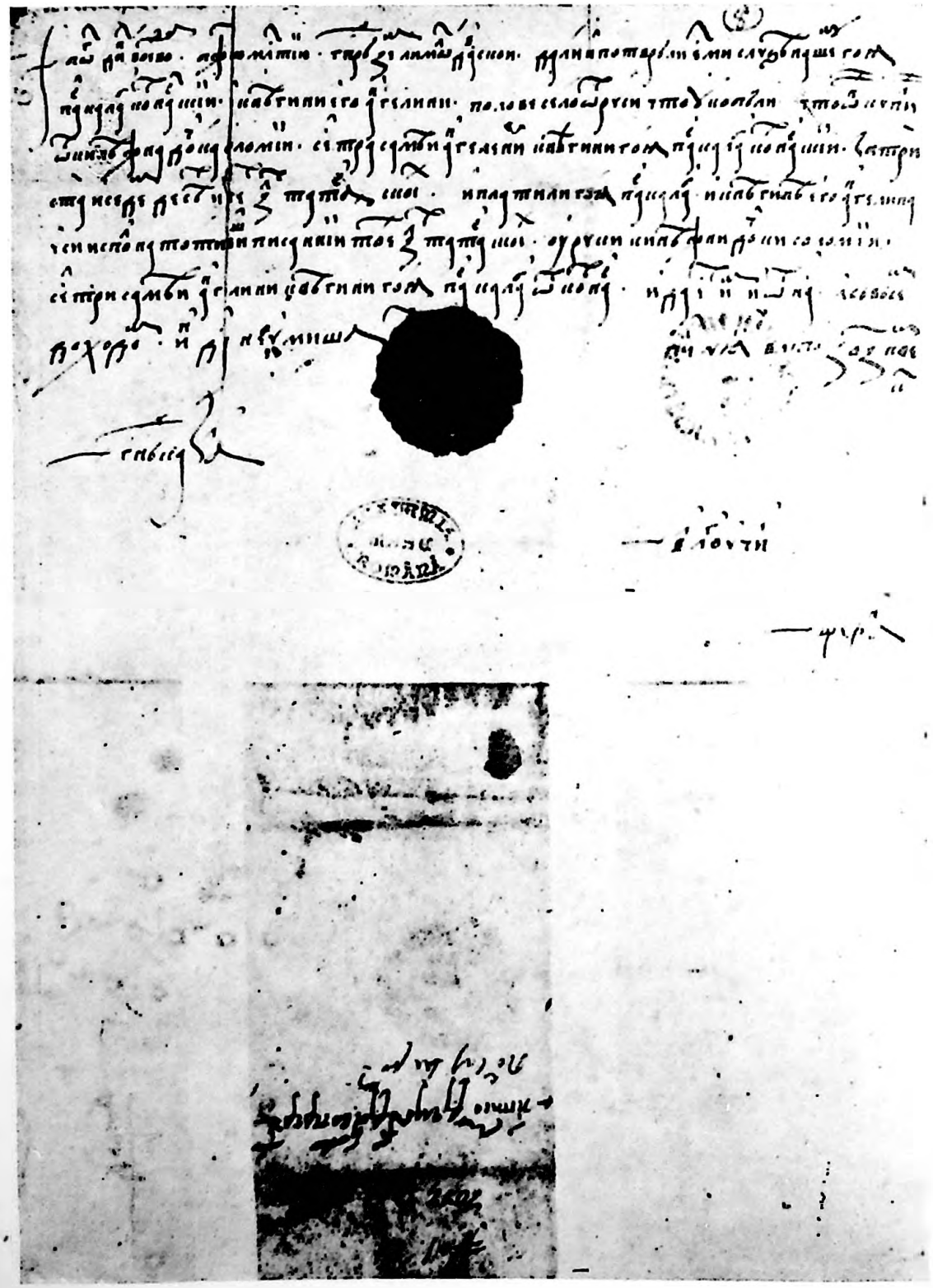

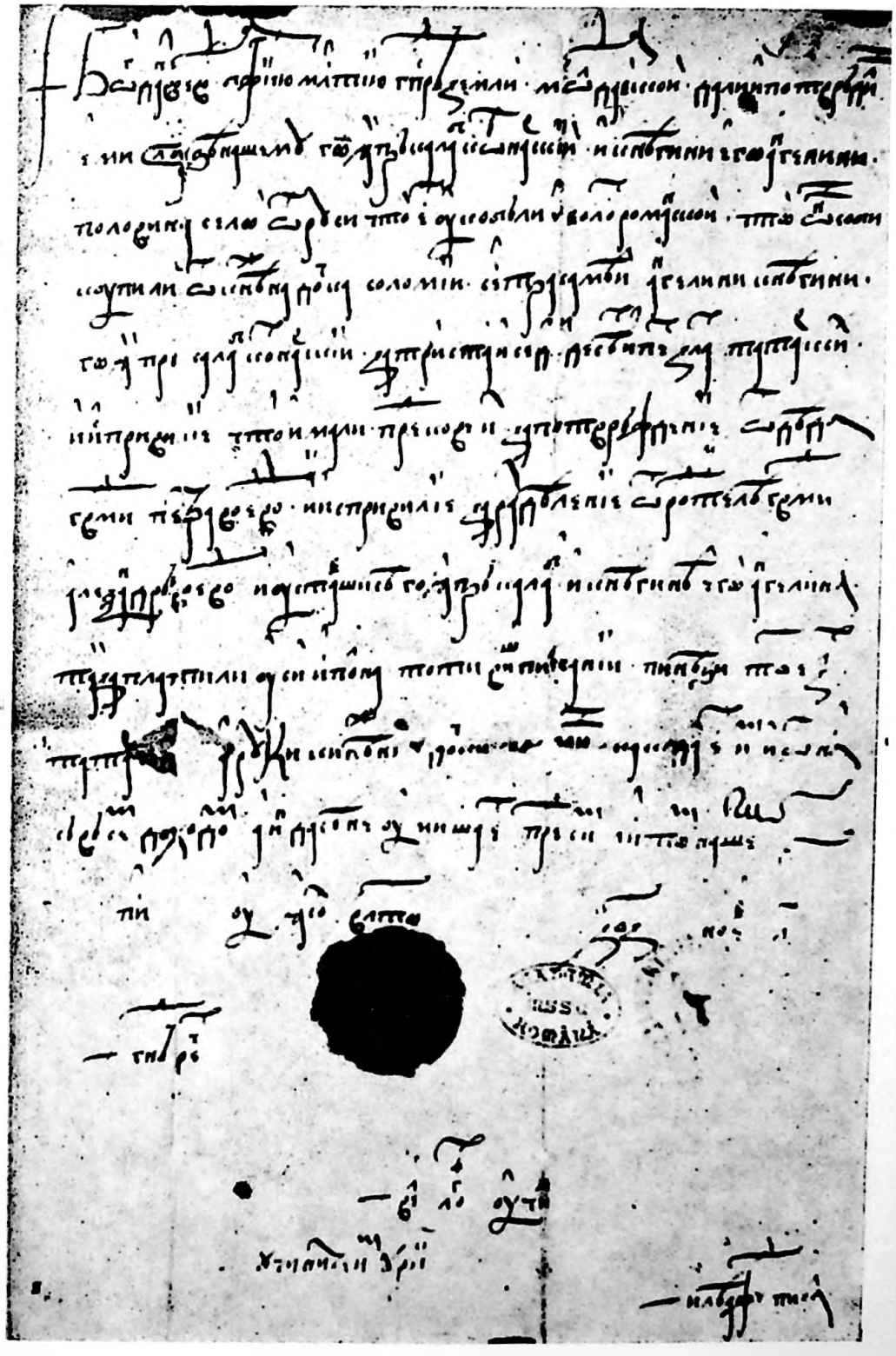

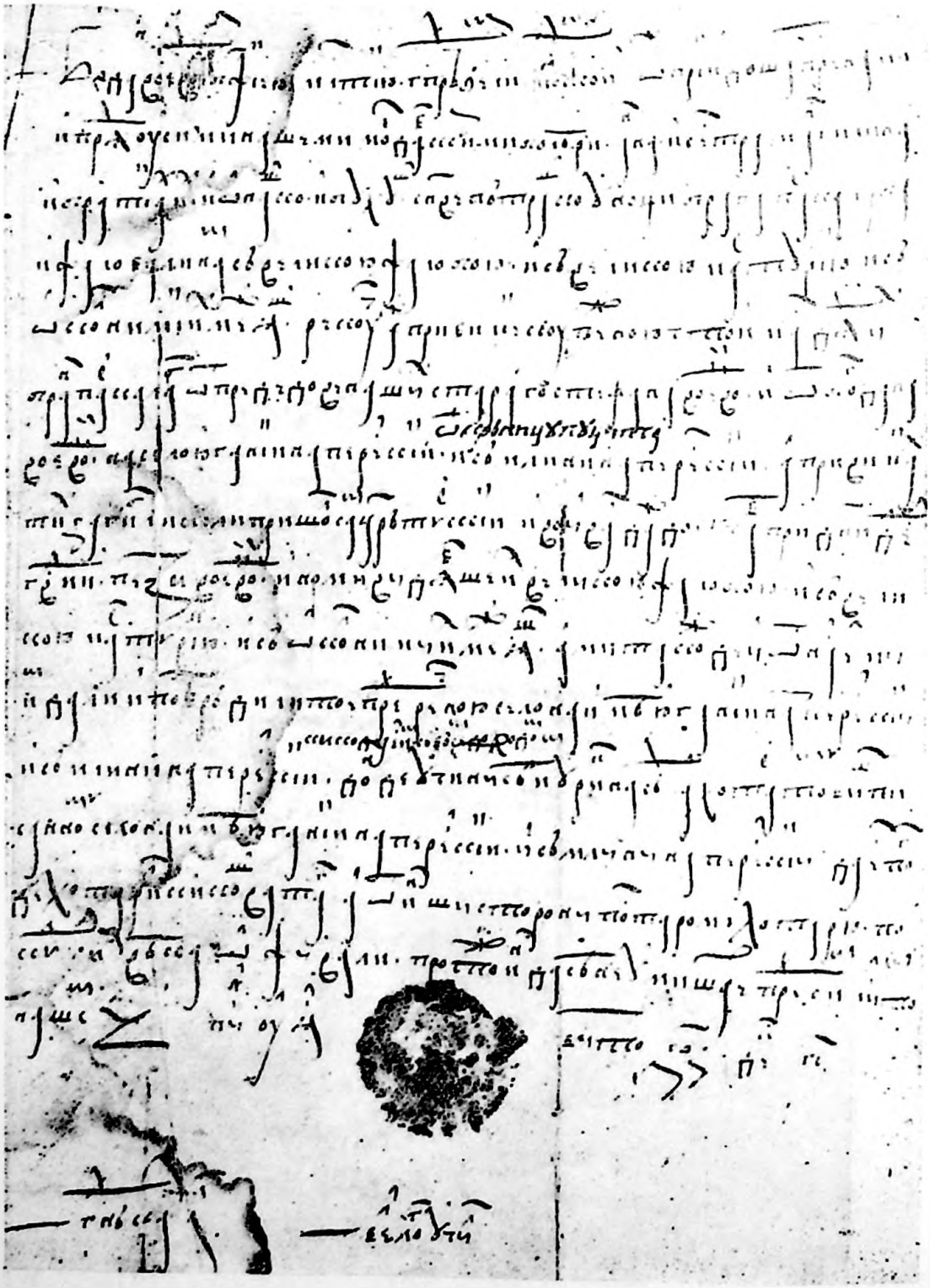

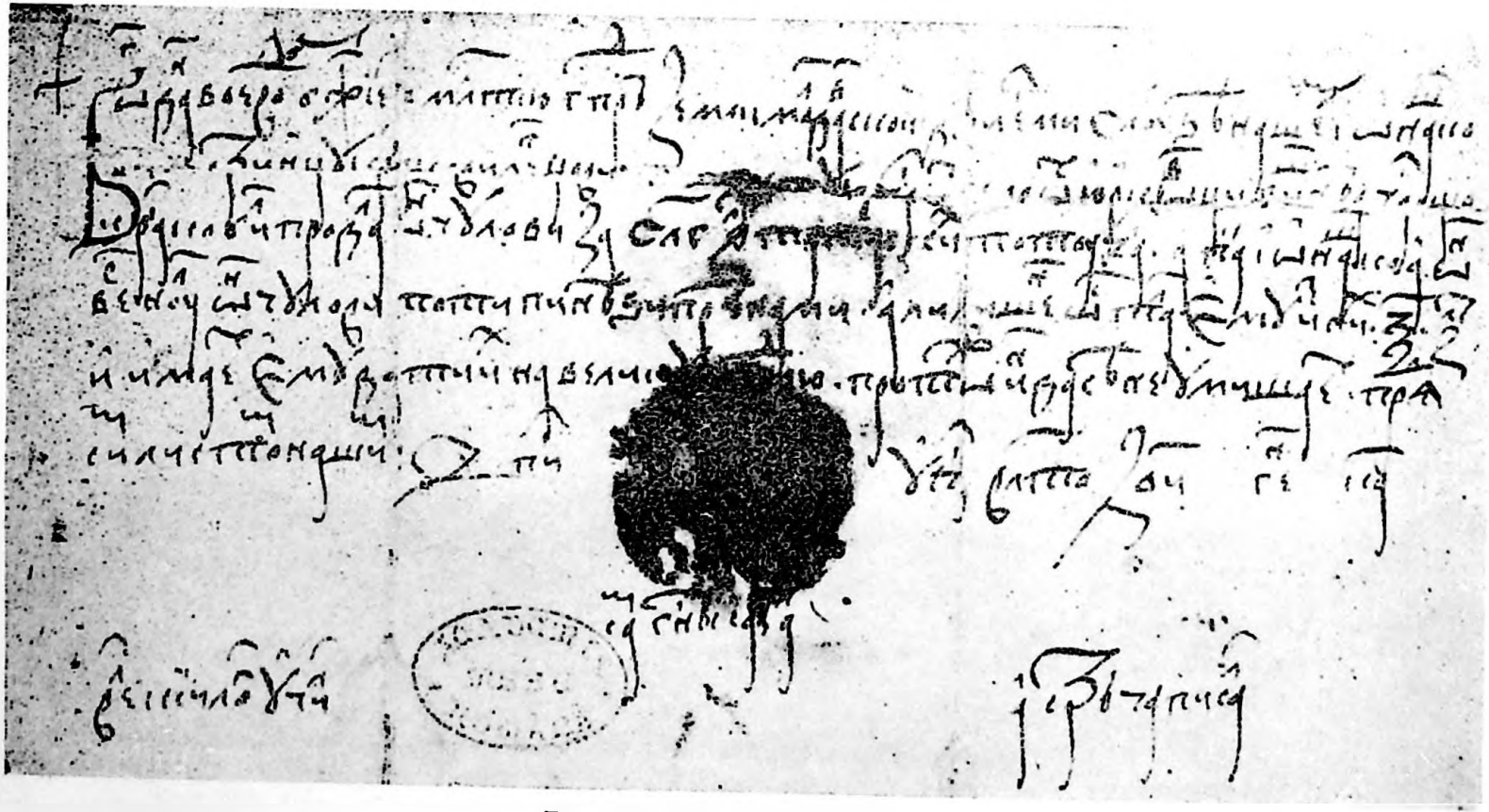

Doc. Nr. 231 (pag. 216—217)

Doc. Nr. 234 (pag. 220—222)

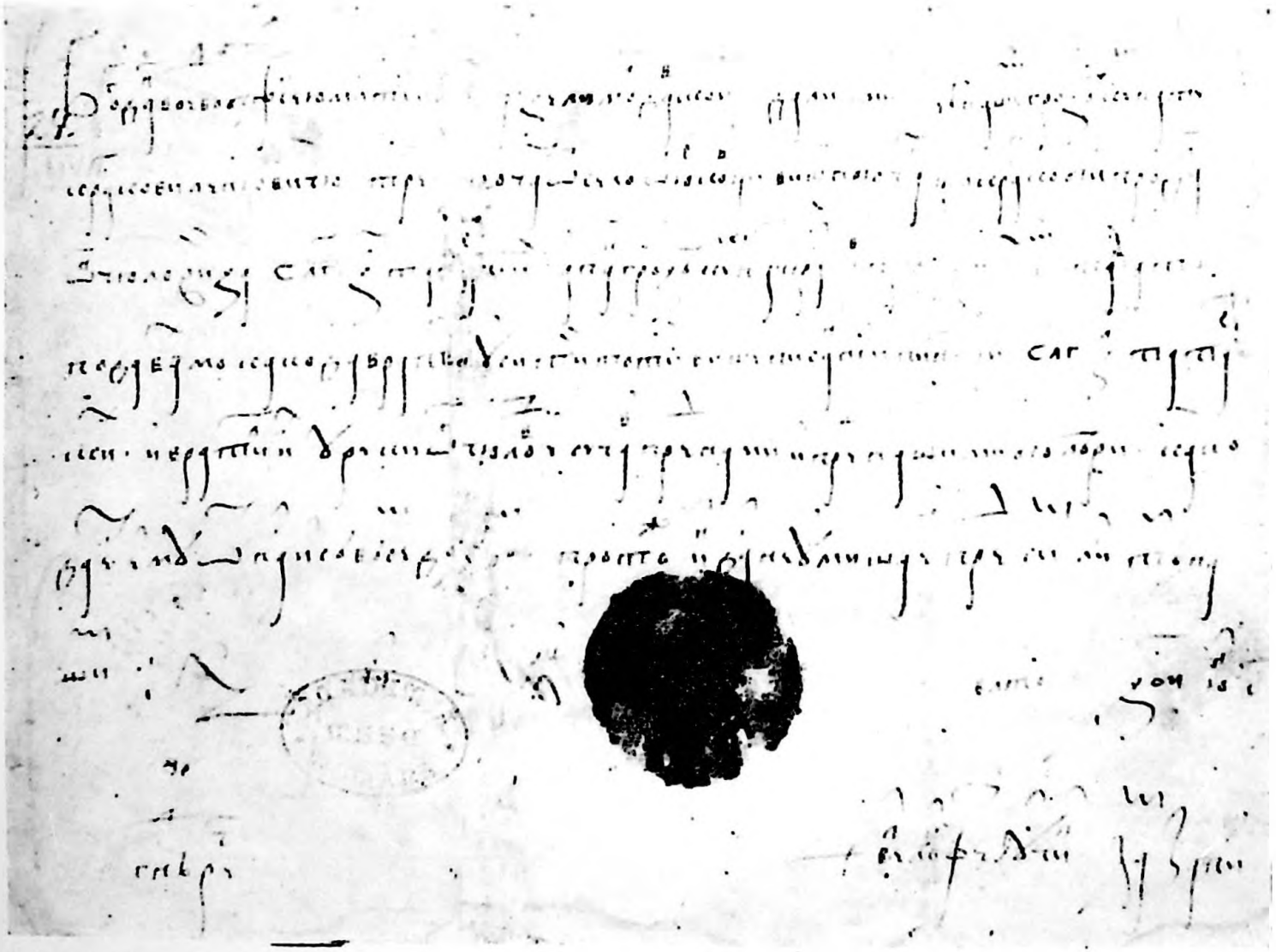

Doc. Nr. 241 (pag. 230

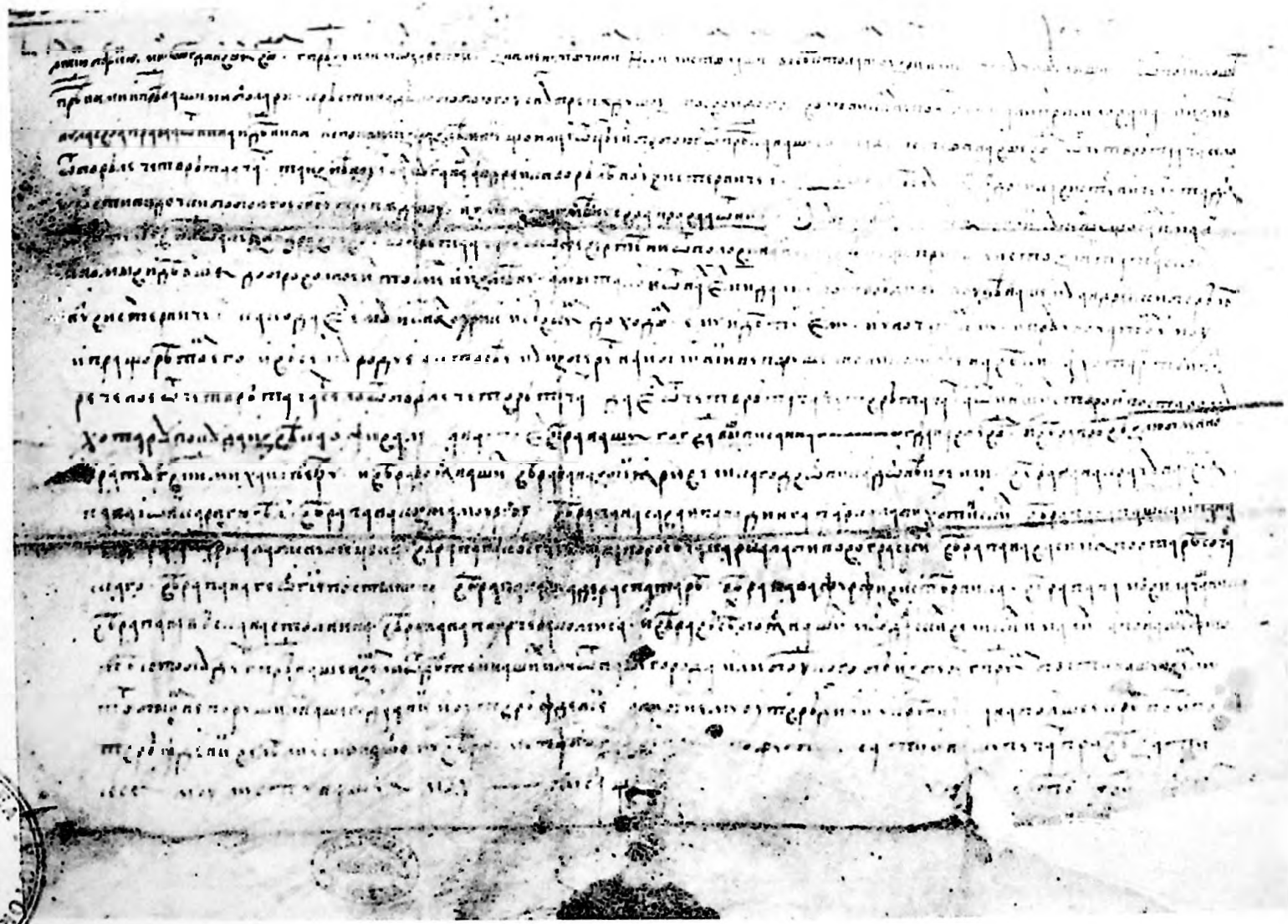

UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI CLUJ
BIBLIOTECA FACULTATEA DE FIZICĂ

Doc. Nr. 246 (pag. 234—235)

BIBL. FAC. FILOL.-IST.-SIBIU
INV. Nr. 1816 - Fi

UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI
BIBLIOTECA
FACULTATEA DE FILOSOFIE
CLUJ

Inv. Nr. 12842 - 1958.

Documente privind istoria României, veacul XVI, A. Moldova 1551—1570, Editura Academiei R.P.R., 1951, 292 pag., 91 planșe. Format 170×240 mm. 300 lei. Centrul Poligrafic 2 Filiala 3. Dat în lucru: 21.VII.1951. Bun de tipar: 5.I.1952. Hârtie velină format 70×100/58. Tiraj: 2000 exemplare. Coli de tipar: 24. Coli de editură: 32.